

Giới thiệu Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây

Câu chuyện tình yêu giữa nữ cảnh sát cùng với thiếu gia hắc đạo sẽ như thế nào? Hai người ở hai lập trường khác nha, gặp nhau lần đầu tiên khi cô nhận nhiệm vụ càn quét băng đảng, một tiếng súng mở ra những tình huống dở khóc dở cười có súng nhưng cũng ngược đối với cô.

Trích đoạn ngắn:

"Cởi xuống."

"Cởi ông nội nhà anh!"

Nhan Tiểu Ngu lần đầu tiên tham gia càn quét băng đảng bị đùa giỡn, liền nổ một phát súng, chọc Thiếu gia trong hắc đạo, từ đó lâm vào bế khổ.

"Đây đồng chí, tôi không biết nấu cơm."

"Tôi làm."

"Tôi không biết quét dọn."

"Có người hầu làm."

"Tôi không biết nói ngon ngọt."

"Tôi sẽ phụ trách."

Nhan Tiểu Ngu giận:

"Lão tử vô sinh, anh còn muốn không!?"

Thiếu gia mỉm cười:

"Nhan Tiểu Ngu, cái này phải thử mới biết..." Tiếp theo là các loại cảnh xuân vân vân và mây mây.

Cuối cùng Nhan Tiểu Ngu mất tâm và mất thân.

Nhưng lúc cô gái kia trở về, cô như chiếc giấy bị vứt bỏ, cuối cùng không chịu được, tìm cách chạy trốn... Năm năm sau, đứa con phúc hắc xuất sắc tài giỏi tuyên bố báo thù cho mẹ, lúc Tiểu gia hóa đang tự đắc vì bản thân đã phá được tài liệu của lão cha, thì đột nhiên cửa bị phá, một nhóm người áo đen đi vào, thiếu gia bước vào cửa, cười lạnh nhắc nhở:

"Con trai, trò này năm đó cha con chơi còn dư lại, con vẫn còn quá non..."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Chú ý hình tượng của cô

Thành phố giải trí D, thiên đường vào ban đêm cho những người mê rượu, đèn màu xanh thấp lên khắp nơi, trông thật ma mị.

Nhan Tiểu Ngu đợi ở cửa nhà vệ sinh, đang nhìn một ông chú hơn năm mươi tuổi, áo quần không chỉnh tề nghiêng người tựa vào vách tường nhà ra những vòng khói trên đầu cột nhà, lấy tiền bạc dụ dỗ cô tình một đêm, cô không kìm được chính nghĩa trong lòng mình, bắt đầu truyền bá hệ thống lý thuyết giáo dục chính thông của Nhan thị.

“Lão đồng chí, ông làm loại hành vi này, trên có lỗi với Đảng, dưới có lỗi với nhân dân, càng không xứng với người vợ ở nhà chăm sóc con ông.

Lão đồng chí, ông có con gái không, nếu ông có con gái, chẳng lẽ ông sẽ tùy tiện để cho cô ta bị một kẻ say rượu hơn 50 tuổi đến gần gạ tình một đêm sao?

Lão đồng chí, ông có cảm thấy nhục nhã không? Nếu không, bây giờ khẩn trương về nhà luyện chữ, viết ngay hai chữ nhục nhã, nhìn ông như thế này, tôi nghĩ chắc phải mười ngàn lần trở lên mới có hiệu quả!

Lão đồng chí, nhân dịp trời còn chưa tối, về nhà đi thôi, biết sai có thể thay đổi, việc thiện làm tâm an, Phật Tổ còn nói quay đầu là bờ...”

Lời Nhan Tiểu Ngu vừa mới nói ra được một nửa.

Đã thấy vị lão đồng chí đầu trục kia biến mất luôn rồi...

Lúc lão đồng chí biến mất vẫn còn đang suy nghĩ, một cô gái nhỏ đáng người cao gầy xinh đẹp, trang điểm thời thượng như hoa vậy, tại sao vừa mở miệng nói chuyện lại giống như mang phong cách người thời xưa?

Lão đồng chí biến mất.

Đồng chí Tiểu Ngu tự mình thỏa mãn – người sống, quả nhiên là không hổ thẹn, nhìn mà xem, cuộc sống của cô, càng ngày càng có ý nghĩa, vô hình chung, lại tích thêm một công đức, tặng cho người ta một khóa giáo dục miễn phí kia... Đi đâu tìm được đồng chí tốt như cô chứ... =!!!

“Tiểu Ngu, cô cẩn thận một chút!”

Từ chiếc tai nghe giấu trên tai, đột nhiên truyền đến tiếng nói nhắc nhở: “Đừng huênh hoang quá.”

Bạn học Nhan lập tức tranh công: “Lão đại, vừa rồi tôi đã tiến hành giáo dục cao đẳng cho người ta rồi, tối nay chúng ta ăn com gọi thêm món thịt kho tàu đi?”

Người trong tai nghe đành chịu: “Thịt kho tàu, cái này có thể, nhưng mà đồng chí Nhan Tiểu Ngư, phiền cô chú ý hình tượng của mình.”

“Rõ, lão đại, nhất định tôi sẽ giữ vững cương vị, duy trì hình tượng cảnh sát nhân dân, lại gánh vác tốt hình tượng nằm vùng tốt đẹp cán quét băng đảng tệ nạn này!” Đồng chí Nhan trả lời ngay thẳng, nghiêm nghị, chỉ thiếu điều nhắc tay cúi chào về hướng cờ đỏ ở quảng trường phía đông mà thôi.

“Ý tôi là muốn nói... hình tượng phụ nữ”, đội trưởng đội cảnh sát hình sự Giang Phàm đứng ở một chỗ cách đó không xa ho khan một tiếng, đành chịu thua nói: “Trước tiên lau nước miếng lại rồi làm việc tiếp!”

A...

Nhan Tiểu Ngư rơi lệ.

Quả nhiên là người hơn nửa tháng không được ăn thịt, mới nhắc tới thôi, nước miếng đã bắn tung tóe ba nghìn thước luôn rồi!

“Tiêu gia!”

Một tiếng quát khê vang lên ngoài cửa, cắt ngang suy nghĩ của Nhan Tiểu Ngư.

Cô ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy người đàn ông trung niên mặc bộ đồ màu đen, trên cánh tay có hình xăm đang bước vào cửa, mười mấy người theo phía sau, rõ ràng chính là người đứng đầu, lúc này đang được người dẫn về phía phòng bao bên trong...

Con cá lớn xuất hiện rồi!

Đôi mắt Nhan Tiểu Ngư sáng lên.

Trong cục tổ chức cán quét băng đảng, mở cuộc họp mật gần một tháng, chỉ vì muốn bắt con rắn cầm đầu một băng nhóm buôn bán thuốc phiện và súng ống.

“Tiểu Ngư, cô phải thận trọng, trước tiên đi xác nhận phòng bao của bọn họ, không được để lộ tung tích, tôi đi tìm chi viện, cố gắng nắm được bọn tay chân, chúng ta sẽ nhanh bắt được rùa trong hồ.”

“Không thành vấn đề.” Trên mặt Nhan Tiểu Ngư tràn đầy khí thế.

“Vớ thân thù của cô chắc có thể tự bảo vệ mình, cái này tôi yên tâm.” Giang Phàm dặn dò: “Nhưng lần này, vàng thau lẫn lộn, chi sợ rất nguy hiểm, ngàn vạn lần, không thể tự tiện hành động, biết không?”

Nhan Tiểu Ngư trả lời, tiếp theo lại nhếch môi cười, nâng đôi giày cao gót bầy phân lên, bước đi về phía phòng bao ở sâu nhất...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Có tình người hay không

Ở trong thế giới của bạn học Nhan, xã hội đen đi vào trong phòng bao, không phải chơi gái đánh bạc, thì chính là giao dịch phi pháp, phần lớn là làm chuyện ám muội, phần đa người trong giới xã hội đen ra ngoài đều mang thuộc hạ theo, cho nên, chỉ cần xem bọn thuộc hạ xuất hiện trước cửa phòng nào, là có thể dễ dàng tìm ra một điểm chung là... Canh phòng nghiêm ngặt.

Nhan Tiểu Ngư biết rõ điểm này, vì thế đi thẳng vào sâu bên trong.

Càng đi vào trong, càng cảm thấy yên tĩnh...

Yên tĩnh, không phải là yên ổn.

Ngược lại, chỗ không có gợn sóng nhất, lại dễ dàng nổi lên nguy hiểm khó lường.

Nhan Tiểu Ngư đứng trước cửa căn phòng bao cuối cùng, dù chưa cảm giác được bốn phía có người, nhưng lại có thể cảm nhận được khắp nơi có mùi giới nghiêm lạnh lẽo.

Chính là nơi này...

Dựa vào những kỹ năng đã từng được huấn luyện ở trường cảnh sát, lại từng đạt giải quán quân Tấn Thù (*) nữ, cô khẳng định tất cả những nhân vật nguy hiểm nhất trong thành phố giải trí đều ở trong này, cũng nhanh chóng xác định mục tiêu ở phòng bao cuối cùng này.

(*) Tấn Thù: là võ chiến đấu tay không tự do ra đời ở Trung Quốc chú trọng vào các dạng chiến đấu tự do thực tế, đòi hỏi sự thành thạo các kỹ thuật võ thuật Trung Hoa.

“3306.”

Cô kéo áo lên miệng, nhanh chóng truyền tín hiệu báo số phòng bao, xoay chân lại nhanh bước rời đi.

Đúng lúc cô xoay người, phòng bao ở phía sau vang lên tiếng mở cửa, một người đàn ông cao lớn đeo kính đen, mặt không chút biểu tình bước ra.

Đồng chí Nhan quỳnh lên, lập tức giật mình che bụng, vẻ mặt đau khổ: “Cái kia... ấy da... đại ca à... Toilet ở đâu ấy nhì... Tôi không tìm thấy đường... Mót quá rồi...”

Tuy hình dáng đồng chí Tiểu Ngư không thấp, lại có một khuôn mặt như em bé, cho dù bây giờ mặc váy ngắn đi giày cao gót, trông vẫn giống như là nữ sinh trung học mười mấy tuổi trộm xông vào chỗ ăn chơi, vô tình có thể làm người ta đỡ xuống phòng bị.

Đồng chí Tiểu Ngu đang lợi dụng điểm này, cũng mềm mại gọi một tiếng đại ca... Dựa vào kinh nghiệm thường ngày của cô, ít nhất có thể xác định đến chín phần là mình có thể thành công đi tiêu, trốn thoát khỏi nguy hiểm...

Nhưng mà.

Nhưng mà, cổ tinh là hôm nay cô lại gặp được nhân vật xã hội đen không giống như vậy.

“Mang vào.”

Từ sâu trong phòng bao, truyền đến một giọng nam, giọng nói này vô cùng dễ nghe, trầm thấp mà có từ tính, mang theo một chút biếng nhác, đủ để mê hoặc người nghe.

Một câu này, khiến Nhan Tiểu Ngu hoàn toàn luống cuống.

Ồi chào oi, bà đây đã mót lắm rồi anh vẫn còn bắt người ta phải vào phòng bao, vị đồng chí này, có phải anh quá không có tình người rồi hay không, phải hay không!

“Vâng, Thiếu Đường Gia.”

Ngoài cửa, sau khi thuộc hạ trả lời một tiếng, lập tức túm lấy cánh tay mảnh khảnh gầy yếu của Nhan Tiểu Ngu như bóp con kiến, thuận lợi xách cô vào phòng bao, ném ngay giữa phòng, đồng chí Tiểu Ngu bị quăng ngã lập tức vi phạm lời dạy của Đảng, thô tục nói: “Anh... con bà nó dám ném tôi...”

Soàn soạt soàn soạt!

Bóng đen đồng loạt chớp lóe, tiếng lên đạn cũng vang lên.

Nhan Tiểu Ngu ngẩng đầu, ấn đường đối diện hơn vài chục cây súng, mặt không khỏi biến sắc, nuốt nửa câu thô tục kia trở về trong bụng...

Hình như cô... lại đi nhầm phòng rồi... A... Lúng túng của lúng túng rồi...[9]

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Thấu thấu gia

Đây căn bản không phải phòng Lý Bưu bao.

Đây hoàn toàn là chỗ phân tử khủng bố tụ tập, nơi này nguy hiểm hơn so với chỗ Lý Bưu nhiều!

Nếu bây giờ cô không làm gì, chỉ chút nữa thôi, theo kinh nghiệm nhiều năm huấn luyện ở trường cảnh sát của đồng chí Nhan, không đến ba giây, chắc chắn đầu cô sẽ nở hoa, hiệp trước giết sau, bán cho bọn buôn người, ném xuống sông cho cá ăn và đủ kiểu chết đa dạng khác...

Không cần Đảng, tôi mới là một cô gái mười chín tuổi, tại sao lần đầu tiên đi làm nhiệm vụ truy bắt xã hội đen lại rơi vào tay nhân vật lớn rồi...

Nhan Tiểu Ngu chớp chớp mắt, trong thời gian ba giây đưa mắt nhìn khắp bốn phía, nhanh chóng ra quyết định, về mặt lập tức khôi phục lại như thể một cô gái trẻ ngây thơ vô hại, xoa xoa chân, đứng dậy mở to đôi mắt vô tội hỏi: “Oa, trong tay mọi người cầm cái gì vậy, ai tài trợ món đồ chơi này thế... trông rất thật nha...”

Nói xong, tiến lên xem xét, nghiêng đầu ngây thơ nhìn mấy cây súng đen kịt kia, về mặt rất chi là hiểu chuyện, nói: “Cái kia, tôi thấy tất cả mọi người đều đang rất bận, tôi đây... không quấy rầy... Các anh tiếp tục, tiếp tục chơi ha, coi như tôi chưa từng tới, tôi cũng không nhìn thấy cái gì, cũng không nghe được gì đâu...”

Nhóm thuộc hạ nhà Nam Cung - gia tộc đứng đầu về súng ống đạn dược, toàn bộ đều toát mồ hôi hột...

Vì đây chính là khẩu súng KT896 tân tiến nhất hiện nay do Thiếu Đường Gia đích thân nghiên cứu phát triển, lại bị nói thành món đồ chơi...

Cô gái nhỏ tự nhiên xông tới này, có lá gan lớn đấy nhì.

Dám nghi ngờ thiên tài súng ống là Thấu thấu gia nhà Nam Cung bọn họ, không muốn sống, không muốn sống nữa rồi...

Thấu thấu gia, là người mà kẻ khác có thể nghi ngờ được sao?

Đương nhiên, câu trả lời là không thể.

Thấu thấu gia là thần nhà Nam Cung, là sinh mệnh nhà Nam Cung, là hình mẫu và tấm gương mà người nhà Nam Cung sùng bái.

Thấu thấu gia sẽ vì bị người ta nói năng lỗ mẩn mà tức giận ra tay đã thương người khác sao?

Đương nhiên cũng sẽ không.

Thực ra người nhà Nam Cung bọn họ rất ít người từng thấy Thấu thấu gia tức giận, hoặc có thể nói không ai có thể đoán được khi nào thì vị thiếu gia có tâm tư thâm trầm kia tức giận, khi nào thì không tức giận, không đoán ra cũng không nhìn rõ được, đây là cách đánh giá trực tiếp của toàn thể nhà Nam Cung và người ngoài đối với tính cách của Thấu thấu gia.

Về vấn đề đã thương người, đương nhiên lại càng không có khả năng, trong tình huống bình thường, người phạm vào sai lầm không nên phạm, đều có thể chết, tuyệt đối không giữ toàn thân, đây là điều Thấu thấu gia đặt ra và làm theo.

Nói tóm lại, người dám trêu chọc nhà Nam Cung, là chán sống, người dám trêu chọc Thấu thấu gia, sẽ được trọng sinh, bởi vì Thấu thấu gia, có thể cho người ta được mở mang kiến thức về thế giới mới tàn nhẫn trước khi chết...

Mắt thấy cô gái nhỏ vừa nói, vừa cười, vừa lui, sắp lui về đến góc sofa đen bằng da thật...

Đám thuộc hạ nhìn cô gái nhỏ mười lăm mười sáu tuổi này, cuối cùng trong lòng không nhịn được khê hô... cô bé, dừng lại, dừng lại, cẩn thận, lui nữa là rơi vào bãi mìn đó!

Nhan Tiểu Ngư vừa nói vừa lui về phía sau, làm xong tư thế tông cửa mà chạy, nhưng đúng lúc này, sau lưng cô, đột nhiên vang lên tiếng nói của một người đàn ông: “Cô còn ở khu vực toàn thủy.”

Giọng nam này, như tuyết giữa tháng ba, như sông băng sâu bảy thước, lạnh lẽo khiến sống lưng đồng chí Nhan cứng lại, chỉ cảm thấy từng trận gió lạnh thổi tới...

Khu vực... Toàn thủy...

Đồng chí Nhan, rốt cuộc thì cô đã gặp phải kẻ giết người điên cuồng tàn nhẫn biến thái tới mức nào đây!

Lấy hết dũng khí, bỗng nhiên Nhan Tiểu Ngư quay đầu, lấy toàn bộ quyết tâm đi đối mặt với tên biến thái mặt sẹo có hình xăm

Không ngờ lại đối mặt với một gương mặt vô cùng anh tuấn và một đôi mắt thâm thúy như chim ưng vô cùng hút hồn người.

Đúng vậy, hút hồn người. Đôi mắt này âm u thâm trầm, mang theo ý cười, lại như chứa đựng cả lưỡi dao sắc bén, ẩn chứa sự nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Thế nào, ngực cô rất phẳng sao?

Một người đàn ông ngồi trên sofa, ẩn mình trong bóng tối, cho dù ngồi trong chỗ tối, nhưng ánh mắt của anh ta vẫn trầm tĩnh như vậy, lợi hại như vậy, cảm giác áp bức mạnh hơn bất kỳ người nào mà Nhan Tiểu Ngư từng gặp.

Ngũ quan của anh, lại anh tuấn kỳ lạ, đôi mắt đen, chiếc mũi thẳng, môi mỏng, độ cong hoàn mỹ, gương mặt quyến rũ, khóe mắt khê nâng lên, trông như một vị đế vương, đáng vẻ nhân nhả, nhưng lại nắm trong tay mọi thứ.

Hai chân anh bắt chéo lại, ngồi thoải mái nhàn hạ, dựa theo đôi chân dài kia mà phán đoán, nhất định anh cao hơn cô hai cái đầu, trên người mặc bộ tây trang màu đen cao quý được đặt may riêng, ôm lấy những đường cong hoàn mỹ tinh tế của anh, tùy ý ngẩng đầu, nhìn kỹ, nhíu mày, đều làm người ta cảm khái ông trời tạo người rất bất công...

Đó là một người đàn ông hoàn mỹ, diện mạo ưu tú, dáng người cao phải tới một mét chín, có vẻ lười nhác, nhưng lại có ánh mắt thông minh, quan trọng hơn là khí chất, khí chất khiến người ta thấy sợ hãi này, tuyệt đối thuộc cấp bậc đại thần, người phạm không thể địch nổi.

Nhan Tiểu Ngư vẫn luôn không phải thành viên của nhóm người yêu thích vẻ đẹp bên ngoài, từ nhỏ đã không hề theo đuổi thần tượng không sùng bái trai đẹp, cho nên đều có trăm phần trăm lực miễn dịch với toàn bộ soái ca, vậy mà lúc này liếc nhìn anh một cái, phải ba giây mới kéo được hồn bay trở về.

Điều khiến Tiểu Ngư sợ hãi chính là, anh ta ở ngay đây, vậy mà từ lúc bắt đầu, cô không hề phát hiện sự tồn tại của người đàn ông này.

Trong tình huống bình thường, người có thể ẩn giấu hơi thở vào trong bóng đêm, không phải cao thủ, thì chính là quý hồn.

Người này quá đẹp trai, có thể nói chuyện, sống sờ sờ, chắc chắn không phải là quý.

Vậy thì chỉ có một điều có thể lý giải, đó chính là bản lĩnh của anh, cách xa người dành quán quân Tấn dã nữ như cô...

Nhan Tiểu Ngư thận trọng, cũng cảnh giác, nhiều súng như vậy, lại chìa thẳng vào mặt mình, mạng sống của cô thật sự là đáng lo rồi!

Người đàn ông kia cũng không hề di chuyển, chỉ là đặt bàn vẽ trong tay xuống, ngẩng đầu, ngồi trên ghế sofa lẳng lặng nhìn cô, không hề dao động, không hề chớp mắt, cho dù đôi mắt thâm trầm kia không làm bất cứ động tác nào, nhưng cũng có thể làm người ta cảm thấy nguy hiểm luôn rình rập.

Nhan Tiểu Ngư bị nhìn chăm chú đến mức da đầu run lên, không khỏi nuốt một ngụm nước miếng, nói với anh: “Đồng chí...”

“Hửm?” Bị gọi đồng chí Thấu thiếu gia nhíu mày, nhẹ đáp lại.

“Chuyện đó... Tôi... Có chút việc gấp...” Tiểu Ngư xấu hổ nhắc nhở: “không bằng...”

“Không phải muốn đi tìm toilet đấy chứ?”

Thấu thiếu gia nói, mặt không đổi sắc, chậm rãi buông hai chân đang vắt chéo lên nhau ra, đứng dậy, ra lệnh: “Đến đây, tôi đưa cô đi.”

Đến đây...

Tôi đưa cô đi...

Nhan Tiểu Ngư hóa đá.

Cầm của toàn bộ đám người nhà Nam Cung đều rơi xuống đất, thiếu gia, anh đối tốt với Lolita này từ lúc nào vậy!

“Bao nhiêu tuổi?” Nam Cung Thấu đi phía trước, giọng nói hỏi ý kiến không có một chút dao động lên xuống.

“Mười lăm...” Đồng chí Nhan né luôn mặt mũi của mình, tiếp tục giả vờ ngây ngô.

“Tên là gì?”

“Hách Mỹ.”

Lúc này Thấu thiếu gia quay đầu, nheo mắt lại liếc nhìn cô từ trên dưới.

Bạn học Nhan nắm chặt tay, giữ vững trận địa của mình, không đo mắt không lùi bước, tiếp tục mặt dày vô sỉ.

“Không đúng.”

Thấu thiếu gia bình luận về tên cô, ánh mắt nhìn từ bụng trở lên, từ phần cổ trở xuống.

Mẹ nó!

Nhan Tiểu Ngư kìm nén tức giận, nói: “Đồng chí, khinh thường ngực phẳng, phân biệt đối xử với phụ nữ, theo một cách nói nào đó mà nói, là phạm pháp...”

“Tôi chỉ nói là không đúng, không hề nói cô ngực phẳng.” Thấu thiếu gia dừng lại, nghiêng thân thể cao lớn, ánh mắt lại nhìn vào trên vị trí kia: “Thế nào, ngực cô rất phẳng sao?”

Dứt lời, không chờ cô nói tiếp, anh khoanh hai tay lại, nhắc nhở: “Cô có thể không cần trả lời, tôi sẽ biết chuyện này nhanh thôi.”

Tiểu Ngư không ngu ngốc, đương nhiên nghe ra ý trong lời nói của anh ta, lập tức xù lông kêu lên: “Tôi mới mười lăm tuổi, vậy mà anh lại có ý đồ bất chính, anh là đồ cầm thú!”

“Nhan tiểu thư.”

Một tấm thẻ nhân viên cảnh sát viết rõ ràng tên tuổi đập vào ngay trước mắt, Thấu thiếu gia lười biếng nhắc nhở: “Có cần tôi nói cho cô biết hay không, tổ chức tôi thiếu khi nằm vùng là phải cất hết những thứ chứng minh thân phận của mình?”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 5: Cởi

Nhan tiểu thư vẫn còn nhớ mình rõ ràng đã chuẩn bị chu đáo để nằm vùng, không hiểu vì sao thẻ sĩ quan cảnh sát lại xuất hiện ở trước mặt người đàn ông này, cô đã bị người ta dẫn vào toilet, bị người đàn ông kia ấn ngồi ở trên bồn cầu, đứng từ trên nhìn xuống cô...

“Cởi.” Anh mệnh lệnh, giọng trong trẻo mà lạnh lùng.

What?

Đồng chí Nhan hoài nghi chính mình nghe lầm, không khỏi xoa xoa lỗ tai, hỏi lại: “Đồng chí, tôi không nghe rõ, anh có thể...”

“Cởi!” Giọng nói không có kiên nhẫn, lại mang theo vài phần lạnh lùng hơn: “Áo, nội y, cởi toàn bộ.”

Tiểu Ngư hóa đá...

Đây là lần đầu tiên bị quấy nhiễu tình dục, bị đùa giỡn bằng lời nói như thế.

Mặt cô trầm xuống, nhắc hai tay lên, bày ra tư thế: “Người quang minh chính đại không làm chuyện mờ ám, kể bên đều có người của chúng tôi, không quan tâm anh có địa vị gì, tôi cảnh cáo anh mau đi đi, mục tiêu của chúng tôi không phải anh, nếu không tai bay vạ gió lại phải vào cục cảnh sát, không ai có thể đảm bảo...”

Thân thể mơ hồ mà bị chế trụ, tay trái cô bất chợt bị một chiếc còng treo trên đỉnh đầu, chỉ còn có tay phải được tự do, thân thể, cũng giống như bị tiêm thứ gì vào, cả người mềm nhũn tê dại, không có sức lực.

Tiếp theo, không đợi cô kêu gào, cúc áo trước ngực cô đã bị anh ta nhanh chóng thuần thực cởi xuống, lộ ra cảnh đẹp vô hạn trước ngực...

Cũng không đợi cô nói, một bàn tay của anh ta đã thăm dò vào bên trong nội y, phủ lên ngực cô.

Thân thể Tiểu Ngư cứng đờ, trong nháy mắt biến thành thạch ngư*. (*Con cá bằng đá)

Cô mở to hai mắt nhìn người đàn ông kia, thực sự không thể tưởng tượng nổi, chớp mắt rồi lại chớp mắt, thật lâu sau mới tỉnh ra, cô nhìn theo đôi bàn tay của anh ta, nói: “Hóa ra vị đồng chí này thích SM, anh có thể lấy roi cho tôi, tôi có thể dùng chút sức nhỏ của mình để quất anh...”

Mấy chữ quát anh còn chưa nói xong, Nhan Tiểu Ngư đã cảm giác hai ngọn núi nhỏ trước ngực mình đã hoàn toàn bị bàn tay to của người đàn ông này bao bọc.

Oh, shit!

Động tác khiếm nhã của người đàn ông này thật đúng là ôn nhu!

Tuy mặt không chút thay đổi, vô cùng bình tĩnh, cho dù hoàn toàn coi thường chủ sở hữu của hai ngọn núi nhỏ này là cô...

Nhưng mà ngài Mao à, tôi đây vẫn vô cùng kính trọng ngài, dù không hiểu sao mình lại xông vào cái phòng bao có tên xã hội đen biến thái, còn bị ăn đậu hũ như thế này...

Chuyện nhỏ mà không nhịn sẽ loạn mư lớn, vì không muốn gây rối làm cho Lý Bưu ở trong phòng bao gần đây chạy mất, bây giờ cô không thể làm tùy tiện, huống hồ cô trúng thuốc

mê, cho dù đánh trả, tỷ số thắng của cô cũng thấp...

“Bom nano mini.” Giọng nói của người đàn ông vang lên, chắc chắn bình tĩnh: “Trước ngực bốn viên.”

Nhan Tiểu Ngu còn đang cầu ngài Mao ban phúc, chợt nghe thấy anh nói như vậy, giống như nghe được thiên thư*, một lúc sau mới phản ứng lại, ách một tiếng, hỏi: “Đồng chí, anh nói cái gì... Cái gì cơ...?”

*Thiên thư: sách hoặc thư do thần tiên trên trời viết ra.

Thấu thấu gia luôn khinh thường những động vật ngu xuẩn nhiều lời, căn bản lúc này cũng không thèm để ý tới cô nữa.

Tiểu Ngu bị lơ, đang muốn gầm thét, lại cảm giác có tấm thảm lông được phủ lên vai, lại nhủ mày, bắt đầu không hiểu nổi động cơ của người đàn ông này...

Vừa rồi theo như lời nói của anh ta, thì hình như có chữ bom...

“Tiếp tục.” Người đàn ông anh tuấn lạnh lùng hạ lệnh: “Cởi.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6: Tôi cởi ông ngoại nhà anh

“Tiếp tục.” Người đàn ông anh tuấn lạnh lùng hạ lệnh: “Cởi.”

Nhan Tiểu Ngu ngẩng đầu, ánh mắt phẫn nộ.

Lúc này, vừa lúc trong tai nghe truyền đến tiếng nhân viên đã hoàn tất khai thông, phòng bao đã bị bao vây, các thành viên được thông báo bắt đầu hành động.

“Tôi...”

Mặt Nhan Tiểu Ngu đỏ bừng, tích góp sức lực toàn thân, cuối cùng không nhịn được nữa, một tay móc súng lục từ trong sườn giày ra, ngược lên nói, bộc lộ khí phách ra ngoài, khí thế ngất trời: “Tôi cởi ông ngoại nhà anh, hôm nay, bà đây muốn bắt tất cả các anh vào cục cảnh sát!”

“Tiểu Ngu, nhớ kỹ, đừng dùng súng, trong gian bar này mấy gian phòng bao đều dễ hàng loạt bom, chỉ chút lửa nhỏ sẽ...”

Bùm...!

Một tiếng nổ vang trên đỉnh đầu, cắt đứt cảnh cáo của Giang Phàm, cũng hóa đá một người phụ nữ anh hùng nào đó đang giờ súng!

“Lão đại...”

Lời này anh ta nên nói sớm mới đúng!

“Thiếu Đường Gia, tên Lý Bưu này có mưu đồ gây rối, đã sớm mai phục từ trước.” Ngoài cửa truyền đến giọng nói thuộc hạ kêu lên và tiếng gõ cửa: “Bom đã bị khởi động, người tiếp ứng của chúng ta đã tới, nơi này không nên ở lâu, nhanh rồi đi là được...”

Người đàn ông nghe vậy, cũng không có vội vàng lo lắng gì, anh chỉ lẳng lặng đứng đó, nghe thấy thuộc hạ nói, chẳng những không có ý muốn rời đi, ngược lại khóe môi cong lên, mỉm cười nhẹ nhàng.

Nụ cười này, giống như đang che giấu mùi nguy hiểm, như thể bình yên ngăn ngui trước cơn bão.

“Ba.”

Môi mỏng khẽ mở, Nhan Tiểu Ngu nghe được anh đang tính giở.

“Hai.”

Nam Cung Thấu giương mắt, nhìn sang bên cạnh.

“Một.”

Nam Cung Thấu hơi nhẹ giọng, ánh mắt đã lạnh.

Dường như ngay vào lúc anh dừng lại, Nhan Tiểu Ngu không kịp quay đầu, đã nghe được bên cạnh, vị trí cách bọn họ không tới ba thước, bùm một tiếng nổ vang.

Tiếp theo, ánh lửa văng khắp nơi, đá vụn rơi xuống trắng xóa cả căn phòng.

Một mảng tường toilet, bỗng nhiên bị nổ tung.

Hơi lửa nóng bỏng kia phá thẳng vào lỗ tai lỗ mũi, dường như muốn thiêu đốt cả lá phổi, mà vô số mảnh gạch đá vụn rơi vào mặt, làm cho Nhan Tiểu Ngu dường như ngạt thở, không mở mắt ra được.

Lúc nhắm mắt, cô nghe thấy tiếng bước chân...

Nhan Tiểu Ngư cố hết sức nheo ánh mắt thành khe nhỏ, nhìn sang bên đó.

Đồng thời với khi mang lên tiếng nổ mạnh, cô nhìn thấy dáng người đàn ông tôn quý cao lớn kia, chậm rãi bước nghênh đón ánh lửa.

Loại hành vi này, đúng là muốn tìm chết.

Tuy anh ta là tên cầm thú chưa thỏa mãn, tuy anh ta là tên cặn bã xã hội đen chưa xác định được danh tính... Nhưng sinh mệnh đều đáng quý, coi thường mạng sống của mình là không được...

“Đồng chí... Anh không cần suy nghĩ lung tung, khổ ai vô biên quay đầu là bờ...”

Lúc Nhan Tiểu Ngư hô lớn, lại thấy bóng dáng màu đen kia giống như ánh sáng chợt lóe lên, lao qua ánh lửa, mang theo thái độ kiên quyết, xông vào trong vụ nổ...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Thủ đoạn của xã hội đen

Vô cùng may mắn chính là, Nhan Tiểu Ngư chỉ là sợ bóng sợ gió một hồi.

Bởi vì cô đã đánh giá thấp tốc độ nhanh như thần của người đàn ông này, mới biết hóa ra là bom gì gì đó, oanh tạc gì gì đó, đối với người đó mà nói hoàn toàn không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

Cô nhìn vào dáng vẻ tự nhiên đi vào toilet bên cạnh của anh, đứng ở trước mặt một đám người đang chuẩn bị chạy trốn.

“Thấu... Thấu thiếu gia...”

Lý Bưu thấy người này như thần giáng xuống, dùng phương thức kỳ lạ xuất hiện trước mặt mình, về mặt anh ta không khỏi trắng bệch, chân mềm nhũn quỵ xuống: “Thấu thiếu gia, chúng tôi chỉ là muốn kiếm tiền làm giàu, cũng không hề có ý dám trộm thiết kế của thiếu gia, chúng tôi...”

Bùm bùm bùm bùm!

Không đợi anh ta nói hết câu, vô số tiếng nổ thật nhỏ đã vang lên.

Không phải tiếng súng.

Là bom.

Bom rất nhỏ, âm thanh vang lên giống như tiếng đá rơi xuống hồ.

Lại có thể khiến cho Lý Bưu đang cầu xin tha thứ kia nổ tung tóe máu thịt mơ hồ, bỗng nhiên thành người máu, ngừng nói, nằm trên mặt đất giật giật...

Thấu thiếu gia lạnh lùng nhìn, đợi sau khi anh ta vì mạch máu vỡ, mất nhiều máu mà chết, mới giương mắt, nói với vài người đối diện: “Muốn tôi động tay?”

Về mặt Nhan Tiểu Ngư kinh sợ, không biết từ lúc nào người đàn ông này đã lấy bom nhỏ từ trên người mình mang đi cài trên người Lý Bưu.

Sắc mặt mấy tên thuộc hạ của Lý Bưu lại càng tái mét, đặc biệt là khi bốn chữ mà Thấu thiếu gia hỏi ra miệng, bọn họ gần như mất toàn bộ hi vọng, trong mắt hiện ra tuyệt vọng vội quỵ xuống...

“Thấu thiếu gia... Cầu xin ngài...”

“Thấu thiếu gia, chúng tôi không biết anh vẫn chưa thiết kế xong, không được phép đưa đến buôn bán ở chợ đêm, người không biết không có tội, Thấu thiếu gia, thả chúng tôi đi...”

“Thấu thiếu gia... Cầu xin anh, chúng tôi...”

“A! Đau quá, cơ thể của tôi, cơ thể của tôi đau quá!”

Người cầu xin tha thứ, đột nhiên bắt đầu lăn lộn, la hét.

Không tới năm giây, anh ta bắt lấy hai tay đồng nghiệp gào thét: “Giết tôi, giết tôi đi, đau quá... Giết tôi...”

Cuối cùng, không đợi được đồng nghiệp ra tay, anh ta đã tự nâng súng lên, đặt trên trán, kết thúc bản thân.

Lúc này những người còn lại cũng hiểu, tha tình nguyện tự sát, cũng còn hơn bị Thấu thiếu gia giết cảnh cáo.

Vị Thiếu Đương Gia nhà Nam Cung này, tinh thông súng ống đạn dược, tinh thông vũ khí, tinh thông võ học, lại còn tinh thông những y thuật gần như có thể là không ai địch được, giết một trăm người, anh ta cũng có một trăm cách giết, mà mỗi một loại, đều đau khổ không giống nhau.

Đau khổ, nói thì đơn giản, nhưng rõ ràng là người vừa rồi chết cũng đã từng trải qua đao quang kiếm ảnh*, nhưng lại không chống đỡ quá nổi năm giây, huống chi bọn họ...

(*Đao quang kiếm ảnh = Ánh đao bóng kiếm: Ý chỉ đã từng trải qua nhiều chuyện chém giết.)

Hương vị nitrat kali trong không khí ngày càng nặng, lửa càng lúc càng lớn, tiếng nổ, nhanh chóng cho thấy tình hình không thể không chế được nữa rồi.

Bốn phía, vô cùng hỗn loạn.

Người đàn ông được xưng là Thấu thiếu gia, tao nhã ngồi xuống trên sofa, vẫn là điệu bộ nhân nhã giống khi vừa mới gặp, trong ánh mắt vô cùng lạnh, lạnh đến mức Nhan Tiểu Ngư không dám nhìn trộm cảnh đấm máu kia.

Cho dù là gan cô không nhỏ, nhưng lần đầu tiên xuất trận súng thật đạn thật, cũng chưa từng thấy người chết như này, mùi máu tươi và mùi khói trong không khí đủ để khiến cô buồn nôn, nó càng làm cho cô sợ hãi người đàn ông ngồi trên ghế sofa này hơn.

Tuy nói những người đó làm nhiều việc ác, hình phạt nặng nhất là chết, nhưng bỗng nhiên nhiều sinh mệnh chết trước mặt cô như vậy, cũng khiến cho chân Tiểu Ngư bắt đầu lạnh, hồi lâu vẫn chưa bình tĩnh trở lại.

Đây là, thù đoạn của xã hội đen sao?

Tác phong hành động, tàn nhẫn làm cho người ta run sợ.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 8: Người đàn ông tàn ác có sở thích thú vị

Khi những tiếng kêu thảm thiết vang lên, toàn bộ những người còn lại thức thời tự sát, sau đó Nam Cung Thấu mới đứng dậy, chậm rãi đi đến trước mặt Nhan Tiểu Ngư đang bị trói, bình tĩnh nhìn cô.

Ánh mắt kia, vô cùng lạnh.

Nhan Tiểu Ngư rút người vào trong thâm lồng, ánh mắt tròn xoe có chút vô tội, lúc anh duỗi tay ra, trực giác đầu tiên chính là người này muốn làm thịt cô.

Nhưng cô lại đánh giá sai người đàn ông này rồi...

Nam Cung Thấu chỉ là tháo còng tay cho cô, cởi áo khoác trên người, ném lên vai cô.

Sau khi thấy áo tây trang rộng rãi che đi cánh xuân hơi lộ ra trên người cô, mới xoay bước, chẳng nói câu nào, lập tức rời đi cùng với đám người mặc đồ đen vây quanh.

Nhan Tiểu Ngư nhìn bóng lưng anh, sửng sốt không nói lời nào.

Đến khi bồn cầu dưới thân loảng xoảng một tiếng bị vỡ nát, cô mới đột ngột quay đầu, giật nảy người lên, mặc áo khoác của anh, điên cuồng chạy ra ngoài...

Tuy cô rất muốn bỏ áo khoác ra, kiên trì thi hành chức trách của cảnh sát nhân dân, duy trì ý nghĩ sống sót ở trong đầu khi nghĩ tới phần từ xã hội đen khủng bố và một hồi đấu súng liều chết mãnh liệt kia...

Nhưng đơn thuần.

Nhưng đơn thuần đây là bom, nổ chết người, mà lại không đền mạng đấy!

“Lão đại...!”

Nơi xa xa, Nhan Tiểu Ngư nhìn thấy Giang Phàm mặc thường phục đang tìm kiếm mình ở trước cửa, cô giống như là nhìn thấy cha mẹ ruột, đưa tay vẫy vẫy anh: “Lão đại, lão đại, em ở đây, ở đây...”

Toàn bộ nhân viên đã an toàn rút lui, chuyên gia phá bom cũng đã đến, gỡ bỏ phần lớn bom, còn anh vẫn canh giữ ở chỗ nguy hiểm nhất chưa phá gỡ xong, lại nhìn thấy cô bọc áo khoác của đàn ông đi ra, trong lòng không khỏi căng thẳng, tiến lên đón cô, cầm lấy cánh tay của cô nói:

“Tiểu Ngư, không có việc gì, đừng sợ, có anh ở đây!”

“Lão đại, chạy mau! Rõ ràng ở đây đều là bom! Hàng loạt bom, bom nano nhỏ, uy lực rất lớn, dọa chết người nha!”

Giang Phàm nghe cô nói như vậy thì biết có lẽ là cô không xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn cô lại mặc áo khoác của người đàn ông khác, không khỏi nhăn mày hỏi: “Vừa rồi chuyên gia gỡ bom đã đến, ngoài khu vực phòng được bao sâu bên trong ra, thì đều đã bảo đảm gỡ an toàn, bây giờ đã không có việc gì rồi. Ngược lại em thì sao, xảy ra chuyện gì rồi hả? Đáng vẻ như thế này, ai bắt nạt em rồi đúng không? Nói cho anh, anh bắt anh ta ra!”

Tiểu Ngư còn đang suy nghĩ có nên nói ra hành vi chấn động mà vị xã hội đen kia làm hay không, thì nghe người trong đội từ phía sau đi đến, bắt đầu báo cáo: “Đội trưởng, đã hoàn tất điều tra, ở hiện trường nổ mạnh phát hiện đám thi thể người mười lăm phút pháp y sẽ đến, chúng ta đã lấy chứng cứ, bảo vệ tốt hiện trường.”

“Đi xem.”

Sắc mặt Giang Phàm khẽ thay đổi, sau khi nói, dẫn mấy người đội cảnh sát hình sự và Nhan Tiểu Ngư trở lại hiện trường, bắt đầu thăm dò cẩn thận...

“Vách tường này, là bị loại bom nano phá hủy, thời gian bom nổ rất ngắn, sau ba mươi giây lắp ráp sẽ nổ, người lắp ráp bom này, cần một phút đồng hồ để hoàn thành lắp ráp và chôn đạn, nếu không thì, sao nổ được tất cả tường đá cẩm thạch này..

Chuyên gia gỡ bom phân tích.

Nhan Tiểu Ngư sợ hãi.

Người đàn ông kia lắp ráp khi nào, trong vòng một phút đồng hồ?

Chẳng lẽ là khi vô lễ ở trước ngực cô, anh ta đã thành thạo lấy bom đi phá tường?

Một tay nắm ngực, một tay lắp ráp bom...

Hu... Người đàn ông có sở thích thú vị...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 9: Khoảng cách giữa người với người

“Người này, nhất định phải là cao thủ.”

Một vị chuyên gia gỡ bom khác phân tích một cách chắc chắn: “Trong cơ thể Lý Bưu bị chôn kiểu bom mới, loại bom này tôi chưa từng thấy bao giờ, nhưng có lẽ có liên quan đến virus, có lẽ có tính lệ thuộc vào vào cơ thể người, cho nên có thể xâm nhập vào tế bào mạch máu, khiến chỉ trong thời gian ngắn phát nổ, làm cho người ta tử vong nhanh chóng, loại vật này, nếu như kẻ phát minh không phải là tình thông thạo được đến trình độ biến thái thì không thể nghiên cứu ra...”

Mắt đồng chí Tiểu Ngư trừng lớn hơn nữa, vô cùng kinh ngạc...

Vị Thấu thiếu gia kia, hóa ra là quái vật chế tạo bom làm cho người ta kinh diễm?

Sau khi pháp y đuổi tới tiến hành kiểm tra đo lường đơn giản, cũng nói: “Mấy tên thuộc hạ này, năm tên là tự sát, trong đó có một tên tổ chức thần kinh bị tính được vật trong thời gian ngắn ngủi cường chế phá hoại, tôi kiểm tra khoang miệng, không có dấu vết được vật, có lẽ là trong một thời gian ngắn tiềm vào trong cơ thể, dồn anh ta vào tình trạng điên cuồng, cuối cùng khó chịu đau đớn mà tự sát... Thuốc tiêm vào này phải kiểm tra đo lường cụ thể mới dám xác định, dù sao tôi cũng chưa từng tiếp xúc với loại thuốc này...”

Vài câu nói của ông già từng trải 30 năm làm pháp y, làm cho gương mặt đồng chí Tiểu Ngư trắng bệch.

Người sờ cô rốt cuộc là ai, là người sao, anh là người sao?

“Lý Bưu ở trong quán bar có ý định gây rối, mật thám đã xác định, chính là người đàn ông này”, người bên cạnh đưa một tấm hình ra, chỉ vào đó nói: “Lư Cường, 52 tuổi, đi theo Lý Bưu buôn bán không ít súng đạn, đầu cơ trục lợi, vừa rồi đang lẩn trốn bị đội viên mai phục phát hiện, bây giờ đã bị bắt về cục rồi.”

“Thăm tra thật kỹ, nhìn xem có con cá nào lọt lưới hay không.” Giang Phàm gật đầu, ra lệnh.

Nhan Tiểu Ngư nhân cơ hội này liếc nhìn qua ảnh chụp kia, bỗng nhiên kinh ngạc, lui ba bước lớn.

Người trong ảnh chụp này, không phải là ông chú đầu hói đã bị cô giáo dục tư tưởng sao?

Chẳng lẽ, bom cỡ nhỏ kia là khi cô đến gần ông ta đã vụng trộm bỏ vào trên người cô! Ở phòng bao sâu nhất kia, phần tử khủng bố xã hội đen mời cô vào trong, đưa cô vào toilet là vì đã phát hiện ra từ trước?

“Làm sao vậy?” Giang Phàm phát hiện Nhan Tiểu Ngư kỳ lạ, quay đầu lại hỏi: “Tại sao sắc mặt lại trắng như vậy?”

“Đội trưởng!” Một nhân viên cảnh sát kích động chạy tới, báo cáo nói: “Mới vừa nhận được điện thoại, nói là nửa giờ trước hồ sơ bí mật ở trong cục bị người ta xâm nhập, không tìm ra được địa chỉ hacker, cũng không phá hoại bất kỳ cơ sở dữ liệu gì, nhưng mấy thân phận nằm vùng đã bị lộ, bây giờ đang xây dựng lại tường lửa, bắt đầu chuẩn bị biện pháp phòng bị mới, hi vọng lát nữa anh trở về cục một chuyến...”

“Được, nói cho bọn họ biết trước mười giờ tôi về.” Giang Phàm ra lệnh một tiếng, đi đến bên cạnh Nhan Tiểu Ngư, lấy một thứ từ trong lồng ngực ra, đưa tới: “Trước khi đi công tác em để ở chỗ anh, cảnh sát Nhan cất kỹ đi.”

Tiểu Ngư nghe nhầm rồi sao, hóa thành ngọc rồi.

Thẻ cảnh sát này ở trên người anh Giang, như vậy tấm thẻ mới vừa rồi người kia cầm trong tay chính là vừa mới điều tra ra, là thẻ giả!

Như vậy nói cách khác, người xâm nhập hồ sơ cơ sở dữ liệu mật của quốc gia, chính là vị tinh anh trong nghiên cứu súng đạn kia, người trong giới xã hội đen, Thấu thiếu gia...

Bạn học Nhan cảm thấy thế giới này thật huyền ảo, đời người thật huyền ảo, từ khi bị Thấu thiếu gia đánh úp trước ngực, cô đã hoàn toàn có thể khắc sâu cảm nhận được cái gì gọi là chênh lệch giữa người với người rồi.

Cô là một cảnh sát nhỏ, vừa mới vào đại đội cảnh sát hình sự một tháng, nhiệm vụ đầu tiên đã gặp phải nhân vật cao như vậy, ngài Mao, ngài còn chuẩn bị đã kích tôi nhiều hơn nữa sao?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 10: Sườn heo quan trọng hơn

“Tiểu Ngr.”

Giang Phàm thấy Tiểu Ngr thất thần, không nhận lấy thẻ, ánh mắt anh dò dẫm, hỏi: “Lúc ấy em ở hiện trường, có gặp nhân vật khả nghi nào hay không? Có bị ai uy hiếp hay không?”

Bạn học Nhan ngừng một chút, bỗng nhiên lắc đầu.

Lại nghĩ tới lực lắc đầu của mình không đủ thành khăn.

Mạnh mẽ lắc đầu!

Cảm giác ánh mắt Giang Phàm có chút nghi ngờ.

Tiếp tục lắc đầu!

Thấy tất cả mọi người dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn mình.

Liều mạng điên cuồng lắc đầu. . .

Người trong đội cảnh sát hình sự đều bị chấn động, tốc độ lắc đầu của tiểu nha đầu này có thể xin ghi vào kỷ lục Guinness thế giới, đây tuyệt đối là một người đánh đầu thắng đó; không có gì cần nói. . .

Đối với Nhan Tiểu Ngr mà nói, người đàn ông thần bí kia, nhất định là nhân vật không phải nhỏ.

Không nói tới thành phần rề cò như cô, ngay cả anh Giang Phàm, cũng không thể trêu chọc vào.

Cho nên, Nhan Tiểu Ngr không hề hối hận khi vi phạm quy tắc Đảng dạy, coi như đơn thuần không biết đó là phần tử xã hội đen, buông một lời nói dối.

“Được được, anh đã biết.” Giang Phàm thấy cô lắc đầu đến sắp gãy cả cổ mình, tưởng rằng lần đầu tiên làm nhiệm vụ bí mật bị dọa sợ, không khỏi khản trương khuyên: “Đây là nguyên nhân lúc trước anh không đồng ý cho em tới đội cảnh sát hình sự, bây giờ em nên hiểu, nếu em cảm thấy không thích hợp, anh có thể liên hệ giúp em, để hai ngày nữa em có thể rút lui khỏi nhiệm vụ này...”

“Một chút việc nhỏ đó không ngăn cản được quyết tâm trước sau như một muốn đền đáp công dưỡng dục của tổ quốc, nhân dân. . .!” Nhan Tiểu Ngr đầy vẻ chính nghĩa, dơ tay lên cao!

Cô nào có khả năng chỉ vì một phần tử xã hội đen, mà buông tha lý tưởng vĩ đại trừ gian trừ ác của mình. . .

Giang Phàm nhìn cô khôi phục như bình thường, lắc đầu, quay lại ra lệnh: “Đội pháp y mau sớm kiểm tra ra kết quả và thu thập hết chứng cứ giao lên phía trên, sau khi làm xong, mọi người rút về.”

“Vâng! Đội trưởng!”

Tiểu Ngr vừa nghe rút về, lập tức chậm rãi chạy lên phía trên, trong mắt tràn đầy nhiệt huyết. . .

“Lão đại. Lão đại.”

“Làm sao vậy?”

“Sườn heo, sườn heo...”

“Việc em kích nổ bom, anh đã che giấu cho em, em còn dám đòi sườn heo với anh?”

Nhan Tiểu Ngr cố gắng nói: “Áp bức sẽ dẫn tới phản kháng, cán bộ lãnh đạo muốn đứng đầu phải duy trì làm tấm gương tốt áp dụng lối sống trong sạch liêm khiết. . .”

Lại thua bởi cô rồi!

Giang Phàm nghe lý luận không thực tế này, cắt ngang lời cô: “Được được, đi, mau đi đừng tốn thời gian, bữa tiệc nhỏ buổi tối anh còn phải thương lượng với cục trưởng Lưu phong tỏa tin tức với truyền thông. . .”

Bạn học Nhan nghe thấy có thể ăn thịt, vui vẻ hoan hô nhảy nhót, mắt neho lại đi theo phía sau lưng lãnh đạo Giang Phàm, khẽ hát hoa loa kèn nở hoa đỏ au. . .

Giang Phàm bị cô lồi lồi kéo kéo, sớm đã thành thói quen, cũng không nói thêm cái gì lập tức lên xe.

Chỉ là, lúc cô bò lên ghế ngồi phía sau xe, mắt quét lên chiếc áo tây trang trên vai cô, ánh mắt âm thầm xuống.

Quần áo giá trị xa xỉ này, là của ai?

Có phải cô đã gặp phải người đàn ông nào đó gây khó dễ cho cô không?

Nhìn dáng vẻ và biểu hiện vui vẻ của cô, lại không giống như đã xảy ra chuyện gì. . .

Thôi, Nhan Tiểu Ngr có tiếng không tìm không phôi, anh ta thầm mèn cô nhiều năm như vậy, thế mà cô không phát hiện, đừng nói đến người xa lạ?

Cô lẽ với cô mà nói, chủ nhân của chiếc áo này, còn không có quan trọng bằng sườn heo đâu!

Cuối cùng Giang Phàm cũng không hỏi thêm bất kỳ chuyện gì, sau khi đạp chân ga xuống, mau chóng lái xe rời khỏi hiện trường.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Con trai nhà Nam Cung là kiêu ngạo nhất

Trong đêm đen, một chiếc xe thể thao astonmartinone-77 màu đen đang lướt như bay, chiếc xe thiết kế thuần dài gần như hòa thành một với màn đêm yên tĩnh.

Khi chiếc xe thể thao đến trước một tòa nhà đồ sộ, kiến trúc khác hoàn toàn lúc trước, thì kết một tiếng dừng lại, cửa sổ bên lái xe được mở ra.

Bên trong xe, có một người đàn ông tôn quý lạnh lùng đang ngồi, độ cong sườn mặt của anh vô cùng hoàn mỹ, đôi mắt âm u hơn cả màn đêm, từ đầu đến cuối chỉ chăm chú nhìn tài liệu trên màn hình.

Trong tài liệu là hình ảnh một người phụ nữ xinh đẹp đang tươi cười, sau đó anh nheo mắt lại, cầm điện thoại thấp giọng nói uy hiếp: “Đường Táp, cho cậu ba giấy đồng hồ, xuống xin lỗi.”

Giọng nói này tuy không lớn, nhưng lại đủ xuyên thấu cả bóng đêm, hơn nữa còn làm nhiệt độ bốn phía bên trong xe đều giảm xuống.

Thủ hạ lái xe run rẩy một hồi.

Bạn tốt Đường thiếu gia đã cùng tham gia tất cả các nghiên cứu với Thiếu Đường Gia, thế nào lại tùy tiện bị uy hiếp như vậy...

Người được gọi là Đường Táp tiên sinh, quả nhiên không tới ba giây sau, mặc áo ngủ bằng vải bông chạy xuống.

Mái tóc đen của anh tahoì lộn xộn, che khuất đi một nửa vầng trán, lộ ra vẻ hơi lười nhác, mặc dù bước chân vội vàng, nhưng vẻ mặt lại không giống như bị dọa sợ, khóe miệng tươi cười: “Tôi đang nghĩ hơn nửa đêm còn ai đến tìm, hóa ra là Thiếu thiếu gia cậu. Nửa giờ trước tôi mới báo tin mất bom nano cho cậu, nhanh như vậy cậu đã giải quyết sạch sẽ rồi hả? Không phải tôi nói chứ tốc độ làm việc nhà Nam Cung các cậu, chính là chỉ có một chữ tốt! Tốt! Nhanh! Ngoan độc...”

Thủ hạ lái xe không nói gì, Đường thiếu gia à, chỉ số thông minh của anh cao như vậy, xác định vừa rồi chỉ nói một chữ sao?

Thiếu thiếu gia nghe Đường Táp lái nhái, cũng không hề chen ngang.

Anh vẫn dựa vào ghế ngồi làm từ da thật, nghe Đường Táp nói, cho đến cuối cùng, mới ngẩng mặt, quay đầu nói: “Cô ấy, là ai?”

Đường Táp ngừng lại, nhìn về phía người phụ nữ trong hình, thành thật nói: “Trong hồ sơ đã viết rất rõ ràng, bé gái mồ côi, cảnh sát mới, là Nhan Tiểu Ngư!”

“Cậu nên biết, tôi nói là thân phận thật của cô ấy.” Lời nói của Thiếu thiếu gia có chút nguy hiểm

“Thiếu thiếu gia cậu còn không biết, làm sao tôi có thể biết!” Đường Táp cười một cách lười nhác, vui sướng khi thấy người ta gặp họa: “Như thế nào, trên đời này còn có chuyện mà Nam Cung Thiếu cậu không tra ra được hả? Ha ha, xem ra trước đây tôi đánh cược với cậu, chuyện danh hiệu thiên tài toàn năng của cậu duy trì không quá hai mươi năm, quả thực là đúng rồi...”

“Được lắm.” Thiếu thiếu gia tuần tú nhủ mảy mai, đóng máy tính, ra lệnh: “Trở về thành phố D.”

Lời nói thách thức của anh lại còn có thể kích thích Thiếu thiếu gia, Đường Táp chắc chắn, nhìn xe thể thao lao nhanh đi, vuốt mái tóc bị gió thổi loạn...

Tiểu tử này, cho tới bây giờ cũng không để ý rằng anh lớn hơn cậu ta vài tuổi, giọng điệu bất kính đã mau chóng coi anh như là cấp dưới rồi.

Tuy nói con người ta trưởng thành theo tuổi tác, thiên tài nhi đồng Nam Cung Thiếu năm đó, đã thu lại không ít về kiêu ngạo rồi, nhưng biểu cảm vừa nãy, rõ ràng chính là vẻ mặt hệt như trước đây, như nói với anh rằng “Đường Táp anh chờ thua đi...”

Biểu cảm này, lại rất hợp với vẻ lạnh lùng của đại thiếu gia nào đó, người con gái dũng cảm kiêu căng nào đó, kỳ thật rất xứng đáng là đứa con trai kiêu ngạo nhất nhà Nam Cung bọn họ!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Tôi cần báo án

Giang Phàm phán đoán, nhưng thực ra lại không đúng.

Bởi vì anh ta không biết, nhân vật mà Nhan Tiểu Ngư gặp là người như thế nào.

Khi ăn cơm, Nhan Tiểu Ngư cố gắng thế nào cũng không quên được vụ nổ mạnh chấn động lòng người, nguy hiểm suốt nửa thì bỏ mạng và vị thiếu gia xã hội đen thần bí uy vũ kia...

“Tiểu Ngư, em...”

Giang Phàm thấy cô mắt hồng mắt vía, cuối cùng cũng không nhịn được hỏi ra miệng: “Có phải em gặp người đàn ông nào hay không, chiếc áo khoác tây trang này...”

Bịch...!

Chiếc đĩa run lên, một miếng sườn lợn tiên sinh to đùng rơi xuống áo khoác, nó còn mang theo nhiều tương, sau khi lăn nhiều vòng mới rơi xuống đất...

Bỗng nhiên Nhan Tiểu Ngư ngậy người, nhìn tây trang bị mình làm bẩn, vẻ mặt đau khổ.

Một lúc lâu sau, cô nói: “Lão đại, em ăn no rồi.”

Giang Phàm buồn bực: “Em mới ăn có hai miếng?”

“Heo đáng thương như vậy, không thể ăn nó!”

Nhan Tiểu Ngư kiếm cớ, Giang Phàm cũng không nói gì thêm, đành phải tính tiền rồi đưa cô về nhà trọ.

Với Nhan Tiểu Ngư mà nói, đây chính là lần đầu tiên kể từ khi cô sinh ra tới giờ, ăn sườn heo mà cảm thấy vô cùng tẻ nhạt vô vị, lại còn luôn thất thần.

Sau khi về nhà, cũng là lần đầu tiên Nhan Tiểu Ngư mất ngủ.

Khó khăn lắm cô mới ngủ được một giờ, lại có cảm giác giống như ngoài cửa sổ có người, dùng ánh mắt khủng bố đen như mực nhìn cô...

Đội cô tỉnh khỏi cơn ác mộng, lập tức nhảy đến trước cửa sổ nhìn, lại phát hiện trước nhà trọ trống không, đến một cây nhỏ cũng không có.

Cô sợ hãi cho rằng mình gặp phải quỷ, bèn cầm lấy Phật châu niệm Đại bi chú hơn nửa giờ mới cảm giác vong hồn lui tán, sau đó nằm úp sấp trên giường an tâm đi vào giấc mộng.

Hôm sau, hai mắt Nhan Tiểu Ngư thâm quầng, cô thay đồng phục cảnh sát, giống như quả dưa chuột héo đi xe điện chạy đến cục làm việc.

Trước cửa đại sảnh, hai ba đồng chí nhân viên cảnh sát đang túm tụm lại nói chuyện phiếm, giọng điệu hùng hồn, vẻ mặt sùng bái giống như đang nói đến chuyện tiểu sử một gia tộc nào đó bỗng nổi lên rồi phát triển.

Tinh thần trạng thái của Tiểu Ngư không tốt, không rảnh hỏi thăm, khi biết Giang Phàm đã đến thành phố Lâm lấy tài liệu, lại thấy buồn bực chán nản, ngáp một cái đi thẳng về phía phòng làm việc...

Lúc cô mở cửa văn phòng ra, lập tức hóa đá.

Bởi vì trước cửa văn phòng hẹp mà đơn sơ, một người nào đó tác phong mạnh mẽ đang ngồi, một người đàn ông có lực áp bách rất mạnh.

Người đàn ông này, ngồi ở bàn ghế làm việc của cô, tay cầm báo cáo cô viết về tội phạm, lật xem từng tờ một, dường như rất có hứng thú.

“Anh... Anh...”

Tiểu Ngư kinh ngạc khó có thể hoàn hồn, cảm giác giống như đây là lần thứ hai người đàn ông này bay đến thế giới hiện thực, cô lắp bắp nói: “Anh... làm sao...”

“Đồng chí cảnh sát, tôi cần báo án.”

Đề báo cáo xuống, Nam Cung Thấu ngẩng mặt lên, vẻ mặt bình thản, giọng nói thông thả: “Về chuyện chiếc áo tây trang mới chuẩn bị ra mắt vào quý tiếp theo của công ty Nam Cung tôi và nhãn hiệu Milan Royal-Sainbolo cùng hợp tác thiết kế, đã bị trộm mất.”

Đầu Nhan Tiểu Ngư oanh một tiếng nổ tung...

Không biết vì sao, trong lòng còn dâng lên một loại dự cảm chẳng lành.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Cô thích chết kiểu nào

Nam Cung Thấu nói xong, lại chậm rãi đứng dậy, đi đến chỗ Nhan Tiểu Ngư...

Tiểu Ngư kinh ngạc, ngẩng mặt lên nhìn anh, anh cao như cây dâu, cô muốn nói có quái vật, có người ngoài hành tinh, không phải con người, trong cục có phần tử xã hội đen xông vào, mau phái Siêu nhân Điện quang tới bắt yêu đi...

Nhưng trong cổ họng cô lại giống như bị bông lấp, khô khốc đến một tiếng cũng không nói ra được.

Chỉ có thể nhìn anh đến trước mặt mình, dơ tay, đóng cửa, thân thể cao lớn chắn kín đường đi của cô, đến nửa bước cô cũng khó đi.

Trong nháy mắt hương vị sữa tắm nam tính thơm ngát tràn đầy mũi cô.

Nhan Tiểu Ngư nhớ lại nhiều năm trước, con chó nhà mình cũng có loại hương sữa tắm chanh này, mới khôi phục được ý thức, tỉnh táo tinh thần.

“Đồng chí, muốn báo án trước tiên cần phải đến đại sảnh điền vào đơn đăng ký.” Cô giải thích: “Chỗ của tôi không phụ trách việc này, còn chuyện liên quan đến chiếc áo tây trang kia...”

Nhan Tiểu Ngư nói được nửa câu lại nghẹn ở trong cổ, đồng thời đôi mắt nhỏ tròn xoe cũng trừng lớn.

Bởi vì, cô nhìn thấy vị phi nhân loại này, chính là lợi dụng thân thể mình cao hơn nhìn chăm chăm xuống áo sơ mi cổ rộng của cô, ánh mắt rõ ràng là... vô lễ nhìn ngọn núi nhỏ của cô...

Cô nhắc tay che ngực lại thì bị thiếu gia phi nhân loại bắt được.

Anh cầm lấy tay cô, nhìn chăm chăm ngực cô, vẻ mặt rất chăm chú.

Nhan Tiểu Ngư tức giận, vì sao cúc áo sơ mi thứ ba bên trong của cô không có cài, là do hôm nay cô sợ nóng không có cài sao?

Vì thế, cô gợn chân lên công kích thân thể cao lớn của Thiếu thiếu gia đang áp đảo phía trên mình, kết quả có thể biết được luôn, chính là bị Thiếu thiếu gia dùng hai chiêu đơn giản kiểm chế lại, kẻ xấu nhân tiện tố cáo trước: “Cảnh sát, có thể vô cớ đánh người sao?”

Vô cớ?

Nhan Tiểu Ngư nói: “Hành vi của anh là một loại tội phạm dân sự được đặc trưng bởi sự vi phạm quyền nhân phẩm của người khác, hay thường được gọi là quấy rối tình dục. Căn cứ theo Điều 237 của Luật hình sự, tôi có thể kiện anh ra tòa. Và nhận được bồi thường hợp lý...”

“Chứng có đâu?” Môi mòng của Nam Cung Thiếu khê mờ: “Tôi tin rằng tôi hôm qua cũng có không ít người nhìn thấy cô, trái lại ở chỗ của tôi có không ít người làm chứng việc ai đó lấy trộm tây trang của tôi.”

Quả nhiên, quả nhiên bộ tây trang kia là cái đầu sỏ gây nên...

“Khụ!” Cô ho nhẹ: “Đồng chí, anh nhớ nhầm rồi, tây trang kia là anh đưa cho tôi, không cấu thành hai chữ trộm, tôi không có động cơ để trộm.”

“Áo tây trang có giá trị hai mươi lăm vạn, liên quan đến bí mật của công ty, đối với bất cứ người nào mà nói, thì đều có động cơ hấp dẫn trí mạng.” Giọng nói của Nam Cung Thiếu trở nên trầm và lạnh lẽo: “Phần lớn Camera ở Ngu Nhạc Thành tôi hôm qua đều đã bị hủy, đáng tiếc chứng cứ để lại chỉ còn lúc mà cô tiến vào phòng bao.”

Nhan Tiểu Ngư tạm dừng lại, bình tĩnh nói: “Đã có chứng cứ, anh lại không báo án, chọn đến nơi đây tìm tôi, như thế thì chính là...”

Cô trừng mắt nhìn anh, nhớ tới rất nhiều tình tiết máu chó trong tiểu thuyết ngôn tình và mấy bộ phim truyền hình về tổng giám đốc, bèn nói: “Anh sẽ không... muốn tôi bán thân đền nợ, làm người tình bí mật chờ người mang bom đến... Để ý tôi rồi hả?”

Thiếu thiếu gia nhũn mày: “Cô có vốn liếng gì để được tôi coi trọng sao?”

Mắt Nhan Tiểu Ngư mở to tròn xoe, không nghĩ lời nói của phi nhân loại thật đúng là ác độc!

“Trả lại chiếc áo đó...” Nam Cung Thiếu buông lỏng cổ ra, dường như không có ý làm khó: “Việc này xóa bỏ.”

Nhan Tiểu Ngư nhớ tới tối hôm qua ăn sườn heo tiên sinh vô cùng vui sướng, thật cẩn thận từng li từng tí hỏi: “Vậy nếu như không còn nguyên vẹn trăm phần trăm như tối hôm qua thì thế nào...”

“Nhan tiểu thư, có thích chết kiểu nào?” Thiếu thiếu gia nói xong, môi mòng gợn lên, nở nụ cười: “Tôi có thể để cho cô tùy ý chọn lựa.”

Đây là lần thứ hai anh nở nụ cười trước mặt Nhan tiểu thư, nụ cười xinh đẹp, mê người.

Nhưng Nhan Tiểu Ngư chỉ cảm thấy làm người ta sợ hãi.

Cô nuốt một ngụm nước bọt, nhắc nhở anh: “Đồng chí, giết người là phạm pháp, anh sẽ phải ngồi tù.”

“Vậy phải xem tôi hủy có sạch sẽ hay không”, Thiếu thiếu gia nhắc nhở: “Cái mà pháp luật xã hội coi trọng, chính là chứng cứ.”

Nhan Tiểu Ngư ngốc...

Lúc này, thế giới quan, nhân sinh quan của cô, người yêu tổ quốc, yêu dân, yêu thế giới, yêu hòa bình tốt đẹp, yêu pháp luật xã hội, đã sụp đổ trong nháy mắt rồi...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Sói đội lột cừu

Chuyện tiếp theo, Nhan Tiểu Ngư cảm thấy như đang nằm mơ.

Phần tử xã hội đen phi nhân loại được chính cục trưởng mời đến tiếp đãi tại phòng họp, lại được các đồng nghiệp sùng bái chào đón, và được vô số ánh mắt tình yêu của nữ quan cảnh sát gửi vào...

Bởi vì một câu của Thiếu thiếu gia nói ‘sĩ quan cảnh sát Nhan thật nhiệt tình’ mà Nhan Tiểu Ngưđổi được mệnh lệnh phải chiêu đãi của cục trưởng, cùng vào phòng họp, cả ngày đi theo hành trình du lịch và tiệctùng ở thành phố D...

Đi một ngày, Nhan Tiểu Ngư có thể hiểuđại khái rằng, bởi vì gần đây thành phố D đang mạnh mẽ kêu gọi các nhà đầu tư, màđúng lúc này Thiếu thiếu gia lại cũng có ý, muốn bỏ vốn đầu tư một lượng lớn các hạng mục ở thành phố D, cũng bởi vìlúc xảy ra sự cố Thiếu thiếu gia cũng có mặt, nên đã tự mình ra lệnh phong tỏa tin tức vụ nổi tối hôm qua, bảo vệ an ninh xã hội, đề phòng dư luận hỗn loạn.

Cho nên hôm nay, cục trưởng tiếp đãi không nói, thị trường còn đích thân tới gặp, vui vẻ trò chuyện với Thiếu thiếu gia trọn vẹn hai giờ.

Bây giờ Tiểu Ngư mới biết, hóa ra người này còn có một chức danh khác, là thành viên trong hội đồng quản trị tập đoàn hàng đầu thế giới của gia tộc Nam Cung, người đứng đầu đương nhiệm - tổng giám đốc tiên sinh.

Cả đời cô chưa từng gặp nhân vật nổi tiếng như vậy, cho nên cũng có bị dọa một chút.

Cái này đúng là thời thế thay đổi, làm cảnh sát thì mỗi ngày bị công kích, làm xã hội đen lại người gặp người thích.

Thành phố D ngày thường luôn luôn lạnh lẽo buồn tẻ, hôm nay lại bị vây quanh bởi tầng tầng lớp lớp phóng viên truyền thông, chỉ cần nơi nào có Nam Cung Thiếu xuất hiện, là chỗ đó bị ‘Đài Truyền Hình XX’ ‘Kênh XX’ ‘Nhật báo XX’ ‘Trang web tin nhanh XX’... dùng tốc độ thiên thạch rớt xuống vây lại, xe cộ đổ lại chật như nêm cối.

Lại thêm rất nhiều người chen chúc vây xem nữa, đồng chí cảnh sát Nhan Tiểu Ngư chỉ khơi thông đám người mà bàn chân cũng nổi thành bọt nước luôn rồi.

Thật đúng là nghiệp chướng...

Một ngày này qua đi, cô đã gần như mệt lã.

Đến tối, Nhan Tiểu Ngư về cục thu dọn đồ đạc, xách túi chuẩn bị đi xe điện tan làm.

Mới vừa vặn chìa khóa chuẩn bị ngồi lên xe, lại nghe một tiếng kít vang lên bên tai, một chiếc xe thể thao cao quý xa hoa màu đen số lượng có hạn toàn cầu dừng ở bên cạnh cô.

Cửa kính xe hạ xuống, cô thấy được một bên mặt của người đàn ông hoàn mỹ chỉ tồn tại trong anime và trong tưởng tượng.

“Nhan tiểu thư,” anh liếc nhìn đồng hồ nổi tiếng trên cổ tay, không hề quay đầu: “Cho cô 20 phút.”

Nhan Tiểu Ngư biết anh đang nói chuyện bộ tây trang, nhớ tới buổi sáng mình đã tranh thủ thời gian mang đi giặt, bây giờ chắc cũng đã xong rồi, liền lên xe, nói: “Được, đủ thời gian, bây giờ tôi đi lấy tây trang đến đây cho Thiếu thiếu gia anh...”

Nói xong, vươn tay ra lái xe, trầm nghĩ tuy là phần tử xã hội đen nhưng vẫn còn có một chút tính người...

“Được được.” Thiếu thiếu gia để tay xuống, nhìn về phía trước ra lệnh: “Lái xe.”

Vù vù...!

Nhanh như chớp, xe thể thao biến mất.

Nửa bàn tay của Nhan Tiểu Ngư còn căng thẳng trong không khí, một nửa thân thể lập tức hóa đá.

Cô, cô... Ngài Mao nói rất đúng, nhiệm vụ chính quan trọng nhất là phân biệt bạn bè, vừa rồi cô chớp mắt một cái lại đi nhìn sói đội lốt cừu, từ xấu trở thành người tốt rồi!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Túi giặt mười đồng một chiếc, vật đẹp giá thấp

Nhan Tiểu Ngư cười chiếc xe điện Enma nhỏ của mình, phóng tới cửa tiệm giặt tây trang nhỏ cách nhà không xa, sau khi ôm đồ từ cửa tiệm ra, bỗng nhiên cô dừng lại, nhớ tới hình như mình quên hỏi cách thức liên lạc với vị thiếu gia phi nhân loại kia rồi. Nếu không, là không có cách nào trả lại quần áo...

“Lực lượng công nhân chúng tôi! Lực lượng công nhân chúng tôi! Mỗi một ngày vội làm việc! Mỗi một ngày vội làm việc, xây thành nhà cao tầng, sửa chữa đường sắt mở than...”

Điện thoại trong túi, bỗng nhiên bắt đầu vang lên tiếng chuông, làm các em trai em gái tan học đi qua nghe được, nhao nhao quét ánh mắt quái dị nhìn bạn học Nhan, toàn bộ quả quyết lượn ba vòng quanh cô mà đi.

Nhan Tiểu Ngư vẫn chưa cảm thấy mình đặc biệt, lập tức mở điện thoại ra, nhìn đến dãy số xa lạ, không chút nghĩ ngợi liền nhận: “Xin chào, tôi là Nhan Tiểu Ngư, xin hỏi bạn cần giúp đỡ gì sao...”

“Về nhà, trong vòng một phút đồng hồ.”

Rắc! Cúp!

Tiểu Ngư còn chưa hoàn hồn, nhìn đi động ngu muội không phát giác ra.

Nửa ngày, mới cảm giác giọng nói này nghe có chút quen tai, cẩn thận nghĩ lại, hình như là phần tử xã hội đen phi nhân loại kia.

Anh, anh... tới nhà cô từ khi nào rồi hả? Làm sao lại biết số điện thoại di động của cô?

Bởi vì làm cảnh sát nên đi đường cô luôn luôn cẩn thận, lúc nào cũng nhìn xung quanh xem có phần tử khả nghi và có người theo dõi hay không, tối hôm qua khi đi về nhà cùng anh Giang lại chú ý trầm phân trầm, người này thì khi nào thì tra được địa chỉ nhà trọ nhỏ của cô...Hiệu suất làm việc của người xã hội đen đều cao như vậy sao!

Cô ôm tây trang, cười lên xe điện chạy về nhà, quả nhiên thấy trước cửa ngõ nhỏ nhà mình, một chiếc xe thể thao xa hoa màu đen trị giá hơn một ngàn vạn bị hàng xóm láng giềng xung quanh vây xem.

Đầu hẻm bị chắn, hàng xóm đang thảo luận chủ xe này vào cửa nhà cô gái Nhan, bàn luận xôn xao, cô thấy tình cảnh này đành phải nhanh chóng đi đường vòng, vụng trộm đi đường khác về nhà trọ, tìm ước chừng 20 phút, mới về tới nhà.

Cô chuẩn bị lấy chìa khóa mở cửa...

Không nghĩ vừa mới bước đứng trước cửa, lại nghe cửa chống trộm kết... một tiếng mở ra, một người mặc đồ đen cao lớn đeo kính râm vuốt cằm, làm tư thế mời: “Nhan tiểu thư, mời cô vào bên trong!”

Mời cộng lòng nhà anh, đây là nhà của tôi đấy!

Nhan Tiểu Ngư biết những người này không phải người lương thiện, không phải phần tử cô có thể trêu chọc vào, cho nên có thể trốn là trốn, có thể không trêu chọc thì không trêu chọc, vì thế cô nở nụ cười, ôm túi lớn đựng tây trang vào trong phòng, thay dép lê đi đến phòng khách...

Thiếu gia phi nhân loại vô cùng thích ngồi trên ghế sofa, lấy các loại tư thế lười biếng mà mê người, trong lúc vô tình, lại phát trăm vạn volt điện ra bốn phía.

Đồng chí Nhan vừa vào phòng khách, suýt nữa bị thiếu gia nào đó trời sinh hoa lệ (đẹp đẽ + rực rỡ) làm cho bị mù mắt...

Đồng chí phi nhân loại, phong cách của anh có thể giảm đi một chút, làm một người bình thường được không?

Nhan Tiểu Ngư đi lên phía trước, đưa túi lớn lên nói: “Nam Cung tiên sinh, đồ của anh, trở về nguyên chủ.”

Nam Cung Thấu nhìn dòng chữ màu xanh lá dưới đáy túi màu hồng, in ‘Mười đồng một chiếc túi giặt, vật đẹp giá thấp, tắm một lần khỏe mạnh hơn’, nhìn dòng slogan trên chiếc túi rỗng đựng quần áo cần giặt, chân mày không tự chủ nhíu lại một chút.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Không dễ dàng biến thái thành như vậy

“Một phút đồng hồ, vì sao lại muộn?”

Thấu thiếu gia hỏi bằng giọng điệu có chút ra lệnh, giương mắt lên, trong con ngươi đen như mực đã có vẻ không vui.

Không hỏi thì thôi, vừa hỏi Nhan Tiểu Ngư lập tức nổi giận: “Từ trong cục cách nhà tôi nửa giờ, tôi liền mạng trở về... Lại nói tại sao tôi phải nghe lời anh! Lại nói trước sau gì cũng tới nhà tôi, chờ luôn tôi về thanh chết à!”

Lại nghĩ hán đến nhà sớm hơn cả mình, đưa ngón tay chỉ cửa liễu hồ: “Các anh đây là phạm pháp tự tiện xông vào nhà dân, tôi cho các anh trong vòng một phút phải rời đi, mau rời đi, nếu không tôi bắt anh!”

“Tự tiện xông vào nhà dân?” Anh nhíu mi mắt lại: “Buổi tối tan làm, người lãnh đạo các cô sắp xếp nhiệm vụ gì, nhanh như vậy đã quên rồi hả?”

Nhan Tiểu Ngư nghẹn lời.

Đúng rồi, hôm nay khi cô tan cục, lãnh đạo đã ngàn vạn lần dặn dò cô, hạng mục đầu tư lần này nhất định phải đạt được, lãnh đạo thành phố tự mình sắp xếp xuống dưới, tiếp đãi khi anh đến, mấy ngày nay nhất định phải đưa Nam Cung công tử đi dạo ở thành phố D, ngàn vạn lần không được xảy ra sự cố gì.

Nghĩ như vậy, người này ở nhà cô giống như là chuyện rất đương nhiên...

Thấu thiếu gia ngồi thẳng người, quét mắt nhìn Nhan Tiểu Ngư từ trên xuống dưới một cái, tiếp tục nói: “Phụ nữ có thể ngồi xe tôi, trừ người nhà Nam Cung, thì chính là người phụ nữ của tôi, như thế nào, bây giờ Nhan Tiểu Ngư cô rất muốn leo lên xe của tôi?”

Những lời này có chút ả ý.

Nói giống như bây giờ cô muốn leo lên giường của anh ta vậy.

Trên đời này làm sao lại có người không biết xấu hổ như này chứ?

“Được, thời gian hẹn, tôi đã muộn, tôi xin lỗi,” cô chẳng muốn quây với anh ta, chìa tay nói: “Quần áo đã trả lại, vị đồng chí này, nơi anh đỗ xe, đã tạo thành phiền phức cho dân cư, ngăn đường vào ngõ nhỏ, cũng khiến cho rất nhiều người vây xem, phiền anh lập tức rời đi, thuận tiện mang theo chiếc xe bánh bao kia của anh đi, đừng làm nơi này của tôi thêm phiền phức.”

“Xe đỗ ở ngoài kia, tùy ý bọn họ xem, đây là vinh hạnh của bọn họ.” Mắt Thấu thiếu gia không nâng, hai chân vắt chéo, trả lời không hề xấu hổ.

A...

Đã từng thấy người có da mặt dày, nhưng chưa từng thấy người mặt dày vô địch như vậy.

Cái trình độ hủy hoại phẩm hạnh của đồng chí phi nhân loại này, đã đến mức nhất định phải chữa trị rồi.

Lúc này, Nhan Tiểu Ngư đứng ở phòng khách nhỏ nhà mình, chợt thấy có chút không đúng.

Cô liếc nhìn bốn phía, sắc mặt thay đổi, lại mau chóng đi đến phòng bếp, phòng tắm, phòng ngủ...

Cuối cùng, vội vàng chạy ra, trừng mắt nhìn Nam Cung Thấu, dùng ánh mắt nhìn tên biến thái để nhìn anh.

“Nhan tiểu thư, dùng ánh mắt này bày tỏ sùng bái là lạc hậu rồi, cô có thể suy nghĩ một phương án khác.” Anh nhắc nhở, giọng nói không lạnh không nhạt, trên đùi đã đặt một chiếc laptop, ngón tay di chuyển rất nhanh.

Nhan Tiểu Ngư không thể nhịn được nữa, chỉ vào khắp nơi trong nhà mình, phòng tắm của mình và quần áo trong ngăn kéo của mình, gầm thét: “Sao anh biến thái vậy, vì sao muốn lục

tung nhà tôi, thậm chí ngay cả nội y của tôi cũng lục, mẹ kiếp anh có bao nhiêu dối khát thế hà... Cả người đều biến thái thành như vậy cũng không dễ dàng nhì...”

“Điều tra mà thôi.”

Giải thích đơn giản, không hề áy náy.

Nhan Tiểu Ngư đánh ngửa: “Điều tra cái gì!”

“Cô!”

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc, nhìn anh khó hiểu: “Vì sao... Anh muốn điều tra tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Anh chuyển tiền của tôi đi đâu

Ngón tay Nam Cung Thấu dừng một chút, vẻ mặt có chút khó đoán.

Một lúc lâu sau, chuyển máy tính qua đặt ở trước mặt Nhan Tiểu Ngư, lạnh lùng nói: “Nhìn xem tài sản của cô, có đủ để trả khoản nợ làm hồng thiết kế này không?”

Nhan Tiểu Ngư cúi đầu nhìn thì mới phát hiện trang web này cho thấy chi phiếu và con số ghi sổ tiết kiệm của cô!

Mà phía dưới chính là biểu hiện chuyển khoản toàn bộ, hệ thống đang hỏi có đồng ý hay không.

Cô biết vị phi nhân loại này chính là cao thủ hacker, trong lòng chấn động vội bước lên phía trước nói: “Rõ ràng tây trang này không vấn đề gì mà...”

Máy tính lập tức chuyển sang trang giới thiệu tây trang kia.

Thiết kế style mới nổi tiếng trên thế giới, nhãn hiệu chuyên thiết kế tây trang cho những người đàn ông cao quý trên thế giới, chiếc áo được chế tác tinh tế, sử dụng vật liệu tốt, trang phục trị giá mấy vạn, mà thúmãng cao giá trị của nó chính là chiếc cúc áo thứ ba kia, có khảm một viên đá nhỏ không thể nhận ra, là dùng viên kim cương đen tự nhiên, trên thế giới hiếm có để chế tạo thành, làm cho giá trị tăng gấp mười lần, cũng là biểu tượng cho thân phận cao quý, làm người ta khao khát...

Kim cương đen...

Kim cương đen!

Nhan Tiểu Ngư vội vàng mở túi lấy tây trang từ bên trong ra, lật xem cúc áo thứ ba kia, nắm chắc tay vuốt phẳng, mò đến cái nút bóng loáng thế nào lại không còn bóng dáng viên cương đen nào nữa...

Tiểu Ngư bối rối, chuyện này cũng quá khoa trương và giả tạo rồi, chẳng biết vì sao bây giờ cô lại nợ người ta mấy chục vạn, giờ có bán luôn cả cô cũng không có nhiều tiền như vậy đâu...

Từ nhỏ Nhan Tiểu Ngư đã tiếp nhận giáo dục là không được nói dối, phải luôn giữ chữ tín, nên không hề hoài nghi chuyện viên kim cương đen kia, lại càng không nghĩ đến việc chối bỏ trách nhiệm, lúc này cô cảm thấy ánh mắt Thấu thiếu gia lợi hại đến bức người, cứ thế nhìn chăm chăm mình, không khỏi chột dạ lui một bước, thương lượng: “Chuyện này, tôi có thể từ từ trả, có lẽ là cần vài năm...”

Cộc!

Ngón tay dài của Nam Cung Thấu gõ xuống, nhấn vào phím enter, xác định chuyển khoản.

Trong nháy mắt giao diện yêu cầu chuyển khoản biến mất, biến thành dòng chữ ‘chuyển khoản thành công’.

Nhan Tiểu Ngư chưa kịp chuẩn bị, trợn to mắt, vội vàng chạy lên phía trước nhìn chăm chăm màn hình máy tính, hồn hên kêu lớn: “Tiền của tôi, anh chuyển tiền của tôi đi đâu rồi...”

“Đã ghi vào sổ sách nhà Nam Cung,” mặt Nam Cung Thấu không hề thay đổi chút nào, chuẩn xác báo ra số nợ còn lại, lạnh lùng liếc cô một cái: “Còn chưa trả hai mươi ba vạn, sáu nghìn bốn trăm năm mươi mốt đồng, sáu hào, nhớ cho kỹ.”

Tiểu Ngư không nói lại được, ôm máy tính, chỉ còn biết đau lòng...

Tài sản cô đau khổ cay đắng tích cóp mấy năm qua...

Học phí đại học năm sau của Duy An...

Toàn bộ đều không còn, không còn nữa...

Nam Cung Thấu nhìn biểu cảm của cô, thấy cô quả thực là đau lòng, vì thế thu lại vài phần lạnh lùng, dỗ máy tính xuống, an ủi: “Nếu thực sự đau lòng, có thể lựa chọn ăn vài thứ.”

Nhan Tiểu Ngư nghe nói, ngẩng gương mặt đau buồn khó hiểu lên.

Chẳng lẽ lương tâm người này mới trời dậy, muốn mời mình ăn cơm chiều rồi chăng?

“Gà hầm đương quy, canh xương sườn, cải xanh xào,” Thấu thiếu gia ra lệnh: “Xuống bếp làm đi.”

Thế nhưng lại sai cô đi làm?

Đây là nhà tư bản cận bã, địa chủ Hoàng Thế Nhân ăn tươi nuốt sống, hút sạch máu người!

Nhan Tiểu Ngư tức giận: “Đồ ăn hào nhoáng bên ngoài như vậy, ai sẽ làm!”

Hào nhoáng bên ngoài?

Những món này không phải đều là món ăn gia đình sao?

Nam Cung Thấu nhủ mày, nghiêng đầu lười biếng nói: “Một món ăn bằng một vạn, ý cô như thế nào?”

Nhan Tiểu Ngư lại nhìn anh, đau buồn phần nộ xoay mặt đi mua đồ về nấu cơm...

.....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bút tích cũng quá lớn

Nhan Tiểu Ngư đi rồi, một vị xã hội đen tiến lên, báo cáo nói: “Thiếu Đường Gia, bối cảnh, sở thích, chỗ ở, chủ sở tiết kiệm, quá khứ, tất cả đều đã điều tra, vị Nhan tiểu thư này không có thân phận đặc biệt gì, có lẽ chỉ là...”

“Bên phía Milan, liên hệ như thế nào rồi?” Nam Cung Thấu không hề cử động, đặt ra câu hỏi.

“Trong vòng 20 phút vừa rồi, ở trên trang web của Milan chính thức đưa bản thiết kế và phương án giới thiệu ra, bây giờ một lượng lớn thiết kế đã ngồi ở trên máy bay từ nhà Nam Cung lên đường chuyển đi, sớm mai là đến thành phố D.”

Vị xã hội đen báo cáo: “Như Thiếu Đường Gia đã sắp xếp, Milan cũng đã khẳng định, đối với bản thiết kế không tồn tại này, vẫn có thể lập tức chế tạo gấp để có thể đúng hạn đưa ra thị trường.”

“Tốt lắm.” Thấu thiếu gia hài lòng.

“Thiếu Đường Gia...” Thủ hạ xã hội đen bày tỏ lo lắng: “Nhà Nam Cung chúng ta ngoài súng ống đạn dược, phần lớn các công ty con đều kinh doanh trong lĩnh vực đồ cổ, hoặc vật tư y tế và trong lĩnh vực dược phẩm, không hề liên quan đến lĩnh vực thời trang này...”

Mặt Nam Cung Thấu không biểu tình, ra lệnh: “Lệnh cho mỗi thành viên trong hội đồng quản trị tập đoàn Nam Cung, trong vòng ba ngày ở khu vực vàng phải mua được mặt bằng đại lý, sắp xếp, trang trí, trong vòng mười ngày, bắt đầu bán ra.”

Mặc dù thủ hạ đã quen với bút tích lớn của Thiếu Đường Gia, nhưng vẫn có một chút bị kinh ngạc, tiếp tục hỏi: “Thiếu Đường Gia, thành phố D này chỉ là thành phố loại hai, nhà Nam Cung không hề lập ra công ty, nên làm gì bây giờ?”

“Đêm nay, phái người đi bàn bạc, thu mua mấy cửa hàng lớn nhất thành phố D, trước sáng mai phải xử lý xong, thiết lập nhãn hiệu thời trang của tổng công ty Nam Cung tại thành phố D.” Trả lời ngắn gọn, ra lệnh, vĩnh viễn có thứ tự như vậy.

Thủ hạ đỏ mặt hỏi ngay tức khắc...

Thiếu gia à, chỉ vì làm cho người ta tin tưởng nhãn hiệu thiết kế tây trang có kim cương màu đen là thật, vậy mà bút tích của anh cũng quá lớn rồi đi, muốn thành lập công ty ở thành phố này luôn rồi phải không!

Sắp xếp ổn thỏa tất cả, thủ hạ lui xuống.

Điện thoại của Nam Cung Thấu vang lên, anh nhận điện thoại.

“Tôi nói này Thấu thiếu gia, anh vì muốn che lấp, vơ vét tài sản, uy hiếp người ta, thực sự là chuyện gì cũng đều có thể làm được hả! Ở trong mắt Nam Cung Thấu anh, đúng là không có cá lọt lưới!” Đường Táp xúc động.

“Đường Táp, chú ý cách dùng từ của cậu. Tôi cũng không nói dối.” Thấu thiếu gia nói, mặt không đỏ không thờ gấp.

Đường Táp không nói gì: “Tiểu Thấu à, đem chuyện nói dối này biến thành sự thực cũng không có nghĩa là cậu không hề nói sai, không phải anh Đường đã dạy cậu sao...”

Nam Cung Thấu cười nhẹ một tiếng: “Anh Đường, ngủ hả?”

Đường Táp ách một tiếng: “Cậu, cậu muốn làm gì!”

“Mộng đẹp.”

Môi Thấu thiếu gia cong lên, cúp điện thoại.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Mẹ dững mảnh cha lạnh lùng

Trăm dặm bên ngoài Phương Viên.

Đường Táp tiên sinh mặc áo ngủ cúp điện thoại, sau khi ngửi được mùi thuốc súng bỗng nhiên về mặt căng thẳng, nhảy ra ngoài từ cửa sổ.

Tiếp đó, sau khi đã chạy điên cuồng ra ngoài vài dặm, thì nghe thấy ‘oanh’, một tiếng nổ dữ dội vang lên...

“Mẹ kiếp, Nam Cung Thấu, một câu anh Đường đòi lại là kết quả nghiên cứu vius nửa tháng của tôi, cái tên tiểu tử này càng ngày càng hung ác, đây là sản phẩm của bà mẹ dững mảnh và người cha lạnh lùng vô tình nào đây!”

- - - - -

Trụ sở của nhà Nam Cung.

Phu nhân Nam Cung - tiểu thư Tổng Tiểu Tri đang tắm, bỗng nhiên hắt xì, xoa xoa chớp mũi, không vừa lòng tự nói: “Mẹ nó, đây là ai đang chửi bản tiểu thư?”

Kết một tiếng, cửa phòng tắm bị đẩy ra, một người đàn ông lạnh lùng như khối băng quần khăn tắm đi vào.

Tổng tiểu thư không vừa lòng: “Đại thiếu gia, lúc tắm tôi không thích bị ai quấy rầy, làm phiền ông lập tức rút ra ngoài cho tôi!”

“Vừa rồi rõ ràng Tổng tiểu thư nói nhớ tôi như vậy, làm sao tôi có thể bỏ mặc?”

Đại thiếu gia hừ lạnh một tiếng, trực tiếp ngồi vào bồn tắm lớn, ôm lấy eo người phụ nữ, không để cho bà phản kháng mà bắt đầu triển miến.

“Đại thiếu gia, con gái còn chờ chúng ta ăn cơm...” Tổng tiểu thư vùng vẫy: “Con trai của ông đi tiêu dao ở thành phố D không có tin, ông liên lạc hỏi thăm một chút đi xem nào...”

“Con trai có tính toán của nó, trước lúc vào đây tôi đã sắp xếp ổn thỏa cho con gái rồi,” đại thiếu gia cắn môi bà, cắn vô cùng tập trung: “An Nghê dùng cơm với con, bà không cần lo.”

“Đại thiếu gia, bây giờ tôi hơi đói, hai ta có thể chờ buổi tối lúc ngủ lại...”

“Bà có thể ăn tôi.”

Đại thiếu gia dững mảnh trả lời.

Tổng tiểu thư không nói gì được nữa.

Người đàn ông này, mấy chục năm rồi vẫn như vậy, thể lực không đi xuống thì không nói, một cái hắt xì cũng có thể thành lý do cảm thú của ông...

Đây là quái vật gì đầu thai vậy?

- - - - -

Nhan Tiểu Ngu mang theo cảm phấn đi mua đồ ăn, lúc đi đến đầu đường thấy chiếc xe màu đen sang trọng lúc trước, thầm nghĩ chắc là không có camera, lại buồn bực tức giận lên đạp chân vài cái, chột nghe thấy còi báo động vang lên, mới vội vàng chạy đi, bộ dạng gục đầu ủ rũ trở về nhà, bắt đầu nấu cơm.

Từ nhỏ cô đã sống độc lập, tay nghề đương nhiên cũng tốt, nhưng đáng tiếc món làm đều là món ăn gia đình, làm đồ ăn xoa hoa như vậy, cần có một chút thời gian nghiên cứu..

Làm cơm xong, lúc bung lên bàn, hình như Nam Cung Thấu đã có chút mất kiên nhẫn.

Thiếu gia tôn quý ngồi xuống, nhưng chỉ ăn vài miếng, không vui phê bình: “Màu sắc không được, độ lửa không thích hợp, cách phối hợp không đều, không hợp quy cách.”

Hai con mất Nhan Tiểu Ngu mở to, nắm cái muối muốn đánh anh...

May mà, câu tiếp theo của Thấu thiếu gia còn có chút nhân tính: “Trị giá 5000.”

Một mâm 5000, như vậy cũng được, chí ít cũng trả được một phần nợ.

Tiểu Ngu cảm thấy hơi hài lòng.

“Thiếu Đường Gia.”

Lúc này, một thủ hạ từ ngoài cửa đi vào, câu đầu báo cáo: “Vừa rồi anh dùng cơm, nên không báo cáo với anh, 20 phút trước, có người đánh lên xe chúng ta, làm đèn trước xe bị phá hủy, thân xe cũng có vài vết tích, vừa rồi cửa hàng gọi điện nói phí sửa chữa ít nhất phải mười vạn.”

Nói xong, cẩn thận chuyển video theo dõi lên, tiếp tục nói: “Đây là vừa rồi một đôi tình lữ ở tầng 3 chụp được cảnh đó, không có chụp được chính diện, nhưng đã hỏi qua người sống xung quanh, có mười lăm người quen người này, có thể đến đây chỉ chứng cho Thiếu Đường Gia.”

Tay Tiểu Ngu cứng đờ, ngàn tính vạn tính không tính đến chuyện mình lỡ mồm còn để lại chứng cứ.

Đến trời cũng muốn giúp đỡ thiếu gia phi nhân loại này, người nghèo quá cũng không dễ chịu lắm...

Nam Cung Thấu nhìn người trong clip tay cầm một cái giỏ đồ ăn, bóng dáng người phụ nữ oán giận đá xe ăn mặc đơn giản mộc mạc, lông mày nâng lên, lại hướng ánh mắt về phía cô gái đối diện: “Nhan tiểu thư, cô cảm thấy loại chuyện này, có cần báo cảnh sát không?”

Liên tiếp uy hiếp, giọng điệu không có bất kỳ che giấu nào.

Tiểu Ngư chậm rãi đứng dậy, không nói một lời, chuẩn bị cứ như vậy trốn vào trong phòng bếp...

“Có một cách,” Thiếu thiếu gia đứng dậy, chậm rãi thông thả bước đến trước mặt cô: “Một lần bằng mười vạn, cô thấy thế nào?”

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu liền muốn từ chối.

Không đợi cô nói chuyện, lờ mờ đụng vào một vòng tay ôm ấp.

Lại không chờ cô phản ứng...

Cái ôm cực nóng, ấm áp, mang theo mùi nam hương tinh thơm ngát, mềm mại hòa hợp không gì sánh nổi, tràn ngập trong không khí, bao bọc lấy cô, nháy mắt đã chiếm lấy mọi cô...

.....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Hoàn toàn bất chế độ sợ hãi

Bị hôn!

Trong đầu Nhan Tiểu Ngư kịp thời nghĩ ra... Nụ hôn đầu tiên của cô!

Mà Nam Cung Thấu còn cầm tay cô... Cái nắm tay đầu tiên của cô!

Thậm chí, Nam Cung Thấu còn ôm eo cô... Cái ôm đầu tiên của cô!

Bị một người đàn ông chỉ mới gặp vài lần đột nhiên làm như vậy, Nhan Tiểu Ngư cảm thấy cảnh ngộ của mình đúng là bất hạnh, vô cùng bất hạnh, bởi vì loại bất hạnh này, căn bản cô không có khả năng chống cự lại!

Bạn học Nhan vô cùng cố gắng lắc đầu, trong lòng vùng vẫy gào thét, không thấy anh hôn, không thấy hôn, không thấy hôn... a a a...

Lòng tốt của Thiếu thiếu gia, bỗng nhiên bị cô cho quăng phát mất.

Người phụ nữ này, rất xinh đẹp.

Mặc dù hành vi cử chỉ không ôn nhu, nhưng giờ tay nhắc chân cùng với ánh mắt hoàn mỹ hiểu chuyện kia, đều là đồ ăn của anh.

Nhưng bây giờ...

Hình thức lắc đầu sợ hãi này, là người đàn ông thì đều không thể tiếp tục được.

Nam Cung Thấu còn chưa bắt đầu hôn sâu, mới vừa rồi chỉ là dán sát vào môi của cô hôn vài giây, lúc này thấy cô mạnh mẽ lắc đầu như thế, không khỏi ngẩng đầu lên, buống lòng cô ra, mặt lạnh nhìn cô, mang chút chán nản: “Cô thật đúng là chán.”

“Là sao?” Nhan Tiểu Ngư cũng không tức giận, còn kiêu ngạo hừ lạnh một tiếng nói: “Tôi còn chưa nói cho anh, hôm nay tôi ăn một nồi bánh chiên rau hẹ, hai củ tỏi, ba miếng đậu phụ thối!”

Cái gọi là biết người biết ta, trăm trận trăm thắng, bộ dạng này, vừa thấy chính là loại chủ nhân yêu cầu cao, thích sạch sẽ, cô nhất định phải quán triệt hi sinh cái tôi, tinh thần tập thể giúp đỡ người khác hoàn thành mục đích, cho dù có ghê tởm!

Nam Cung Thấu cười lạnh: “Rất tốt.”

Mỗi lần anh cười, Nhan Tiểu Ngư liền muốn nổi da gà.

“Anh đừng tới đây!”

Nhìn người đàn ông đang dần dần tới gần mình, Nhan Tiểu Ngư lùi lại mấy bước, cầm lấy dao phay uy hiếp Nam Cung Thấu: “Nếu không, đừng trách tôi không khách khí...”

Xoạt xoạt!

Đèn flash bên cạnh lập tức chớp lóe.

Nhan Tiểu Ngư quay đầu, chỉ nhìn thấy một thủ hạ nhanh chóng buông máy kỹ thuật số trong tay xuống, lấy một tấm hình ra, đi lên phía trước nói: “Thiếu gia, góc độ hoàn mỹ.”

“Uhm”

Nam Cung Thấu đáp lại một tiếng, ra lệnh: “Trang bìa ngày mai, để tấm hình này lên đầu.”

“Vâng, thiếu gia.”

Thiếu thiếu gia ra lệnh xong, Nhan Tiểu Ngư bỏ dao phay xuống, xông lên phía trước xem...

Quả nhiên thấy trong tấm hình, chính là ảnh chụp một người phụ nữ hung ác giờ dao và một thiếu gia tuấn mỹ đứng đối diện, lại thêm vừa rồi cô mái tóc kia của cô có hơi chút lộn xộn, hiển nhiên câu chuyện chính là một phụ nữ điên ép người đàn ông đẹp trai...

Nếu ảnh chụp này truyền ra, đừng nói là làm phí hoài bao nhiêu tâm huyết đưa cô vào đội cảnh sát hình sự của anh Giang, mà có lẽ đến ở lại thành phố D cũng khó khăn, dù sao thì thành phố D cần một hạng mục đầu tư khẩn cấp, cần một câu nói của Nam Cung Thấu mà thôi...

Cô đây là... Lại bị anh tính kế.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Cất cao tiếng hát (1)

Lại bị anh ta tính kế.

Khuôn mặt Nhan Tiểu Ngư sụp xuống, ngồi xồm dưới đất, ôm đầu đầy vẻ thất bại----

Trời ơi, cô treu ai ghẹo ai, cô cũng chỉ là người bình thường chỉ muốn trải qua những chuyện bình thường, thỉnh thoảng làm việc thiện trừ việc ác, thỉnh thoảng bắt tội phạm nhỏ, thỉnh thoảng giúp hàng xóm tìm mèo, như vậy cô đã thỏa mãn, vô cùng thỏa mãn rồi, ít nhất như vậy Ông nội Nhan ở quê sẽ rất vui mừng khi thấy cô như thế, còn khen cô có tiền đồ...

Nhưng kể từ khi người đàn ông này xuất hiện, vào giây phút gặp anh ta kia, cuộc sống của cô liền rối loạn.

Cô giống như lạc vào một thế giới khác, không liên quan đến cô, còn là thế giới cực kỳ khủng bố.

Tại sao..

Rất cuộc chuyện này là... thế nào....

Nam Cung Thấu đứng thẳng nhìn cô xoay người ngồi đó, ôm đầu thật lâu không nói gì, đôi mắt u ám liền chuyển thành nặng nề, mang theo thất vọng.

“Cô không nên mềm yếu như vậy.” Nam Cung Thấu lạnh lùng nói: “Tôi rất thất vọng về cô.”

Cơ thể Nhan Tiểu Ngư run lên, đột nhiên không nói câu nào, che gương mặt đầy nước mắt chạy vào phòng tắm, đóng cửa lại, sau đó tiếng khóc vốn được kìm nén từ nãy tới giờ vang lên...

Một lát sau.

Nam Cung Thấu lặng lẽ tiến về phía trước, đứng trước cửa phòng tắm đợi một lát rồi mới nói: “Bom NaNo mini là thành phẩm chưa hoàn thiện, có đặc thù là xâm nhập vào cơ thể người, trong 24 giờ có khả năng sẽ để lại 30% di chứng, tôi không cho phép môn đồ tôi phát minh ra để lại sai sót, kiểm tra đồ dùng hằng ngày, quần áo, tắm rửa, tất cả tiến hành trong một ngày, cũng chỉ là để kiểm tra xem Nhan tiểu thư có an toàn không, có bị biến chứng gì không. Bây giờ xem ra, Nhan tiểu thư đã không còn gì đáng ngại, đã như vậy, tôi và cô liền khôi phục thành người lạ như trước đây. Ảnh chụp, cũng chỉ là trò đùa, sẽ không có chuyện phát tán. Tất cả nợ nần, bây giờ cũng thanh toán xong.”

Bên trong vẫn không có tiếng trả lời, rất yên tĩnh.

Nam Cung Thấu nói xong, mắt nhìn cửa phòng tắm đang đóng, sắc mặt trầm xuống, không nói thêm lời nào, dẫn theo đám người áo đen đi xuống lầu, ra khỏi nhà trọ cũ kỹ, chật hẹp.

~~~

Ở trong xe, sau khi Thấu thiếu gia dặn dò lái xe chạy về khách sạn xong, lập tức cầm tài liệu lên, không nói thêm lời nào, bắt đầu cẩn thận xem báo cáo.

Thuộc hạ thấy Nam Cung thấu chỉ xem tài liệu, không dặn dò gì thêm thì không nhận được hỏi: “Thiếu đương gia, nếu đã rõ ràng, có phải kết thúc việc điều tra Nhan tiểu thư không? Còn có chuyện thiếu gia dặn dò hợp tác với hãng thời trang Milan, có nên ra lệnh ngừng thu mua chuỗi cửa hàng và các bách hóa ở thành phố D hay không...”

“Dừng lại.” Nam Cung Thấu ngắt lời, khóe miệng khẽ cong lên: “Tại sao phải dừng lại?”

“Nhưng không phải vừa rồi, Thiếu đương gia đã nói với Nhan tiểu thư...”

Lời nói của chủ hạ bị một hành động của Thấu thiếu khiến cho phải lập tức im lặng.

Anh ta thấy Thấu thiếu gia mở màn hình LCD lên, bấm vài cái đã hiện lên hình ảnh trong nhà trọ của Nhan tiểu thư,

Trong hình, Nhan tiểu thư đang mặc đồ ở nhà, ngồi trong phòng khách cất giọng hát.

Đúng, không sai, chính là cất cao tiếng hát.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Cất cao tiếng hát (2)

Đúng, không sai, chính là cất cao tiếng hát.

Nhan tiểu thư vừa rồi vẫn còn khóc, giờ đang cất cao tiếng hát, lộ ra khuôn mặt xinh đẹp linh động, rõ ràng đang rất vui vẻ vô cùng.

Nhan tiểu thư lại hát một ca khúc như thế này---

"Thắng lợi ngày một đến gần.

Thắng lợi ngày một đến gần.

Quân đội Trung Quốc chúng ta dũng cảm tiến lên, nhắm thẳng kẻ địch kia, tiêu diệt sạch bọn chúng, tiêu diệt sạch bọn chúng...

Xông lên nào, xông lên nào~~

Vung đao lớn chém ngang đầu bọn chúng!

Giết a, giết a~~

Vung đao lớn chém ngang đầu bọn chúng..."

Bài hát này quả thực làm những người nghe kia chấn động mà điếc, hồn phi phách tán...

Đặc biệt là từng chữ được hát lên, khi hát chữ giết kia, còn có lực mạnh yếu, âm rung mạnh mẽ rõ ràng, còn có tấm ảnh của một người đàn ông bị ngàn vạn lỗ phi tiêu đâm thủng.... Trong ánh mắt của cô cũng ngập tràn bốn chữ, dương dương tự đắc.

Thù hạ áo đen nhìn thấy hình ảnh như vậy, cuối cùng vẫn là không nhịn được, khóc miệng co quắp, điên cuồng giật giật... thì đáng về yếu đuối thỏa hiệp vừa rồi của Nhan tiểu thư chỉ là giả bộ, nước mắt rơi khi đó, khóc làm lòng anh ta cũng thấy dao động, thì ra đều là diễn!

Cô gái giỏi gạt người này.

Còn nữa, cô gái này, đầu của thiếu đương gia trong hình cũng bị mất tới nơi rồi, cô có thể đừng phóng phi tiêu nữa có được không hả?

Thiếu thiếu gia cũng không hề tức giận, giống như đã sớm dự tính được.

"Cô ấy không giống như các người tưởng tượng đâu, lúc tôi nói toàn bộ nợ nần đã thanh toán xong thì cô ấy đã lên ghi âm lại, để làm chứng cứ." Thiếu thiếu gia bình luận nội dung tấm hình, vừa rồi bọn thù hạ không biết chuyện, còn nói về vị Nhan tiểu thư này vô cùng tốt đấy.

Đám thù hạ mê mẩn: "Nếu như vậy, Thiếu đương gia không phải mất luôn con Át chủ bài rồi sao?"

"Ngược lại."

Đôi mắt Nam Cung Thiếu rất sâu: "Đối với cô ấy, tôi lại nắm được lợi thế cho ích nhất."

"Có ích nhất?"

Đám thù hạ bó tay toàn tập, nhìn thiếu gia cười đầy thâm ý, nghĩ muốn sung đầu lên cũng không nghĩ ra được lợi thế có giá trị là cái gì.

Ngược lại nghiêm túc mà cảm khái, rõ ràng là làm bộ thân thiết với người ta có vài giây thôi... mà Thiếu gia lại có thể đặt camera vào vị trí an toàn nhất, đồng thời, lại có thể ba trăm sáu mươi độ không hề có góc chết.

Thiếu đương gia, tốc độ này của người, nhanh đến không ai có thể địch lại rồi đấy.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Nhan Tiểu Ngư (1)

Nợ nần đã được thanh toán, chứng cứ cũng đã có, mọi chuyện đã trở lại bình thường, tâm trạng của Nhan tiểu thư cũng tốt.

Hôm nay là chủ nhật, không cần đi làm, không có nhiệm vụ, Nhan Tiểu Ngư vẫn dậy sớm như cũ, bật ca khúc kháng chiến nghe lúc chạy bộ, sau khi về còn mua sữa đậu nành và bánh quẩy.

Cô xách theo túi bánh quẩy về tới nhà trọ thì thấy một chiếc xe Audi A8 màu đen đỗ ngay trước nhà trọ, biển số xe cô đã rất quen thuộc, là xe mới của Anh Giang, ở đầu xe, Giang Phàm vừa mới trở về từ thành phố Lâm đang đứng đó, anh cũng mặc một bộ quần áo thể thao đơn giản.

Khuôn mặt của anh thanh tú, khi cười càng rực rỡ, khi trông thấy Tiểu Ngư thì cười tươi lộ ra hai lúm đồng tiền trên má, vui vẻ vung hai tay lên: "Tiểu Ngư, chào buổi sáng!"

"Đầu còn sớm, đã bảy giờ rưỡi rồi!" Tiểu Ngư bĩu môi: "Lão đại, hôm nay đi xem mắt à, ăn mặc đẹp trai rạng ngời như thế?"

Đối với việc mỗi sáng cô kiên trì dậy lúc sáu giờ, là noi theo truyền thống của Hồng quân Trung Quốc, mấy chục năm đều như một ngày, kiên trì theo thói quen tốt, Giang Phàm đã biết điều này, cho nên không thể làm gì khác hơn là đành lắc đầu chịu thua, cười nói: "Gặp mặt cái gì, hôm nay là ngày gì, có phải em đã quên rồi không?"

"Ai muốn sinh rồi hả?!"

Nhan Tiểu Ngự kinh ngạc thốt lên, lại nghĩ đến gần đây trong đơn vị không có ai mang thai đi? Lại kêu: “Ai muốn kết hôn?!! Chẳng lẽ là sinh nhật của lão đại cho nên anh đến đòi quà sao?”

Tiền bạc của cô vừa bị người khác vơ vét, hôm nay nếu thêm chuyện này, cô sẽ thiếu tiền tiêu đấy.

Giang Phàm im lặng.

Suy nghĩ của cô gái này chưa bao giờ bình thường cả.

"Không phải đã nói chủ nhật tuần này sẽ dẫn em và Duy An đến nhà của anh ăn cơm sao?" Giang Phàm thờ dãi nhắc nhở: “Tuần trước đã đồng ý anh, Đồng chí Nhan, em không thể tiếp tục nuốt lời.”

Tiểu Ngự tỉnh ngộ, gật đầu nói: “Vậy anh đợi một chút, em đi thay quần áo rồi chúng ta đi đón Duy An.”

Giang Phàm ừ một tiếng, dựa người vào bên cạnh xe hơi, nhìn bóng lưng Tiểu Ngự chạy lên lầu, khoe miệng không tự chủ được nở nụ cười, nhất là khi thấy cô gái đứng ở lan can phòng trọ ở tầng 2 vẫy tay với mình, làm khẩu hình miệng nói đợi em ba phút thì trong đôi mắt càng tăng thêm vẻ ấm áp.

Tiểu Ngự là cô nhi, từ nhỏ lớn lên ở Cô nhi viện, cho đến năm mười bốn tuổi mới được một ông lão Hồng quân tám mươi tuổi là Nhan Hoa nhận nuôi, từ đó về sau Tiểu Ngự mới có họ, gọi là Nhan Tiểu Ngự.

Nhan Duy An là cháu gái duy nhất của Nhan Hoa, vừa mới 18 tuổi, năm nay vừa lên đại học, mà đối với Nhan Duy An, Nhan Tiểu Ngự càng liều mạng chăm sóc, cái gì cũng không cần chỉ cầu có thể khiến Nhan Hoa yên tâm

Còn Giang Phàm, là từ năm Nhan Tiểu Ngự mười sáu tuổi, bắt đầu vào trường cảnh sát mới biết cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Nhan Tiểu Ngự (2)

Khi đó, Nhan Tiểu Ngự vừa vào trường cảnh sát không lâu, Giang Phàm là huấn luyện viên thực tập ở trường cảnh sát, từ trước đến nay anh luôn huấn luyện nghiêm khắc, nhưng lại có một cô gái đứng trong đội ngũ huấn luyện luôn nở nụ cười trên môi, dù động tác mệt mỏi đi nữa cũng cười một tiếng cho qua, đã khắc sâu vào kí ức của anh.

Khi mới quen Nhan Tiểu Ngự, Giang Phàm chỉ thấy diện mạo của cô xinh đẹp trẻ trung, cũng cho rằng đây là một cô gái ngốc nghếch, ưu điểm là lúc nào cũng thoải mái, hành động và ngôn ngữ cũng mạnh mẽ và có chí tiến thủ hơn người bình thường mà thôi.

Nhưng sau này chung đụng rồi anh ta mới biết, cô gái này có quá nhiều ưu điểm, lương thiện, nhiệt tình, lấy chuyện giúp người khác làm niềm vui, có thể chịu được khổ cực, nhẫn nại, lại có sự cứng cỏi mà cô gái bình thường không có, nhưng cũng chỉ có ở chung lâu mới nhìn thấu bản chất của cô.... Nhan Tiểu Ngự thích che giấu sự thông minh của mình, tình nguyện làm một cô gái ngốc gần gũi bình thường để theo đuổi những lý tưởng bình thường chứ không phải những lý tưởng vĩ đại kia.

Nếu như một người vừa mới quen biết, đã có thể nhìn thấu toàn bộ Tiểu Ngự, nhận ra được tố chất thông minh của cô, Giang Phàm sẽ sức khâm phục người này, bởi vì, để hiểu được Nhan Tiểu Ngự, anh ta đã phải mất ròng rã hai năm trong trường cảnh sát...

"Lão đại, đi thôi!"

Giọng nói trong trẻo của Nhan Tiểu Ngự vang lên, kéo thần trí của Giang Phàm về.

Anh cúi đầu nhìn Tiểu Ngự đã thay một bộ quần áo đơn giản, áo phông tay ngắn, quần dài, giày màu trắng, mái tóc ngang vai cũng đã được buộc thành tóc đuôi ngựa cao cao, cô không trang điểm mà để mặt mộc, mắt to tròn, mũi cao, đôi môi hồng hào luôn nở nụ cười, vành tai nho nhỏ mịn màng như ngọc, đôi mắt khẽ chớp, liền hiện lên bộ dáng thanh thuần tinh thần phấn chấn, xinh đẹp như viên minh châu thượng hạng, chỉ một nụ cười cũng đủ khiến người khác đắm chìm trong cảm giác vui vẻ thư thái, đã nhìn thấy thì không rời mắt đi được.

"Tiểu Ngự, anh đã kìm nén rất nhiều năm, có một câu đặc biệt muốn nói cho em biết..." Giang Phàm nhìn chăm chăm cô, nhin không được nói: “Em... thật sự không xấu.”

Đối với người như Tiểu Ngự, cô sẽ không hiểu được những lời nói quá uyển chuyển, quá trực tiếp sẽ khiến cô bị dọa sợ, vốn dĩ, Giang Phàm vẫn cố gắng che giấu tình cảm của mình, cho nên không dám trực tiếp khen ngợi cô, thực sự là giãy vò không nhẹ.

Tiểu Ngự nhướng mày, lễ phép khen lại: “Nào có đâu. Anh Giang, thật ra anh lớn lên đáng đáp cũng rất cao ạ...”

Con gái không tìm được ưu điểm, khen khí chất, con trai không tìm được sở trường, khen vóc dáng.

Khoe miệng Giang Phàm co quắp lại, đành tiếp tục chịu thua.

Nha đầu này... quả thực là không tìm không phải.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Nhan Duy An

Tiểu Ngư và Giang Phàm cùng nhau đến trước cổng trường đại học D, cô vừa liếc mắt đã nhìn thấy Nhan Duy An đợi trước cửa, liền vẫy tay với cô ấy: “Duy An, ở đây.”

Nhan Duy An đứng trước cửa nghe thấy tiếng gọi, cười dịu dàng ngoan ngoãn, vững vàng bước đến.

Nhan Duy An là em gái của Nhan Tiểu Ngư, mặc dù không có quan hệ máu mủ, nhưng năm năm qua đã sớm xem nhau là người thân, tuy nói tính cách khác Nhan Tiểu Ngư một trời một vực, nhưng tình cảm chị em rất thân thiết.

"Duy An!" Tiểu Ngư ôm cổ Nhan Duy An vừa lên xe, cọ cọ trên người cô ấy: “Em gái, chị vô cùng nhớ em..., a, tại sao ôm như vậy lại không thấy dễ chịu nhỉ, có phải em gầy đi rồi hay không, để chị ôm một cái xem trọng lượng...”

"Chị, đừng làm rộn, anh Giang còn ở đây."

Nhan Duy An nhìn Tiểu Ngư trong lòng, không có cách nào khuyên được, chỉ có thể nhìn Giang Phàm cười cười.

Giang Phàm nhìn hai chị em thân mật thì bật cười, khởi động xe.

Nếu như nói bạn nhỏ Tiểu Ngư suốt ngày chạy nhảy thì Nhan Duy An là một con sông chảy xuôi phẳng lặng.

Khuôn mặt và tướng mạo của Nhan Tiểu Ngư nhìn một lần thì không thể quên, xinh đẹp, phần chân linh động, đôi mắt sáng có thể khiến cho đám trai trẻ ngất ngây.

Mà Nhan Duy An, diện mạo không quá xuất chúng, quần áo đơn giản, mộc mạc, đeo kính gọng đen che khuất nửa khuôn mặt, mái tóc ngắn theo kiểu học sinh thường để, nhưng càng nhìn càng cảm thấy khuôn mặt tinh tế khéo léo, giống như gốm sứ được chế tác tinh xảo, rất thoải mái, nhìn lâu có thể giống như hóa thành giọt nước trong suốt trong bàn tay người, yên ổn bất động, cũng là một loại cảnh đẹp.

Giang Phàm lái xe đến khu nhà của Nhà họ Giang, cả một đường Tiểu Ngư không hề yên tĩnh, liên tục hỏi han Nhan Duy An, gần như mang hết chuyện mỗi ngày cô ăn cái gì, ăn nhiều ít thế nào,... đều hỏi thật cận kề...

Nhan Duy An trả lời từng câu từng câu một, không hề có vẻ gì là mất kiên nhẫn, cho đến khi gần đến mới bắt được chỗ hờ trong khi Nhan Tiểu Ngư đang lú lo không ngừng: “Chị, hôm nay chị có gì đó không đúng, hơn nửa tháng không gặp có phải xảy ra chuyện gì rồi không?”

"Không có!" Tiểu Ngư hoảng hốt, ánh mắt lấp lánh, vuốt mặt mình hỏi: “Chị mập sao, chẳng lẽ là mập...”

Chẳng lẽ mặt của em gái cô là Hóa nhân kim tinh sao, liếc mắt đã nhìn ra mình suy thì bị thiếu gia Xã hội đen lừa gạt?

Nhan Duy An theo bản năng dò hỏi một chút, thấy được ánh mắt của Nhan Tiểu Ngư đã biết là thật sự có vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Quảng cáo chộc mù mắt

Vì sao Nhan Duy An lại khẳng định như vậy?

Thứ nhất, độ hoạt bát của Nhan Tiểu Ngư hôm nay tăng lên 5%, không ngừng tìm kiếm đề tài, rất rõ ràng là để phòng ngừa cô hỏi.

Thứ hai, vốn dĩ Nhan Tiểu Ngư đang rất hoạt bát, biểu tình trên mặt đột nhiên dừng lại năm giây, đó chỉ có thể nói là để giả bộ.

Thứ ba, trong lúc Nhan Tiểu Ngư nói chuyện luôn nhìn về phía bóng lưng Giang Phàm, có chút e ngại nói ra sự thật ở đây.

Tổng kết lại, đó chính là Nhan Tiểu Ngư có tâm lý vô ý thức che giấu chuyện nào đó vừa xảy ra mà sợ bị cô biết.

Nhan Tiểu Ngư vốn không hề khai ra chuyện của phần tử xã hội đen mà vẫn luôn thấp thòm né tránh, lúc này nghe Duy An ép hỏi, liền áp ứng không biết trả lời thế nào.

Giang Phàm đang ngồi phía trước đột nhiên lên tiếng: “Duy An, chị em vừa vào đội cảnh sát hình sự, sợ em lo lắng sẽ nguy hiểm, mới không nói cho em và ông Nhan, chỉ là chuyện nhỏ trong đội em không cần lo lắng...”

"Chị!" Nhan Duy An thay đổi sắc mặt, trách cứ: “Chuyện lớn như vậy tại sao lại không nói cho em biết, sợ rằng ông nội đến bây giờ còn chưa biết đúng không?”

Tiểu Ngư nắm chặt hai tay, kêu một tiếng đáng thương nói: “Người ta nghĩ đợi lập được công rồi mới báo tin mừng chứ sao...”

nhưng trong lòng lại âm thầm nhẹ nhõm.

May nhờ Anh Giang không ý thức được, nói ra chuyện này, xem ra là cô bị thiếu gia xã hội đen dọa sợ, tính cảnh giác cũng quá cao.

"Chị, em hiểu, là chị không muốn em và ông nội lo lắng, nhưng chị quá độc lập rồi, có đôi khi chuyện làm tổn thương đến mình cũng âm thầm chịu đựng, chúng ta là người một nhà, cho dù sợ ông nội lo lắng nhưng cũng nên nói với em chứ!" Nhan Duy An ngày thường chỉ biết đọc sách ngày ngò, nhưng khi rắn dạy Nhan Tiểu Ngư thì có bài bản hẳn hoi: “Được không?”

"Ừ."

Khéo léo gặt đầu, trong lòng còn rơi lệ.

Em gái, em học tâm lý học tội phạm ngày càng tốt, đã có thể hoàn toàn phân tích được chị gái của em rồi..

"Ây da, em thấy hơi khát, em đi mua đồ uống, hai người đợi một chút nha!"

Tiểu Ngư sợ Duy An sẽ quan sát được cái gì, lập tức bảo Giang Phàm dừng xe bên đường, vội vàng chạy xuống.

"Đỉnh điểm, là một loại độ cao..."

Đối diện là trung tâm chợ, trên màn hình lớn đang chiếu một đoạn phim ngắn.

"Thân phận, là một biểu tượng.

Thường thức, là một thói quen."

Royal Sainbolo hợp tác với tập đoàn toàn cầu Nam Cung chế tạo kim cương đen, quý tộc trong quý tộc, ngày tám tháng tám, lần đầu tiên đưa ra thị trường, nhanh chóng phủ khắp toàn cầu. Ngay lúc đó show diễn thời trang trên đài T ở nước Pháp cũng khai mạc..."

Nhan Tiểu Ngư lao đảo lùi về sau mấy bước, suýt chút nữa bị quảng cáo chọc mù mắt.

Bộp!

Chai nước vừa mới mua rơi xuống đất, tất cả sự đắc ý, tự mãn và vui mừng vì lừa gạt thành công đã tan biến trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Nam Cung thiếu gia

"Vậy mà..."

Trong mắt Nhan Tiểu Ngư lúc này đều là áy náy: "Vậy mà... tất cả đều là thật..."

Phần tử xã hội đen đó không hề nói láo, cũng không hề lừa gạt cô.

Hơn nữa không hề tính nợ nần liên tiếp biến mất.

Nói như vậy... dù chỉ là cái lớp xe cô cũng đã phá của người ta gần năm mươi vạn!

Ôm nửa bình nước còn lại lên xe, Nhan Tiểu Ngư ỉu xiu, bởi vì cô chính là người phá hỏng năm mươi vạn kia.

Tuy nói thiếu gia người ta rất có tiền, nhưng mà... lương tâm của cô sẽ luôn bất an.

Nhan Duy An thấy cô tâm thần bất định, lo lắng hỏi một câu, Tiểu Ngư chỉ nói là bởi vì sáng sớm ăn cơm chưa no, nên bây giờ đói không có tinh thần.

Giang Phàm cũng ngồi trong xe, nhìn chằm chằm Nhan Tiểu Ngư, nhìn kỹ rõ ràng mới vừa rồi cô còn hoạt bát, bây giờ đã ủ rũ cúi đầu.

Anh muốn hỏi nhưng thấy Tiểu Ngư cắn tay đến phát ngốc, cũng đành phải im lặng tăng tốc độ lái xe về Nhà họ Giang.

"Thiếu gia, ngài đã trở về." Người giúp việc tiến lên, cúi đầu chào hỏi: "Hai vị Nhan tiểu thư, mời vào trong, phu nhân đã đợi bên trong được một lúc."

Giang Phàm nhìn thấy trong sân có nhiều vệ sĩ không thuộc nhà mình liền nhíu mày hỏi: "Di Lý, trong nhà có khách sao?"

"Là khách của lão gia, mấy vị lãnh đạo đang ở trong thư phòng nói chuyện."

Giang Phàm gặt đầu một cái, dẫn chị em Nhan gia vào đại sảnh.

Mẹ Nhan thấy Tiểu Ngư thì rất vui mừng, cầm tay cô mãi không buông, hỏi han ân cần, hỏi xong việc công đến việc riêng...

Khi Nhan phu nhân đang không ngừng khen ngợi sau này con trai mình sẽ là người chồng tốt thế nào, Tiểu Ngư càng nghe càng quẫn, thì trên lầu vang lên tiếng bước chân.

Bác Giang cười ảm áp: "Nhân hiệu của quý công ty thu hút không ít người, lần đầu thầu này, có rất nhiều người đầu thầu, về việc thực hiện dự án và đầu tư, đều sẽ dựa trên ý muốn của Nam Cung thiếu gia."

Nam Cung thiếu gia...

Cơ thể Tiểu Ngư chấn động, ngẩng đầu nhìn lên trên, quả nhiên cửa thư phòng mở ra, mấy người lãnh đạo đi ra ngoài, mà người đi giữa kia có thân hình cao lớn và diện mạo anh tuấn.

Đôi mắt người đàn ông sâu thẳm như biển cả, Tiểu Ngư vừa liếc mắt, không cẩn thận lập tức chạm phải đôi mắt sâu thẳm của anh ta.

Tầm mắt giao nhau.

Tím cô liền rung lên, không hiểu sao trái tim lại tê dại.

Trời... tại sao một người đàn ông lạnh lùng lại có thể có đôi mắt mị hoặc, hút hồn đến như thế?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 28: Anh muốn tôi làm gì

"Cục trưởng Giang nói rất đúng."

Nam Cung Thấu gật đầu, đôi mắt nhìn chăm chăm Nhan Tiểu Ngư: "Nhưng mà chuyện này nghĩ lại thì cũng là thói quen của tôi, chuyện đầu tư, cần phải suy tính thêm."

Nhan Tiểu Ngư bị anh ta nhìn chăm chăm, cả người nổi lên một tầng da gà, cô vội vàng tránh đi.

Trong lòng thầm run sợ, năm mươi vạn ới là năm mươi vạn, muốn bán thân bao nhiêu lần mới có đủ năm mươi vạn đây...

"Đương nhiên phải như vậy rồi." Cục Trưởng Giang nghe xong, cười: "Nhưng thật ra, Nam Cung thiếu gia tuổi còn trẻ lại có được phần gan dạ sáng suốt này, quả thực hiếm thấy, trùng hợp là con trai tôi cũng vừa về, chuẩn bị ăn cơm, nhân tiện, hay là hôm nay Nam Cung thiếu gia ở lại tẽ ăn cơm được không?"

Ông ta hiểu tính tình của Nam Cung Thấu, những trường hợp này phần lớn là đến mà không ở lại, chỉ nói vài câu liền đi.

Nhưng lần này, ánh mắt của anh gần như ghim chặt Tiểu Ngư, khóe miệng cười: "Thịnh tình không thể từ chối, nếu đã như vậy thì cung kính không bằng tuân lệnh."

Nhan Tiểu Ngư vừa nghe thấy liền ngẩng đầu lên, lập tức thấy vị thiếu gia này đã đứng vững trước mặt mình, đôi mày nhíu lên, môi khẽ cười.

Lúc này mà ở lại, có phải là chuẩn bị đòi nợ hay không?

Mặc dù Thấu thiếu gia đã nói bốn chữ nợ nần xóa bỏ, mà trong thời gian ngắn cô cũng đã kịp thời ghi âm lại làm chứng cứ.

Nhưng người trong giới xã hội đen lại có thể nói thật sao?

Còn nữa, máy ghi âm kia, có thể mạng đến họa sát thân cho người Nhan gia, cho cô không?

Có khi nào kết từ đây cô sẽ phải sống lưu lạc nơi góc bể chân trời hay không?

Có thể không..

Hiển nhiên bạn học Nhan đã quá mức cảnh giác với xã hội đen, lúc này liền kéo áo ra để hít thở cho thông.

Chú Giang giới thiệu mọi người với nhau.

Cô cúi đầu khi bắt tay với Nam Cung Thấu, thời khắc hai bàn tay chạm vào nhau, bỗng nhiên cô có cảm giác đau nhói, giống như bị bóp chặt.

Cô ngẩng đầu thấy Nam Cung Thấu cũng đang nhìn chăm chăm mình, đôi lông mày nhíu lên, đôi mắt đầy vẻ dò xét, giống như muốn nhìn thấu cô, không chừa một chút.

Tiểu Ngư đỏ mặt hỏi..

Lẽ nào... Anh ta vừa liếc mắt đã biết cô nặng bao nhiêu cân, sau đó sẽ làm thịt rồi bán cô như thịt heo sao...

NO----!

Tuy rằng bình thường bạn học Nhan rất to gan, đối mặt với kẻ bắt cóc cũng không sợ, đối mặt với kẻ trộm cũng dũng mãnh, nhưng bởi vì đã biết thiếu gia này động chút là giết người, cho nên đối với Thấu Thiếu gia này cô luôn ôm tâm lý e ngại, lúc đầu không sợ cũng là bởi vì trên người anh ta có mùi hương giống như mùi sữa tắm cùng loại với con chó A Hoàng..

Nam Cung Thấu phát hiện tay cô run nhẹ, anh liền xoay tay nắm tay cô trong lòng bàn tay mình không buông.

Tiểu Ngư run lên, kinh hãi ngẩng đầu, nhìn Nam Cung Thấu nói lặp: "Anh anh anh, làm cái cái cái gì...."

"Nhan Tiểu thư." Thấu thiếu gia rút tay về, nhìn chăm chăm cô, bình tĩnh hỏi lại: "Cô muốn tôi làm cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 29: Đánh chết cô luôn đi

"Nhan tiểu thư." Thấu thấu gia rút tay về, nhìn chăm chăm cô, bình tĩnh tự nhiên hỏi: "Cô muốn tôi làm cái gì?"

Câu nói ấy đầy ý vị sâu xa, hơn nữa còn hỏi trước mặt nhiều người như vậy.

Đồng chí Nhan vô ý thức cao giọng: "Làm một người lương thiện, làm người ngay thẳng, không thẹn với Đảng không thẹn với nhân dân... ô ô..."

Miệng Tiểu Ngư bị Giang Phàm che lại, cười nói đôi câu rồi vội vã lôi cô vào phòng.

Đồng chí Tiểu ngư phần uất: "Lão đại, sao anh lại ngắt lời khi em đang khắc sâu tư tưởng giáo dục cho người khác..."

"Tiểu Ngư, ông già nhà anh làm ở Cục chiếu thương nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên lời kéo được hạng mục lớn, vị vừa rồi là Nam Cung thiếu gia, là khách quý, hôm nay em thu liễm một chút giữ gìn đi, nha!" Giang Phàm trấn an cô.

Tiểu Ngư oán giận, gì vậy, tại sao lại thành là cô thu liễm, thân phận sau lưng của người nọ rõ ràng là xã hội đen đấy, vừa rồi còn lên phi lễ tay cô.

Giang Phàm thấy Tiểu Ngư không nói lời nào, liền đi ra ngoài.

Nhan Duy An cũng tới đây, ngồi đối diện Tiểu Ngư, nghiêm mặt nói: "Chị, em hỏi chị một vấn đề, chị thành thật trả lời em!"

"Em nói đi..." Tiểu Ngư đáng thương, sợ lại bị người trong nhà công kích.

"Vị vừa rồi là Nam Cung thiếu gia," Nhan Duy An đẩy gọng kính đen lên, lộ ra ánh mắt sắc bén: "Có phải là đối tượng mà chị lên quen biết hay không?"

A----!

Nhan Tiểu Ngư ngửa mặt lên trời, che trán, vuron tay vẫy gọi---

Nữ thần Hy Lạp vĩ đại, cho đạo thiên lôi đánh chết con đi, đánh chết con đi...

Đây là lần đầu tiên Tiểu Ngư bị chính em gái Nhan làm cho hoảng hốt từ trong ra ngoài a!

"Không phải, thật sự không phải, tin chị đi, trăm phần trăm không phải!"

Tiểu Ngư khẳng định nói, lắc đầu như trống bỏi: "Đối tượng của chị không phải loại này, Duy An, chúng ta ở chung nhiều năm như vậy, em cũng phải biết điều này chứ!"

Vốn dĩ Nhan Duy An chỉ căn cứ vào hành vi cử động của Tiểu Ngư, thấy cô né tránh ánh mắt của vị Nam Cung thiếu gia kia, với sự phán đoán của mình liền nghi ngờ liệu có phải hai người này có JQ (gian tình) hay không...

Nhưng mà, được Nhan Tiểu Ngư nhắc nhở như vậy, cô cũng không dám xác định.

Bởi vì, Nhan Tiểu Ngư chỉ thường thức những đối tượng đặc thù.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Tiêu chuẩn kén chồng của N9han tiểu thư

Nhan Duy An nhớ, khi Nhan Tiểu Ngư mười bốn tuổi thì bắt đầu vào Nhan gia, vẫn luôn trò chuyện rất vui vẻ với các ông lão Hồng quân, sau khi hai người các cô thân nhau, thỉnh thoảng Nhan Tiểu Ngư sẽ dùng thân phận chị gái để kéo cô đi khắp nơi.

Nhan tiểu Ngư kéo cô đến đồng ruộng chỉ vào các chú cầm quốc cao lớn, nói to, nhìn này, Duy An đây là người làm ra lương thực cho chúng ta! Thật là mê người!

Nhan Tiểu Ngư dẫn cô chạy đến nhà xưởng, chỉ vào các chú công nhân đang làm việc đổ mồ hôi như mưa, còn có thể nói, nhìn xem, Duy An, đây là những người làm ra đồ sinh hoạt của chúng ta! Thật là đẹp trai!

Nhan Tiểu Ngư dẫn cô chạy đến đầu thôn, chỉ vào các cậu bé cường tráng đang kéo cũi, hai mắt mở to, nói với giọng điệu đầy ngưỡng mộ, Duy An, người dân lao động là xinh đẹp nhất! Từ nay về sau, chúng ta phải gả cho người như vậy...

Tuy nói cô lớn lên trong gia đình Hồng quân, nhưng Nhan Duy An cũng hành động bình thường, suy nghĩ bình thường.

Đối diện với tiêu chuẩn kén chồng kinh thế hãi tục của Nhan Tiểu Ngư, cô chỉ có thể đeo kính đen, ngu ngốc mà đứng đó, bắt đầu chất vấn nhân sinh quan, giá trị quan của mình, rồi mỗi ngày đều học tập giỏi, mỗi ngày đều tiến lên phía trước, đi ra khỏi thôn trang rộng lớn này, bắt đầu tung hoành ngang dọc...

"Chị, em hỏi cái này, cũng không phải có ý kỳ thị anh ta," Nhan Duy An hoàn hồn, ho nhẹ một tiếng, nói tiếp: "Chẳng qua em cảm thấy đây không phải là lần đầu tiên chị và Nam Cung công tử kia gặp mặt, hơn nữa ánh mắt của anh ta nhìn chị có chút kỳ quái."

"Anh ta là người đầu tư, đến Cục thì do chị tiếp đãi, cho nên cũng coi là nửa người quen mà thôi." Tiểu Ngư nửa thật nửa đùa, vừa nói vừa bịa: "Có chút kỳ quái sao... lần đầu tiên gặp mặt, anh ta vẫn khen chị xinh đẹp kia mà, chị đoán chỉ có thể là nguyên nhân này mà thôi."

Đồng chí Nhan lên đảo mắt nhìn một vòng, nhún vai, than thở, bộ dáng đánh chịu chứ biết làm sao.

Lúc này hẳn là trong lòng Nhan Duy An tràn đầy cảm phẫn.

Có thể tưởng tượng lần đầu tiên đồng chí Nhan Tiểu Ngư đọc thân suốt mười chín năm bị đàn ông dây dưa, lại còn là người đàn ông ưu tú như thế, không khỏi nhìn cô thật kỳ một chút,

cảm khái vỗ vai cô, nghiêm túc nói: “Chỉ, đừng quá bài xích, đây là chuyện tốt.”

Tiểu Ngư nhìn em gái mình ăn cây táo rào cây sung, ㄟ một hồi lâu vẫn chưa hoàn hồn.

Đợi cô hoàn hồn lại thì Duy An đã đi rồi.

Mà không hiểu sao bên cạnh lại xuất hiện thêm một người khác.

Người?

Cô lập tức quay đầu lại nhìn.

Không quay đầu còn tốt, vừa quay đầu, suốt nửa thì bay mất nửa cái hồn.

"Anh...anh... anh... vào đây từ lúc nào... đã vào bao lâu rồi hả..."

"Không lâu," Thấu thiếu gia lười biếng trả lời: "Mười phút."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hành hạ tinh thần

"Không lâu," Thấu thiếu gia lười biếng trả lời: "Mười phút."

Cô gái này, mỗi lần gặp anh đều như nhìn thấy quỷ, tố chất tâm lý như vậy sao có thể thi đậu vào trường cảnh sát?

Mười phút, vậy không phải những lời vừa rồi cô nói với Duy An, anh ta đều nghe thấy hết sao?

Chuyện nghe lên này...hàm lượng kỹ thuật quá cao, vậy mà cô lại không hề phát hiện một chút nào.

"Xinh đẹp? Rất xinh đẹp?"

Thấu thiếu gia chậm rãi nói, nhướng lông mày nhìn cô từ trên xuống dưới, cuối cùng dừng lại trên ngực cô, lạnh nhạt hỏi: “Cảnh sát Nhan, thân là cảnh sát nhân dân, sao cô có thể tùy tiện nói dối vu oan cho người khác như thế được?"

Cái gì vậy...?

Chuyện này không liên quan đến chuyện làm cảnh sát.

Đồng chí, anh có thể đã kích nhân phẩm của tôi, nhưng đừng làm liên lụy đến nghề nghiệp thần thánh của tôi chứ...

Một câu nói này cũng hoàn toàn khiến cho áy náy đối với năm mươi vạn của cô cũng bay đi luôn.

Cô yên lặng nửa ngày, cẩn thận hỏi: “Cái đó... xe của anh...”

"Đã đưa về nơi sản xuất để sửa chữa lại, chỉ cần tốn khoảng mười vạn." Nam Cung Thấu trả lời: “Ba ngày sau sẽ trở lại bình thường.”

Mười vạn... quả nhiên là mười vạn.

Tiểu Ngư suy sụp tinh thần, cúi đầu thấp hơn: “Còn có... chuyện tây trang..."

"Đưa đi giặt, để phòng tiết lộ cơ mật, khi đưa ra thị trường phải sửa lại bản thiết kế, đã nói lại với nhà thiết kế, lấy điều kiện bồi thường là ba trăm vạn, tạm thời sửa lại."

Tiểu Ngư im lặng.

Giọng của Nam Cung Thấu hơi hột, không hề có ý trách cứ, anh thấy Tiểu Ngư vẫn luôn cúi đầu, đôi mắt chột lóe lên, không tiếp tục nói nữa, khóe môi khẽ cười, đứng lên, bước thẳng ra ngoài.

Nhan Tiểu Ngư vẫn cúi đầu không dám ngẩng lên.

Hai mươi lăm vạn, mười vạn, năm mươi vạn, ba trăm vạn, ba trăm năm mươi vạn...

Bây giờ trong đầu cô chẳng khác gì đồng bột nhào, tất cả đều là con số, xoắn xuýt trong chốc lát cũng chỉ biến thành hai chữ, trăm vạn, trăm vạn, trăm vạn.

Bởi vì cô mà vô duyên vô cớ khiến cho nhà Nam Cung của người ta mất đi mấy trăm vạn.

Hơn nữa, vị thiếu gia Nam Cung Thấu này lại còn không đòi bồi thường chút nào, cũng không nửa lời trách cứ, chỉ hỏi gì đáp nấy, rồi mang theo gương mặt lạnh lùng rời đi.

Nhan tiểu thư luôn luôn là người chính nghĩa, liền không chịu được sự dằn vặt như thế này.

Huống hồ, nếu như để người trong thôn của ông nội Nhan biết cô làm ra loại chuyện này, nhất định sẽ tức giận quát cô ra khỏi hàng ngũ tổ chức Hồng quân yêu nhân dân, yêu chủ tịch mất.

Bởi vì ông nội đã từng nói...

Không lấy của dân chúng dù chỉ là một cây kim sợi chỉ, không lấy của dân chúng dù là một thước lương thực, đây mới là Hồng quân, có được lòng người mới là sức mạnh lớn lao nhất.

Nhan Tiểu thư bắt đầu rầu rĩ không thôi...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 32: Uy hiếp không cần quá ác

Ăn cơm, quy củ, hoàn hảo.

Lòng của Tiểu Ngư nặng nề nhưng cũng không biểu hiện lên mặt, khi Giang Phàm gấp thức ăn cho cô thì vẫn khách khí nói cảm ơn, nói anh Giang là người tốt.

Mặc dù lúc quay đầu lại thì không giải thích được tại sao lại thờ ơ, lạnh nhạt và không vui.

Nhan Duy An vẫn cúi đầu ăn cơm, thỉnh thoảng lại nường lóng mảy muốn nhìn kỹ Nam Cung Thấu, còn cẩn thận đẩy đẩy mắt kính lên, dùng lực quan sát trăm vạn vòng bắn lên người Tiểu Ngư, nhìn Nhan tiểu thư toàn thân lo sợ bất an, sợ mình lộ ra biểu hiện gì không phù hợp sẽ bị em gái hiểu lầm.

Bữa cơm ăn được một nửa thì Thấu thiếu gia nhận được một cuộc điện thoại, nói vài ba câu rồi đi trước.

Kết thúc bữa ăn, bác Giang đã hơi say, ông dặn dò Giang Phàm đưa mấy vị lãnh đạo về, Giang Phàm cũng không tiện từ chối đành bắt đắc dĩ nói xin lỗi với Tiểu Ngư, bảo cô chờ một chút, sau đó lên cùng một xe với bác tài xế, đưa mấy vị lãnh đạo về.

Tiểu Ngư không muốn làm phiền người khác, cũng không ở lại nhà họ Giang lâu, rất hiểu chuyện nói tạm biệt với Giang phu nhân, không đợi Giang phàm trở về đã đi về trước, ra khỏi Nhà họ Giang liền gọi taxi chờ Duy An về trường còn mình chạy đến trạm xe buýt đợi xe.

Biệt thự của nhà Giang Phàm ở vùng ngoại thành, không có nhiều chuyến xe bus, cho nên vào lúc này, đã qua hơn hai mươi phút mà vẫn không có động tĩnh gì.

Ngay lúc đang cuống lên, Tiểu Ngư nhìn thấy ở xa xa có chiếc xe thể thao chạy đến.

Tốc độ rất nhanh, gần như nháy mắt đã dừng trước mặt cô.

Tiểu Ngư đã nhìn thấy chiếc xe này trong tạp chí, Lamborghini Hermes, giá mấy tỷ, phiên bản số lượng có hạn.

Nghĩa là người được lái chiếc xe này, nếu không phải doanh nhân cao cấp thì cũng là người có tài sản đủ để đập chết nửa số người trên Trái đất.

Bây giờ Nhan Tiểu Ngư cứ thấy xe cao cấp là sợ, nhấc chân muốn lui về sau, sợ tâm lý ghét cái giàu tồn tại trong lòng lại bắt đầu khiến cô gây ra chuyện không có lý trí.

"Lên xe."

Cửa sổ xe hạ xuống, lộ ra sườn mặt của người đàn ông quen thuộc.

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc: "Không phải anh... đã đi rồi sao?"

"Lên xe." Lười giải thích với cô, Thấu thiếu gia ra lệnh: "Trong vòng mười giây, nếu không..."

Lời nói uy hiếp không cần quá ác, có đôi khi chỉ nói nửa câu nhưng đã có uy lực cực mạnh, đây là chiêu thường dùng của Nam Cung đại thiếu gia.

Đáng thương cho Tiểu Ngư Nhi, lập tức lấy khí thế sét đánh không kịp bưng tai lập tức leo lên xe, sau đó ngoan ngoãn ngồi thành một cục đợi lệnh.

Thấu thiếu gia thấy vậy thì thỏa mãn, lãnh đạm nhắc nhở: "Cài dây an toàn."

Tiểu Ngư gật đầu, cài dây an toàn được một nửa chợt nghĩ đến chuyện quan trọng, cô ngừng đầu, hỏi: "Đúng rồi..."

"Xe của một người bạn."

Nam Cung Thấu đoán được cô muốn nói gì liền ngắt lời.

Tiểu Ngư yên lặng, trầm nghĩ thật tốt quá, các phần tử xã hội đen không coi cô như người một nhà... nếu không cô trốn cũng không kịp...

Nhan Tiểu Ngư vừa mới cài xong dây an toàn, giây kế tiếp, Thấu thiếu gia đã đạp chân ga, chiếc xe chạy như bay ----

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Hôn thật mãnh liệt

Nam Cung Thấu đập chân ga chạy như bay---

Tốc độ của Thấu thiếu gia chỉ hơn chứ không kém so với tài lái xe của Tổng Tiểu Tri.

Tiểu Ngư ngồi trong xe mặt mày thất sắc, một mực giữ tay ngăn cản: "Đồng chí, tuân thủ quy tắc giao thông đi, tốc độ là bốn mươi... tốc độ là sáu mươi... đèn đỏ kia... phanh lại nhanh... anh có thể trang bị thật nhiều đai an toàn được không..."

Khi đến trước nhà thì Nhan Tiểu Ngư chỉ còn một phần ba mạng, cô choáng váng ngồi trên ghế, bầy tỏ như lên phải xe giặc, hồi hận cả đời, vẫn là Enma nhỏ nhà mình chạy bằng điện, an toàn tuyệt đối và đáng tin cậy nhất.

Thấu thiếu gia quay người, ngón tay thon dài cời dây an toàn giúp cô.

Đến gần mới biết cô gái này đã hoàn toàn bất tỉnh, nằm im, cả người bất động, mắt nhắm hờ, suy yếu hừ hừ.

Khoảng cách gần trong gang tấc như vậy, Thấu thiếu gia bỗng nhiên bất động, đôi mắt bình tĩnh của anh, lảng lảng chăm chú nhìn ngắm dung mạo của cô.

Đôi mày thanh tú, lông mi dài, da trắng như tuyết.

Ngoại trừ tính cách cù mịch không có tiền đồ thì thật ra anh rất thương thức tướng mạo của cô, Thấu Thiếu gia nhìn cô mà nhận xét, bất tri bất giác đã dựa vào gần hơn một chút.

Nhan Tiểu Ngư không ý thức được mình đang bị người nào đó quan sát như vi khuẩn, chỉ cảm thấy trước mắt mình, tất cả đều là sao...

Dần dần, sao có nhiệt độ. Lại rất mềm, rất ngọt.

Có mùi hương, có xúc cảm như trước đây cô lại gần chó con.

Không tự chủ được, cô liền kề sát đến nơi có hương vị ấm áp kia, hàm răng khẽ mở tỉnh tể thường thức.

Giây tiếp theo liền có một thứ gì đó hơi lạnh, linh hoạt tiến vào miệng cô, cướp lấy lưỡi cô, trần trọc đầy dục, cướp sạch tất cả không khí, khiến cho người bất tỉnh cũng phải trầm mê.

Tiểu Ngư mờ mịt mờ mắt ---

Sau đó, cô liền choáng váng--

Bởi vì, lúc này cô đang cùng vị Nam Cung Thấu thiếu gia này hôn môi mãnh liệt!

Vẫn còn đang thâm nhập.

Bá đạo hôn như vậy gần như muốn Tiểu Ngư chết chìm trong hương vị của Thấu thiếu gia.

"A..." Rên lên một tiếng, Nhan Tiểu thư nghe thấy âm thanh của mình thì hoàn hồn, bắt đầu dùng sức heo trong truyền thuyết giãy dụa: "Buông, anh buông ra..."

Thấu thiếu gia bình tĩnh giữ cô lại: "Lời của cô là chỉ cái này sao, Nhan tiểu thư?"

Nhan Tiểu thư nhìn mới phát hiện cánh tay của Nam Cung Thấu chỉ vào đai an toàn trên người cô, căn bản không hề bắt lấy cô, kiềm chế cô.

Mà áo sơ mi của Thấu thiếu gia lại vì bị cô nắm lấy mà tạo ra không ít nếp nhăn.

Tình cảnh này, hiển nhiên chính là cô ôm chặt người đàn ông này rồi bỏ nhào mà hôn, hoàn toàn bộc phát thú tính!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Bồi thường tổn thất tinh thần

Tiểu Ngư 囧

Tại sao tay của cô lại đáng thất vọng như vậy? Túm cái gì không túm, tại sao lại túm vào áo sơ mi dễ lưu lại vết mờ hôi kia chứ? (Nhan tiểu thư, cô lại nhầm trọng điểm rồi a!")

"Cường hôn tôi có hương vị như thế nào?" Thấu thiếu gia chợt nhường mảy, lạnh lùng nói: "Hình như cô rất hưởng thụ thì phải."

Nhan Tiểu Ngư như bị tám thiên lôi đánh đầu, chớp mắt liền hóa đá.

Đồng chí Nhan, cô đi lùi rồi, cô thật không tình ngộ chút nào, khí thế cảnh giác được học ở trường lại dễ đi cường hôn đàn ông... cô phải xin lỗi xã hội, xin lỗi nhân dân, xin lỗi ông nội đã tự tay quảng khăn đỏ cho cô đi...

Cô quay đầu, lập tức định mở cửa xe chạy mất..

Đáng tiếc, xe cao cấp có kết cấu tương đối phức tạp, cô suy nghĩ hồi lâu mới phát hiện Nam Cung thiếu gia đã khóa cửa lại, lúc này đang ung dung nhìn cô không mở được cửa...

"Không định nói gì với tôi sao?"

Giọng nói của Thấu thiếu gia lại vang lên, đáy mắt nguy hiểm như hàng ngàn vạn lưỡi dao sắc bén.

Tiểu Ngư kinh hãi, bởi vì không muốn có quan hệ với người trong xã hội đen, vì vậy sắc mặt trắng bệch nói: “Nam Cung tiên sinh, về chuyện vừa rồi, chúng ta... có thể chọn... tạm thời quên mất hay không, xem như chúng ta chưa từng xảy ra chuyện gì...”

"Bản Thiếu gia trời sinh trí nhớ siêu việt, đã từng gặp thì không quên được." Thấu thiếu gia ngắt lời cô, đưa câu nói tiếp theo của cô vào đường chết.

Nhan Tiểu Ngư rối rắm, đáng vẻ như đã hạ quyết tâm rất lớn, tìm kiếm thứ gì đó trong túi xách của mình đưa cho anh: “Cái này, cái này đưa cho anh được không?”

Thấu thiếu gia nhìn món đồ như bị rách nát kia, hỏi: “Cái gì?”

Đại ca, trí thông minh của anh có vấn đề à, đường đường là tổng giám đốc tập đoàn Nam Cung lại không biết nhân dân tệ sao?

"Đồng chí, đây là toàn bộ tài sản của tôi." Tiểu Ngư khóc giải thích: “Toàn bộ tài sản sáng hôm nay tôi ra ngoài bán ve chai, dùng để bồi thường tổn thất tinh thần vậy...”

Bồi thường tổn thất tinh thần?

Nhặt ve chai?

Hai mươi đồng?

Tiền còn bị rách góc?

Vậy mà dám lấy ra trước mặt anh.

Thấu thiếu gia cảm thấy cô gái này cũng quá dũng cảm rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Phleps sơn trại

"Nếu không, nếu không cái này cũng cho anh."

Tiểu Ngư thấy anh không phản ứng gì, vội vàng giả vờ đưa món đồ đáng giá nhất trong túi xách cho anh.

"Điện thoại di động Phleps sơn trại (*), chống nước, chống nắng, còn chống rơi vỡ, chất lượng khá tốt, anh đừng thấy bề ngoài của nó xấu xí thật ra dùng rất bền đấy... Lần trước tôi đi làm bị ngã từ tầng hai xuống, nó bị xe tải đè lên nhưng không bị làm sao cả, cho đến bây giờ vẫn chắc chắn như cũ, tôi rất yêu quý, rất coi trọng nó..."

(*Sơn trại: có nghĩa bóng để ám chỉ tình trạng sao chép sản phẩm, bất chấp các quy định về sở hữu trí tuệ hiện hành, ám chỉ hàng nhái).

Nam Cung Thấu nhìn vẻ mặt gấp gáp, điệu bộ đáng thương, đang chăm chú nhìn mình mà giải thích của cô gái, đôi mắt anh chỉ híp lại, nghe, không ngắt lời cũng không nói gì.

Ánh chiều tà chiếu lên mặt cô, phản chiếu lên đôi mắt được hàng lông mi cong dài bảo vệ của cô.

Miệng của cô như quả anh đào vừa nở lại tròn bóng, khi nói chuyện mờ ra đóng lại có chút nghịch ngợm nhưng cũng có chút mê hoặc.

Thấu thiếu gia nhìn cô, như đang quan sát một bức tranh linh hoạt, cho đến khi Tiểu Ngư dùng ánh mắt như chú mèo nhỏ để nhìn anh, giống như đang hỏi, có thể thả tôi đi không... Cuối cùng anh cũng cảm nhận được xúc cảm xao động lạ kỳ.

Thấu thiếu gia cũng không tin mấy cái gọi là nhất kiến chung tình, nhưng lại tin tưởng vào cảm giác của mình.

Từ lần đầu tiên gặp Nhan Tiểu Ngư, trong lòng liền có cảm giác hưng khởi xa lạ, chậm rãi chuyển thành hứng thú.

Tiểu Ngư diễn vô cùng tốt, đáng tiếc vẫn còn chưa có người có thể lừa gạt Thấu thiếu gia.

"Lấy ra." Thấu thiếu gia giờ tay ra, ra lệnh: “Đưa cho tôi."

Tiểu Ngư sùng sốt, im lặng.

Anh, anh, anh thật sự muốn...

Khí... Khí phách của nhà tư bản là như vậy sao? Chẳng lẽ người này không có chút đồng tình nào ư? Mặc dù chiếc điện thoại di động này chỉ đáng mấy trăm đồng nhưng cô cũng phải nhìn ăn rất lâu mới mua được đấy.... Cô làm ra vẻ đáng thương lâu như vậy, mà chỉ đạt được kết quả này thôi sao!

Nam Cung Thấu giờ tay lên, lấy chiếc điện thoại và hai mươi đồng của cô, mặt không biến sắc nói: “Xuống xe."

Cả nhà anh, rốt cuộc anh có còn tính người hay không hả! Có tiền như vậy mà ngay cả bản nông như tôi anh cũng nhẫn tâm vơ vét tài sản!

Nhưng ngoài mặt cô vẫn cười ha ha, điệu bộ cảm kích cúi đầu khom lưng xuống xe, bước nhanh về nhà trọ.

Nhan Tiểu Ngư bước đi như bay, đáng vẻ như gặp quý.

Cô biến mất trong ngõ nhỏ, Nam Cung Thấu cũng không đi ngay mà ngồi yên chỗ cũ, nhìn vào gương chiếu hậu ra lệnh: “Ra ngoài.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Ăn

Nam Cung Thấu cũng không đi chuyển mà ngồi tại chỗ, nhìn vào gương chiếu hậu, lạnh lùng nói: “Ra ngoài.”

"M* nó chứ, Nam Cung Thấu, cậu có con mắt thứ ba của Nhị Lang thần sao! Tôi nghiên cứu lâu như vậy mới tạo ra được thiết kế hoàn mỹ, lại bị cậu phát hiện nhanh đến thế!"

Theo giọng đàn ông vang lên, chỗ ngồi phía sau vang lên âm thanh nho nhỏ, sau đó ghé ngồi tự động đảo ngược lại, từ phía sau xuất hiện một người, không phải ai khác mà chính là người vừa bị nổ phòng thí nghiệm, Đường Táp tiền sinh.

"Thế này mà cũng gọi là thiết kế?" Thấu thiếu gia từ năm tám tuổi đã nghiên cứu máy bay hàng không nheo mắt một cái, nói mát: “Đường thiếu gia, anh chỉ có thể tạm thời coi là cái tiến mà thôi.”

Đường Táp bị anh nói lời ác độc bèn chắc một tiếng, phản tích nói: “Tiểu Ngư này, tôi cũng đã điều tra một chút, là người dân hiền lành, an phận thủ thường, không có ghi chép xấu nào, mười bốn tuổi được một ông già trong Hồng quân nhận nuôi, cô ấy vô cùng đề phòng đối với phần tử xã hội đen là anh, dù có chịu thiệt cũng sẽ tận lực phủ sạch quan hệ...”

Đường Táp tự thuật, quan sát sắc mặt của Thấu thiếu gia, nghiêng đầu hăng hái hỏi: “Tôi nói này Thấu thiếu gia, bây giờ anh muốn làm gì Tiểu Ngư này vậy? Giết, hay là nấu?”

"Thấu thiếu gia trầm mặc một chút, chậm rãi nói: “Tạm thời, ăn.”

Không giải thích được tại sao lại hôn người ta, đã là bị kích.

Sau khi Nhan Tiểu Ngư trở lại nhà trọ, bị kích thứ hai cũng lập tức đến.

Di cho thuê nhà đã ngồi đợi cô gần ba giờ.

Vì Tiểu Ngư thiếu tiền, cho nên tiền phòng ba tháng rồi còn chưa trả, cô mặt dày kỳ kèo mãi mới được kéo dài thêm một tháng, khó khăn lắm mới tích góp đủ tiền, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, toàn bộ tài sản đều bị Thấu thiếu gia lấy sạch, bây giờ trên người một đồng cũng không có.

"Di ơi, đi có thể thư thả cho cháu hai ngày được không." Tiểu Ngư rơi lệ: “A, vốn dĩ cháu đã chuẩn bị xong tiền thuê nhà, không cẩn thận lại bị người ta lừa sạch mất rồi...”

"Nhan tiểu thư, đầu tháng tôi gõ cửa nhà cô, cô lại già chết, giữa tháng tôi đến thu cô lại biến mất, bây giờ cô nói cô bị lừa gạt? Quý mới tin cô, cô làm cảnh sát sao có thể đi quỵt nợ chứ? A, bây giờ cảnh sát cũng làm cướp luôn hả? Hả? Căn nhà này, từ tháng trước vẫn luôn có người muốn thuê đây, bây giờ cho thuê càng được giá cao hơn, nếu cô cứ kéo dài như vậy tôi không thể cho thuê được nữa. Cô có thể bồi thường số tiền đó cho tôi được không? Bây giờ lập tức trả tiền hoặc lập tức dọn đi cho tôi, nhanh chóng, bằng không tôi báo cảnh sát...”

Di cho thuê nhà đồng dạng làm cho cảnh sát Nhan lệ rơi đầy mặt...

Cô làm cảnh sát cũng vô dụng quá rồi, tùy ý bị người dân uy hiếp....

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thưởng thức nghệ thuật quá đặc biệt

Nhan Tiểu Ngư thấy di chủ nhà càng nói càng lớn, rất có khí thế không làm cho xong thì không dừng lại. Vì thế cô không thể làm gì khác hơn là thu dọn đồ đạc yên lặng rời đi---

Cô ôm hành lý xuống lầu, muốn gọi điện đến ký túc xá của Nhan Duy An, nhưng đột nhiên nhớ ra điện thoại của mình bị lấy đi rồi..

Cô suy nghĩ một chút liền cầm vali đi vào buồng điện thoại công cộng.

* * *

"Tạm thời, ăn."

Thấu thiếu gia nói xong mấy chữ này thì vẻ mặt bình tĩnh, không hề xấu hổ.

Đường Táp đỏ mặt hỏi, Tiểu Thấu ơi là Tiểu Thấu, lại ra tay với một cô gái đường hoàng ưu tú, cậu thật sự không biết xấu hổ hả, chắc hai chữ này viết thế nào cũng quên rồi..

"Thiếu đường gia! Đã xử lý xong tất cả"

Lúc này màn hình phẳng tự động trò chuyện mở ra, giọng nói một thuộc hạ của Nam Cung Thấu báo cáo.

"Tốt." Nam Cung Thấu lạnh nhạt trả lời.

"Vâng, vậy Thiếu đương gia ngủ ngon." Người áo đen cung kính gật đầu, nói xong liền tắt màn hình..

Đường Táp thấy hình ảnh nơi chỗ của người áo đen chính là nhà trọ bên cạnh, lập tức phát tay gọi: “Đợi chút, đã xảy ra chuyện gì?”

Người áo đen thấy người hỏi là Đường thiếu gia, liền thành thật trả lời: “Báo cáo Đường thiếu gia, Thiếu gia dặn dò lập tức mua lại nhà trọ này.”

Đường Táp nhìn người đàn ông ngồi trước tay lái trong bóng đêm, cau mày, không hiểu: “Khu vực giá rẻ này không hề có giá trị, cậu mua nó để làm gì, Kim ốc tàng kiều chăng?”

Nam Cung Thấu cười nhưng không nói gì.

Đường Táp đỏ mặt hỏi--- cái biểu tình này, thật sự là âm hiểm biến thái vô cùng!

"Tôi chính xác là con sói đội lốt cừu--- mà cậu là con mồi của tôi, là dê con trong miệng tôi..."

Điện thoại Phleps son trại phía trước đột nhiên vang lên tiếng chuông âm ỉ, vô cùng hợp với hoàn cảnh.

Nam Cung Thấu nhú mày.

Trong lòng Đường Táp nhất thời thổ huyết--- đây không phải điện thoại của cô gái kia sao? Trình độ thưởng thức nghệ thuật của cô gái này cũng quá đặc biệt rồi, sợ rằng người thường cũng không thưởng thức nổi cô gái này đâu!

Thấu thiếu gia cầm điện thoại lên, không chút do dự nhấn nút trả lời.

"Nam Cung tiên sinh..." Cô gái có chút do dự, cẩn thận như nói chuyện với quý sa tăng: "Tôi muốn lấy lại..."

"Khách sạn Hilton, phòng tổng thống, đến trước mười giờ."

Thấu thiếu gia nói xong liền tắt điện thoại.

Đường Táp kinh hãi, dường như lúc này đã hiểu rõ ý nghĩa của việc thu mua khu nhà trọ kia.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Chỉ số phóng điện vượt cả mức đo được

Ăn...

Ăn...

Nam Cung thiếu gia nói được làm được.

Nếu Nam Cung Thấu đã muốn thì cho dù là người hay vật, đều chắc chắn sẽ đạt được. Nhưng anh chưa từng trực tiếp uy hiếp, lại càng không ép buộc, bởi vì anh có nhiều cách để con mồi chủ động mắc câu.

Đường thiếu gia nhìn Thấu thiếu gia hoàn hảo từ trên xuống dưới, bình thần tắt điện thoại sau đó xem xét điện thoại của Nhan tiểu thư.

Dường như vì không tìm thấy bất kỳ dữ liệu về người đàn ông nào trong điện thoại, chỉ có số điện thoại của văn phòng cục và mấy số điện thoại khẩn cấp trong đội, cho nên anh vô cùng hài lòng cười.

Khóe miệng Đường Táp co giật----

Tiểu Thấu à, sau khi làm chuyện vô liêm sỉ, đừng nên cười thỏa mãn âm trầm như vậy chứ?

- - - - -

Nhan tiểu thư đang hoang mang vì sao thiếu gia này vừa mới nghe điện thoại của mình, hỏi cũng không hỏi đã biết là cô, nhưng mà vẫn kéo vali ngồi vào vị trí cuối cùng trong xe buýt, đi tới khách sạn xa hoa kia để lấy chiếc sim điện thoại vô cùng quan trọng kia.

Nhà đã đột còn gặp mưa rào.

Khi đợi xe buýt thì trời mưa như trút nước.

Đợi đến khi cô đến khách sạn thì cả người đã ướt đẫm.

Cô gửi hành lý ở đại sảnh, có quản lý đến hỏi cô có phải Nhan Tiểu Ngư hay không, sau đó liền dẫn cô lên tầng cao nhất.

Chưa nói tên, chưa nói họ, quản lý đã trực tiếp đưa cô lên tầng tổng thống, sau khi gõ cửa xong lập tức lui xuống.

Tiểu Ngư còn đang do dự, cửa vừa được gõ đã mở ra.

Cô thoáng chần chừ vài giây, sau đó bước chân vào, ngay lập tức bị sự xa hoa của căn phòng làm choáng ngợp.

Từ cửa sổ có thể nhìn thấy hết toàn bộ thành phố D, còn có bồn tắm lớn đủ để cô vùng vẫy ba vòng.

Xa xỉ, hủ bại, người có tiền thật sa đọa quá rồi!

"Đến đây."

Một giọng nói vang lên, thu hút lại linh hồn nhỏ bé đang bay lung tung của Nhan tiểu thư.

Cô quay đầu nhìn lại, thấy Thấu thiếu gia mặc đồ bình thường thoải mái đang ngồi trên chiếc sofa lớn, ánh mắt cũng không nhìn cô, chỉ nhìn màn hình rồi ra lệnh.

Lúc này anh mặc một bộ đồ bình thường cho nên bớt đi mấy phần lạnh lùng, ánh mắt và động tác ưu nhã, lười biếng, nhưng lại có vẻ chuyên chú khó nhận thấy, chỉ cảm thấy khí tức mạnh mẽ, mà hấp dẫn.

Yêu nghiệt chia thành rất nhiều loại, loại này chính là loại mà chỉ số phóng điện vượt cả mức có thể đo của đồng hồ rồi.

"Xin chào Nam Cung tiên sinh." Đồng chí Nhan rất biết tùy thời tùy chỗ đều phải lễ phép: "Tôi muốn lấy thẻ điện thoại của tôi, ở trong đó, có vật và ảnh chụp rất quan trọng, anh có thể... trả lại cho tôi không?"

Vật quan trọng và ảnh chụp.

Thấu thiếu gia nghe vậy, ngón tay hơi dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Lại làm mất 100 vạn

Thấu thiếu gia nghe vậy, ngón tay hơi dừng lại một chút.

Đồ quan trọng có thể hiểu là chỉ người nhà của cô.

Hình? Là những bức ảnh chụp những người đàn ông lộ cơ bắp đang làm trên đồng ruộng và chờ lương thực?

Thấu thiếu gia hơi không vui, ngược mắt nhìn cô một cái, hỏi: "Không hiểu lời của tôi?"

Tiểu Ngư mờ mịt, ngái dưng sững sờ ra lệnh cho tôi sao, tôi không hiểu được loại hình cao cấp như vậy, không hiểu đầu đại ca!

"Lại đây."

Thiếu gia không kiên nhẫn nói một câu, đồng chí Tiểu Ngư tỉnh ngộ hóa ra là lời ra lệnh khi cô đang bị căn phòng xa hoa này làm cho choáng váng.

Cô bước chân đến, một đường để lại dấu nước trên thảm lông dê xa hoa.

Khi cô đến gần Thấu thiếu gia trong gang tấc, liền ngửi thấy được mùi của A Hoàng nhà mình, thật tuyệt vời,

Vị Thấu thiếu gia này có ưu điểm chính là ở nơi nào cũng dễ ngủ, ngủ rất tốt khiến cho người ta muốn ôm lấy anh mà gặm..

Tâm tình của Tiểu Ngư nhộn nhạo, chợt ý được được mình đang nghĩ đến chuyện ôm và gặm, liền lắc lắc đầu quăng ý niệm này đi, hít sâu một hơi, khom lưng xuống lấy điện thoại.

Bụp!

Đột nhiên, tay của cô bị anh nắm được.

Tiểu Ngư dừng lại, cơ thể nghiêng về một phía, lập tức ngã vào lòng người đàn ông...

Trong lòng cô kinh hãi, liền sử dụng các chiêu phòng thân, giờ khụy tay lên đánh xuống.

Không ngờ vị thiếu gia này lại không tránh.

Lúc khụy tay cô đánh xuống, chỉ nghe loảng xoảng, cô đánh vào máy tính đặt trên chân anh.

Lại loảng xoảng một tiếng máy tính rơi xuống đất, rung lên mấy hồi.

Những con số và cột trụ trên màn hình đột nhiên điên cuồng thay đổi...

"...Chuyện gì xảy ra vậy..." Tiểu Ngư thấy các con số trên màn hình thay đổi liên tục, sợ đến mặt mũi biến sắc: "Đây là xảy ra chuyện gì..."

Thấu thiếu gia nhìn các con số, một lát sau bình tĩnh nói: "Nhan tiểu thư, vừa rồi cô quá xúc động, đã đụng vào điều khiển của đường thẳng k dương tuyến, làm cho ^#\$^%/#%/^#\$^%&%%, làm cho cổ phiếu của công ty Á Thái của Nam Cung #%/^#\$^%&%%... khiến cho Chi nhánh ở Milan của công ty Nam Cung bị tổn thất một trăm vạn..."

Anh trả lời đơn giản bằng một loạt thuật ngữ, Tiểu Ngư lại như nghe sách trời.

Cuối cùng chỉ nghe được ba chữ, một trăm vạn... một trăm vạn!

Một trăm vạn, là một trăm vạn! Sợ rằng cả đời cô cũng không kiếm được nhiều tiền như vậy!

"Đây cũng là vì anh túm tôi, anh không thể thanh toán tổn thất lớn đó lên đầu tôi được." Tiểu Ngư cố gắng bảo vệ quyền lợi của mình: "Tôi chỉ đem đến 60 đồng còn thừa khi bỏ phí để gọi điện cho anh..."

Thấu thiếu gia không nói, nhưng đôi mắt lại trối chặt cô, vô cùng thâm trầm, khó lường.

Tiểu Ngư ôm cánh tay, thầm nghĩ, chẳng lẽ muốn giết người diệt khẩu, chẳng lẽ cô phải dọ sức với người xã hội đen này, chẳng lẽ ngày mai Nhật báo của Thành phố D sẽ đăng tin phát hiện xác của cảnh sát Nhan Tiểu Ngư bị phanh thây đầu đường...

Cô suy nghĩ nhiều quá ==!!

"Cô quả nhiên không biết." Thấu thiếu gia bình thân nói: "Điện thoại của cô bị người ta gắn chip theo dõi, hơn nữa còn có gắn bom đếm ngược thời gian."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Lại quên đi?

Thiết bị theo dõi! Kịp nổ? Bom hẹn giờ!?

Tiểu Ngư vô cùng kinh ngạc... lần trước cô đi bắt tội phạm, cũng là lần đầu tiên. Bình thường cô cũng chỉ làm mấy việc như điều hòa quan hệ của mọi người, tìm trẻ con ham chơi, tìm chó bị lạc, thỉnh thoảng giúp người ta tra hộ khẩu, cũng không đặc tội với phần tử đánh bom nguy hiểm gì! Nói như vậy...

"Là để tấn công anh!" Nhan Tiểu Ngư tức giận: "Từ khi Ngu Nhạc Thành gặp chuyện không may tôi vẫn luôn ở bên cạnh anh, sau đó lại đón tiếp anh một ngày đêm, anh còn đến nhà của tôi, không nghĩ ngờ gì nữa, tôi đã bị kẻ địch của anh xem thành mục tiêu tấn công! Tại sao anh lại cố ý rời lực chú ý sang người tôi?"

Thấu thiếu gia dựa vào sô pha, híp mắt lại: "Nhan tiểu thư, cô nghĩ, súng và những món đồ chơi khác có gì khác nhau?"

"Nhất định là có giống nhau, nhưng cũng không giống nhau." Nhan Tiểu Ngư đảo, mắt nhanh chóng trả lời: "Không giống là bởi vì súng có thể giết người, còn đồ chơi thì chỉ có thể để trang trí, giống nhau là bởi vì khi anh có được một vật có nhiều tính năng đắt tiền, dù chỉ là đồ chơi, thì được cầm trong tay cũng vô cùng thỏa mãn!"

Thấu thiếu gia khó có hiếm khi thấy được Tiểu Ngư thu hồi vẻ ngốc nghếch, nhanh chóng tả lời anh, mà còn có thể phân tích tình thế, dùng lý lẽ của mình để biện luận, không khỏi nường nẩy lên.

Tiểu Ngư nhớ lại cảnh tượng lúc đó, các chuyên gia đều nói vị thiếu gia này là người chuyên về súng ống đạn dược, suy đi nghĩ lại, chớp mắt đã hiểu được nguyên nhân mình bị lôi ra làm mục tiêu, thủ đoạn và sự ghì thủ của vị thiếu gia này thật khiến cho người ta đổ mồ hôi hột.

Không phải chỉ nói đồ anh thiết kế là đồ chơi thôi sao!

Lại nhìn sang người được khen lúc này đang hiện lên vẻ mặt hài lòng...

Đại ca, anh cũng không nên biểu hiện hài lòng kiểu ngạo đối với thiết kế của mình như thế chứ?

"Kịp nổ đã được khởi động, mặc dù đã đỡ bỏ nhưng lại có thể khiến cô bị điện giật, tôi kéo cô lại là vì an toàn." Thấu thiếu gia bình tĩnh nói, dùng một chút, ánh mắt cố định trên người cô.

Tiểu Ngư gần như không còn có phản ứng, sợ chuyện tiếp theo anh nói là chuyện một trăm vạn. Vì vậy căng thẳng đợi anh quyết định.

Không ngờ thấu gia lại nói: "Đợi sửa xong điện thoại di động, tôi sẽ cho người đưa đến cho Nhan tiểu thư, cứ như vậy đi."

Tiểu Ngư ách một tiếng, sững sờ.

Lại... quên đi?

Nhiều tiền như vậy cơ mà...

Thiếu gia thấy cô sững sờ, bình thân hỏi: "Còn có vấn đề gì sao?"

Nhan Tiểu Ngư lắc đầu, Thấu thiếu gia liền đứng lên, đi đến phòng tắm: "Nếu như không có vấn đề gì, Nhan tiểu thư có thể đi rồi!"

Có thể đi..?

Tiểu Ngư tiếp tục sững sờ...

Lúc này Thấu thiếu gia đã vào phòng tắm.

Mà đối diện với màn hình tinh thể lỏngchém mắt nửa vách tường kia, cô bỗng nhiên nhớ đến chuyện xưa.

Một chuyện xưa rất đơn giản...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Nhớ lại chuyện cũ

Đó là một chuyện cũ rất đơn giản...

Giáp và Ất vốn là hai người không quen nhau, quen nhau trong một tình huống ngẫu nhiên. Giáp trợ giúp Ất làm việc, giúp tiền bạc, giúp nhân lực, nhưng bởi vì tướng mạo của Giáp hung thần ác sát, cho nên Ất vẫn không cảm kích, còn hiểu lầm hằn là ác bá. Rất nhiều ngày nhiều ngày sau, Ất đột nhiên được bạn bè nói lại thì mới biết đó chỉ là hiểu lầm, liền chạy như bay đến muốn hóa giải hiểu lầm và báo ân, nhưng cũng đúng lúc này Giáp bị tai nạn, bị xe đụng chết, huyết nhục mơ hồ... vậy Ất ôm đầu khóc rống, vô cùng hối hận, lệ đầy mắt gào hét với "kênh XX" đang phòng vấn... đặt lương tâm lên trước, có ân phải báo, không nên thiếu nợ ân huệ, lại càng không nên để nhân tình kéo dài đến đời sau, đồng chí, quý trọng người trước mắt, quý trọng người trước mắt, quý trọng...

Tiểu Ngư bị tiếng của người Ất trên TV dọa mất nửa hồn, vội vàng cầm điều khiển tắt TV, sợ hết hồn vía.

Tắt TV xong lại cảm khái, Tiểu Ngư không khỏi nhớ đến bản thân mình...

Thật ra thì vị thiếu gia xã hội đen này cũng không làm chuyện gì quá phận với cô.

Khi anh chú ý đến cô... rất giống như bảo vệ cô.

Kiểm tra bom bỏ túi xong, còn đưa cô về nhà, xóa bỏ nguy hiểm trong điện thoại, cũng chưa từng đưa ra yêu cầu gì quá phận... Còn nụ hôn kia, khụ, đồng chí Nhan đã tự động bỏ quên, bởi vì cô còn rất hướng thụ.

Mặc dù, cô không lo vị thiếu gia này sẽ gặp tai nạn xe cộ, phơi thây đầu đường hoặc đột nhiên bị đánh chết... Nhưng mà, cô lại gặp phải cục diện mất trăm triệu, nhiều tiền như vậy, cho dù nói như thế, nhưng có phải đời sau của cô vẫn rất chi là đáng lo lắng hay không đây...

Ông nội Nhan đã nghiêm túc dạy cô, làm người không thể vô lương tâm, không tuân thủ điều này thì cô đừng nghĩ bước chân vào nhà họ Nhan.

Tất nhiên phải trả tiền!

Còn có thể làm thế nào nữa?

Bây giờ bỏ qua cũng được...

Sao mà Nhan Tiểu Ngư cô có thể vong ân phụ nghĩa như vậy được!

Đồng chí Tiểu Ngư gục đầu xuống bàn, đung đầu ~ing

Ông nội, cháu rất bối rối...

Lúc này, cửa phòng thay quần tắm mở ra, Thấu thiếu gia mặc áo choàng tắm đi ra.

Phòng tắm mờ mờ hơi nước khiến cho đôi mắt anh lộ vẻ mong lung, thâm trầm không ai nhìn thấy, anh đi chậm chạp nhưng lại như đi săn, từng bước kiên định, Cho dù không đường hoàng cũng bá đạo khí thế mười phần.

Tiểu Ngư chỉ nhìn anh một cái liền cảm giác hồn mình như bị câu đi, nuốt khan một cái, trong đầu không tự chủ lại nhớ đến cảnh hai người hôn nhau mãnh liệt trong xe.

Thấu thiếu gia thu hết dáng vẻ của cô vào trong mắt, đôi mắt khẽ động nhưng không hề có vẻ giễu cợt.

Chính lúc này là thời khắc quan trọng để cá mắc câu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Người đàn ông cởi mở

Thấu thiếu gia bước đến, ngồi xuống, quay đầu nhìn Tiểu Ngư nằm ở một góc trên ghế salon hỏi: "Nhan tiểu thư, có việc gì sao?"

Tiểu Ngư mãnh liệt lắc đầu: "Không... không có..."

Thấu thiếu gia chần chờ, hỏi lại: "Có phải có khó khăn gì hay không?"

Câu này rất thân thiết, rất ấm áp, trong nháy mắt khiến cho đồng chí Nhan đang không có nhà để về vô cùng cảm động!

"Tôi..." Cô do dự.

"Cầm lấy cái này đi." Thấu thiếu gia xé cho cô tờ chi phiếu, biểu tình không nóng không lạnh.

Tiểu Ngư vừa nhìn thấy con số trên chi phiếu vội vàng khoát tay: "Không được, không được, tôi không thể nhận, tôi đã nợ Nam Cung tiên sinh quá nhiều rồi..."

"Nhan tiểu thư đừng khách khí." Thấu thiếu gia vẫn bình thản như cũ: "Mọi người đều quen biết, coi như là bạn bè."

Quen biết.

Cũng coi như là bạn bè.

Tiểu Ngư hoàn toàn bị cảm động, cảm thấy nhân gian này vẫn còn sự chân thành, nhân gian còn chân tình, đây nào phải phần tử xã hội đen, đây là rõ ràng là người đàn ông tốt mà!

"Nam Cung tiên sinh." Cuối cùng thì Tiểu Ngự cũng hạ quyết tâm, ngẩng đầu ưỡn ngực, mặt đầy chính khí: "Do tôi lỗ mãng tạo nên tổn thất lớn cho nhà Nam Cung, cho nên tôi sẽ trả hết toàn bộ!"

Thấu thiếu gia tựa lưng vào ghế salon, lúc này vẻ lạnh nhạt đã tan đi, biến thành ôn hòa nhã nhặn: "Ồ, trả như thế nào?"

Trả thế nào...

Tiểu Ngự không còn sức lực, nhỏ giọng nói: "Cái đó... Thời gian có thể sẽ hơi lâu, trả theo từng kỳ, mà.... mỗi lần chỉ có thể trả một ít..."

"Ồ đây tôi còn thiếu một trợ lý." Thấu thiếu gia ngắt lời cô, ra điều kiện rất ưu đãi: "Tiền lương trả đúng hạn, cô có thể suy nghĩ xem sao."

Trợ lý?

Nhan Tiểu Ngự ngẩng đầu: "Nhưng tôi có công việc..."

"Trợ lý sinh hoạt." Thấu thiếu gia bình tĩnh: "Phụ trách ba bữa cơm cùng cuộc sống thường ngày, dọn vệ sinh nhà cửa, không chiếm hết toàn bộ thời gian, nhưng điều kiện đầu tiên là cô phải chuyển đến ở chỗ tôi."

Tiểu Ngự vừa nghe, trong lòng lập tức cảm thấy vui mừng, nói như vậy, cô đã có thể giải quyết vấn đề chỗ ở luôn rồi. ~($\geq \leq$)/~

Có chỗ ở, lại có thể kiếm tiền, còn có thể trả nợ, thật là chuyện tốt mà!

Đợi đã nào...!

Tiểu Ngự lắc đầu, trong lòng dấy dựa, trên đời thật sự có chuyện tốt như vậy sao?

Vị thiếu gia phi nhân loại này thâm sâu khó lường, liệu có thể đang có ý đồ gì hay không?

Lại có thể, dễ dàng quá!

Đi?

Hay là không đi?

Đi?

Vẫn là...

Tiểu Ngự ngẩng đầu, khi thấy Thấu thiếu gia cũng ngẩng đầu, đang nhìn mình cười, hành động chậm rãi như ống kính quay chậm, lại như nở ra vô số nụ hoa, đủ để khiến cho trong phòng âm áp, hoa nở từ phía, đủ khiến cho trời đất nháy mắt chuyển về trời tháng tư...

Đi?

Hay không đi?

Sự lựa chọn trong đầu Nhan tiểu thư tự động thay đổi rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Gọi là “Thạch Đầu”

"Nhan tiểu thư, nghĩ thế nào?" Thiếu gia hỏi.

Tiểu Ngự nhìn thiếu gia tươi cười, gật đầu theo bản năng, có chút ngượng ngùng: "Vây thì... vậy thì từ nay về sau sẽ làm phiên anh rồi."

Thấu thiếu gia “ừ” một tiếng, ý cười ngập tràn trong ánh mắt.

Hóa ra đáng về tự động cắn câu lại đáng yêu như vậy.

"Ngày mai bắt đầu đi làm" Thấu thiếu gia dặn dò: "Tôi không thích nhân viên xin nghỉ vì bị bệnh, giờ có thể cho cô mượn phòng tắm."

Tiểu Ngự có một tấm lòng chính nghĩa, cho rằng là người thì vốn có bản tính lương thiện, cho nên coi thường bầu không khí ám muội lúc này, dùng tốc độ nhanh nhất tìm ưu điểm của người khác, bây giờ nghe thấy anh lo lắng mình sẽ bị ốm, liền cảm động đến mức chỉ thiếu thể hiện ra đáng về làm trâu làm ngựa báo đáp, mà không hề thấy nụ cười âm hiểm của Thấu thiếu gia.

Thiếu gia phi nhân loại này, hóa ra còn có một mặt nho nhã như vậy đấy.

Thiếu gia phi nhân loại, lúc này ngái vô cùng mê người, có thể đứng ngang hàng với A Hoàng rồi...

Nhan Tiểu Ngự đi tắm

Phòng dành cho tổng thống cực lớn, phòng tắm cách ghế salon phòng khách rất xa, đóng cửa lại thì gần như không nghe được bất kỳ âm thanh nào từ bên ngoài, hai tường ngăn cách.

Vào thời điểm Thấu thiếu gia thấy cửa đóng lại, liền cảm máy tính lên, khôi phục hình ảnh thao túng cổ phiếu lúc đầu, về mặt trầm tĩnh.

Lúc này tại nhà của chú Ba nhà Nam Cung ở Milan, Nam Cung Ngọc gửi đến một bức thư chúc mừng--

Ông ta bày tỏ, mặc dù thời gian trước đã hợp tác với công ty thời trang ở Milan, làm cho ông ta bất ngờ, nhưng mà vừa rồi giá trị cổ phiếu đột nhiên tăng lên, trong vòng một ngày gia tộc Roland đã có được trăm vạn, ông ta cũng rất vui mừng cho nên ở bên này cũng chúc mừng công ty mới của Thấu thiếu gia lên sán thành công.

Thấu thiếu gia tắt thư đi, liền thấy màn hình máy tính chuyển một cái, xuất hiện hình ảnh.

Chính là chuyện xưa cảm động vừa rồi ở trong TV, mọi người đang tụ họp mở Sâm banh chúc mừng.

“Đỉnh!”

Màn hình lại tối sầm, xuất hiện chữ thông báo tự gọi.

Liệp Báo (Báo Săn): Thạch Đầu, Thạch Đầu! Nhiệm vụ hoàn thành! Gọi Thạch Đầu! Gọi! Gọi! Nhanh chóng gọi!

Liệp Báo, nam, là sát thủ nổi tiếng khắp thế giới trong liên minh tổ chức sát thủ, xếp thứ 16, mặc dù được coi là tiền bối của Thấu thiếu gia, nhưng đáng tiếc thứ hạng vẫn không thể vượt qua Thấu thiếu gia.

Bởi vì Thấu thiếu gia của chúng ta tám tuổi đã đứng ở vị trí thứ hai.

Thạch Đầu là tên giả mà Thấu thiếu gia sử dụng trong liên minh tổ chức sát thủ.

“Đỉnh!”

Có thêm người tham gia.

Hồi Miêu (Mèo Xám): Ta nói Tiểu Báo, cậu dừng lại chút đi, không biết Thạch Đầu đã xem trọng cô gái nhà nào, đang đợi con nhà người ta mắc câu, sao có thể để ý đến cậu!

Hai tiếng “đỉnh, đỉnh” lại vang lên, có người thứ ba tham gia.

Bạch Miêu (Mèo Trắng): Meo a, đột nhiên em phát hiện, ban đầu không giao con gái cho Thạch Đầu đại nhân là điều sáng suốt cỡ nào, nếu không cũng bị Thạch Đầu đại nhân khi dễ mất, người bình thường không thể đấu lại được kẻ âm hiểm cao minh như anh ấy nha...

Hồi Miêu: Di truyền thật là một từ ảo diệu, ban đầu giới gây họa nhất là Cừu non tiểu thư, làm sao lại nghịch thiên di truyền ra đứa con như vậy chứ!

Bạch Miêu: Đó là do gen người nhà Nam Cung tốt, không giống anh (khi dễ)...

Hồi Miêu: Khóc, bà xã, thì ra trong lòng của em... anh rất ngốc sao?

Hồi Miêu, Bạch Miêu đều là những nhân vật tình báo của liên minh tổ chức sát thủ, một nam một nữ, mười ba năm trước, Nhà Nam Cung và Dịch Đức La là hai gia tộc xã hội đen đứng đầu, hạnh phúc vì kết thông gia, hôm nay đã có một đứa con gái mười hai tuổi, một con trai tám tuổi, một con gái sáu tuổi, một con trai ba tuổi, được khen ngợi là đôi vợ chồng có thể sinh được nhiều con nhất trong tổ chức

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 44: Boss Thạch Đầu

Liệp Báo: Bỏ đi, bỏ đi, hai người một người phụ trách làm người quay phim, một người làm phóng viên, chỉ cần cầm microphone, nào hiểu được diễn viên chúng tôi cực khổ như thế nào! Xem nào nhiệt cái gì!

Đỉnh! Lại thêm một người nữa tham gia.

Thương Ưng (Diều Hâu): (Giận!) Tiểu Báo, cậu đóng người bị tai nạn nhưng người cả người đầy máu lại là lão tử đây, cậu lại dám lên giọng tranh công trước ~~~ mẹ nó, quá không trọng nghĩa rồi!

Thương Ưng, nam, quốc tịch Anh, tóc vàng mắt xanh, khi còn bé từng ở quân khu nước Đức, sau đó rời khỏi quân khu, gia nhập tổ chức liên minh sát thủ, đứng đầu tổ chức liên minh về điều khiển máy bay chiến đấu trên không.

Liệp Báo: (Môi đỏ mọng, hôn) Ưng đến rồi nè!

Thương Ưng: (Ói!) Cút! Đừng diễn trò để nhân cơ hội ôm hôn tôi, chớ đến gần lão tử!

Bạch Miêu: Khinh người, khinh người, lại bắt đầu!

Liệp Báo: (không nhìn mọi người) Ưng, yêu chính là vậy!

Thương Ưng: (Ói, ói ói như điên! Vừa chạy vừa ói!)

Hồi Miêu: Tiểu Báo càng ngày càng coi mở, những trường hợp có công chúng mà cũng không có chút lễ tiết nào cả...

Đỉnh, nick của Thạch Đầu đại nhân lâu ngày mới sáng.

"Có thời gian ở đây nào loạn, rảnh rồi quá nhỉ?"

Mọi người yên lặng.

"Cần tôi nhắc nhở mọi người, còn bao nhiêu nhiệm vụ không?"

Tiếp tục yên lặng.

"Tôi xem một chút, còn có ai không biết điều ở đây tán dóc nữa."

Đình Đình Đình Đình, tất cả biến mất.

Các sát thủ ở bên kia đại dương đều cảm thán ----

Ai nói người trẻ tuổi quản lý bọn họ thì có thể tốt hơn chứ?

Boss Thạch Đầu vô cùng không dễ chọc đấy!

- - - - -

Nhan Tiểu Ngư tắm xong, mới nhớ đến quần áo của mình còn ở bên ngoài, cô đi ra ngoài thấy có áo khoác tắm, liền đổi lại, ôm tâm trạng thấp thòm đi ra.

Từ từ dời đến chỗ cửa, cô nhìn thấy phòng tổng thống lớn như vậy chỉ còn lại một mình cô.

(๑-๑)....Ách, không thấy thiếu gia phi nhân loại đâu...

"Xin chào, Nhan tiểu thư, đây là bữa tối đưa đến cho cô."

Ngoài cửa, truyền đến tiếng phục vụ cung kính hỏi, từ nam phục vụ đã đổi thành nữ.

Nhan Tiểu Ngư không chờ cửa tự động mở, vội vàng đi về phía trước, kéo cửa ra, để cho xe đẩy tiến vào.

Xe đẩy vừa vào tới, đập vào mắt cô chính là những đồ ăn ngon đẹp mắt, những đồ dùng đắt tiền, xa xỉ, rượu đỏ giá trên trời...

"Nhan tiểu thư, đây là những món ăn chobữa tối." Phục vụ chỉ vào các món ăn, dịu dàng lên tiếng: "Xin hỏi bữa sáng ngày mai, cô muốn kiểu Trung Quốc hay phương Tây, hay là Tây Trung kết hợp..."

Cô kinh ngạc, trên mặt đầy vẻ khần trương, nắm lấy vai phục vụ mà lắc, hỏi: "Đồng chí, cái này không phải là của tôi đâu, tôi không gọi đồ ăn, đây cũng không phải là phòng của tôi... Các vị phải biết rõ, không thể thu tiền của tôi đâu đấy...."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Ăn không thấy vị

Nữ nhân viên bị dọa phát hoảng, cô ta chật vật giãy dụa ra chỉ vào vali màu hồng dưới chân, không còn hơi sức hỏi: "Nhưng mà Nhan tiểu thư, đây không phải hành lý của cô sao? Đối tượng chúng tôi phục vụ là cô mà..."

Bạn học Nhan càng hoảng loạn hơn cả cô ấy!

Chuyện là thế nào! Phần tử xã hội đen phi nhân tính đã biến mất! Có phải cô lại bị lừa gạt lần nữa hay không! Chẳng lẽ nghề chính của Nam Cung tiên sinh kia là lừa gạt?

Mẹ nó, cũng quá thất đức rồi, thua thiệt cho cô vừa rồi còn coi anh ta là người tốt.

"Này, đây không phải vali của tôi..." Tiểu Ngư phủ nhận, mặt đầy chính khí: "Có lẽ là của vị khách nào đó để lại, đưa cho tôi, tôi sẽ giao cho cảnh sát thông báo người đến nhận..."

"Nhan tiểu thư." Phục vụ chỉ vào túi bên cạnh vali được mở hé ra, nhìn thấy giấy tờ bên trong, nghi ngờ nói: "Đây không phải chứng nhận của cô..."

Aure Coase Keenan Scarfe nói rất đúng, chứng cứ trước mắt, thì tất cả những lời giải thích chỉ là giả dối... cho nên, Tiểu Ngư hoàn toàn im lặng.

Giống như nhìn ra sự bất khoan của Tiểu Ngư, phục vụ mỉm cười giải thích, mặt đầy hòa ái: "Nhan tiểu thư, đây là khách sạn của tập đoàn Nam cung, tất cả những chi phí khi cô sử dụng ở đây đều do công ty Nam Cung gánh chịu, tôn chỉ của chúng tôi là để cho nhân viên của nhà Nam Cung được phục vụ tốt nhất."

Tiểu Ngư sững sốt mới phát hiện mình hiểu lầm thiếu gia phi nhân loại rồi.

Cô kinh ngạc trừng lớn mắt, chỉ cảm thấy trong nháy mắt thế giới quan của mình bị điên đảo rồi... ----

Đạo này, các nhà tư bản xã hội đen đều có tính người như vậy sao?

- - - - -

Đường thiếu gia đảm đương vị trí tài xế, nhìn vị thiếu gia nào đó đang xem tài liệu qua gương chiếu hậu, cuối cùng cũng nhìn không được một bụng đầy nghi ngờ, hỏi ra tiếng: "Tôi nói này Thấu thiếu gia, thịt cá đến miệng cậu cũng không ăn?"

Đường Táp là nhân tài nghiên cứu về virus, nhưng rõ ràng là rất kém trong phương diện hiểu rõ bản chất con người và việc đối nhân xử thế.

Đối với Thấu thiếu gia, một người bị ăn luôn làm việc tính toán có mục đích rõ ràng, Đường thiếu gia thường không hiểu ra sao.

Nghe thấy câu hỏi, mặt Nam Cung Thấu cũng không biểu hiện gì, chỉ gạt gạt mí mắt, bỏ tài liệu trên tay xuống, nhỏ giọng nói: “Ăn mà không có vị, biết là gì không?”

Đường Táp dừng lại một chút, hiểu.

Thấu thiếu gia là người chú trọng từng chi tiết, chú trọng hình dáng cơ thể, chú trọng kết quả hơn là quá trình.

Ăn người, cũng như vậy.

Phải phối nguyên liệu tinh xảo, độ lửa vừa vặn, hết lòng nấu nướng từ từ mài dũa, một món ăn, khi từ nồi múc ra thì mùi hương, mỹ vị phải đủ ngon, Thấu thiếu gia mới nguyên ý thưởng thức.

Còn cái này, thành phẩm không chỉ là kết quả mà còn cần quá trình nấu nướng, đợi thành phẩm ra lò. Thấu thiếu gia là một cao thủ, anh vô cùng hiểu rõ cuộc đời này.

Nói cách khác, theo lời của Thấu thiếu gia thì chỉ có bốn chỉ để giải thích đó là Thời cơ chưa đến.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Cảm giác quen thuộc

Có điều, quy luật phát triển của cuộc sống, lớn lên, trưởng thành rồi chết đi, chết rồi tan biến thành cát bụi, đã trở nên rất phức tạp và cao cấp ở trong trường hợp này... Đường thiếu gia nhìn bạn bằng nửa con mắt: “Đây là cậu muốn con cá còn đang sống sờ sờ bị cậu dụ dỗ mổ bụng moi ruột, sau đó tự mình tắm rửa sạch sẽ, nằm lên thớt gỗ mặc cậu làm thịt à... Thấu thiếu gia, cậu cũng quá đầu tư rồi đấy! Chỉ là tôi rất tò mò...”

Đường Táp khẽ cong môi, hứng thú buồn chuyện: “Thế giới rộng lớn này có hàng ngàn vạn cô gái, tại sao, cậu lại cố tình xem trọng con cá nhỏ này?”

"Tôi nói, trước đây tôi đã từng gặp cô ấy." Thấu thiếu gia ngẩng đầu, đôi mắt đầy ẩn ý: “Cậu có tin không?”

"Không tin." Đường Táp nhún vai: “Nam Cung Thấu cậu thông minh, trí nhớ phi thường, đã gặp người nào thì không có chuyện sẽ quên.”

Không tin.

Đúng vậy, anh cũng không tin.

Nhưng cảm giác kia cứ tồn tại đeo bám theo anh, không hề biến biến mất.

Lần đầu tiên gặp nhau ở Ngu Nhạc Thành, khi Thấu thiếu gia nhớ đến gương mặt của cô gái, trong đầu liền hiện lên hai chữ... đặc biệt.

Mà hết lần này tới lần khác Nhan Tiểu Ngư lại thần bí, mê người, lại cố tình phòng bị mạnh mẽ, lúc nào cũng như coi anh là ma quỷ rồi né tránh, những điều này đều khơi dậy dự cảm xấu của Thấu thiếu gia. Đối với người như cô ấy, Thấu Thiếu gia sẽ không ép buộc, sẽ không siết lấy, lại càng không để lại quá nhiều dấu vết, bởi vì Thấu thiếu gia biết làm như thế chỉ khiến cho lòng phòng bị của Nhan Tiểu thư kia lại cao hơn, dày hơn mà thôi.

Cho nên phải từ từ.

Đối với Thấu thiếu gia mà nói, mọi chuyện phải coi trọng chất lượng.

Huống chí, gấp quá thì hỏng việc, không phải sao?

Sáng sớm, khi Nhan Tiểu Ngư rời giường, quả nhiên bị bữa sáng hoa lệ kia làm cho hoảng sợ trong chốc lát, Tây Trung kết hợp, mười mấy món, đủ để làm tiệc buffet rồi.

Cô ăn vài miếng, sau đó thay bộ cánh phục, liền ra khỏi khách sạn, muốn đến trạm xe buýt---

Kết---

Ngay lúc cô nhấc chân, thì một chiếc xe Bentley dừng sát trước mặt cô.

"Nhan tiểu thư."

Cửa xe được mở ra, một người đàn ông mặc vest, khuôn mặt hết sức ôn hòa cúi người chào, nói: “Tổng giám đốc dặn dò tôi đưa cô đi làm, mời lên xe.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Ông tài xế

Nhan Tiểu Ngư trời sinh không phải là người thích nhận ân huệ, vội vàng khoát tay: “Không cần đâu, tôi tự bắt xe buýt đi, thời gian vẫn còn, đi đường chỉ mất ba mươi phút...”

Ông tài xế xoa tay, đỡ mặt, bà vai hơi sụp xuống, mặt buồn bã như sắp rơi lệ: "Nhan tiểu thư, cô không hài lòng với tôi sao.... Phu nhân Chủ tịch khó hiếm khi đồng ý cho một người đã về hưu như tôi còn có thể đi đón Nhan tiểu thư, coi như một công việc để nuôi gia đình, một nhà già trẻ còn kêu than đợi tôi về nuôi sống. Mà tôi lại... lại... khiến cho Nhan tiểu thư thất

vọng..."

Nói xong, gương mặt ông tràn ngập buồn phiền, đi đến hồ nước sâu ở quảng trường: “Tôi đã già lại còn vô dụng như vậy, không bằng biến mất còn hơn, không bằng chết đi còn hơn..."

Nhan Tiểu Ngư bị tình cảnh như vậy làm cho hoảng sợ, vội vàng kéo ông tài xế lại, sợ hãi nói: “Ông à, đừng đừng, ông ngàn vạn lần đừng coi thường mạng sống của mình, ai... ông xem... cháu đã sắp muộn giờ làm rồi, không bằng ông lái xe đưa cháu đi luôn đi, được chứ..."

"Nhan tiểu thư, về sau gọi tôi là chú An được rồi, trong xe có hộp đồng hồ làm việc, sau khi ký hộp đồng hồ xong, là tôi lập tức đưa cô đến cục cảnh sát." Về mặt ông chú lập tức bình thường trở lại, cung kính ra đầu tay, giọng điệu chuyên nghiệp: “Xin mời lên xe!"

Sắc mặt thay đổi còn nhanh hơn so với lật sách.

Nhan Tiểu Ngư lên xe. Sau khi đọc hộp đồng hồ xong, còn tiếp tục nghỉ ngơi... Tại sao cô lại có cảm giác ánh mắt của chú An này, nhìn người ta và cười mà cứ như không có ý tốt, đang đợi con cá mắc câu, rơi vào bẫy vậy!

~~~~~

Vì không muốn rêu rao, nên Tiểu Ngư bảo ông chú tài xế cho cô xuống ở cách cục một con đường, vừa mới đến cửa cục cô đã thấy bộ mặt lo âu và tức giận của Giang Phàm.

"Nhan Tiểu Ngư." Giang Phàm như ăn phải thuốc nổ: “Thành thật khai báo, tối hôm qua đã đi đâu!"

Nhan Tiểu Ngư lập tức nghiêm mặt lại: “Đội trưởng, em thẳng thắn, em nghe lời, tối qua đến hạn ở nhà trọ, em đang tìm phòng, tối qua đi ký túc xá của Duy An."

"Tại sao anh gọi điện thoại lại không nhận?" Giang Phàm nhớ tối qua mình gọi điện cả đêm, chạy đến nhà trọ gỗ cửa thì không thấy ai, bây giờ tìm người sắp phát điên rồi: “Không biết quy củ trong đội là luôn luôn phải mở điện thoại 24/24 không cho phép tắt máy sao? Em có biết hay không anh... toàn đội có nhiều người lo lắng cho em lắm không! Há!"

Không nghĩ đến cô vừa biến mất một buổi tối, mà đã được cấp trên lo lắng như vậy...

Xã hội bây giờ thật sự quá áp lực!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 48: Biệt thự Nam Cung

"Thật xin lỗi đội trưởng, điện thoại của em bị hỏng." Không nhớ bất cứ số điện thoại của người nào trong đội, Nhan Tiểu Ngư bày tỏ áy náy, cúi người một trăm tám mươi độ xin lỗi Giang Phàm: “Lần sau em sẽ chú ý! Nhất định chú ý!!"

"Điện thoại di động bị hỏng?" Sắc mặt Giang Phàm liền thay đổi: “Tại sao lại hỏng, có phải xảy ra chuyện gì hay không?"

"Không có gì, chỉ là chuyện nhỏ, không liên quan đến án hình sự."

Giang Phàm thờ phào, nhẹ giọng nói xin lỗi: “Ngày hôm qua rất xin lỗi em, để em và Duy An tự đi về..."

"Không sao đâu đội trưởng, tay nghề của bác gái quá tốt, em còn muốn cảm ơn anh đã mời chúng em ăn cơm! Em và Duy An cùng đi xe buýt về trường học của em ấy! Rất thuận tiện!" Nhan Tiểu Ngư cười hi hi: “Yên Tâm đi đội trưởng Giang, Đồng chí Nhan bảo đảm về sau sẽ tự chăm sóc mình thật tốt, đồng chí Nhan tuyệt đối không làm chuyện lỗ mãng ngu ngốc."

Em không ngu ngốc...

Nhiều lúc anh còn nghi ngờ em quá thông minh, nên mới không thể hiểu được em..

Giang Phàm nói nhỏ trong lòng, nhớ lại chuyện tối qua nhìn thấy Tiểu Ngư lên một chiếc xe sang trọng ở trạm xe buýt, thầm nghĩ có lẽ là mình đa nghi, đó không phải là Tiểu Ngư.

"Đi thôi, vào bên trong, ở ngoài cửa cũng không có người, lần sau không cho phép đi muộn."

"Đội trưởng, nhầm lẫn rồi, cách thời gian vào làm còn mười lăm phút, không có ai vì chuyện em đến quá sớm...."

Giang Phàm đành chịu, nhìn cô cười hoạt bát, cung chiều nói: “Về sau có khó khăn gì đừng cứ gánh vác một mình, nhớ tìm anh giúp đỡ, biết không?"

Tiểu Ngư gật đầu, cười rạng rỡ.

Nhưng vẫn không nói chuyện làm việc cho Nam Cung Thấu với anh.

~~~~~

Nhan Tiểu Ngư ở trong phòng xử lý hồ sơ xong, mới xách túi nhỏ đi về, mới ra đến cửa cục cảnh sát, tiết mục buổi sáng lại diễn ra lần nữa.

Kết một tiếng, chiếc xe Bentley kia lại xuất hiện trước mặt cô, Chú An vẫn hòa nhã dễ gần như cũ, đưa cô đến một biệt thự tư nhân.

Biệt thự này, trước đây khi Nhan Tiểu Ngư đi tuần tra đã từng đến, khu vực này không tẻ, diện tích rộng, quang cảnh cũng rất tốt, chẳng qua là nhà đầu tư đã bỏ trốn, không thèm quản đồng tài sản này, phải tốn rất nhiều tiền nếu muốn đầu tư lại, nên mãi cũng không ai dám tiếp nhận.

Nhưng bây giờ, tại khu vực hoang vu trước kia lại có một biệt thự xa hoa lộng lẫy bức người.

Hơn nữa, tốc độ này cũng quá nhanh đi... người xã hội đen làm việc, hiệu suất thật sự rất cao.

Chú An dẫn Nhan tiểu thư vào trong biệt thự, giới thiệu phòng ngủ phòng khách xong, nhắc nhở: “An tiểu thư, Thiếu gia ở thư phòng lâu hai, cô chuẩn bị xong bữa trưa, cứ trực tiếp đưa qua là được.”

Nhan Tiểu Ngư trả lời một tiếng, đổi áo quần, đi vào phòng bếp, nhanh chóng thuần thục làm bữa trưa xong, đặt lên khay rồi bê đến trước cửa thư phòng.

Đến trước cửa, Tiểu Ngư còn chưa lên tiếng thì cửa cảm ứng đã tự động mở ra.

Công nghệ cao ghê.

Tiểu Ngư sững sốt một chút, chần chờ mấy giây mới bước vào.

Khi cô vào trong mới phát hiện, nhìn bên ngoài chỉ là thư phòng nhỏ... nhưng nhìn số lượng các giá sách, nhìn phạm vi các hàng, lại sắp xếp phân loại tỉ mỉ, rõ ràng không khác gì mô hình thu nhỏ của thư viện rồi.

Nếu chỉ là một người thì không biết phải mất bao nhiêu thời gian và tinh lực mới có thể đọc xong những bộ sách này đây.

"Cô qua đây."

Khi cô còn đang cảm khái thì một giọng nói trầm thấp vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Con Nhím kín kẽ

Tiểu Ngư nương theo tiếng nói đi vào, vào đến tận trong cùng mới thấy Nam Cung Thấu lười biếng ngồi trên salon, sách còn đặt trên đùi.

Hôm nay anh có vẻ hơi đặc biệt, mặc dù vẫn là quần áo thường ngày, nhưng bởi vì cánh tay tùy ý vắt lên ghế, trên gương mặt tinh xảo lại có thêm chiếc kính gọng đen, khiến cho anh biến từ phong cách lạnh lùng thành phong độ trí thức.

Đường cong sườn mặt cùng tư thế ngồi kia vô cùng đẹp, hình ảnh này vừa đập vào tầm mắt liền khiến cho người ta có cảm giác, Nam Cung Thấu như thế này, cả người đều vô cùng cuốn hút, lại có phần không chân thực.

Người đàn ông này, trời sinh đúng là gây họa.

Tiểu Ngư lầu bầu một tiếng, bụng đồ ăn đến: “Nam Cung tiên sinh, bữa trưa đã chuẩn bị xong.”

Nói xong, cô đặt đồ lên bàn, bắt đầu bày các món ăn ra.

Nam Cung Thấu ừ một tiếng, buông sách xuống, mắt lơ đãng nhìn tư thái xinh đẹp của Nhan tiểu thư, khóe miệng khẽ cười

Tiểu Ngư giật mình, nhìn thấy nụ cười này lập tức cảnh giác nhìn anh một cái!

Nhìn cái gì vậy, chưa từng thấy qua cảnh sát nhân dân mặc đồ nữ phục vụ sao...

Người phụ nữ này, bên trong thật sự chính là một con nhím.

Thấu thiếu gia không để ý, nhìn qua thức ăn trên bàn, bất giác nhíu mày lại, hỏi: “Đây là cái gì?”

"Bữa trưa chứ sao." Tiểu Ngư trả lời chi tiết, chỉ vào bốn món com trên bàn: “Trứng gà xào cà chua, rau xào Thượng Hải, Cá bầm thịt, Đậu hũ Ma bà.”

Những món ăn gia đình là sở trường của cô, mỗi lần Duy An về đều sẽ đòi ăn những món này!

"Những thứ này..." Lòng mày của Thấu thiếu gia nhíu chặt hơn: “Cũng có thể gọi là đồ ăn?”

Tiểu Ngư tròn tròn mắt, nhìn Thấu thiếu gia như quái vật, hỏi ngược lại: “Đây không tính là đồ ăn thì là cái gì?”

Đại ca, chẳng lẽ ngài ăn vàng mà lớn lên sao?

Thấu thiếu gia lấy mắt kính xuống, cũng không nhìn lâu, lạnh giọng nói: “Không xứng.”

Mẹ nó!

Đồng chí Nhan giận, ghét nhất là loại người lãng phí lương thực, không nhìn thành quả lao động của người khác...

Cô cúi người bắt đầu dọn dẹp đồ xuống.

Thấu thiếu gia không vui: “Tôi bảo cô dọn đi sao?”

Tiểu Ngư tức giận nói: “Không phải anh nói không xứng sao? Vậy còn để lại làm cái gì?”

"Nhan Tiểu thư, vậy nếu tôi nói ngực của cô không xứng, cô liền cắt nó đi luôn hả?"

Thiếu gia hơi hột nói lại một câu, trực tiếp khiến cho Đồng chí Nhan im lặng.

Món ăn bị vũ nhục, ngực bị vũ nhục, miệng của tên không có tính người này cũng quá độc ác rồi đấy! Thua thiệt cho cô hôm qua còn bị anh ta làm cho vô cùng cảm động, đích thị tất cả

chỉ là ảo giác nhất thời rồi!

Thấu thiếu gia thấy cô không nói gì, lúc này mới hải lòng hừ một cái, giờ tay lấy bát dưa, từ từ ăn---

Tiểu Ngư vẫn còn tức giận, nhìn thấy vị thiếu gia thích bắt bẻ này bắt đầu ăn, ý niệm đầu tiên hiện lên chính là mình nhìn lầm rồi, ý niệm thứ hai là cô bị mơ rồi, ý niệm thứ ba dụi mắt muốn nhìn rõ hơn.

Đúng vậy, Thấu thiếu gia ăn rồi đấy.

Hon nữa còn ăn rất tao nhã, cuối cùng cả mâm com không còn gì.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Người này là do ai sinh vậy

"Dọn đi."

Một lát sau, Thấu thiếu gia cầm khăn ăn lên, lau khóe miệng, tiêu sái đứng dậy, đi đến trước màn hình máy tính tiếp tục làm việc.

Hoàn toàn không để ý người còn lại.

Tiểu Ngư hóa đá....

Tiểu Ngư buồn bực..

Người này là do ai sinh ra vậy, sao có thể da mặt dày đến mức muốn ăn đòn đến thế chứ?

Cô tạm thời không muốn dây dưa với anh, nhanh chóng thu dọn, ra khỏi thư phòng, xoay người đi xuống lầu.

Trên cầu thang, gặp ngay chú An.

Chú An thấy Tiểu Ngư bê khay không xuống thì mặt dày vui mừng, dùng ánh mắt tràn ngập hy vọng nhìn Tiểu Ngư, gật đầu mỉm cười, cho đến khi cô sợ hãi mới thu hồi ánh mắt, cũng đi vào thư phòng.

Tiểu Ngư kinh hãi trở về phòng bếp thì tay đã nổi lên cả tảng da gà.

Trong biệt thự Nam Cung này ngoài cô ra còn có ai bình thường không vậy?

Chú An đi vào thư phòng, thấy Thấu thiếu gia đã đợi mình, không đợi ông ta lên tiếng, Thấu thiếu gia đã chất vấn: “Người nào ra lệnh?”

"Thiếu gia cảm thấy thế nào?" Chú An cười.

Nam Cung Thấu hiểu rõ: “Chú An, tôi mượn điện thoại di động một chút."

Chú An gật đầu, đưa điện thoại của mình.

Nhanh chóng bấm số, Nam Cung Thấu dựa lưng lên ghế. Ngón tay nhẹ nhàng gõ, gõ đến cái thứ năm thì bên kia truyền đến giọng phụ nữ hưng phấn.

"An Ngôn, như thế nào? Đại công cáo thành rồi hả! Tôi đã nói phải là người nguy trang mới là tốt nhất, mỹ thực gì cũng không cần dùng, cứ dùng trứng gà là hữu hiệu nhất, hai người đàn ông khó dây dưa nhất của nhà Nam Cung đều bị lão nương dùng trứng gà xào cả chưa bắt được dạ dày, nói cho tôi nghe một chút, vị Nhan tiểu thư kia đáng đáp thế nào, tính tình thế nào, thân thù thế nào, có phải ở nhà của Tiểu Thấu chúng ta hay không..."

"Tổng tiểu thư." Thấu thiếu gia gọi một tiếng, giọng nói nửa phần lười biếng nửa phần uy hiếp: “Hình như mẹ rất nhàn rồi thì phải."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ra tay trước thì chiếm được lợi thế

Bên kia Tổng Tiểu Tri vừa nghe con trai gọi như vậy thì lập tức biết con trai đã tức giận, hể tức giận thì một tiếng mẹ cũng không gọi phải không!

Bà ho một tiếng: “Mới vừa xử lý một đơn mua súng đạn, mẹ của con rất bận rộn, chỉ là dù bận rộn cũng phải tranh thủ thời gian quan tâm đến con trai ngoan là con."

Về con trai thiên tài của mình, thật sự độc lập quá đáng, kể từ năm tám tuổi đi vào cái trường học c** chó vô danh kia, liền tham gia vào đủ mọi loại cuộc chiến, các loại huấn luyện, xông pha các loại ngục giam, cùng với các loại huấn luyện, cho dù nhanh chóng tốt nghiệp nhưng cũng bận rộn với công việc súng đạn trên khắp thế giới của nhà Nam Cung. Bởi vì người chủ của Nam Cung gia là đại thiếu gia Nam Cung Tuyệt không thích phụ nhân của mình đến những nơi nguy hiểm, cho nên những năm này, mỗi tháng Tổng tiểu thư có thể gặp con trai một lần đã là kỷ tích, một quý gặp con trai một lần là cố gắng, một năm gặp con trai một lần là bình thường.

Mã, đại thiếu gia Nam Cung Tuyệt, bởi vì cũng tham gia phương diện súng đạn nên có cơ hội gặp mặt con trai nhiều hơn không biết bao nhiêu lần, chỉ là cho dù Tổng Tiểu Tri có phản nản, phần lớn cũng không được để ý tới, cũng bị đại thiếu gia cười hừ đuôi về, Tổng tiểu thư, người mang con trai chạy đi tám năm cũng không phải tôi.

Cho nên, Tổng tiểu thư rơi lệ, ý đại thiếu gia kia hoàn toàn là, phu nhân, để thấy con trai tất cả mọi lời em đều dùng hết rồi, bây giờ muốn gặp phải phục vụ lão tử là ông ấy cho tốt rồi lại nói.

"Thạch Đầu à, bây giờ lại đi Thành phố D, nghe nói gần đây còn ra lệnh cho một đám lão già làm việc hả." Tổng tiểu thư nói vòng vo quanh quẩn, cười ha ha không ngừng: "Bạn hay không bạn đây?"

"Bạn." Thiếu thiếu gia trả lời: "Chỉ là, mẹ yên tâm, con sẽ tự bảo trọng cơ thể."

U, con trai ngoan của bà, cũng đáng yêu thân thiết như trước!

Tổng tiểu thư thấy con trai tình nguyện tâm tình với mình, vội vàng đặt đầu hỏi: "Vậy cho mẹ hỏi một chút, gần đây con bận rộn cái gì..."

"Bạn..." Thiếu thiếu gia ngừng chút: "Giao thiệp."

"Giao thiệp?" Tổng tiểu thư chần chừ: "Giao thiệp cái gì, giao thiệp với ai?"

Thiếu thiếu gia mỉm cười: "Với phụ nữ, tiếp xúc thân thể."

A---!!!

Tổng Tiểu Tri như bị sét đánh, đôi tay và khoe môi run lên một cái ---

Không phải nhanh như vậy con trai bà đã làm gì cô nàng kia chứ? Còn bảo trọng thân thể nữa, tiểu tử chết tiệt này lại nói những lời hàm ý như vậy!

A... a... Thạch Đầu ngoan ngoãn của bà không còn rồi, a... a... ai tới làm thịt tiểu Ngư bên kia cho bà, a... a... ai trả lại Thạch Đầu mười ba năm trước trong mắt chỉ có bà đi...

"Con trai, đối với phụ nữ phải dịu dàng." Tổng tiểu thư phát huy tinh thần người mẹ, dạy: "Không thể làm bá vương ngành thượng cung, không thể làm hợp đồng tình nhân, người ta là một cô gái bối cảnh bình thường, làm như vậy sẽ khiến cô ấy này sinh bóng ma trong lòng với con, ảnh hưởng đến cuộc sống sau này, con không thể học như ba con lúc đầu..."

"Con trai." Giọng của người đàn ông vang lên: "Ra tay trước thì chiếm được lợi thế!"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Ai mới là người nên kiểm chế

"Con trai." Giọng của người đàn ông vang lên: "Ra tay trước thì chiếm được lợi thế!"

"Mẹ nó, Nam Cung Tuyệt, ông dạy loạn cái gì, em và con trai nói chuyện chớ xen mồm!"

"Trò về phòng ngủ."

"Ngủ cái cọng lông! Lão nương không ngủ!"

"Ngủ."

"Ngủ cái ưm ưm ưm..."

Thiếu thiếu gia đành chịu, cúp điện thoại.

Lại nói, người nên bảo trọng và tiết chế là ai?

"Thiếu gia, Nhan tiểu thư đã đến giờ đi làm." Chú An mỉm cười nói: "Tôi đưa Nhan tiểu thư đi làm."

Thiếu thiếu gia trả lời một tiếng, trầm mặc chốc lát nói: "Bắt đầu từ ngày mai, chú An không cần khổ cực như vậy nữa."

~~~~~

Nhan Tiểu Ngư ngơ ngác đi ra khỏi cục, ngơ ngác ngác lên xe Bentley, ngơ ngác ngác nhìn về đám mây nhiều màu sắc phía hoàng hôn gần người...

"Nhan tiểu thư, sao vậy, tâm trạng không tốt?" Chú An lo lắng hỏi thăm: "Hôm nay thiếu gia sẽ về muộn một chút, có muốn tôi đưa cô đi xung quanh giải sầu không?"

"Không cần đâu chú An." Giọng của Tiểu Ngư rất nhỏ: "Đầy đủ là cháu gieo gió gặt bão, cấp trên trừng phạt cũng đúng, đều là lỗi của cháu..."

Bình thường cô rất cơ trí chịu khó, hôm nay không biết làm sao, giống như thần nắm móc nhập vào cơ thể, bỏ lỡ việc huấn luyện, lấy nhập tài liệu cuộc họp, thiếu chút nữa lấy nhầm tài liệu chứa chứng cứ của nghi phạm, lấy nhầm quân hàm của phó Đội trưởng cảnh sát thành tang chứng... Mặc dù sai lầm không lớn nhưng liên tiếp xảy ra ba sự cố, đã khiến cho anh Giang cũng không giúp được cô, chỉ có thể mặc cho cô bị phê bình rồi bị lãnh đạo ra lệnh nghỉ phép.

Nghỉ phép chỉ là cách để nói với người ngoài, cô vốn là nhân viên không thuộc biên chế của cục, không có bối cảnh, cũng không biết anh Giang đã tốn bao nhiêu công sức để giúp cô vào đội hình cảnh, bây giờ chỉ một câu nghỉ phép, đừng nói đến phục chức khó khăn, bây giờ chỉ riêng việc cô muốn vào biên chế công an đi làm đã là hy vọng xa vời.

Anh Giang vẫn an ủi cô, sẽ tận lực giúp cô, về nhà thương lượng với chú Giang, nhanh chóng cho cô phục chức, nhưng sao cô có thể mặt dày đi nhận ân huệ của anh Giang được nữa?

Người tốt, đều không phải vô duyên vô cớ mà tốt, tấm lòng của Anh Giang, từ trường cảnh sát cô đã hiểu rõ, chỉ là...

Tiểu Ngư nghe chú An quan tâm, thở dài một hơi, ngẩng đầu lên.

Cô không thích nợ nhân tình của ai, lại càng không thích thiếu nợ, vô duyên vô cớ khiến cho công ty Nam Cung chịu tổn thất, cô đã cố gắng phát huy năng lực lớn nhất, chỉ còn có thể nghĩ cách dần dần bù lại, nếu như vậy thì thời gian này, cô sẽ ngoan ngoãn ở lại nhà Nam Cung làm trợ lý, trả nợ cho tốt thôi.

Khi ngẩng đầu lên, trên mặt cô đã thay bằng nụ cười sáng lạn.

Cả xe cũng trở nên rạng rỡ.

"Chú An, bây giờ đi siêu thị một chuyến đi." Tiểu Ngư nói: "Cháu muốn mua chút thức ăn cho buổi tối."

"Được, Nhan tiểu thư."

Chú An gật đầu trả lời, nhìn qua gương chiếu hậu thấy gương mặt thuần khiết nở nụ cười khiến cho lòng người tươi mát thì như hiểu rõ, tại sao một cô gái bình thường như vậy lại khiến cho thiếu gia của bọn họ động lòng.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Ai là ác bá

"Nam Cung thiếu gia, anh đã nói chắc chắn như thế, hạng mục này liền quyết định vậy đi, ngày mai tôi sẽ đưa tài liệu cụ thể và các hoạt động tuyên truyền đến, họp đồng cũng đã soạn thảo xong, ngày mai sẽ đưa tới. Nếu như Nam Cung thiếu gia còn yêu cầu nào cứ nói, chỉ cần không trái với nguyên tắc, thì bên chúng tôi sẽ dốc toàn lực phối hợp."

Thư kí của Thị trường ở đầu bên kia điện thoại cười, nói cảm ơn,

Nam Cung Thấu gật đầu, nói đôi lời khách sáo, liền tắt điện thoại, trực tiếp đi đến phòng khách---

Trong phòng khách, Nhan Tiểu Ngư đang ngồi ngẩn người.

Hôm nay cô không mặc trang phục người hầu, trên người vẫn còn đang mặc cảnh phục, mái tóc búi gọn gàng ra phía sau, trước trán rủ xuống vào sợi tóc mái, lông mi dài che khuất ánh mắt luôn rạng rỡ, tự dung thêm mấy phần cô đơn và khổ sở.

Vóc dáng Nhan tiểu Ngư không thấp, khoảng chừng một mét sáu tám, nhưng bởi vì đôi mắt to, chiếc mũi cao, cái miệng nhỏ nhắn, luôn khiến cho người ta có cảm giác lạnh lợi, có ý muốn bảo vệ. Đối với Thấu thiếu gia cũng không ngoại lệ, huống chi với chiều cao của Thấu thiếu gia, Nhan tiểu thư thật sự được coi là nhỏ con.

Dĩ nhiên, nếu xóa hai chữ bảo vệ đi, anh cũng không phản đối.

Chỉ hai giây ngắn ngủi, Thấu thiếu gia đã nhìn rõ Nhan Tiểu Ngư một vòng từ trên xuống dưới, áo khoác vắt ngang khuỷu tay, anh chậm rãi đi qua, thuận thế ngồi xuống, cánh tay dài vươn ra, không nói một lời ôm lấy hông của Nhan tiểu thư....

"Anh làm gì đấy!" Nhan Tiểu Ngư đang ảo não, không phát hiện người đến, nhất thời giật mình, nhìn khuôn mặt anh tuần trách cứ: "Không có tiếng động liền ôm người, anh là gấu Koala à!"

"Nhan tiểu thư lên tiếng là được rồi!"

Thấu thiếu gia trả lời, nhẹ nhàng cười, nhiệt lập tức phá lên gây cô, ngứa ngứa.

Tiểu Ngư như bị điện giật, toàn thân cứng đờ, lập tức giãy dụa, muốn hất tay của anh ra: "Buông tay ra, nếu không tôi sẽ không khách khí!"

"Tiểu Ngư không khách khí như thế nào? Cường hôn tôi như lần trước sao?" Thấu thiếu gia không chút ngượng ngùng nói: "Nhan tiểu thư, thu hồi lại tâm tư của cô, quan hệ của chúng ta chỉ là cấp trên cấp dưới bình thường."

Đồ háo sắc... Đồng chí Nhan nhìn trời, người ôm tôi là ai, bây giờ tay anh còn đang ở bên hông tôi sờ mó đấy? Mà từ trong miệng của anh lại như kiểu tôi mới là người ác bá lưu manh vô lễ vậy?

Nam Cung Thấu không để ý sự giãy dụa của cô, vươn tay qua hông cô, lấy một vật từ trong túi cô ra: "Mở máy, sau này không có lệnh của tôi, không được phép tắt máy."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Mặc trang phục hầu gái

Tiểu Ngư đương nhiên biết điện thoại di động đòi mới nhất đặt trong túi của cô cả ngày, nhưng mà...

Cô lắc đầu: "Nam Cung tiên sinh, tôi vốn là đang trả nợ, tôi không thể lại...."

"Vật cho nhân viên công ty Nam Cung, nghi việc trả lại, làm hỏng hoặc mất thì bồi thường gấp mười lần."

Thiếu gia thân nhiên nói, Nhan Tiểu thư liền im lặng.

Lý do quá đúng rồi, uy hiếp cũng thích hợp, cho dù Nhan tiểu Ngư có muốn từ chối cũng không tìm được bất cứ lời biện luận nào.

Người thông minh nói chuyện đến một giọt nước cũng không lọt.

Nhan Tiểu Ngư đắc ý nhất là giả ngây giả dại mà sống qua ngày.

Nhưng ở đây, trước mặt người đàn ông này, cô không phản bác được một chữ nào, thậm chí còn không có được một giây thể hiện tính tình.

Cô chỉ nhận lấy điện thoại di động, ngoan ngoãn bỏ vào túi, yên lặng nhận lấy ân huệ của Thấu đại thiếu gia.

"Com tới tôi đã chuẩn bị..."

"Đi ra ngoài ăn." Thấu thiếu gia buông cô ra, nghiêng người lười biếng dựa vào ghế salon: "Tối nay ra ngoài thưởng thức đồ ăn."

Tiểu Ngư vừa nghe, khóe miệng liền giật giật.

Ra ngoài ăn? Cô khổ sở mua nhiều nguyên liệu như vậy, vừa nấu canh vừa nấu món ăn làm gì cơ chứ!

"Cô đi theo tôi."

Thấu thiếu gia chớp một cái, híp mắt lại, nhắc chân đá một cái: "Đi, thay đồ người hầu vào rồi đi với tôi."

Mẹ nó!

Tiểu Ngư mãnh liệt trợn mắt!

Đây chính là coi cô như hầu gái mà!

~~~~~

Thấu thiếu gia ăn cái gì cũng rất bắt bẻ, cho nên ở trên bàn cơm, đồ ăn Pháp cũng phải tuân theo trình tự, tự khai vị đến đồ ngọt, một cái cũng không thiếu.

Nhan Tiểu Ngư ngồi trước bàn hơn nửa giờ, nửa giờ này cơ thể cô cứng đờ như cương thi.

Tại sao?

Bởi vì Thấu thiếu gia dùng cơm, muốn phòng ăn cao cấp nhất, đầu bếp cao cấp nhất đồ dùng chuyên dụng cũng tối ưu nhất.

Nhà hàng này nổi tiếng nhất ở Thành phố D, đây là phòng VIP nên càng đặc biệt, bốn phía làm bằng thủy tinh trong suốt, bốn góc đều có ánh sáng, như thể người ở trong phòng này như bức họa cho khách nhân bên ngoài thưởng thức, cộng thêm ánh sáng lấp lóe càng làm cho căn phòng thêm nổi bật, vô cùng lãng mạn, vì vậy, phòng này thường được sử dụng để cầu hôn, cho dù vô cùng đắt cũng có người tình nguyện dùng sự xa xỉ để đổi lấy thứ đặc biệt.

Mà Tiểu Ngư ở nơi này, tư tưởng lãng mạn, lại trở thành đại gian đại ác.

Thấu thiếu gia dùng cơm, đúng là lời cuốn người, mỗi động tác đều chậm chạp trầm ổn, cực kỳ ưu nhã, nhìn thấy sẽ có cảm giác như đang thưởng thức một bức tranh quý tộc, khí chất nổi bật...

Nhưng mà.

Ánh mắt của mọi người vẫn luôn đặt ở trên người của Tiểu Ngư nào đó...

Tại sao?

Bởi vì người này mặc trang phục của hầu gái!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Không thu tiền

Khi Tiểu Ngư nhìn thấy mọi người dùng ánh mắt hoài nghi nhìn mình thì im lặng vỗ trán, rốt cuộc cũng hiểu tại sao Thấu thiếu gia lại muốn đưa cô đến đây!

Nhiệm vụ của đồng chí Nhan chính là hấp dẫn lực chú ý của dân chúng---

Bởi vì Thấu thiếu gia muốn hưởng thụ bữa tối, bởi vì Thấu thiếu gia hiểu rõ sức hấp dẫn của mình, bởi vì Thấu thiếu gia không thích bị mọi người vây xem cho nên, cô phải mặc bộ trang phục cosplay giả bộ làm nữ hầu gái, ngồi ở đây mặc cho mọi người vây xem, mặc cho mọi người phê bình, mặc cho mọi người thảo luận...

P/S: Còn không thu tiền nha.

....

Đã đến món ăn thứ tám.

Tiểu Ngư tính toán, với trình độ ưu nhã của Thấu thiếu gia, không hề nghi ngờ gì, nửa giờ cũng không đủ để cô thoát thân.

Cô nói: “Nam Cung tiên sinh, tôi muốn rời khỏi nơi này trước...”

"Nhan tiểu thư, có phải cô quên hay không.” Thấu thiếu gia đứng đưa ly rượu, nhìn chăm chăm chất lỏng màu đỏ trong ly, nói không chút để ý: “Nhiệm vụ tối nay của cô là gì?"

Dĩ nhiên là ăn cơm cùng đại thiếu gia là anh ta.

Nhưng chuyện ăn cơm cùng này đừng trộn lẫn như vậy chứ.

Bởi vì từ đầu đến cuối, ngoại trừ một ly nước thì trước mặt Tiểu Ngư một cọng rau cũng không có, mà Thiếu gia đang ưu nhã ăn ở đối diện hoàn toàn không thấy cô đã đói đến mức ngực dán vào lưng!

Thua thiệt cho cô hai ngày trước còn cho rằng công ty Nam Cung có nhân đạo, nhân đạo cái xéng vị thiếu gia này khi ký hợp đồng thì ra về đạo mạo, sau khi ký hợp đồng thì bán tính nhả tư bản hoàn toàn "Hiện"!

"Nam Cung tiên sinh.... Thật ra thì, tôi có chút đói rồi."

Tiểu Ngư hiểu lấy tình để động tâm: “Vì để không quấy rầy nhã hứng ăn cơm của anh, không bằng anh cứ dùng đi, tôi sẽ ra ngoài giải quyết tốt vấn đề của mình, sau đó, ở trong xe đợi anh, tuyệt đối không làm trễ nải thời gian của anh được không?"

"Không được." Thấu thiếu gia dứt khoát trả lời

"Vây, anh có thể gọi cho tôi chút đồ ăn rẻ không? Tiền, đại khái có thể trừ trong tiền lương của tôi."

"Không thể." Thấu Thiếu gia chăm chú ăn, mắt cũng không buồn nâng lên.

Tiểu Ngư nắm chặt bàn, tức giận đến mức muốn ném phi tiêu vào mặt của anh ta, trong lòng như thét gào, điều này không được, điều kia cũng không được, cái người này sao có thể xoi mói như vậy chứ...

Nhưng Tiểu Ngư không có can đảm gắng co với Thấu Thiếu gia, cô căm tức nhìn anh một cái, bịt miệng, đỏ mặt rồi yên lặng.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đó là biến thái cuồng theo dõi

Sau 1 giờ, 16 phút, 52 giây bữa tối kiểu Pháp của Thấu thiếu gia cuối cùng cũng kết thúc.

Nam Cung Thấu để nĩa xuống, lau miệng, ưu nhã đứng lên, lưng thẳng về phía trước, dùng khí thế quý phái đi ra khỏi phòng cao cấp.

Sau lưng Thấu thiếu gia dẫn theo một cô gái mặc đồ người hầu mang về mặt giận dữ.

Chuyến đi này, thu hút rất nhiều người vây xem

Khách hàng, phục vụ, thu ngân, ngay cả người vui chơi ngoài cửa sổ cũng tròn mắt há mồm

Đồng chí Nhan đi theo sau người Thấu thiếu gia thì nghe được bạn nhỏ kia chỉ có mà nói: “Me, con cũng muốn đồ hầu gái, mua cho con, mua cho con..."

Mẹ bạn nhỏ vội vàng bịt mắt con lại, trịnh trọng cảnh cáo: “Con, đó không phải là hầu gái, đó là biến thái cuồng theo dõi."

Thấu thiếu gia mỉm cười.

Mặt đồng chí Nhan nhất thời đen đi một nửa.

"Tôi đói!"

Người bị ép buộc quá mức sẽ nổi nóng, phát điên, Tiểu Ngư cũng như vậy.

Ngồi lên xe, vừa mới đóng cửa lại, Tiểu Ngư nhìn không được liền nhìn Thấu thiếu gia oán: “Đồng chí Nam cung, anh là người lòng dạ đen tối ngược đãi nhân viên, xâm phạm quyền làm người! Tôi muốn kiện anh, cho mọi người biết anh ta tên bại hoại, khiến cho anh tán gia bại sản, cho anh ngồi tù mấy chục năm..."

Lúc này, điện thoại của Tiểu Ngư ở trong túi vang lên--

"Nhan tiểu thư, bữa tối đã kết thúc rồi à."

Là giọng của Chú An: “Bữa tối ăn thật ngon, tôi đã ăn xong, còn lưu lại cho cô một phần, ở trong lò vi sóng, đợi Nhan tiểu thư trở về là có thể ăn ngay..."

Giọng của chú an luôn săn sóc, ấm áp lại hiền lành, trông nháy mắt khiến cho cuồng nộ của Tiểu Ngư hạ xuống.

"Chú An..."

Tiểu Ngư cảm động kêu: “Vẫn còn có chú tốt."

"Ha ha, Nhan tiểu thư quá khen, đây đều là thiếu gia dặn dò." Chú An cười: “Nói không thể lãng phí lương thực, càng không thể lãng phí tâm huyết của Nhan tiểu thư, còn cố ý bảo đề lại cho cô ấy... Đừng vì chuyện thiếu gia không ăn mà tức giận, hôm nay là tại đầu bếp nước Pháp mời thiếu gia đến thưởng thức, thịnh tình không thể từ chối, mới đưa tiểu thư đi..."

Tiểu Ngư nghe chú An nói xong thì ngẩn người, không khỏi lén liếc mắt nhìn thiếu gia bên cạnh, có chút khó tin.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Đến phòng tôi

Hình như vừa rồi anh quả thực ăn rất ít canh, thật sự là vì sợ cô đói bụng?

Còn nói không được lãng phí lương thực, lãng phí công sức của cô... Thì ra, Nam Cung Thấu cũng không phải kẻ sống xa hoa khiến cho người chán ghét, mà ít nhất vẫn còn chỗ được.

Cúp điện thoại, Tiểu Ngư đang tức giận liền yên tĩnh lại.

Được rồi, tạm thời tha cho người này.

Suốt đường đi Thấu thiếu gia cũng không nói gì, chỉ đỡ cằm, bộ dáng trầm tư.

Cho đến khi về tới biệt thự.

Thấu thiếu gia bỏ tay xuống, từ từ, sâu kín nói thảm mấy chữ: "Lòng dạ hiểm độc, xâm phạm nhân quyền..."

Tiểu Ngư căng thẳng, cơ thể cứng đờ.

"Hai mươi lăm vạn, mười vạn, ba trăm vạn, một trăm vạn..."

Thấu thiếu gia giống như đang làm bầm nhưng cũng giống như đang nhắc nhở người nào đó.

Nói xong, từ từ xoay đầu lại, đôi mắt nhìn bạn học Nhan: "Như vậy, lời nói vừa rồi của Nhan tiểu thư, bản thiếu gia có thể kiện cô tội công kích người khác và đòi bồi thường toàn bộ?"

Tiểu Ngư nhìn đôi mắt đen nhánh kia, suy nghĩ ngây ngô liền bay đến vũ trụ...

Mặc dù lời nói vừa rồi của cô có chút quá mức... Nhưng mà đại ca à, anh cũng không thể kiện tôi nha, tôi đã bồi thường anh điện thoại di động Pheps son trại chống thấm nước rồi còn gì!

Tiểu Ngư biết lấy cứng đối cứng không tốt, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức tỏ vẻ thống khổ, nhỏ giọng đòi công đạo: "Cái đó.... người không biết không có tội... Giọng điệu của tôi cũng chỉ là vô tâm... Cùng lắm thì, cùng lắm thì tôi liền trình trọng xin lỗi Nam Cung tiên sinh, được không..."

"Thành ý ở chỗ nào?" Thiếu gia hỏi.

Tiểu Ngư ngẩng đầu: "Nam Cung tiên sinh, bất kể anh yêu cầu chuyện gì, tôi đều cố gắng hết sức làm xong."

"Cô, tối nay, đến phòng tôi."

Thiếu gia bỏ lại câu này rồi đứng dậy, mở cửa xe, bước chậm rãi trầm ổn vào biệt thự.

Mà Đồng chí Tiểu Ngư mặc đồ hầu gái, khi phản ứng được hàm nghĩa trong lời nói này thì nháy mắt cảm giác như thiên lôi giáng xuống, cả người bồn chồn bất an.

Cô, tối nay, đến phòng tôi...

Tối nay, đến phòng tôi...

Đến phòng tôi...

....

Câu ấy, có phải ẩn chứa quá nhiều thành phần cảm thú hay không?

....

Tiểu Ngư xuống xe, lao đảo đi vào trong phòng khách, bởi vì vẫn còn bị tác động bởi câu nói kia của Thấu thiếu gia, cho nên cả người ngơ ngẩn đập phải cục đá, ngã xuống.

Cô cố gắng lấy lại thăng bằng, ai ngờ giày của hầu gái thật sự không chịu được, gót giày nhọn găm luôn vào đường đá, khiến cho cô không thể cứu vãn được.

Mắt thấy mình sắp tiếp xúc thân mật với mặt đường...

"Hồng bét!" Cô khẽ nguyên rủa một tiếng, nhắm nghiền hai mắt.

Nhưng giây kế tiếp, cô cảm nhận được sau lưng mình có luồng gió bay đến, có người giơ tay vòng qua hông cô, giữ cô lại.

Tiểu Ngư mở mắt ra, liền thấy một người đàn ông thanh tú mặc đồ cao bồi ôm cô, nở nụ cười xấu xa.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 58: Hạ Lăng (1)

Người đàn ông xa lạ!

Tiểu Ngư hoàn hồn, vội vàng đẩy anh ta ra, lùi lại hai bước, ánh mắt đề phòng: “Anh là ai?”

"Mỹ nữ, đừng khách khí như thế chứ!" Anh trai nhỏ huyết sáo một cái, vô lại nói: “Tôi chính là anh hùng cứu mỹ nhân, cũng không phải sói đói nhào vào dê, cô tránh nhanh như vậy người khác còn tưởng rằng tôi giờ trở lưu manh với cô!"

Tiểu Ngư suy nghĩ một chút, nói: “Đồng chí, cảm ơn anh đã cứu tôi."

Lại huyết sáo một tiếng, người đàn ông đỡ cằm, đánh giá Tiểu Ngư từ trên xuống dưới, trong miệng không ngừng nói: "Khá lắm, vóc dáng này, gương mặt này, còn có đôi mắt to long lanh sáng nước này, chào ôi, thật hút hồn người, quyết định, mục tiêu lúc này là cô...."

Đồng chí Tiểu Ngư không hiểu cái gì hết.

"Tôi là bạn của bạn của Thấu thiếu gia." Người đàn ông vươn tay, trên mặt là nụ cười hòa nhã: “Giới thiệu bản thân đơn giản một chút, Hạ Lăng, giới tính nam, mười chín tuổi, dân tộc Hán, yêu thích mỹ nữ, thích nhạc Rock n’ Roll, thích phim kinh dị, không am hiểu nhất chính là chăm sóc, giỏi nhất là hôn mê. Cô thì sao?"

Chẳng phải chỉ là giới thiệu sơ lược thôi sao, cũng không phải xem mặt, nói như vậy cũng quá cận kề rồi!

Tiểu Ngư tí mị quan sát anh ta, mặt mày anh tuấn, mái tóc màu nâu sẫm, dưới ánh đèn càng thêm rạng rỡ, đôi mắt xéch, nụ cười tà mị, mang theo ba phần vô lại ba phần tuấn tú, môi mỏng, da trắng, nụ cười vô tư, bên tai phải có đeo viên kim cương, phản xạ ánh sáng chói mắt.

Đây là một chàng trai thanh tú, lại mang đến cảm giác tự nhiên trẻ tuổi.

Tiểu Ngư suy nghĩ, mặc dù biệt thự tư nhân của nhà Nam Cung không có nhiều người, nhưng nơi này có rất nhiều thiết bị công nghệ cao, người bình thường không thể vào đây được, liền bỏ xuống mấy phần đề phòng, gật đầu, nắm lấy tay anh ta, lễ phép nói: “Xin chào, tôi là Nhan Tiểu Ngư, trợ lý riêng của Thấu thiếu gia."

"Nhan, Tiểu, Ngư?"

Hạ Lăng chớp chớp đôi mắt xéch, suy nghĩ một chút, mặt liền vui vẻ: “Tên nghe cảm giác ăn rất ngon!"

Dứt lời, hai mắt nhìn về phía ngực cô...

Thật đúng là vật hợp theo loài.

Nhan Tiểu thư xem thường---- lại nói là người nhà Nam Cung và bạn của bạn của Nam Cung, gặp người đều nhìn ngực mà chào hỏi phải không?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hạ Lăng (2)

Tiểu Ngư thấy anh ta vẫn nắm lấy tay mình không có ý buông ra, liền rút tay về, cách xa một chút nói: “Hạ tiên sinh, Thấu thiếu gia đã trở về, bây giờ có lẽ đang ở phòng ngủ, nếu như anh tìm thiếu gia vậy thì mời đến phòng anh ta đi, tôi còn có việc đi trước."

"Không cần, tôi chỉ là đói bụng, đi ngang qua nên ghé ăn bữa cơm!"

Hạ Lăng cũng không thêm đề ý, chỉ nhún nhún vai, căn bản không nghe theo lời dẫn dắt của Tiểu Ngư, liền đi đến phòng khách, thuận tiện dọn đồ Tiểu Ngư: “Tiểu Ngư, đến đây, làm bữa cơm cho gia, đề gia nếm thử xem tài nấu nướng của cô."

Tiểu Ngư vẫn không nhúc nhích.

Cô chỉ là đứng ở phía sau, nín chặt môi đầy tức giận.

Cái tên đàn ông họ Hạ này, nếu nhớ không lầm thì bọn họ mới gặp mặt lần đầu thôi đấy?

Có thể đứng tự nhiên như vậy được không?

...

Chú An vẫn chưa ngủ.

Nhan Tiểu Ngư và Hạ Lăng cùng nhau vào cửa, Hạ Lăng lập tức bước nhanh hai bước, ôm lấy An Ngôn chào hỏi: “Chú An, đã lâu không gặp!"

An Ngôn chợt thấy Hạ Lăng, nghe thấy anh ta chào hỏi, mặt có chút kinh ngạc, thật lâu mới đẩy Hạ Lăng ra, cười nói: “Hóa ra là Lăng thiếu..."

"Chú An, gọi cháu là Lăng Lăng như khi còn bé là được rồi, mặc dù cháu phong lưu phóng khoáng người gặp người thích nhưng đừng giống như người qua đường gọi Hạ tiên sinh, Hạ thiếu gia là được!" Hạ Lăng vội vàng lên tiếng, vừa nói vừa ngồi lên sofa.

Chú An nghe nói thì liếc nhìn anh ta một cái, lắc đầu cảm thán: “Hạ thiếu gia là đến ăn cơm sao? Vừa đúng lúc Nhan Tiểu thư còn chưa ăn tối, không bằng ăn với nhau thì thế nào?"

Hạ Lăng vừa nghe thấy có thể ăn cơm cùng Nhan Tiểu Ngư, đôi mắt lập tức nhìn cô mặc đồ hầu gái cười rạng rỡ: “Vậy thì tốt quá, vừa đúng lúc có thể ăn cơm với Tiểu Ngư!”

"Hạ thiếu gia đợi một chút, tôi đi dọn thức ăn lên." Chú An nhìn Tiểu Ngư: "Nhan Tiểu thư đây là Hạ thiếu gia, là bạn của nhà Nam Cung chúng ta, cũng quen biết với Thiếu gia, lát nữa cô ăn cơm cùng Hạ thiếu gia có được không?"

Giọng điệu của chú An hòa nhã, hiền lành, cho đến bây giờ Tiểu Ngư vẫn không thể nhẫn tâm từ chối.

"Vâng, chú An." Tiểu Ngư mỉm cười, muốn đi đến phòng bếp: “Đề cháu đi lấy cho.”

"Không cần, Hạ thiếu gia là khách, Nhan tiểu thư giúp tôi tiếp cậu ấy thôi."

Dứt lời liền đi vào phòng bếp.

Nhan Tiểu Ngư chưa kịp nói gì, chỉ cảm thấy tay phải nóng lên, lại bị người ta bắt lấy.

quay đầu lại, vị Hạ thiếu gia kia đã dùng sức kéo cô vào trong ngực.

Nam Cung Thấu, sức quá khủng bố, cô không dám chọc, nhưng vị Hạ tiên sinh này.... Xin lỗi, vô lễ với phụ nữ đáng hoàng đúng là muốn bị cảnh sát nhân dân bắt giữ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Chú An chán nản

Bốp!

Tiểu Ngư dùng tay chế ngự tay của Hạ Lăng, tiếp đó ngay lúc anh ta dùng sức thì đẩy tay lên, đồng thời hạ gối, động tác lưu loát làm liền một mạch, năm giây liền có thể chế ngự Hạ thiếu gia có ý đồ vô lễ.

Hạ Lăng hoàn toàn không nghĩ đến, cô gái thoát nhìn xinh đẹp vô tội thuần khiết này lại có thể làm những hành động như vậy, không khỏi dừng lại, nhìn Nhan tiểu thư với ánh mắt tán thưởng.

"Dùng sức..." Hạ Lăng đang bị chế ngự ngược lại rất hừng thụ, ni non ra tiếng: “Bảo bối, Tiểu Ngư à, dùng sức một chút, ôm chặt tôi hơn nữa, gần tôi hơn nữa..."

Tiểu Ngư trầm mặt, lạnh giọng quát chói tai: “Nghiêm túc một chút! Loại hành động này của anh có thể bị đưa ra pháp luật đấy!”

Hạ Lăng nghe nói vậy đôi mắt chấn động, ánh mắt nhìn chằm chằm Nhan Tiểu Ngư như hóa thành hai khối lửa---

Vì vậy, Tiểu Ngư thấy người đàn ông này da mặt càng ngày càng dày, vừa nhìn cô vừa thổ lộ theo phong cách gào thét---

"Tiểu Ngư, cô quá phù hợp với thẩm mỹ của gia rồi, cô chính là tình nhân lý tưởng của tôi, từ buổi tối hôm nay, ban đêm tôi không cần người bạn già nua kia nữa, tôi sẽ yêu cô, tôi yêu cô rồi..."

Vừa thiện lương nghiêm nghị, cương nhu lưu loát, gương mặt xinh đẹp, một thân chính nghĩa, anh ta muốn! Anh ta nhất định phải có được cô, gào khóc gào khóc!

Tiểu Ngư im lặng hỏi ông trời, hoàn toàn khẳng định, ngoài Chú An và mình, nhà Nam Cung này hoàn toàn không có ai bình thường.

Chú An mang bữa tối ra liền nhìn thấy bộ dạng này của Hạ Lăng, khoe miệng co rút một chút, đi lên nhìn Tiểu Ngư cười, đưa Hạ thiếu gia đang kề cận cái chết vào phòng bếp khuyên nhủ: “Hạ thiếu gia, có thể chú ý cậu là hoàng tộc tôn nghiêm của nước Bạch Nguyệt không?”

"Cắt----!" Hạ thiếu gia khinh thường, hai tay bỏ vào túi quần, tỉnh táo nói lại: “Tôi nói, chú An đột nhiên biến mất nửa tháng, có phải chú mới là người nên chú ý đến cảm xúc của nữ vương bệ hạ, gọi điện cho bà ấy hay không?”

An nghe vậy chợt nhớ đến Bạch Khuynh Thành, không khỏi yên lặng---

Không phải ông ấy không muốn an ủi mà có lẽ là người ta không cần mình an ủi.

"Đi ăn cơm đi." Chú An nói xong quay về, trên mặt cũng không hề có vẻ tự mình đa tình: “Hạ Lăng, Nhan tiểu thư là người phụ nữ của Thấu thiếu gia, cậu đừng náo loạn với Nhan tiểu thư."

"Náo cái gì!"

Hạ Lăng tức giận: “Đối với mỗi người phụ nữ tôi đều rất nghiêm túc! Còn thật hơn cả kim cương! Cho dù cô ấy là người phụ nữ của Nam Cung Thấu, tôi cũng có cách để đoạt lấy-- - Hừ!”

Dứt lời, mang bộ mặt cao ngạo đi ra ngoài tìm Tiểu Ngư!

Chú An chỉ có thể đành chịu.

Ông ấy cảm điện thoại lên, tìm hai chữ phu nhân, khi sắp nhấn xuống lại nhớ đến gương mặt toàn nước mắt của Bạch Khuynh Thành, không khỏi dừng lại, buông điện thoại xuống, không nói gì, chỉ âm thầm đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 61: Công nghệ cao uy hiếp

Hạ Lăng là người đàn ông điên nhất mà Tiểu Ngư từng gặp.

Bữa cơm này, cô bị anh ta dùng tay chân quấy rầy, vô cùng mệt mỏi, sau khi dọn dẹp bát đĩa xong thì đã sớm quên luôn việc đã được ra lệnh, mệt mỏi lê bước chân về phòng ngủ của mình, cảm giác mệt mỏi thấu xương ập đến, ngay cả tắm cũng lười, nằm lý trên giường muốn ngủ luôn...

"Tách---"

Mới nằm sắp xuống, không biết từ nơi nào trong phòng bếp phát ra tiếng động, là giọng máy móc của nữ: "Bắt đầu, vận hành."

Cái gì?

Tiểu Ngư ngồi dậy, cảnh giác nhìn bốn phía, tìm kiếm nơi phát ra âm thanh.

"Lên cao, khởi động."

Giọng nữ lại vang lên lần nữa.

Tiểu Ngư còn chưa hiểu chuyện gì, chợt thấy giường của mình chấn động, sau đó được nâng lên---

Cô nhấc chân muốn nhảy xuống.

Giọng nói máy móc lại nhắc nhở: "Vì để bảo vệ, xin đừng tùy tiện nhảy."

Mẹ nó!

Ý nghĩ vừa nảy ra, Nhan Tiểu Ngư nghiêng răng nghiêng lợi với hành động uy hiếp này, nhưng không dám hành động thiếu suy nghĩ, ngồi trên giường không dám nhúc nhích.

"Trên trần, mờ ra."

Ào một tiếng, trần nhà mờ ra, đúng ngay vị trí giường lớn, chỉ cần hơi ngẩng đầu liền có thể nhìn thấy ánh đèn trên tầng hai.

"Hàng hóa đã đến, xin chủ nhân kiểm tra và nhận."

Giọng nói máy móc vang lên, giường liền đặt đúng vị trí ở trên sàn nhà của tầng hai.

Tiểu Ngư nghe hai chữ hàng hóa, mặt liền nổi giận, Hàng hóa cái xằng, bản cảnh sát rõ ràng là loài người!

Không đợi cô tức giận, phía dưới ồng một tiếng, trực tiếp đẩy cô khỏi giường, ngã ngồi trên thảm lông dê, sàn nhà cũng nhanh chóng khép lại, giường lớn thì biến mất không còn dấu vết.

Tiểu Ngư nhìn chăm chăm mới biết, nơi này là phòng của thiếu gia!

"Không ai nói cho cô, bản thiếu gia ngủ trước mười giờ sao?"

Giọng nói thanh lãnh không vui truyền đến.

Tiểu Ngư bị giọng điệu này làm cho run rẩy, quay đầu nhìn lại liền thấy Nam Cung thiếu gia khuôn mặt tuấn mỹ, mặc áo choàng tắm, đang ngồi trên ghế sofa.

Khuôn mặt kia tối sầm lại.

Tiểu Ngư sững sốt ba giây mới hiểu được ý trong lời của anh, ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo tường, đôi mắt chớp chớp, vô tội nói: "Nam Cung tiên sinh, tôi hình như động phải cơ quan gì đó, nếu anh ngủ trước mười giờ, à... Cũng đã gần mười giờ rồi, vậy tôi không quấy rầy nữa... ha... ha...."

Nói xong, cô liền đứng dậy, chạy chậm về phía cửa!

Giả bộ ngu?

Thấu thiếu gia không ngăn cản, cũng không nói gì, chỉ dựa trên ghế sofa, thờ ơ nhìn cô gái đang lao ra ngoài, để xem cá muốn giả ngu có thể đạt được đến trình độ nào.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Đi tắm

Quả nhiên

Tiểu Ngư vừa mới chạy một bước, giọng nói máy móc của nữ lại vang lên lần nữa---

"Kiểm tra phát hiện hàng hóa bỏ trốn, xin dừng lại, nếu không sẽ thực hiện trừng phạt."

- a. Bắn súng giảm thanh
- b. Dùng côn điện
- c. Dùng bom virus
- d. Phá hủy cơ thể

Xin chủ nhân lập tức thi hành..."

Cả người Tiểu Ngư cứng đờ, nhất thời không dám động bước chân.

"Nhân tiểu thư thấy bản thiếu gia nên chọn cái nào?" Giọng nói của Thấu thiếu gia ôn hòa vang lên sau lưng.

Trong nháy mắt, sống lưng của đồng chí Nhan đỏ mồn hôi lạnh...

Vị thiếu gia này, chưa bao giờ trực tiếp uy hiếp người là ưu điểm của anh sao, nhưng mượn mấy móc để uy hiếp như thế này thì chẳng khác nào cặn bã, ngài không hiểu sao? Anh có biết thế nào là hèn hạ vô sỉ hay không.... Còn nữa, ai đó làm ơn nói cho cô biết những thứ công nghệ cao đó là cái gì được không? Đồng chí tác giả, cô xác định đây là trái đất sao?

Nhan Tiểu ngư muốn mở miệng hỏi, chợt cảm giác có hơi thở từ sau lưng ập đến, bao trùm lấy cả người cô, trong nháy mắt cô đã cảm thấy mùi hương lạnh lùng thơm ngát.

Cơ thể cô run lên, không hiểu tại sao lại đỏ mặt.

Thấu thiếu gia ở sau lưng ôm lấy cả người cô, cô lập tức rơi vào lồng ngực anh, hai tay bị anh giữ chặt.

Tim của anh đập vừa trầm ổn lại mạnh mẽ, giống như vĩnh viễn không sợ hãi, dù cơ thể cô đang cảm thấy nhiệt độ hơi lạnh, nhưng lúc này bị anh ôm lại có cảm giác...

Chưa bao giờ nhan Tiểu thư không tim không phổi này lại tăng nhịp tim.

"Bây giờ vẫn chưa hiểu ý trong lời nói?" Thấu thiếu gia cúi đầu hỏi, hơi thở sát bên tai cô.

Vừa nhột lại ảm áp.

Người đàn ông này đúng là cao thủ **, nhất định đã được đại diện.

Nhan tiểu thư bị đùa giỡn như thế chỉ cảm thấy cả người run lên, toàn bộ lỗ tai cũng bị anh làm cho chuyển thành màu đỏ.

Vị thiếu gia này, Trái đất rất nguy hiểm, anh có thể dừng lại hay không, đừng quyến rũ người khác như vậy chứ!

Nhan tiểu thư giãy dụa, phát hiện mình tránh không thoát liền tỉnh táo giải thích: "Thật xin lỗi, Nam Cung tiên sinh, tôi tiếp đãi bạn của anh quá bận rộn cho nên nhất thời quên mất mà tới trễ, nếu như anh một mực đợi tôi, vậy tôi chỉ có thể xin lỗi, còn bây giờ anh có yêu cầu gì không!"

Tiểu Ngư đang nói chợt thấy trước ngực lạnh lẽo, cúi đầu, thấy dây kéo trên bộ đồ người hầu bị kéo ra, trên người cô chỉ còn lại áo lót và vớ, cô sợ hãi kêu ra tiếng!

Này, đây là tình huống gì? Tại sao còn chưa giải thích gì, cô đã bị còi rồi?

"Nhân tiểu thư muốn bày tỏ thành ý với bản thiếu gia đúng không?"

Giọng nói của Thấu thiếu gia cao ngạo vang lên bên tai cô: "Đi tắm."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Bọc mình kỹ vào

Đi tắm.

Khi Nhan Tiểu Ngư nhớ lại giọng nói cầm thú này lúc ném mình vào bồn tắm..

Đến khi cô hoàn hồn thì Nam Cung Thấu đã đóng cửa đi ra ngoài.

Nếu như muốn làm cầm thú thì ít nhất cũng phải nhìn cô một lát, chứ không phải ngay cả nhìn cũng không đã đi ra ngoài đóng cửa lại..

Nhan Tiểu thư đấu tranh một lát cuối cùng quyết định khóa cửa cẩn thận rồi bắt đầu tắm.

Sau khi tắm xong lại phát hiện ra một bị kịch.

Bởi vì vừa rồi bị ném thẳng vào cho nên không có quần áo, mà bây giờ cũng không thừa cái áo choàng tắm nào, cho nên cô đang gặp vấn đề là không ra ngoài được ==!

Đúng lúc cô đang chần chừ thì chiếc TV LCD treo trên tường trong phòng tắm chợt lóe lên hình ảnh Thấu thiếu gia đang không vui vì phải chờ đợi.

Tiểu Ngư hét lên một tiếng cầm lấy khăn lông che người mình lại--

"Không cần tránh, tôi không thấy cô: "Thấu thiếu gia lạnh lùng: "Mau đỏ, màu hồng?"

Nhan tiểu thư mê mang, theo bản năng trả lời, "màu đỏ..."

Thấu thiếu gia đột nhiên đứng dậy ném lại một câu nói rồi biến mất.

"Bọc mình cho kỹ vào."

Tiểu Ngư còn chưa hiểu bốn chữ này có ý nghĩa gì.

Cửa lập tức kết một tiếng, một người cao lớn bước vào.

Có người tiến vào.

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu, từ đôi chân thon dài nhìn lên mặt, đầu liền oanh một tiếng, kéo khăn lông lên che cơ thể mình lại, sau đó cảm những chai lọ ném đến---

Nam Cung Thấu lại có thể thoải mái vào phòng đã khóa!!

"Sao anh lại tự tiện xông vào như thế hả..." Tiểu Ngư tức giận, mãnh liệt ném đồ về phía Nam Cung thiếu gia, "Đi ra ngoài, cắt ra ngoài----!"

"Tự tiện xông vào? Đây là phòng tắm của tôi."

Thấu thiếu gia hết sức nhẹ nhàng tránh được công kích của cô, đi thẳng đến trước mặt cô, bắt lấy tay cô, tức giận nói: "Nhan tiểu thư, nếu còn tiếp tục, có tin tôi vĩnh viễn khóa cô lại chỗ này không?"

Tin.

Tin trăm phần trăm.

Cũng đã nhìn thấy anh ta giết người ngoan độc như thế nào rồi, thì việc khóa một người dân bình thường như cô ở đây không phải rất dễ dàng sao?

Nhan chóng nhận rõ tình huống, Tiểu Ngư lập tức giữ chặt khăn lông, nhìn cánh tay mình bị ai kia túm chặt, đáng thương nói: "Nam... Nam cung tiên sinh, tôi đang tắm... anh... anh không nên vào... Nếu không, sẽ bị người ta hiểu lầm anh là cận bà lông lang dạ sói không biết xấu hổ..."

Rất tốt, cũng biết nói vòng nói vo mắng chửi người rồi.

Còn có biểu cảm đáng thương vô tội này, người bình thường cũng không thể làm ra được hiệu quả tan nát cõi lòng đến như vậy.

Đáng tiếc...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Đấu sức trong phòng tắm

Đáng tiếc.

Từ nhỏ Thấu thiếu gia đã tiếp xúc với những ai? Đầu là những sát thủ đẳng cấp, đủ dạng người!

Những người này am hiểu nhất là cái gì? Chỉ có vô si và vô si hơn!

Nhưng cho dù đám người này nắm trong tay kinh tế, súng đạn, thì tất cả cũng phải e ngại Thấu thiếu gia.

Tại sao?

Bởi vì Thấu thiếu gia thâm tàng bất lộ, đó mới là cảnh giới đỉnh cao của người vô si, bọn họ đều không thể cùng một cấp bậc với Thấu thiếu gia.

"Thì ra Nhan tiểu thư lo lắng tôi bị người ta hiểu lầm." Thấu thiếu gia khẽ cười, nhíu mày: "Trên đời này, tôi có rất nhiều cách để làm cho người khác câm miệng, đếm cũng không hết, Nhan tiểu thư, cô cứ yên tâm"

Tiểu Ngư bị anh nói đến mức cả người run rẩy.

Tiểu Lý Tàng Dao, đó không phải đề hình dung người này sao, người này chính là giấu đao giấu đạn trong người sao!

Người này quả nhiên là mặt người dạ thú có ý đồ bất chính với cô.

Nhan tiểu thư thấy Nam Cung Thấu thủy chung vẫn đứng gần mình, không hề có ý thả tay cô ra liền không khỏi giận dữ, quyết định giặt tay mình ra.

Cô liếc mắt nhìn xuống, đột nhiên nhấc chân, nhắm ngay chân của Thấu thiếu gia đá mạnh!

Thấu thiếu gia nhanh chóng phản ứng lại, dễ dàng né tránh, trốn thoát công kích của cô.

Tiểu Ngư cả người tràn trề lại muốn đấu với anh?

Dĩ nhiên là theo.

Mỹ nhân có lòng, thiếu gia nào có đạo lý không theo.

Tiểu Ngư một tay giữ khăn lông, một tay đưa ra công kích Thấu thiếu gia mãnh liệt.

Bỏ ngang, chém dọc.

Lênggối.

Các chiêu có thể sử dụng được, đều sử dụng.

Tiểu Ngư giữ khăn miệng thở dốc, trán đổ mồ hôi, mặt đầy phòng bị hoàn toàn không biết trong lúc độ sức đã lộ cảnh xuân cho Thấu thiếu gia nhìn hết sạch.

Thấu thiếu gia thành thạo né tránh, từ đầu đến cuối không hề ra tay, tức giận và không kiên nhẫn trong mắt đã hết, chỉ còn lại hứng thú và thường thức.

Gương mặt không tệ, dáng người cũng hoàn mỹ.

Thấu thiếu gia một tay vẫn giữ tay cô, cũng không có ý định nhìn vào bộ ngực kia, nhưng nhìn cả người Tiểu Ngư liền nhớ đến cảm giác khi sờ trũng ngực cô, không khỏi cười nhẹ, hài lòng ba phần.

Tiểu Ngư thấy anh như vậy không khỏi kêu lên: "Cái người này **! Thế mà lại có ý dâm với tôi!"

Thấu thiếu gia nhàu mày: "Cô có tư cách gì mà nói Thấu thiếu gia có ý dâm?"

Tiểu Ngư dừng lại, bây giờ không kiêu ngạo hô mình có ngực 34B nữa, cũng cần rằng liều mạng dùng toàn bộ sức lực muốn đẩy anh ra để chạy ra khỏi phòng tắm.

Lần này Thấu thiếu gia không hề tránh.

Ngược lại, vào lúc cô nâng chân lên liền đỡ lấy người cô ngã xuống!

"Đội đã nào..! Anh làm cái gì...."

Tiểu Ngư không ngờ tới, anh không né mà lại đột nhiên nghiêng người về trước, không khỏi hét một tiếng lùi về sau, lại có cảm giác người anh lao tới.

Cả người cô không có chỗ nào để dựa, liền bắt lấy anh, sau đó thì cả hai đều ngã vào bồn tắm---

Rào! Rào!

Trong phòng tắm đầy bọt nước!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Buông tôi ra

Rào!Rào!

Trong phòng tắm đầy bọt nước!

Bởi vì Thấu thiếu gia quá cao, Tiểu Ngư bị anh đè dưới thân, cả người nhanh chóng chìm dưới bồn tắm.

Cô không thích nước!

Khi Tiểu Ngư cảm giác mình sắp nghẹt thở, thì bàn tay giờ lên bắt được một vật cứng, bèn mượn lực trồi lên.

Lúc này cô cảm thấy bên hông căng thẳng sau đó có một lực mạnh mẽ ôm cô lên.

"Hô..."

Khi Tiểu Ngư ngoi được lên mặt nước, mở mắt ra liền đối diện với một đôi mắt đàn ông nóng bỏng.

Đôi mắt màu đen đầy lửa dục.

"Anh... ưm..."

Tiểu Ngư lui về sau theo bản năng, nhưng còn chưa nói xong, vừa mới được thở ba giây đã tập tức bị hơi thở nóng bỏng của anh bao trùm lấy.

Nhất thời môi của cô, lưỡi của cô, không khí của cô, tất cả của cô đều bị hơi thở thom ngát nóng bỏng bao lại, mê loạn mà giây dựa.

Nam Cung Thấu thế mà lại hôn cô... hôn cô...

Đầu Tiểu Ngư hỗn độn, không biết vì thiếu không khí hay vì anh hôn cô, căn bản không thể suy nghĩ được gì, cũng không thể hô hấp, chỉ có thể mở miệng ra tiếp nhận không khí ít ỏi từ anh, tham lam mút vào, mặc cho anh xâm nhập đòi lấy...

Rất ngọt, mùi vị rất ngọt.

Cô chưa từng biết, khi hôn một người lại có thể làm cho tim mình đập nhanh đến thế, còn có hương vị...

Như anh tức.

Như đường ngọt.

Như độc được...

Đây là mùi vị của Thấu thiếu gia

...

Nam Cung Thấu buông cô ra, Nhan Tiểu Ngư mở mắt.

Lần nữa chạm phải đôi mắt đen nhánh kia, lòng của Tiểu Ngư khẽ động, máy máy giây mà đã cuốn theo toàn bộ tâm trí của cô.

Đôi mắt này như Ngọc thạch, đen nhánh, chuyên chú.

Đúng vậy, chuyên chú, cặp mắt kia chăm chú nhìn cô, không dời đi, giống như tấm lưới, trói chặt cô, không cho cô cơ hội thờ dốc.

"Nhan tiểu Ngư." Anh gọi nhỏ: "Buông tôi ra."

Tiểu Ngư còn đang chìm vào nụ hôn của anh, ánh mắt của anh, nghe anh nói không khỏi ngẩn ngơ, vì vậy cô nhìn xuống tay mình.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Cứu sống người khác

Buông tôi ra.

Buông tôi ra...

Đợi đến khi cô phản ứng---

"A---!" Thét chói tai

"A a a a ---!" Tiếng thét chói tai không dứt.

"A a a a a a ---!" Tiếng thét cực kỳ bi thảm vang lên.

Có ý gì!

Cô, cô, thứ vừa cứu cô...

Thế nhưng lại là sinh mạng của Thấu thiếu gia!!

Trách không được, lại cứng như vậy!

Trách không được cảm giác như nắm thép trong tay, còn có xu hướng như lớn hơn!

Trách không được, cô đột nhiên bị người ta hôn,...

Thì ra là, thì ra là...

Đồng chí Nhan hoàn toàn rối tung!

Vị đồng chí này, anh tẩn xong tại sao không mặc gì chứ !

Trong bồn tắm, sóng nước còn dập dờn, tiếng nước vẫn còn đang chảy, dịu dàng chảy qua cơ thể hai người, cũng chảy qua vật gì đó trong tay của Nhan tiểu thư...

"Đây là phương thức quyến rũ người của cô?"

Sau khi tiếng thét thảm khốc chói tai kết thúc, giọng nói nhắc nhở ám muội vang lên giữa không gian yên tĩnh, Thấu thiếu gia nhìn về cô gái nhỏ, giọng nói có phần giận: "Còn không buông tay, bây giờ muốn tôi thịt cô luôn sao?"

Nhan Tiểu Ngư nghe vậy liền buông tay, mặt đỏ bừng.

Khóe mắt cô khẽ đảo qua, nhìn vào cái túi mà lúc Thấu thiếu gia đi vào đã đặt lên bồn rửa mặt, trong túi kia là bộ áo choàng tắm cùng một bộ đồ lót màu đỏ.

Màu đỏ, gói mình cho kỹ... Nhan tiểu thư chợt hiểu.

Thì ra là Thấu thiếu gia biết mình không ra được nên tốt bụng tới tặng đồ, còn báo trước cho cô biết, ngăn vạn lần bực mình cho kỹ, chỉ là cô hiểu lầm người, ồn ào đánh đập, kết quả rơi vào bồn tắm, còn vô lễ với của quý của người ta...

Tiểu ngư khóc...

Cô là cảnh sát nhân dân, sao lại có thể làm ra chuyện khốn kiếp này chứ!

Còn vừa rồi, hai người toàn thân trần trụi, Tiểu Thấu thiếu gia bị cô cầm trong tay, nhưng vẫn cường chế bản thân, tự chủ, tất nhiên anh là chính nhân quân tử.

Tiểu Ngư ảo não, không dám nói tiếp nữa, chỉ co rúm trong nước không dám cử động.

Anh đè trên người cô, vật kia cứng rắn nóng bỏng, đang ở trên bụng cô, nóng kinh người.

Lòng cô cuồng loạn, chỉ sợ mình thiếu thận trọng sẽ khiến cho anh có hành động bá đạo cảm thú.

Thấu thiếu gia thấy mặt cô đỏ bừng, không khỏi khô cổ họng, cơ thể đè mạnh lên cô gái, gần sát hơn.

Gần như bây giờ liền muốn cô gái không hiểu chuyện này.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Làm ấm giường là được rồi

Gần như bây giờ liền muốn cô gái không hiểu chuyện này.

"Đừng..." Nhan tiểu Ngư cảm giác được ** kiên định đang chĩa vào bụng mình, cũng cảm thấy người anh gần người mình hơn, không khỏi sợ hãi hô lên, cầu xin: "Xin đừng chạm vào tôi..."

"Cô có tư cách muốn tôi chạm cô sao?"

Thiếu gia trào phúng, giọng nói khàn khàn.

Tiểu Ngư bị hơi thở của anh trên choker đến phát run, cúi đầu khàn khàn giải thích: "Nam Cung tiên sinh, tôi biết rõ, anh không phải là người cường đoạt không biết nói lý, nếu như anh muốn dùng quy tắc ngầm cũng không cần chọn tôi làm đối tượng đúng không? Nhưng chuyện vừa rồi đều là lỗi của tôi, tôi xin lỗi, nếu như hành động của tôi khiến cho anh hiểu lầm vậy tôi xin lỗi anh, dùng sự thành khẩn trăm phần trăm nói xin lỗi..."

Những lời này vô cùng thành khẩn, thậm chí không tiếc lời tự chê bai mình.

Sau khi Tiểu Ngư nói xong, ngẩng đầu lên, thì thấy Nam Cung Thấu đang nhìn mình, ham muốn trong mắt đã sớm biết mất, hoàn toàn bình tĩnh.

Ánh mắt kia giống như không để ý đến lời nói của cô, trong mắt anh chỉ có mặt mũi cô.

"Đi ra ngoài." Thấu thiếu gia quay người đi: "Làm ấm giường là được rồi."

Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc một chút, như được đặc xá, lập tức leo ra khỏi bồn tắm, quần khăn tắm quanh người, nhặt bộ đồ hầu gái của mình lên, lập tức xông ra ngoài rồi khỏi hiện trường phạm tội.

Ra khỏi cửa, mặt vừa thành khẩn liền chuyển thành oán giận.

Trốn, phải trốn thôi!

Tiểu Ngư căn bản không để ý đến chuyện Thấu thiếu gia nói, giờ chân mở cửa xông ra bên ngoài---

Cô muốn nhanh chóng thoát ra khỏi tòa nhà Nam Cung này, cho dù làm trái với lương tâm cũng muốn chạy!

Người ở nơi này, thật sự không bình thường!

@@

Thấu thiếu gia tắm nước lạnh, mặc lại áo khoác tắm, sau khi đi ra ngoài, lại thấy bên ngoài không có người, thì trên mặt cũng không có vẻ gì là ngạc nhiên.

Thiếu gia nhàn nhã đến ghế sofa ngồi xuống, bụng trà lên, từ từ uống.

Một phút sau.

Bốp----

Cửa phòng ngủ bị đẩy mạnh ra, vô số tiếng súng bắn, Nhan tiểu thư bọc ga giường lăn vào.

Cô thờ dốc, lau mồ hôi trên trán vừa lăm lăm oán trách: "Một người bình thường cũng không có nhưng nhiều súng tự động bắn ra từ đâu vậy, đây không phải là ngôi nhà bình thường sao?"

Nhan tiểu thư vừa ra khỏi cửa đã bị cảnh cáo, bị tia hồng ngoại rà soát, còn bị súng thật cần quét nếu không phải cô cơ trí trở về thì đã sớm mất mạng rồi...

"Nhan tiểu thư."

Phía sau vang lên giọng nói trầm thấp nhắc nhở.

"Cảnh cáo cô một tiếng, tôi đi ngủ trước mười giờ, làm ấm giường thật tốt đi."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 68: Giá của dung nhan này

Theo tiểu thuyết ngôn tình mà Nhan Tiểu Ngư biết, hai chữ này đồng nghĩa với JQ trong truyện, khi mà nam chính có ý cưỡng đoạt nữ chính.

Mà.

Khi cô bị Thấu thiếu gia ném lên giường, mười phút sau lại đó bị Thấu thiếu gia ném xuống, thì ý tưởng này của cô hoàn toàn bị phá bỏ.

Thấu thiếu gia vén chăn lên giường nằm, nhìn về phía cô bị ném lên sô pha, cảnh cáo.

"Bởi vì Nhan tiểu thư lỗ mãng, nên đã khởi động hệ thống phòng ngự ở hành lang, cho nên lúc này Nhan tiểu thư đừng cố gắng mưu đồ bất chính gì thêm nữa."

Dứt lời, Thấu thiếu gia bày ra vẻ mặt cao ngạo hừ nhẹ một tiếng, ngủ.

Nhan tiểu thư, nhất thời hết ý kiến ---

Thì ra là nhà Nam Cung **, thật đúng là làm ấm giường là xong sao, đây chẳng lẽ là quy củ tổ truyền nhà Nam Cung sao

Còn nữa... cái gì mà hệ thống phòng ngự bla bla, Nam Cung thiếu Đường gia sao lại rảnh rỗi nghiên cứu phát triển nhưng thứ này ngoài phòng mình, anh rốt cuộc là có bao nhiêu rảnh rỗi chứ?

Bị vu oan thành sói xám, Nhan Tiểu thư mặc dù buồn bực nhưng không còn lực để châm chọc nữa rồi, ít nhất cô vẫn an toàn.

Trông thấy Thấu thiếu gia cách mình một khoảng hình như thật sự đã đi ngủ, cô liền không tiếng đầu thờ dài cảm thấy mệt mỏi nằm một góc ở sô pha khép mắt lại, ngủ...

...

Ban đêm

Khi kim đồng hồ trên tường chỉ trời đã rạng sáng.

Thấu thiếu gia đi về phía sô pha, cúi người chậm rãi vuốt ve khuôn mặt của cô gái nhỏ, ánh mắt sâu thẳm.

Gương mặt này...

Thật sự giống như đã quen biết, để lại ấn tượng mờ hồ trong tâm trí anh..

~~~~~

Tiểu Ngư luôn dậy sớm, không tới sáu giờ cô đã dậy, sau khi quay đầu mới phát hiện Thấu thiếu gia còn dậy sớm hơn cả cô, trong phòng đã không còn bóng người.

Cô phát hiện không thấy bộ đồ hầu gái hôm qua đâu nữa, liền tùy tiện nhặt áo sơ mi lớn của Nam Cung Thấu mặc vào, chân không đi ra cửa, cẩn thận quan sát xem hệ thống phòng ngự còn hoạt động hay không mới rón rén đi về phòng mình.

"Mỗi làm ăn ở châu Phi, xếp xong cho những người trong vụ mua bán nô lệ phi pháp. Giao dịch ở Đông Âu còn có tình tăng giá, không nên gấp gáp, tạm thời để đó, toàn bộ súng đạn rút về cung cấp cho khu vực Châu Á – Thái Bình Dương, lệnh cho ba cán bộ cốt lõi, không buôn bán ma túy, đây là quy củ của nhà Nam Cung."

Tiểu Ngư đứng trước cửa thư phòng sừng sốt một chút.

Là giọng của Nam Cung Thấu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tài miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 69: Sờ soạn xong rồi muốn quỵt nợ

Cửa thư phòng chưa khép lại hoàn toàn, còn chút khe hở.

Cô nhìn vào bên trong thấy Thấu thiếu gia ngồi ở ngay giữa, đang mở hội nghị qua video với nhà Nam Cung

Anh nghe báo cáo, thỉnh thoảng nói mấy câu mệnh lệnh, cân nhắc thấp giọng đáp vài tiếng, giọng điệu trầm thấp, mỗi khi ra một quyết định gì, giữa hai hàng lông mày thể hiện vẻ thành thực và quả quyết lạnh lùng, đáng để tất cả mọi cô gái mê luyến.

Chỉ mới hai mươi mốt, nắm trong tay mạch máu kinh tế của cả một gia tộc xã hội đen, nắm rõ tình hình mở rộng súng đạn ở mỗi một nơi trên thế giới, đây là năng lực của Nam Cung Thấu.

Nhan Tiểu Ngư nghe giọng anh ra lệnh, cặp kính trên mặt thể hiện phong độ trí thức của Nam Cung Thấu, không khỏi kính nể anh mấy phần.

Không phải ở năng lực của anh, mà là ở nguyên tắc giao dịch của anh, cùng với việc chăm sóc, sắp xếp cho những người vô tội, còn có không giao dịch ma túy, giống như cho cô cảm giác đây là lần đầu tiên cô biết Nam Cung Thấu, cũng làm cô rõ ràng nhận thức của cô đối với giới xã hội đen là quá phiến diện rồi.

"Vào đi."

Hộp xong, Thấu thiếu gia liền ngẩng đầu nhìn về phía Nhan Tiểu Ngư.

Bị phát hiện rồi!

Nhan Tiểu Ngư 阼, không thể làm gì khác hơn là kiên trì mở cửa đi vào.

Khi cô đứng ở cửa, Thấu thiếu gia nghiêng đầu thì sững lại, ánh mắt hứng thú, nhìn cô mặc chiếc áo sơ mi của mình, chân váy khề nhướn lên.

Áo sơ mi lớn không thể che giấu được đường cong xinh đẹp của cô, thậm chí được ánh nắng sớm chiếu rọi càng lộ vẻ lung linh hấp dẫn, mặt mũi ngầy thơ ngốc nghếch, chân dài trắng nõn, đi chân không nhẹ nhàng, mát mẻ, lại gợi cảm.

"Cô luôn đợi tôi ra lệnh mới chịu đi chuyển sao?" Thấu thiếu gia lấy kính xuống, bắt mắt: "Tôi đây, đến chỗ của tôi."

Tiểu Ngư nhìn đáng vẻ chinh tề của anh, chẳng biết tại sao mỗi khi ánh mắt của anh nhìn cô thì trái tim cô lại loạn nhịp.

Cô bất đắc dĩ tiến đến, đứng trước mặt Nam Cung Thấu.

"Ai cho cô mặc áo của bản thiếu gia?" Thấu thiếu gia nhướn mày.

Tiểu Ngư không tự nhiên kéo áo: "Ngại quá, tôi không tìm được quần áo của mình, tôi sẽ giặt sạch sẽ cho Nam Cung tiên sinh, là phẳng gấp gọn mới trả về."

Hình như Thấu thiếu gia cũng không có ý làm khó cô, chỉ nhìn cô một lát rồi nhỏ giọng ra lệnh: "Đi ra ngoài đi."

Nhan Tiểu Ngư không hiểu, cũng a một tiếng liền xoay người đi --

Lúc này Thấu thiếu gia đứng lên, cơ thể cao lớn đến gần cô, tay nắm chặt cằm cô, cúi đầu, liền ngậm lấy môi cô.

Nhanh nhưng dịu dàng.

Không kịp chuẩn bị.

Tiểu Ngư kinh hãi, anh... anh...

Chỉ là khề hôn, cũng không xâm nhập sâu.

Nam Cung Thấu khề hôn, lại buông cô ra, bình tĩnh lệnh cho cô: "Đi chuẩn bị bữa sáng đi."

Tiểu Ngư bị anh hôn đến hoảng hồn, nhất thời đỏ mặt: "Anh! Anh ra lệnh thì ra lệnh, anh hôn tôi làm gì?"

"Nhan Tiểu Ngư, sờ soạng xong rồi muốn quyết nợ hả?" Thấu thiếu gia nhìn cô, mặt mày nguy hiểm: "Cô không biết không chịu trách nhiệm với tôi sẽ có kết quả gì sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 70: Người phụ nữ của lão đại

"Nhan Tiểu Ngư, sờ soạng xong rồi muốn quyết nợ hả?" Thấu thiếu gia nhìn cô, mặt mày nguy hiểm: "Cô không biết không chịu trách nhiệm với tôi sẽ có kết quả gì sao?"

Thấu thiếu gia cảm thấy đây là câu nói vô cùng hài hòa.

Nhan tiểu thư lại cảm thấy, đây là câu uy hiếp trần trụi.

Phụ trách... Tiểu Ngư giỡn giữa giải thích: "Là do tôi vô ý sơ suất."

"Nếu như cô có tâm, thì sự rằng bây giờ ở đây chỉ là cổ thi thể, không phải sao?" Thấu thiếu gia cười.

Nhan Tiểu Ngư nổi da gà đầy người, cả người run rẩy mãnh liệt: "Tôi không có tiền..."

"Bản thiếu gia nói tiền à?"

"Vậy... vậy anh muốn tôi phụ trách thể nào.."

Mặt Tiểu Ngư xám xịt, chỉ sợ Thấu thiếu gia sai người đi tiêu diệt mình.

"Tôi." Thấu thiếu gia lại gần, tay chỉ vào lồng ngực, mặt mũi môi dần dần trượt xuống trước ngực cô, eo cô, mông cô, đôi chân trắng nõn của cô: "Những thứ này, đều là của tôi, hiểu chưa?"

Tiểu Ngư chợt cảm thấy, thế giới âm đạm liền sáng bừng rồi, cô thương tâm: "Nam Cung tiên sinh, tôi mặt mũi xấu xí không đáng thương thức, anh không thể để tôi làm tình nhân bí mật của anh được, cơ thể của tôi là vì nhân dân, kiên quyết không thể làm những chuyện vũ nhục đảng nhân dân, huy hiệu cảnh sát được.."

"Nhan tiểu thư tuổi còn trẻ mà đã lẳng tai sao?" Thấu thiếu gia hừ nhẹ, hỏi ngược lại, nhưng lại đến gần cô hơn: "Lỗi tai nào nghe được bản thiếu gia nói bốn chữ tình nhân bí mật vậy?"

Tiểu Ngư nghiêm trọng: "Anh, chẳng lẽ, chẳng lẽ..." Thật sự muốn giết người diệt khẩu?

"Sau này, tôi chính là bạn trai của cô."

Bỏ lại một câu như vậy, Thấu thiếu gia liền buông cô ra tiếp tục ra lệnh: “Chuẩn bị bữa sáng kiểu Trung Quốc, tôi có thói quen dùng cơm lúc tám giờ, không cho phép làm trễ."

Dứt lời, liền đi ra ngoài.

Nhan Tiểu Ngư đứng lại trong thế giới khiếp sợ, trước mắt như bị sét đánh, liên tục bỏ mình

Bạn trai...

Bạn trai?

Đây là cái gì?

Thiếu gia xã hội đen còn cần bạn gái sao?

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu, chợt cảm thấy trên trán mình dán năm chữ vàng 24K sáng loáng...

‘Người phụ nữ của lão đại!’

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Kỹ thuật câu cá

Câu cá không hề đơn giản, đòi hỏi sự nhẫn nại và thận trọng.

Bắt cá lại càng khó hơn, yêu cầu phải giữ được trong tay, và kỹ thuật.

Thời cơ bắt cá, vị trí nắm cá, cùng việc nắm rõ phương hướng và suy nghĩ của cá, đây đều là điểm quan trọng.

Khi một con cá toàn thân đều phòng bị bạn, tình nguyện đợi bạn ở trước cửa phòng tắm, tình nguyện ngủ trên ghế salon của bạn, tình nguyện mặc áo sơ mi của bạn rêu rao khắp nơi, càng vào một khắc trông thấy bạn mà dừng chân lại, nhìn đến si mê...

Như vậy, con đường làm quân tử đã sắp có thể kết thúc rồi...

Thấu thiếu gia nghĩ đến người phụ nữ kia mặt đầy khiếp sợ nhưng lại không có biểu tình phản bác, khoe miệng không khỏi cong lên, bàn chân mạnh mẽ đạp một cái, tăng nhanh tốc độ.

Bên cạnh, Đường Táp vừa thấy ánh mắt Thấu thiếu gia đầy đắc ý thì liền biết lần này nhất định là anh đã đạt được mục đích nham hiểm nào đó, hơn nữa tâm tình lại cực kỳ tốt.

Nhưng mà...

"Tiểu Thấu à, máy bay mô hình lắp ráp tư nhân cỡ nhỏ này tôi còn chưa kiểm nghiệm hoàn toàn, cậu cứ tăng tốc độ bay vào tầng khí quyển như vậy, chỉ sợ là nó sẽ báo hồng đó!" Đường thiếu gia có tâm nhắc nhở: "Và lại, tôi cũng không mang theo trang bị nhảy dù, nếu như máy bay xảy ra chuyện... Đối với người lớn tuổi như anh Đường đây sẽ có uy hiếp tính mạng đó..."

Thấu thiếu gia làm như không nghe thấy, tiếp tục tăng tốc——

Đường Táp lại càng sợ hãi hơn, anh nắm chặt tay vịn, cao giọng kêu: "Tiểu Thấu, Anh Đường của cậu còn chưa đầy ba mươi, còn chưa kết hôn sinh con, chị tôi lại chán ghét con trai, cậu làm như vậy, Đường gia sẽ tuyệt hậu đó a a a!"

"Mang người của anh đi." Thấu thiếu gia giảm tốc độ lại, nhú mày uy hiếp: "Cho anh ba ngày."

"Được, được, tôi bảo đảm!"

Đường Táp hô to, Thấu thiếu gia lại giảm tốc độ, bắt đầu vũng vàng hạ xuống.

Đường thiếu gia thờ dài, mặt đầy chán chường——

Hạ Lăng này, vừa ý ai không được, tại sao hết lần này tới lần khác cứ vừa ý người phụ nữ của Thấu thiếu gia làm gì?

Mặc dù Thấu thiếu gia nguy hiểm, có lẽ thực sự phải đem Hạ Lăng đi, nhưng Hạ Lăng này cũng không phải là một người đơn giản, người này cũng rất khó đối phó đấy!

Đường thiếu gia vô cùng rối rắm.

.....

Nhan Tiểu Ngư thay quần áo vào phòng bếp, lúc chuẩn bị bữa ăn sáng thì ngẩn ngơ, đột nhiên sau eo bị hai cánh tay hớn hờ ôm lấy, cô còn chưa kịp phản ứng thì một gương mặt tuấn tú đã đến gần. Không sai, chính là tiểu thiếu gia Hạ Lăng.

Tay Hạ Lăng rất không an phận, ôm eo xong lập tức trực tiếp đưa lên, lúc đặt trên ngực bạn học Nhan thì bắt đầu chắc chắn: "Tiểu tiểu Ngư, ngực cô phát triển không đạt chút nào, ăn nhiều đu đủ một chút đi, gia đây thích phụ nữ ngực to..."

Bạn học Nhan nhắc chân đạp một cái, Hạ Lăng kêu đau một tiếng buông tay nhảy ra phía sau, ôm chân mình gào khóc không ngừng.

Tiểu Ngư hoàn toàn nổi giận!

Tuy rằng quy tắc của cô là tuân thủ luật pháp, tất cả vì nhân dân phục vụ. Cô ở Nam Cung gia này, bị một Thấu thiếu gia lỏng dạ vô cùng xấu xa ôm hôn cô, tuyên bố cô là bạn gái, cô không dám phản kháng đã quá là bức bối rồi! Thế mà vẫn còn một người đàn ông thứ hai mặt dày vô sỉ chỉ biết vô lễ con gái nhà lành tới tham gia náo nhiệt... Làm một bữa cơm cũng không yên, nếu cô còn không dạy dỗ tiểu tử này một trận thì thật sự quá uổng phí cho cô là đã từng là cảnh sát!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 72: Quý trọng sinh mạng, cách xa bom mìn

"Hạ thiếu gia!" Tiểu Ngư quay đầu, giờ dao thái lên tức giận nói: "Xin anh chú ý lời nói cử chỉ được không? Nhấn nhin của tôi có giới hạn, nếu như anh cứ tiếp tục nữa như vậy nữa thì đừng trách tôi không khách sáo!"

Hạ Lăng nhìn tiểu mỹ nhân tức giận một cái, nhất thời ha ha cười làm lành: "Tiểu Ngư, cô đừng nóng giận mà, tôi chỉ đùa với cô thôi, tôi không phải là người không đứng đắn như vậy. Tôi thấy sắc mặt cô không tốt, tâm tình không được vui nên mới đùa với cô, cô đừng để trong lòng mà. Thật ra thì hình dáng ngực cô vô cùng đẹp, tôi đặc biệt thích, nếu không thì tôi cũng sẽ không nhìn được mà sờ như vậy đúng không? Nếu cô không thích, sau này tôi sẽ không sờ nữa, tôi mà sờ nữa thì cô cứ chặt tay tôi, được không, được không..."

Hạ Lăng cười đùa cợt nhả nhưng giọng lại chân thành.

Tiểu Ngư tức giận, bùng phát được một nửa thì lại không biết có nên tiếp tục hay không.

"Lần sau chú ý là được rồi!"

Nhan Tiểu Ngư cố ý trừng mắt cảnh cáo một tiếng, sau đó cô xoay người, không truy cứu nữa, tiếp tục chuẩn bị đồ ăn.

Hạ Lăng thấy cô hiền lành như vậy, hai mắt liên tục nhìn bốn phía, vui vẻ chạy tới, nằm dài trên bàn trong nhà bếp hỏi: "Nhan Tiểu Ngư, cô nói gia biết ai chọc cô tức giận, nói không chừng gia có thể giúp cô."

Nói cho anh?

Với trình độ này của Hạ Lăng, có thể đấu với Nam Cung Thấu sao?

"Không có gì."

Nhan Tiểu Ngư lắc đầu, không nói nhiều, tập trung nấu cơm.

Hạ Lăng chống cằm nhìn Nhan Tiểu Ngư một chút, đột nhiên Hạ Lăng gào lên: "Có phải Nam Cung Thấu ép buộc cô không? Anh ta là tên độc mồm độc miệng luôn không có lòng tốt, nếu anh ta dám bắt nạt cô, tôi..."

"Anh như thế nào?" Tiểu Ngư múc thức ăn ra, cầm sữa đậu nành và đĩa thức ăn lên, trực tiếp hỏi: "Hạ thiếu gia định giúp tôi thế nào?"

Chẳng qua Hạ Lăng cũng chỉ tức giận nên buột miệng nói ra thôi, không nghĩ đến Nhan Tiểu Ngư lại hỏi như vậy, không thể làm gì khác hơn là nắc một tiếng, không nói được câu nào.

Nam Cung Thấu... Đừng nói toàn bộ Nam Cung gia, dò hỏi người trên đời này, có mấy ai dám trêu vào anh ta chứ?

Tiểu Ngư thấy Hạ Lăng không nói lời nào thì đã biết câu này rất khó trả lời, chắc là không thể nói được. Cô lại nghĩ tới việc cho đến bây giờ, hình như Hạ Lăng chưa từng xuất hiện cùng một chỗ với Nam Cung Thấu, thì cô đã hiểu, Hạ Lăng sợ hãi và kiêng kỵ Nam Cung Thấu tới mức độ nào.

"Hạ thiếu gia." Cô không nói thêm nữa, bê đĩa thức ăn lên nói: "Tôi để bữa ăn sáng cho anh ở chỗ này, anh cứ từ từ dùng đi, tôi đi phục vụ Nam Cung tiên sinh."

Dĩ nhiên Hạ Lăng biết, từ trước tới nay, bữa ăn sáng của Thấu thiếu gia đều ăn đúng giờ, còn có nguyên tắc không được sớm cũng không được muộn.

Nhưng lúc này Hạ Lăng nhìn thấy Tiểu Ngư cả người sạch sẽ ngăn nắp, hiền lành đáng yêu, hiểu chuyện lại đi phục vụ tên mạt quý kia thì không khỏi siết chặt nắm tay lại, lòng đầy phần nộ nói: "Yên tâm đi, Tiểu Ngư, một ngày nào đó, tôi sẽ đoạt lại cô từ trong tay Nam Cung Thấu. Đến lúc đó không ai có thể dùng gậy đánh uyên ương để can thiệp vào tình cảm giữa chúng ta! Cô nhất định phải hoàn toàn thuộc về tôi!"

Đây là lời tuyên thệ cầu huyết gì vậy trời...

Đồng chí Nhan trầm hồi trời.

Cô nhìn thấy gương mặt đầy ý chí chiến đấu, hai mắt sáng lên của Hạ thiếu gia thì lập tức bê đĩa thức ăn lên, nhanh chóng lạng lẽ đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 73: Điện thoại của Duy An

Đường như hôm nay Thấu thiếu gia bận rộn rất nhiều việc, sau khi anh trở về từ bên ngoài thì vẫn nhìn chăm chăm vào mấy bản kế hoạch đề nghiên cứu, chỉ yên tĩnh chống chiếc cằm xinh đẹp mà không nói gì.

Lúc Tiểu Ngu bẻ bữa ăn sáng đi vào, thật ra trong lòng cô rất thấp thỏm, nói đúng hơn là tim đập nhanh điên cuồng. Cô rất sợ vào thời điểm bình thường như lúc này lại phát sinh loại chuyện như trong phòng tắm tối hôm qua, còn có chuyện không thể tưởng tượng nổi làm lòng cô chấn động như sáng sớm hôm nay nữa. Cho nên từ lúc bước vào cửa, Tiểu Ngu luôn tỏ ra rất cẩn thận, ngay cả động tác để chén đĩa cũng vô cùng nhẹ nhàng, không dám tạo ra bất kỳ tiếng động dư thừa nào...

"Hai ngày tới không cần chuẩn bị đồ ăn."

Thấu thiếu gia không đưa mắt nhìn cũng biết cô đã làm đến bước nào, lên tiếng phản phó.

Đúng lúc Tiểu Ngu đang chuẩn bị mang cái khay trốn ra ngoài, vừa nghe lời này thì lập tức gạt đầu đồng ý, ôm lấy khay đựng thức ăn chạy như bay ra ngoài, nhanh chóng trốn khỏi hiện trường. Giống như ở chung với anh thêm một giây thì cô sẽ chịu thêm ba phần đau khổ vậy.

Thấu thiếu gia liếc nhìn cháo trắng và chút thức ăn ngon miệng kia cũng không có tức giận và không vui, chẳng qua là anh bẻ cháo lên ném thử một miếng, môi mông hải lòng cong lên.

Là người, khi đối mặt với việc tâm tình trong lòng đột nhiên thay đổi thì đều cần thời gian thích ứng.

Thế thì, anh sẽ cho con cá này một ít thời gian làm quen vậy.

Khi Nhan Tiểu Ngu chạy về phòng mình thì cô mới ý thức được mình có thể có được mấy ngày tự do, trong lòng không khỏi vui vẻ, miệng cũng cong lên.

Cô rất cuộc... Rất cuộc không cần đối mặt với xã hội đen khủng bố Thấu thiếu gia dọa người đó nữa...

Ông nội, em gái, Tiểu Ngu thật là nhớ hai người, Tiểu Ngu rất muốn về nhà...

Nghĩ tới em gái, em gái liền xuất hiện.

Nhan Tiểu Ngu mới vừa tự mình thương xót mấy giây thì điện thoại quan tâm của Nhan Duy An đã gọi đến ——

"Chị! Anh Giang đến trường học tìm em nói chị biến mất rồi, có chuyện gì xảy ra vậy?"

Giọng nói Nhan Duy An hết sức vội vàng: “Anh Giang nói chị phạm vào sai lầm nhỏ, bị tổ chức tạm thời đình chỉ dài hạn một khoảng thời gian. Anh Giang nói mấy ngày nay không tìm được chị, điện thoại cũng không gọi được, còn nói nhà trọ cũng đã trả lại, chị hoàn toàn biến mất. Chị, em cũng gọi lên tục mấy giờ chị mới bắt máy, bây giờ chị đang ở đâu vậy?"

Tiểu Ngu nhớ tới việc sáng sớm hôm nay mình mới chính thức bắt đầu sử dụng điện thoại di động do Thấu thiếu gia đưa tặng, không khỏi xấu hổ, nhỏ giọng trả lời: "Chị... chị đi du lịch..."

"Nói vậy! Bình thường chị nhin ăn nhin xài tích góp tiền cho em đóng học phí, cho ông nội tiền sinh hoạt, đi chơi xuân bên ngoài ngoại ô mười dặm cũng không nỡ đi, làm sao có thể đi du lịch một mình được!"

Trò lừa gạt quen thuộc của cô lập tức bị bạn học Duy An vạch trần.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Thế giới vạn vật tới mức độ nào

Trò lừa gạt quen thuộc của cô lập tức bị bạn học Duy An vạch trần.

Tiểu Ngu vội la lên: "Chị... chị không lừa gạt em, chị đi với bạn, chính là vì bị đình chỉ nên muốn giải sầu một chút, hai người chia sẻ với nhau..."

"Nếu như là thật, tại sao không cho em biết một tiếng, cũng không nói cho anh Giang?" Duy An tiếp tục tra hỏi.

Tiểu Ngu nhỏ giọng tranh cãi: “Người ta, người ta chỉ muốn phản nghịch một chút thôi mà..."

"Chị, em đã chắc chắn ba phần là chị đang lừa gạt em.” Duy An phân tích: “Trừ khi chị nói cho em biết chị đi cùng với bạn nào, nếu không, dựa vào giọng nói vừa rồi của chị, còn có mức độ mập mờ, run rẩy trong lời nói của chị..."

Tiểu Ngu hoảng hốt nôn nóng nói: “Nam Cung Thấu, chị ở cùng Nam Cung Thấu."

Đầu bên kia đột nhiên trầm mặc.

Hồi lâu mới nói: “Hà, là vị Nam Cung công tử kia sao?"

Tiểu Ngu chuẩn bị nghe Duy An phê phán, đau lòng ôm đầu tự mình kiểm điểm "Duy An, tin tưởng chị, chị không phải muốn bám vào người giàu có, chị chẳng qua là..."

Cạch! Duy An lập tức cúp điện thoại.

Tiểu Ngu sùng sốt một chút, nghe tiếng báo bận trong điện thoại thì sợ hãi. Không thể nào, đứa em gái tốt đẹp hiền lành như nước của cô tức giận rồi sao?

Thế nhưng một giây kế tiếp, loại suy nghĩ này của cô lại bị đánh vỡ.

Đình linh linh tiếng điện thoại vang lên, Tiểu Ngu bận rộn nhấc máy, mở miệng lập tức giải thích: “Duy An, em đừng nóng giận, ngàn vạn lần đừng nói cho ông nội, chị lập tức..."

"Chị, chị cứ việc chơi đi." Duy An cắt đứt lời cô, giọng nói hết sức bình tĩnh: "Tiểu sử của Nam Cung công tử em đã xem trên báo chí, tạp chí và nghe đồn rồi, anh ấy là một quân tử, cũng xem như là giao phó cho người tốt. Chị tự có chừng mực, em biết. Nếu đã như vậy thì em yên tâm rồi, trở lại nhớ liên lạc với em, đừng để cho em và anh Giang lo lắng."

Cạch.

Lại cúp máy.

Trái tim Tiểu Ngư tan vỡ ——

Em gái, sao bây giờ em lại thay đổi nhiều như vậy!

Còn nữa, cái gì mà là một quân tử... Có thể giao phó cho một người tốt...

Là nhìn thấy anh ta giết người sao? Là biết anh ta mua đi bán lại vũ khí đạn dược sao? Là biết ba chữ Thấu thiếu gia trong giới xã hội đen khiến cho biết bao người sợ hãi sao?

Người như vậy mà báo và tạp chí lớn lại đưa tin ca ngợi, cái thế giới này đã vận vẹo tới mức độ nào rồi đây!

@@@@@

Bữa trưa, quả nhiên Thấu thiếu gia không trở lại. Bữa ăn tối, Thấu thiếu gia cũng không có bất cứ động tĩnh gì.

Nghe chú An nói, thiếu gia đã bay đến nước Đức xử lý một số việc rồi.

"Cuộc sống âm áp bình thường thế này thật tốt biết bao..."

Tiểu Ngư nhìn đĩa thức ăn bị mình và chú An quét một cái sạch bong, cười rất vui vẻ: "Chú An, chú thật biết cách chăm sóc người khác, gả cho chú làm An phu nhân, đời này nhất định rất rất hạnh phúc đi..."

Chú An vốn đang cười rất hiền hòa nhưng khi nghe cô nhắc tới An phu nhân, khóe miệng hơi cứng đờ, chuyển thành mấy phần khổ sở: "... Có lẽ vậy."

Cô ấy hạnh phúc sao?

Ngược lại An Ngôn chưa từng nghe cô ấy nhắc tới hai chữ đó... Thậm chí ngay cả thứ cô ấy mong muốn nhất, An Ngôn cũng không cách nào cho được.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 75: Oán niệm của Bạch nữ vương

"Chú An, tại sao cháu chưa từng thấy vợ của chú thế?" Tiểu Ngư nổi lên hứng thú, nằm bò trên bàn hỏi: "Con của Chú An đang ở thành phố D sao, là đang học đại học, hay là đã đi làm rồi?"

Đứa con...

Tay phải chú An bắt ngờ nắm lại, siết chặt, hồi lâu mới buông ra.

An Ngôn nhú nhú mày, vô lực cười một tiếng, cũng không nói gì. Sau đó đứng dậy, yên lặng thu dọn đồ đạc, một mình trở về phòng, chỉ để lại cho Tiểu Ngư một bóng lưng hiu quạnh.

Tiểu Ngư nhìn chú An rời đi, không khỏi kinh ngạc mấy phần, cuối cùng cô bưng tỉnh bùm miệng lại, trên mặt đầy vẻ hối hận.

Mỗi một bóng lưng cô đơn đều có câu chuyện bi thương mà không ai biết.

Chẳng lẽ, vợ của chú An đã mất rồi, do mình nhắc tới mới gọi lên chuyện thương tâm nên chú An không nói một lời mà trở về phòng?

Ôi trời, gần đây cô thật là càng ngày càng không nhạy cảm, càng ngày càng không biết nhìn sắc mặt người khác mà nói chuyện.

Nước Bạch Nguyệt.

Nữ vương bộ hạ Bạch Khuynh Thành mặc quần áo lộng lẫy đang ngắm hoa, chợt nhảy mũi mạnh một cái ra ngoài, làm đàn bướm trong khóm hoa phía đối diện giật mình bay mất...

"Bộ hạ, có phải sáng nay gặp gió lạnh nên bị cảm rồi hay không?" Hầu nữ vội vàng khoác thêm áo choàng cho Bạch nữ vương, vội vàng nói: "Nô tỳ lập tức đi tìm bác sĩ hoàng gia đến cho bộ hạ."

Đứt lời, hầu nữ vội vã đi gọi điện thoại cho viện trưởng bệnh viện hoàng gia.

Bạch Khuynh Thành thờ dài, kéo áo choàng, đôi mắt xinh đẹp chứa đựng ai oán, lâm bầm một mình: "An Ngôn, anh có bản lĩnh thì vĩnh viễn đừng bao giờ trở lại cho tôi..."

"Nữ vương bộ hạ, bảo trọng thân thể."

Viện trưởng hoàng gia anh tuấn cao lớn đã tới, mái tóc màu đen mềm mại, thân thể cao ngất, khuôn mặt tuấn tú cùng với khí chất quý tộc, chàng thanh niên này có một đôi mắt trong suốt nhưng lại chịu đựng quá nhiều quá khứ nặng nề đau thương.

"Tiểu Hi." Bạch Khuynh Thành nhìn em trai mình, thờ dài nói: "An Ngôn chậm trễ không trở về, luôn muốn chị một thân một mình đối mặt với đám lão già hùng hổ dọa người kia..."

"Bệ hạ." Bạch Hi nói nhỏ nhắc nhở, giọng nhàn nhạt: "Gió lớn rồi, về cung trước đi."

Bạch Khuynh Thành thấy Bạch Hi mặt đầy mệt mỏi thì biết em trai cô lại chạy cả đêm từ Bạch Nguyệt tới trung tâm Nam Cung để đi gặp cô gái trong, theo đuổi đã mấy năm, nhưng vẫn không được cô gái đó chấp nhận.

"Người của An gia, đã niệm chú cái gì cho chúng ta rồi..."

Bạch Khuynh Thành lẩm bẩm một tiếng, đứng dậy gạt đầu, ưu nhã khoác lên cánh tay Bạch Hi đưa ra, đi đến chiếc xe hơi quân đội màu đen phía sau lưng...

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 76: Thời gian hạnh phúc của Nhan Tiểu Ngư (1)

Cuộc sống không có Nam Cung Thấu ở đây chính là khoảng thời gian Nhan Tiểu Ngư hạnh phúc nhất.

Mọi việc chú An đều xử lý ổn thỏa, chú ấy rất biết cách chăm sóc Tiểu Ngư thoải mái, còn Hạ Lăng, mặc dù thích quậy một chút nhưng bởi vì tuổi tác gần nhau nên có rất nhiều đề tài chung với Tiểu Ngư. Chẳng qua là khi Hạ Lăng ôm đàn ghi-ta biểu diễn với cô kỹ năng chơi nhạc rock điêu luyện sắc sảo của mình, thì Tiểu Ngư bị tiếng gào thét kinh thiên động địa của Hạ Lăng làm cho giật gân máu, thất hồn lạc phách, tránh đi mới là thượng sách.

Mà khi Tiểu Ngư đang suy nghĩ có nên từ chức rời khỏi biệt thự này hay không thì chú An cầm hai chiếc phong bì thật dày đi tới, cười chân thành nói: "Nhan tiểu thư, đây là tiền lương mấy ngày nay của cô."

Tiểu Ngư nhận lấy phong bì, sau đó mở ra nhìn một xấp thật dày in hình chủ tịch Mao màu đỏ, im lặng, ý định từ chức nào đó cũng lập tức tan thành mây khói bay đi——

Không phải cô yêu tiền mà là số lượng quá lớn, nếu như tích góp từ lúc này thì không tới nửa tháng sau cô sẽ có thể trả hết tất cả món nợ mình thiếu Nam Cung gia. Hơn nữa một năm học phí đại học của Duy An, tiền phí thuê phòng một năm của mình, tiền sinh hoạt của ông và tiền đường lão, tất cả đều được giải quyết...

Sau khi Tiểu Ngư ngửa đầu cảm ơn chú An, liền cao hứng cầm tiền trở về phòng.

An Ngôn nhìn bóng lưng cô rời đi, ngẩng đầu liếc nhìn căn phòng gắn đầy camera giám sát được ẩn giấu khắp nơi thì không nén được mà lắc đầu một cái, thầm nghĩ, Thấu thiếu gia của bọn họ thật đúng là vô cùng đề ý cô bé Tiểu Ngư này.

Nước Đức.

Thấu thiếu gia và quân đội thương lượng xử lý xong chuyện buôn bán liền lên xe trở về biệt thự riêng của Nam Cung gia ở nước Đức, trên người anh mặc bộ tây trang màu đen, bước chân trầm ổn đi vào thư phòng, anh tuần bực người.

"Đối phương không có ý gây khó dễ, ngày mai ký hiệp ước là công việc ở nước Đức cũng xử lý xong hết. Sáng mai điện báo về tổng bộ Nam Cung gia, bắt đầu sản xuất số lượng vũ khí đã thỏa thuận ở Đức." Thấu thiếu gia vừa đi vừa ra lệnh cho mấy người áo đen phía sau lưng, giọng nói vững vàng, bước chân ổn định, vững trãi.

Mấy tên thuộc hạ cầm văn bản đi theo Thấu thiếu gia nhanh chóng ghi chép mệnh lệnh của anh, không dám buông lỏng chút nào.

"Thiết kế mới có lực sát thương gấp ba, một tuần sau bắt đầu chế tạo thí nghiệm số lượng nhỏ, chắc chắn không xảy ra sai sót gì thì một tháng sau bắt đầu sản xuất số lượng lớn, nửa năm nữa sẽ cung ứng đến chợ đen." Lời nói của Thấu thiếu gia, giữa chừng không có bất kỳ sự ngập ngừng nào: "Ba nhân viên của Á Thái có dính líu đến ma túy, định tội canh cáo, xử lý sạch sẽ trong vòng hai mươi phút."

"Vâng ——! Thiếu đương gia ——!"

Trong sân có chừng trăm người mặc quần áo đen, cùng gào to chấn động, toàn tâm toàn ý phục tùng, bọn họ vừa sùng bái vừa sợ hãi Thiếu đương gia trẻ tuổi này.

Thấu thiếu gia đứng ở trước cửa, giọng nói chậm lại, phản phó: "Cho dù phát sinh chuyện gì, cũng tự mình giải quyết, trước sáng mai, tôi không hy vọng bị quấy rầy."

"Đã biết ——! Thiếu đương gia ——!"

Lại là một tiếng hô đồng bộ, Thấu thiếu gia khắp người tôn quý đáp một tiếng, sau đó tiếp tục bước chân trầm ổn của mình, đi tiếp vào bên trong biệt thự, sau đó trực tiếp vào thư phòng, người không phận sự miễn vào.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 77: Thời gian hạnh phúc của Nhan Tiểu Ngư (2)

Lúc cửa thư phòng đóng lại, bọn thuộc hạ của Nam Cung lại bắt đầu bàn luận sôi nổi về thiếu gia nhà mình.

"Thiếu đương gia xử sự lạnh lùng lại kín đáo, tuyệt vời không kém đương gia năm đó làm rung chuyển trời đất chút nào!"

"Người tài của đất nước đòi đòi sinh ra, ai bảo Thiếu thiếu gia của chúng ta từ nhỏ đã là thiên tài chứ! Tám tuổi đã tham gia vào chiến dịch của Nam Cung, chưa tới mười tuổi đã có thể tốt nghiệp trường học danh tiếng. Tuy rằng trong tứ đại gia tộc, thời gian Thiếu thiếu gia thoát khỏi ngục giam thứ mười kia chậm hơn Mộc Duệ Thần một chút. Nhưng thiếu gia chỉ mới mười mấy tuổi đã có thể thoát ra khỏi ngục giam thứ mười, cũng là người khiến cho nơi đó nổ thành tro bụi. Trong lịch sử, thiếu gia chúng ta chính là người đầu tiên đó..."

"Có Thiếu đương gia, chắc chắn danh hiệu đại gia tộc về súng ống đạn dược của Nam Cung chúng ta ít nhất cũng phải lớn mạnh phồn vinh đến ba đời!"

"Đúng vậy, Thiếu đương gia lại phân phó tới nay không cho phép quấy rầy, khẳng định thiếu gia lại đang thiết kế bản vẽ vũ khí quan trọng vì gia tộc Nam Cung chúng ta rồi."

"Ôi... Thiếu đương gia quá cực khổ... Vì dòng họ Nam Cung chúng ta mà vợ vợ vàng vàng ngay cả thời gian nói yêu đương cũng không có..."

"Đúng vậy đúng vậy!"

Mấy người áo đen đồng loạt gật đầu, liên tục xúc động, rồi rít ngựa đầu nhìn về phía thư phòng của Thiếu đương gia, mặt đầy sùng bái.

Thư phòng

Người bị cho là bận rộn với chuyện quan trọng của nhà Nam Cung là Thiếu thiếu gia lại đang nghiêng người dựa vào trên ghế ngồi, ba phần lưng biếng, ba phần chuyên tâm nhìn màn hình máy tính, trên mặt ngập tràn hứng thú và mấy phần vui vẻ.

Trên màn hình máy tính chính là hình ảnh qua camera giám sát, đang phát lại cảnh tượng ban ngày Nhan tiểu thư của chúng ta ở trong sân tung tăng vui vẻ thả diều và đùa giỡn với chú An, có chút ý lại, có chút ngây thơ. Lúc đó nụ cười của cô như ánh mặt trời, dường như toàn bộ thư phòng cũng được nhuộm ánh sáng rực rỡ của mùa xuân.

Thời gian từ từ trôi qua, ăn cơm, ngủ, xem tin tức, đọc báo giấy, học tập chính trị... Cuộc sống của cô gái này rất đơn điệu, cũng rất đơn giản.

Bây giờ, trong màn ảnh là cảnh Nhan tiểu thư nhận tiền, mất đầy \$ _ \$ mà đếm tiền, chú An nhìn phía trên lắc đầu một cái, sau đó liền thấy bạn học Ngư nhảy chân sáo trở về phòng.

Ông kính di chuyển theo cô.

Nhan tiểu thư để tiền ở trên giường, cầm máy tính từ từ tính rồi viết, cuối cùng là dành ra một xấp thật dày, cầm tờ giấy gói lại viết hai chữ trả nợ, để lại cho mình cũng chỉ có sáu tấm nhân dân tệ màu đỏ.

"Hai tấm này... Mua cho ông nội quần áo mới..." Nhan tiểu thư lẩm bẩm một mình.

"Hai tấm này... Mua cho Duy An cuốn sách mới bán chạy nhất của thầy Lâm..."

"Tờ này... Phải trả nợ một trăm đồng thiếu anh Giang tháng trước..."

"Tờ này..."

Vén vén chỉ còn một tấm, Nhan Tiểu Ngư dừng lại, nhìn một tấm cuối cùng, thật lâu sau mới nói: "Mua quà tặng cho chú An thôi, ông nội nói phải học cách trả ơn, muốn cảm ơn chú ấy quan tâm mình như vậy."

Chia xong sáu trăm đồng, Nhan tiểu thư lộ ra nụ cười thỏa mãn, dọn dẹp đồ đạc, sau đó cầm quần áo ngủ đi vào phòng tắm.

Thiếu thiếu gia chống cằm ngắm khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo xinh đẹp của cô, thấy cô vào phòng tắm liền gờ tay lên đóng màn hình giám sát lại, tựa vào ghế chăm chú trầm tư nhìn.

Trong đầu Thiếu gia, tất cả đều là hình ảnh cô phân từng tờ từng tờ một cho người khác mà không hề nhắc đến mình.

Khóc miệng Thiếu gia kéo một cái, tuy có chút hiếu kỳ nhưng nhiều hơn là không vui.

Nhan tiểu thư, cô dám coi thường quan hệ với tôi.

Nhưng nếu đã học được trả ơn, tại sao cô lại dám có gan quên bản thiếu gia?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 78: Tin nhắn ngắn gọn

Lúc Nhan Tiểu Ngư tắm xong đi ra thì màn đêm đã buông xuống.

Sau khi sấy khô tóc, cô mới vừa nằm lên giường thì thấy điện thoại di động sáng lên, hiện lên một dãy số quốc tế hết sức quen thuộc.

Mặc dù ở nước ngoài xa xôi, nhưng năm năm qua, lại vẫn luôn là người trông nom mình, che chở mình, quan tâm mình.

Tiểu Ngư bò qua, cầm điện thoại di động lên mở ra thì thấy là một tin nhắn hết sức ngắn gọn giống như trước.

"Qua một thời gian ngắn nữa, anh sẽ trở về thành phố D thăm em"

Tiểu Ngư thấy những lời này, mặt mũi tràn đầy vui sướng, vội vàng trả lời tin nhắn: "Được được, lần này em vẫn đến phi trường đón anh phải không? Kêu Duy An mời anh ăn cơm nhé!"

Bên kia yên lặng rất lâu rồi mới trả lời: “Tiểu Ngu, đừng nói lời như vậy, nó sẽ chỉ làm cho anh trong lòng không yên mà nhớ em nhiều hơn.”

Tiểu Ngu ngẩn ra, tuy chỉ trong một cái chớp mắt, nhưng vẫn là sự thật, trên mặt nhiều thêm một chút thẹn thùng, gồ phím ra một ký hiệu ngượng ngùng, trả lời: “Em biết rồi.”

Hôm nay thời tiết quang đăng như cũ, lúc Nhan Tiểu Ngu một mình đi ra ngoài mua nguyên liệu nấu ăn trong siêu thị thì đụng phải một người đã lâu không gặp là Giang Phàm.

"Tiểu Ngu!"

Nhan Tiểu Ngu lướt qua Giang Phàm một cái anh lập tức nhận ra, cô theo bản năng liền lui về phía sau tránh đi. Có thể vì Giang Phàm là đại đội trưởng cảnh sát hình sự, bắt phạm nhân vô cùng giỏi nên tự nhiên mắt nhìn cũng cực tốt, vừa nhìn thấy bóng người thoáng qua thì lập tức đã xác định được đó là Nhan Tiểu Ngu.

Tiểu Ngu mới vừa chạy hai bước liền dừng chân lại, sau đó nhìn cấp trên phía trước, cười hi hi: “Sếp, là anh à...”

"Tại sao thấy anh lại bỏ chạy, anh cũng không phải là quý! Nghe Duy An nói, em đi du lịch à?" Giang Phàm chặn đường cô lại, mở miệng ra đã hoài nghi đặt câu hỏi: “Đi du lịch cũng không nói anh biết một tiếng, đi mấy ngày, thành phố nào, đi cùng ai?"

Sếp, anh đang thẩm tra phạm nhân à, sao lại cặn kẽ như vậy...

Lúc Tiểu Ngu đang suy nghĩ nên dùng kỹ thuật thế nào trả lời vấn đề của Giang Phàm mà không làm anh ấy nổi lên nghi ngờ, thì sau lưng có một trận gió thoáng qua, đầu vai chợt bị một sức mạnh kéo qua, sau đó cô liền bị khuỷu tay của một người vòng chặt, kéo vào trong ngực.

"Thế nào, vị này, cô ấy đi đâu có quan hệ gì với anh sao"

Giọng nam nhẹ nhàng khoan khoái nhưng lại phách lối kiêu ngạo vang lên trong không gian, hai người quay đầu nhìn lại, thấy Giang Phàm đen mặt, Nhan Tiểu Ngu cũng hết ý kiến.

Người tới không ai khác chính là Hạ Lăng.

Hạ tiểu thiếu gia mặc một chiếc áo in hình đầu lâu khô, mặc quần rộng thùng thình, mái tóc ngắn kia cũng bị nhuộm thành màu lửa đỏ, trên chóp mũi xỏ một cái khuyên gắn kim cương lấp lánh, miệng nhai kẹo cao su, hiển nhiên là đáng vẻ một tiểu lưu manh hoạt bát sinh động không tẻ lắm.

Chân mày Giang Phàm nhíu một cái, không nói hai lời liền đưa tay lên bắt lấy cánh tay của Hạ Lăng đang ôm Tiểu Ngu mà hất ra, tức giận nói: "Nhóc con, hãy tôn trọng người khác một chút, đây không phải là chỗ để cậu đùa giỡn lưu manh!"

"Cái gì là đùa giỡn lưu manh? Cô ấy là người phụ nữ của tôi! Anh ban ngày ban mặt dụ dỗ người phụ nữ của tôi, ông đây còn chưa dạy dỗ anh đâu!" Tính tình Hạ Lăng cũng không dễ chọc, tay bị hất ra, trong nháy mắt mặt trắng biến thành đen: “Đùa giỡn lưu manh thì sao, làm phiền anh không có chuyện gì thì mau tránh ra!"

Sắc mặt Giang Phàm rất khó coi, anh không để ý tới Hạ Lăng, quay đầu bắt lấy cánh tay của Tiểu Ngu: “Tiểu Ngu, có phải em chọc tới bang phái không tốt nào rồi hay không, đừng sợ, đi cùng anh đi.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Đánh nhau trong siêu thị

"Tiểu Ngu, có phải em chọc tới bang phái không tốt nào rồi hay không, đừng sợ, đi cùng Anh Giang đi."

"Không phải, sếp, em..."

Tiểu Ngu chưa kịp giải thích thì Hạ Lăng đã bùng nổ, một tay hất tay Giang Phàm đang bắt tay Tiểu Ngu ra, hung hãn nói lớn: "Tôi cảnh cáo anh, đừng đụng vào người phụ nữ của tôi, Nhan Tiểu Ngu chính là của Hạ Lăng tôi. Mẹ nó, ai dám cướp tôi giết người đó!"

Hạ Lăng đã quen thói nói năng tùy tiện, Nhan Tiểu Ngu nghe nhiều thì biết cậu ấy không có ác ý.

Nhưng Giang Phàm lại không nghĩ vậy, ở trường cảnh sát và đội cảnh sát hình sự trà trộn nhiều năm, anh ấy ghét nhất là nhìn thấy loại thiếu niên mười mấy tuổi ở tình trạng này, càng khó chịu khi thấy Hạ Lăng mở miệng nói tục, còn ôm ôm kéo kéo Tiểu Ngu đi thì không khỏi tiến lên một bước bắt đầu ngăn cản.

Khi Tiểu Ngu lấy lại tinh thần thì hai người đã đánh nhau.

Đánh, đấm, nhắc lên, vật xuống.

Bạn học Nhan khó hiểu.

Tại sao cô chỉ đi mua thức ăn mà cũng có thể gặp loại chuyện cầu huyết như việc hai người đàn ông đánh nhau vì mình như thế này vậy, loại chuyện này không phải chỉ có ở trên ti vi mới có sao?

Thân thủ của Hạ Lăng linh hoạt, Giang Phàm đánh nhau lại tương đối có chấp, thế phải bắt được loại phạm nhân thế này, hai người một đuổi một đánh, ở trong siêu thị lớn như vậy mà đuổi đánh nhau.

Quầy sữa bò bị đẩy ngã.

Kệ trứng gà bị đập nát.

Tủ cá đông bị làm hung khí ném mạnh...

Tiếng thét chói tai liên tục vang lên, toàn bộ siêu thị vô cùng hỗn loạn.

Sau đó, bảo vệ được điều động, xe cảnh sát kêu to. Tiểu Ngu đang cầm giỏ thức ăn, một câu nói chưa kịp giải thích đã bị còng tay lại cùng với Hạ Lăng và Giang Phàm, đều bị dắt lên xe cảnh sát, dẫn về cục.

Đồng chí Nhan hoàn toàn không nghĩ tới, mình sẽ trở về cục cảnh sát lần nữa trong tình cảnh này.

Bởi vì nhận được tin tức một cảnh sát nhân dân đại diện cho pháp luật mà lại đi đánh nhau trong siêu thị, đội cảnh sát trực tiếp phái một tiểu đội đi ngăn cản trước, người trong đội cảnh sát hình sự nhìn thấy người bị bắt lại là cấp trên liêm minh công chính của bọn họ và một tên thiếu niên mặt đang tức giận, tất cả đều buồn bực trở mặt nhìn nhau, ánh mắt sắc lạnh nhìn về phía thiếu niên tóc đỏ kia——

Giang Phàm và Tiểu Ngu đều là người minh, tra hỏi ung dung mà qua, Giang Phàm đồng ý bởi thường tất cả tổn thất, cũng do người trong nhà bảo vệ anh và Nhan Tiểu Ngu rời khỏi cục cảnh sát.

Tiểu Ngu lo lắng hỏi han tình huống của Hạ Lăng, giải thích vài ba lời với Giang Phàm là bạn bè liền đi đến phòng tra hỏi của Hạ Lăng ——

Không nghĩ đến khi đi tới phòng tra hỏi, cô lại thấy tình huống cảnh sát viên và mấy đội trưởng cúi người xin lỗi với Hạ Lăng.

Đứng bên cạnh Hạ Lăng còn có một người đàn ông và mấy người bảo vệ, người đàn ông tóc xoăn nhẹ cùng với một gương mặt đẹp trai lạnh lùng, đôi mắt tinh táo hơi khó gần nhưng lại mang theo mấy phần lười biếng.

Tiểu Ngu nghe được mấy đội trưởng nói gì mà điện thoại quốc tế, cái gì đại sứ quán, cái gì tình bằng hữu hai nước sau này, liền đưa Hạ Lăng và vị tiên sinh kia ra ngoài.

Ban đầu mặt Hạ Lăng đầy chán ghét nhưng khi thấy Tiểu Ngu đứng ở cửa thì sắc mặt không khỏi vui mừng, lại lần nữa nhào lên, vui vẻ ôm cổ Tiểu Ngu: “Nhan Tiểu Ngu, cô đang chờ tôi à, tôi cũng biết cô lo lắng cho tôi, đừng sợ, gia vì cô lên núi đao xuống biển lửa đều không chối từ...”

Tiểu Ngu đau khổ giãy giụa: “Hạ thiếu gia, cậu ôm tôi chặt quá...”

Đồng chí Hạ Lăng căn bản không ý thức được việc mình khiến cho một chuyện cực kỳ đơn giản thành phức tạp lên.

Hạ Lăng buông Tiểu Ngu ra, người đàn ông bên cạnh cậu lên tiếng xin lỗi: “Chào cô, tôi là Đường Táp, bạn của Thấu thiếu gia, Lăng Lăng quá lỗ mãng, đã gây thêm phiền phức cho Nhan tiểu thư, thật ngại quá.”

Giọng nói có mấy phần bất đắc dĩ.

"Hạ thiếu gia có lòng tốt muốn bảo vệ tôi mà thôi.” Nhan tiểu thư am hiểu nhất là tỏ ra thân thiện, cô lắc đầu, cười nói: “Đường tiên sinh, mong anh đừng trách Hạ thiếu gia.”

Hạ Lăng cảm động muốn khóc: “Tiểu Ngu, cô thích tôi, lại hiểu tôi, lại hiểu âm nhạc của tôi, đời này tôi sẽ không tìm được người phụ nữ thứ hai xứng đôi với tôi như cô nữa...”

Tiểu Ngu nổi da gà rơi đầy đất.

Đường Táp ở phía sau xem thường —— Hạ Lăng, trước tiên cậu hãy đếm một chút xem cậu đã nói những lời như vậy với bao nhiêu người phụ nữ rồi?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Chênh lịch lý tưởng và Thực tế

"Mời Hạ thiếu gia ra xe, đưa về phòng thí nghiệm của tôi!"

Đường Táp nhớ tới lời uy hiếp của Thấu thiếu gia, quay đầu phân phó với vệ sĩ.

Mấy người vệ sĩ lên tiếng đáp lại, lập tức đưa Hạ Lăng đi ra ngoài.

Hạ Lăng giãy giụa, Hạ Lăng kêu gào nhưng cuối cùng cũng không chống lại bọn cận vệ cao to mạnh mẽ, bị kéo sống ra ngoài..

Nhan Tiểu Ngu thì bị Đường thiếu gia tự mình đưa về biệt thự tư gia Nam Cung an toàn.

Trước lúc sắp xuống xe, Đường thiếu gia đột nhiên chống cằm, ý vị sâu xa nhìn cô nói: "Nhan tiểu thư người thật so với hình còn xinh đẹp hơn, mặt mũi như thế này, không trách Thấu thiếu gia của chúng ta sẽ thích..."

Hà, thích cái gì! Nhan tiểu thư hoảng hốt lo sợ, vội vàng khoát tay: “Đường thiếu gia, anh nói bậy gì đó, tôi và Nam Cung tiên sinh chẳng qua là...”

"Nhan tiểu thư, mặc dù Thấu thiếu gia hơi biến thái một chút nhưng cậu ấy đúng là một người tốt có thể phó thác. Không bằng cô suy nghĩ thật kỹ một chút, Nam Cung gia bọn họ tuyệt đối sẽ không bạc đãi Nhan tiểu thư cô..."

"Cảm ơn Đường thiếu gia đã đưa tôi về, hẹn gặp lại, tôi đi trước!"

Sắc mặt bạn học Nhan đầy hốt hoảng, vội vã tạm biệt một tiếng liền lao xuống xe, bước chân lộn xộn đi vào trong biệt thự, có lúc còn té lộn nhào một cái, vô tình rút mấy cây rau chân vịt, Tiểu Ngu cũng không nhớ nổi mình đã nhặt như thế nào, bóng người nhanh chóng biến mất.

"Xem ra, cá đã mắc câu rồi."

Đường thiếu gia tựa vào trên tay lái, lắc đầu chắc lưỡi: “Ít ngày trước trên mặt còn đầy phòng bị với cậu, bây giờ nhắc tới cậu liền đỏ mặt, Nam Cung Thấu, cậu hay thật."

Tiểu Ngu ăn cơm tối rồi tắm, lúc thay quần áo ngủ nằm ở trên giường vẫn còn chưa tỉnh hẳn, bởi vì Đường thiếu gia nói câu không trách cậu ta thích cô như vậy kia, cũng bởi vì trước khi đi Thấu thiếu gia nói câu sau này, tôi chính là bạn trai cô kia...

Đầu cô rối rắm thành một đoạn lộn xộn như trộn thành hồ vẩy, ngay cả suy tính cũng khó khăn.

Lại nói, không phải là lão đại xã hội đen sẽ có rất nhiều phụ nữ sao?

Lại nói, không phải là bên người lão đại xã hội đen đều là mỹ nữ như mây sao?

Lại nói, không phải là lão đại xã hội đen rất hèn hạ, rất vô sỉ, rất chơi bời, lại rất hoa tâm sao... Vì sao lão đại xã hội đen cô gặp lại không giống như vậy chứ!

Tuy rằng có chút độc mồm độc miệng, có chút kiêu ngạo, thỉnh thoảng còn có chút lưu manh. Nhưng trước những ưu điểm của người này thì những thứ kia dường như hoàn toàn trở thành gió thoảng mây trôi, làm cho người khác suy nghĩ một chút tìm liên đập không bình thường.

Bạn học Nhan che ngực đáng thương. Chẳng lẽ, chẳng lẽ cô đã thích Thiếu đương gia xã hội đen rồi sao?

No no, cô trọn đời tình nguyện làm một cảnh sát tốt vì nhân dân phục vụ, tại sao có thể liên quan không rõ ràng với người trong giới xã hội đen, sinh ra một đoạn tình cảm trái với luân thường đạo lý như vậy chứ?

Rối rắm, đau khổ.

Tiểu Ngu chôn mặt ở trong gối, thì thầm lẩm bẩm: "Ông nội, anh ấy và người chồng lý tưởng của cháu hoàn toàn không giống nhau, lý tưởng và thực tế chênh lệch thật là lớn, cháu phải làm thế nào đây..."

Nhan Tiểu Ngu biết không có người trả lời mình, liền rên rỉ một tiếng, ngẩng mặt từ trên gối quay người lại ——

Lúc xoay người lại vô cùng bất ngờ, cảm giác có một mùi hương đàn ông bao phủ xung quanh tấn công tới, cuốn thẳng vào miệng cô. Hương vị ngọt ngào xông vào miệng lưỡi khiến cho cô không kịp thấy rõ mặt mũi người đến đã cảm giác cả người bị đè nặng lên, bị người đó đặt ở dưới thân, quần lấy môi lưỡi của cô...

"Ừm..."

Là anh ấy... Trở lại.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Chuyện làm người phụ nữ của tôi

Là anh đã trở lại.

Không cần quay đầu nhìn mới biết là anh, cô đã có thể nhớ rõ hương vị của anh rồi. Hương vị của anh như dòng suối trong, lại như cam mật, mùi vị quá ngọt ngào, thật tốt đẹp, chỉ cần nằm qua một lần thì như bị nghiện, suốt đời khó quên. Cho dù cả đời chỉ hôn một người là anh nhưng chỉ cần người đó là Thấu thiếu gia thì cũng sẽ làm cho người ta có cảm giác mãn nguyện.

"Nam... Nam Cung tiên..."

Cô quay đầu gối gục, nhân lúc cô mở miệng anh lập tức dùng lưỡi tùy ý xâm nhập, bắt lấy chiếc lưỡi dính hương của cô, nặng nề vừa phải mà quần lấy. Lúc anh trực tiếp cướp đoạt tất cả không khí trong phổi của cô, anh mới chậm rãi nói lỏng khe hở, cắn nhẹ cánh môi của cô, mỗi lần một chút, liếm nhẹ viền môi cô, sau đó mút lấy rồi lại gặm nhẹ.

Nhan Tiểu Ngu vừa mới tỉnh táo được một chút lại bắt đầu gầy gù, rồi lại bị động tác và nụ hôn sâu của anh làm đầu óc quay cuồng, không còn suy nghĩ được gì.

Giống như trúng thuốc mê, cả đời bất tỉnh cô cũng tình nguyện.

Nếu không phải cao thủ tán tỉnh thì tuyệt đối không thể khai thông thành công tư tưởng cho một con cá ngu ngốc như vậy.

"Cân nhắc như thế nào rồi?"

Giọng nói của Thấu thiếu gia hơi khàn khàn, lúc buông miệng lưỡi cô ra lại lập tức ném thêm một quả bom nặng ký: "Chuyện làm người phụ nữ của tôi."

Cân nhắc như thế nào rồi?

Chuyện làm người phụ nữ của tôi...

Bùm ——!

Hai câu nói như một quả bom nguyên tử nổ tung trong đầu Nhan Tiểu Ngu, làm mặt mũi cô bỗng nhiên đỏ bừng. Đối mặt với câu hỏi của anh lại nhất thời sững sờ, không biết làm sao.

"Nam Cung tiên sinh... Anh đã trở lại." lời nói của cô lộn xộn mất tự nhiên: "Đói không, tôi sẽ đi chuẩn bị bữa ăn tối cho anh ngay bây giờ..."

"Coi thường vấn đề của tôi?"

Thấu thiếu gia hỏi ngược lại một tiếng, lập tức phá vỡ kỹ thuật nói sang chuyện khác tệ hại của bạn học Nhan.

Tiểu Ngự tiếp tục giãy giụa: “Nam Cung tiên sinh, anh đừng trêu chọc tôi được không... Tôi là người không có khiếu hài hước...”

"Cô cảm thấy, tôi đang nói đùa sao?" Giọng nói Nam Cung thiếu gia thật trầm thấp, nghe qua giống như là một câu hỏi thông thường nhưng trong đôi mắt kia rõ ràng viết hai chữ không vui.

Tiểu Ngự bị ánh mắt kinh người của anh dọa sợ, vì vậy lập tức nói: "Nam Cung tiên sinh anh tuấn tiêu sái, phong lưu hào phóng, người thấy người thích, hoa gặp hoa nở, xe thấy xe nổ bánh. Muốn làm người phụ nữ xứng với Nam Cung tiên sinh thì phải là người hoa nhường nguyệt thẹn, chìm sa cá lặn, trên so với Tây Thi, dưới so với Chiêu Thuyền, vào được phòng bếp, ra được phòng khách, tốt nhất vẫn là người có thể đồng hành cùng anh. Tôi chỉ là một người dân bình thường, có tài đức gì để anh phải chịu lỗ như vậy..."

Bị dọa thành bộ dạng này mà còn có thể dùng lời nói tron tru tự chê bai mình như thế, thật không hồ là chuyện Nhan Tiểu Ngự cô có thể làm.

"Cô đúng là không có năng lực cũng không có đức hạnh." Vị thiếu gia nào đó trầm ngâm nhìn cô một cái.

Nhan Tiểu Ngự lập tức thấy được hy vọng, bận rộn mạnh mẽ gật đầu: “Đúng không, đúng không, anh cũng cảm thấy tôi không xứng với anh đúng không..”

"Đúng." Thiếu đương gia trả lời rất trực tiếp: “Loại củi mục như cô và bọn thiếu gia khác nhau một trời một vực.”

Tiểu Ngự tựa như thấy bình minh mọc lên ở phía đông, ấm áp chiếu cả người mình. Vì vậy cô chớp mắt vô tội, nhỏ giọng đáng thương mà chân thành nói: "Cho nên Nam Cung tiên sinh, anh không cần thiết có quan hệ với tôi mà hạ thân phận mình xuống như vậy đâu, có đúng không?"

Chân mày Thiếu thiếu gia khẽ động một chút, đưa mắt nhìn mặt cô, vẻ mặt khó lòng không nhìn ra biểu tình gì, vừa giống như đang suy nghĩ, vừa như đang bày tỏ sự đồng tình với ý kiến của cô.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Rốt cuộc anh vừa ý tôi cái gì Chứ

Gương mặt Tiểu Ngự tràn ngập hy vọng mong đợi Nam Cung Thiếu gật đầu khẳng định lời nói của mình, ghét bỏ mà nói ra những lời đã kích cô, ví dụ như câu người như cô, đời này vĩnh viễn cũng không xứng với bọn thiếu gia...

Nhưng mà, ảo tưởng và sự thật luôn luôn trái ngược nhau.

Thiếu thiếu gia đưa mắt nhìn gương mặt của cô, bắt đầu từ từ nhìn xuống dưới, lúc ánh nhìn rơi trên cái cổ tinh tế của cô, rơi trên ngực phập phồng của cô, rơi vào bàn tay mềm mại đặt ở bên hông đang nắm chặt của cô, rơi vào trên đôi chân thon dài của cô, cuối cùng, bàn tay anh theo áo ngủ cô lần mò, hoàn toàn thăm dò mà đi vào, bàn tay đặt lên da thịt trắng nõn của cô, liên tục ma sát.

Thân thể Tiểu Ngự cứng đờ, đưa tay lên bắt lấy bàn tay đang di chuyển của Nam Cung Thiếu, sững sờ nói: "Quần từ động khẩu không động thủ, Nam Cung tiên sinh, có gì chúng ta nên nói rõ ràng trước đi!"

Mới vừa rồi không phải vẫn còn đang nói thật tốt sao, làm sao người này lại đột nhiên thay đổi lớn như vậy, dùng một cái lại bắt đầu sờ mó cô?

"Muốn nói? Được."

Thiếu thiếu gia cúi đầu ở trên xương quai xanh của cô, nhẹ nhàng gặm cắn, sau khi in lên một hàng dấu răng mới lười biếng mà nói: “Cô nói, bọn thiếu gia nghe."

Tiểu Ngự muốn chửi thề một tiếng! Tình huống này thì làm sao mà cô nói được đây!

Nhan Tiểu Ngự cố gắng hết sức giãy giụa, muốn đẩy người đàn ông đang đè trên người mình xuống——

Thiếu thiếu gia cao khoảng một mét chín, kỹ năng giữ chặt người lại là đỉnh nhất.

Tiểu Ngự vừa đẩy vừa giãy giụa, cô nhìn lại thì phát hiện quần áo ngủ đã bị còi đến bả vai, hơn nửa bầu ngực đã lộ ra ngoài, hai viên tuyết trắng đã sớm lộ ra ở trước mặt Thiếu thiếu gia không thể nghĩ ngờ, hai nụ hoa màu hồng trước ngực cũng rơi vào trong ngón tay thon dài của Thiếu thiếu gia, đây đưa chà xát!

Cái này, cái này, đây là một chuyện kinh khủng! Động tác của người này cũng quá nhanh rồi! Đây chính là phi lễ, đây chính là quấy rối tình dục! Đây là cưỡng ép! Đây chính là hành vi cặn bã a a a a!

Tiểu Ngự muốn há mồm lớn tiếng gào thét, nhưng Thiếu thiếu gia lại giống như đã hết sức thỏa mãn sau khi thưởng thức qua vậy. Anh đứng lên, cởi áo khoác âu phục ra, sau đó kéo cả vạt xuống, kiêu ngạo nói: "Làm ấm giường tốt đi, tối nay cô phục vụ tôi ngủ."

Cô còn chưa kịp phản bác thì Thiếu thiếu gia đã đặt cả vạt lên trên đầu cô: "Yên tâm, trước khi cô cân nhắc kỹ, tôi sẽ không đụng chạm làm cô khó chịu, huống chi bọn thiếu gia mới gọi mấy bay mười mấy tiếng nên rất mệt mỏi, tối nay cũng không có hứng thú."

Tiểu Ngự nghe giọng phách lối của Nam Cung Thiếu, lại nhìn bóng lưng cao lớn của anh, sau đó kéo cả vạt xuống, liều mạng dùng chút sức lực cuối cùng thét lên: “Rốt cuộc anh vừa ý tôi cái gì chứ! Tôi đòi, tôi đòi là được mà!”

Thiếu thiếu gia xoay người, nhìn cô từ trên xuống dưới một cái, giọng nói lạnh lùng ma quỷ trở về: "Nhan tiểu thư rất hài hước, đùa giỡn không tệ."

Đồng chí Nhan hoàn toàn ngã quỵ, gần sôi máu mà không thể làm gì được.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Tôi chuẩn bị ôm cô cả đêm

Thấu thiếu gia tắm xong đi ra, đúng như dự đoán, nhìn thấy Nhan tiểu thư không có lá gan chạy trốn, đang ngoan ngoãn nằm ở trên giường, hơn nữa còn khăn trương mà co lại thành một đồng, biểu tình chất chứa tức giận.

Đĩ nhiên, trên người đã đổi thành áo dài quần dài, bọc mình còn kỹ càng hơn cả bánh chưng nữa.

Thiếu gia chuyển động chân dài, lúc anh vén chăn lên ngồi vào giường rõ ràng cảm giác được người cô rút lại một cái.

Nam Cung Thấu nhủ mảy, bắt lấy cánh tay của cô làm cô không khỏi thét chói tai. Anh kéo cô lại gần mình, ôm cô vào trong ngực.

Tiểu Nư đang làm cơn rùa đen rúc đầu tự an ủi bản thân, bỗng nhiên bị kéo qua, tiếng thét chói tai vừa thoát ra thì chớp mũi đã đụng vào ngực Thấu thiếu gia, cô cảm giác được một hơi thở ấm áp đang bao phủ lấy cơ thể bé nhỏ của mình, kéo cô vào lòng ôm thật chặt.

Cả người cô cứng đờ, cơ thể giống như cục đá, không dám nhúc nhích, trong lòng lăm lăm, đập tới xuống giường đi, đập tới xuống giường đi, đập tới xuống giường đi..

"Cho cô thời gian ba giây điều chỉnh tư thế ngủ." Giọng nói trầm thấp vang lên trên đầu cô, trầm ấm mà lời cuốn: "Nhan Tiểu Nư, tôi chuẩn bị ôm cô cả đêm."

Nhan Tiểu Nư, tôi chuẩn bị ôm cô cả đêm

Bịch bịch ——!

Tiểu Nư chợt cảm thấy ngực mình siết chặt, trong tai truyền đến hai tiếng tim đập mạnh kỳ lạ. Mà tai cô lại đang dán lên ngực anh, cô nghe được câu nói chấn động kia cùng với tiếng tim đập chậm rãi của anh, không biết tại sao mặt mũi lại nóng lên, trong chớp mắt đã cảm thấy mùi hương của anh còn dễ chịu hơn A Hoàng nhiều.

Nghĩ vậy, cô thận trọng lui ra sau một chút, cô thấy Thấu thiếu gia không phản ứng thì tiếp tục lui một chút nữa, sau đó ngẩng đầu lên, lại tiếp tục lui, còn đang lui..

"Nhan Tiểu Nư."

Lúc này Tiểu Nư đang cố gắng thoát ra khỏi phạm vi khống chế của anh, cô đang nhanh chóng chuẩn bị trượt xuống giường thì giọng nói lạnh lùng của anh vang lên, hai bàn tay anh ở bên hông cô bỗng nhiên siết chặt, khống chế Nhan Tiểu Nư đang có khuynh hướng lui về sau kia.

"Sáng mai tỉnh lại.." Giọng nói lười biếng của Thấu thiếu gia vang lên từng tiếng rời rạc, đoạn tiếp theo chậm rãi truyền ra: "...Cô dám.. không ở trên giường.."

Câu nói hơi dứt quãng, lại là nửa câu uy hiếp.

Tiểu Nư kinh hãi, mạnh mẽ nhìn sang người bên cạnh, cô lập tức hoảng sợ bởi vì lúc này Thấu thiếu gia vĩ đại của chúng ta đang nhắm đôi mắt mị lực bắn ra bốn phía kia của anh lại ngủ..

Mới vừa rồi, rõ ràng là anh nói mớ?

Nói mớ... Tiểu Nư không khỏi hỏi trời —— nói mớ cũng có thể uy hiếp người khác, chỉ số u ám của Thấu thiếu gia cũng quá cao rồi.

Nhưng mà cho dù là như vậy thì cô cũng không còn dừng khí tự tiện bò xuống giường chạy đi. Dù sao thì trong biệt thự này, cô đều đã gặp qua tất cả thiết bị biến thái và thủ đoạn uy hiếp của Thấu thiếu gia, đẳng cấp quá cao, căn bản không phải là thứ mà loại củi mục nhỏ bé bình thường như cô có thể chịu nổi!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Bữa sáng thượng hạng

Lúc Tiểu Nư tỉnh dậy, Thấu thiếu gia đã không còn ở trong phòng.

Cô mặc quần áo đã được chuẩn bị sẵn ở trong phòng, sau khi thu dọn mọi thứ ngăn nắp xong, cô nhìn sang đồng hồ báo thức bên cạnh một cái, nhất thời kinh ngạc —— tám giờ rưỡi!

Cô lại ngủ chung với một người đàn ông xa lạ trên một chiếc giường lâu như vậy, còn phá bỏ truyền thống mỗi ngày đều thức dậy trước sáu giờ sáng của mình bao năm nay, dậy muộn hơn hai giờ so với bình thường... Chuyện này quả không bình thường rồi! Đồng chí Nhan, đồng chí bị sao thế!

Tiểu Nư nhanh chóng cột tóc lên, cô đi ra cửa liền chạy thẳng xuống nhà bếp, không nghĩ lại gặp được chú An ở lối rẽ của cầu thang, biết được tin tức Thấu thiếu gia đã đến công ty.

Cô nghe vậy, âm thầm thở phào nhẹ nhõm, quá tốt, Thấu thiếu gia không có ở đây.

"Nhan tiểu thư, tôi đã ăn sáng rồi." An Ngôn nhìn về mặt khăn trương của cô thì vui vẻ hòa nhã nói: "Bữa ăn sáng của cô cũng đã chuẩn bị xong, tôi để ở phòng ăn, cô đi dùng đi."

"Cảm ơn chú An!"

Tiểu Nư vỗ ngực, chưa tỉnh táo lại được, một mình đi tới phòng ăn. Cô tưởng rằng vẫn là bữa sáng bình thường và đơn giản như mọi ngày, nhưng khi cô đi tới phòng ăn thì thấy trên bàn bày ra là liệt rất nhiều món ăn thì không khỏi kinh ngạc nói không ra lời.

Lúc này chỉ mới không tới mấy ngày mà An thúc đã quan sát được bữa sáng mình thích ăn gì, biết khẩu vị của mình?

Những món ăn đặt trên bàn, rõ ràng tất cả đều là món ăn cô thích, không sai biệt chút nào.

Chú An, chú biết tối hôm qua tôi bị người ta bắt nạt nên mới làm như vậy để an ủi tôi có phải không, chú An, chú thật là tốt với cháu...

Mấy món ăn này, được bày trên đĩa tao nhã, chú trọng trình bày, màu sắc thuần khiết, tươi ngon hấp dẫn.

Chén cháo trắng này, mùi gạo thuần túy ấm áp, lan tỏa khắp nơi.

Tất cả đều là đồ thượng hạng, cao cấp và chất lượng nhất.

Đừng nói là ăn, chỉ cần liếc mắt nhìn thì cũng có thể làm người ta vô cùng thèm ăn, không thể cưỡng lại mà bước đến nếm thử.

Sau khi Tiểu Ngư cảm động và ca ngợi, cô lập tức ngồi xuống, không chút do dự nếm thử một miếng. Trong nháy mắt, đôi mắt đẹp to tròn nheo lại, chỉ cảm thấy hạnh phúc từ bên trong tím đẫm tràn ra ngoài.

Ngon quá đi, trời ơi, cồi đời này tại sao có thể có bữa ăn sáng ngon như vậy chứ?

Có người nói, thức ăn ngon nhất là làm người ta có thể ăn mà có cảm giác hạnh phúc.

Đối với khoảnh khắc này mà nói, Nhan tiểu thư sống đến bây giờ, đây là lần đầu tiên cô mới biết thì ra cháo trắng đưa cái bình thường cũng có thể làm ra mùi vị cao cấp và thượng hạng như vậy. Đơn giản chính là mỹ vị nhân gian, thực khó có thể thỏa mãn được!

Nếu nói tay nghề này của chú An tốt hơn so với cô gấp trăm lần cũng không hề khoa trương chút nào!

Tiểu Ngư tôn sùng chú An, cẩn thận không dám lãng phí một giọt cháo nào, ăn xong cô nhanh chóng dọn dẹp rồi chạy đến chỗ chú An nói cảm ơn: “Chú An, chú cực khổ rồi, cảm ơn chú đã tốn công chuẩn bị cho tôi bữa sáng hoàn mỹ như vậy.”

Lúc Nhan tiểu thư nói cảm ơn, đôi mắt đầy triu mến.

An thúc cười đáp: "Nhan tiểu thư, cô không cần cảm ơn tôi, thật ra thì người cực khổ cũng không phải là tôi."

Tiểu Ngư chớp mắt, không rõ ý trong lời nói của chú ấy, về mặt đầy dấu hỏi, mãi lâu sau mới bình tĩnh nói: "Biệt thự Nam Cung mời đầu bếp mới sao?"

"Đầu bếp mới?"

Chú An ngừng một lát, than thở, Nhan tiểu thư, suy nghĩ của cô bay quá xa rồi!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Sát khí tràn ra

Đêm đến, vì công việc nặng nhọc nên đến lúc gần mười giờ, Thấu thiếu gia cả người cát bụi phong trần cùng với gương mặt đầy mệt mỏi mới đi vào phòng khách của biệt thự.

Chú An thấy anh về lập tức đi ra đón, trên mặt đầy quan tâm nói: "Thiếu gia phải lo liệu việc công ty, lại phải điều hành công ty mới mở thành phố D, lại còn phải kiểm tra việc sản xuất bom mini nữa, quá vất vả, cô cần tôi yêu cầu trung tâm điều động vài người đến giúp một tay hay không?"

"Không cần đâu chú An." Thấu thiếu gia trả lời chú An, giọng nói ôn hòa như người thân trong nhà: “Để tôi xử lý là được rồi."

An Ngôn biết tính tình của Nam Cung Thấu nên cũng không khuyên nữa, nhận lấy áo khoác anh cởi ra, nói: "Được, thiếu gia, tôi đi gọi Nhan tiểu thư."

Thấu thiếu gia đáp một tiếng liền chậm rãi bước đến bên cạnh ghế salon, suy nghĩ chuyện vũ khí của căn cứ Nam Cung trung tâm, ngồi xuống nghỉ ngơi một lát.

Lúc này, bên kia truyền đến giọng chú An gọi Nhan Tiểu Ngư. Tiếp theo, phòng khách vang lên tiếng cửa cọt két chuyển động một cái, sau đó Tiểu Ngư đi tới với giọng nói đứt quãng cùng tiếng ngáp của cô truyền đến. Hiển nhiên, khi nhìn thấy người nào đó ngồi trên ghế salon thì động tác theo thói quen liền cứng ngắc lại.

"Nhan tiểu thư, thiếu gia đã trở lại, cô mang bữa ăn tối đã chuẩn bị xong lên đi chứ?" Chú An hạ giọng nhắc nhở.

"Sao, bữa ăn tối?" Giọng nói Nhan tiểu thư đầy hoảng hốt và lúng túng.

"Đúng vậy, bữa ăn tối." Chú An tiếp tục có lòng nhắc nhở: “Nhan tiểu thư, đã muộn lắm rồi, thiếu gia bận chuyện công việc mệt nhọc cả một ngày, vào lúc này cũng nên ăn tối thôi."

"A..." Giọng nói Nhan tiểu thư khiếp sợ: “Bữa ăn tối... Là muốn tôi chuẩn bị sao?"

Chú An đứng ở trước cửa phòng khách ngăn ra, lập tức nhìn Nhan Tiểu Ngư không biết phải nói gì, ánh mắt hết sức thương xót nhắc nhở cô —— thiếu gia rất chú trọng ăn uống ba bữa, ăn chậm một lát cũng không vui. Tôi nói, Nhan tiểu thư à, không phải là vừa đứng dịp cô không chuẩn bị rồi phải không?

Nhan Tiểu Ngư tiếp thu toàn bộ tin tức trong mắt chú An, gương mặt cô cứng đờ.

Cô quay đầu nhìn thiếu gia nào đó với biểu tình đang dỗi không thể nhìn được ngồi trên ghế salon kia, thậm chí trên gương mặt tuấn tú đã hơi biến thành màu đen, nhất thời cô muốn rơi nước mắt.

Tại sao cuộc đời của cô chỉ mới lên lút lười biếng một lần mà lại lập tức bị bắt tại chỗ như vậy chứ? Còn ở trước mặt vị Thấu thiếu gia này, cuộc đời cô lại càng không may mắn thêm một chút rồi!

Tiểu Ngự nhanh chóng làm động tác đứng lên tiếng với chú An, tính toán chuẩn bị một chút thức ăn đơn giản để bê lên, ứng phó trước, cô giờ chân lên rón rén đi tới phòng bếp.

"Đơn giản qua loa thì vẫn chậm có đúng không? Nhan tiểu thư, cuộc sống làm trợ lý này của cô ngược lại rất thoải mái nhỉ?"

Thấu thiếu gia không lạnh không nhạt lên tiếng chất vấn, giọng nói từ phía trước truyền tới cũng khiến cho Nhan tiểu thư mới chỉ đưa chân ra nửa bước phải dừng lại.

Vị đại ca này, anh biết đọc suy nghĩ hay là sau lưng có mắt vậy, nếu không làm sao anh phát hiện tôi đứng lúc như thế?

Thấu thiếu gia quay đầu, liếc nhìn đầu tóc rối bù và gương mặt béo mập còn hằn vết đê trên gò của Nhan tiểu thư, lạnh nhạt hỏi: "Nhan tiểu thư, là nhà Nam Cung đãi ngộ quá kém hay cô đang bất mãn với tình trạng hiện nay, cho nên có cố ý chống đối để thiếu gia tôi đây tăng lương cho cô đúng không?"

Nhan tiểu thư lắc đầu: "Không phải."

"Như vậy, ai nói với cô nhiệm vụ của trợ lý chính là ngủ cả ngày?" Thấu thiếu gia dựa lưng vào ghế sa lon, trong đôi mắt anh lộ vẻ lười biếng và có chút lạnh lẽo: "Hay là nói, cô đang tỏ thái độ bất mãn với tôi?"

Bởi vì xử lý chuyện công ty cả một ngày nên giọng nói của Thấu thiếu gia hơi có vẻ mệt mỏi. Tuy có một chút chế nhạo nhưng anh tự nhận là mình đã cực kỳ bình tĩnh ôn hòa mà chất vấn cô.

Nhưng khi đến tai đồng chí Nhan Tiểu Ngự, hết lần này tới lần khác cô đều nghe được sát khí tràn ra!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 86: Thiếu gia, tôi mặc niệm thay cậu

"Nam Cung tiên sinh, không phải như vậy, làm sao tôi dám bất mãn với anh. Cho dù tôi bất mãn với xã hội chủ nghĩa cũng sẽ không dám bất mãn với anh đâu." Tiểu Ngự lại đối trả giải thích: "Anh phải nghe tôi giải thích, anh nghe tôi giải thích đi..."

"Không cần." Thấu thiếu gia nói nhỏ, cắt đứt lời cô: "Chuyện đã có kết quả, giải thích chỉ là dư thừa."

Tiểu Ngự chạy tới, đứng ở trước mặt Thấu thiếu gia khóc lóc kể lể: "Nam Cung tiên sinh, chuyện này thật sự không thể trách tôi được. Thật ra thì là bởi vì sáng sớm hôm nay tôi được ăn một bữa ăn sáng ngon lành đã được chuẩn bị sẵn nên tôi nghĩ là biệt thự Nam Cung đã mời đầu bếp. Tôi lại nghĩ đến chuyện Nam Cung tiên sinh anh dùng cơm luôn luôn soi mói, nhất định là đã không cần loại người có tay nghề như tôi chuẩn bị bữa tối, cho nên tôi mới lảng phí cả ngày trong phòng, sau đó lại vô tình ngủ quên mất. Muốn trách, thì phải trách bữa ăn sáng quá ngon, còn có đầu bếp cao cấp kia nhất thời mê hoặc phán đoán của tôi..."

Đầu bếp cao cấp.

Bữa ăn sáng quá ngon.

Thấu thiếu gia nghe được hai câu này thì dừng lại một chút, sau đó ngẩng đầu lên nhìn cô một cái, hỏi: "Thích không?"

"Hả..." Tiểu Ngự ngẩn ra, không biết vì sao anh lại chuyển đề tài nhanh như vậy, theo bản năng ấp úng trả lời: "Thích."

Khóe miệng Thấu thiếu gia khẽ mỉm cười.

Rất tốt, coi như con cá này vẫn còn biết thức thời.

Thoáng chốc, Nhan tiểu thư lại bị nụ cười này của Thấu thiếu gia làm rung mình mấy cái, toàn bộ lông tơ trên người dựng đứng lên vì sợ hãi.

Một giây trước còn đen mặt nói, một giây sau liền cười đến mê hoặc người khác

Đại ca à, tại sao anh có thể thể hiện hai chữ biến thái một cách rõ ràng rành mạch như vậy chứ? Mặc dù anh lớn lên rất đẹp trai, nhưng mà cũng rất kinh khủng đó có biết không!

"Chú An, bữa ăn tối hôm nay, chú gọi đồ ăn bên ngoài đi."

Lúc này Thấu thiếu gia phân phó với chú An một tiếng, mây đen trên mặt đã tan, Nam Cung Thấu ưu nhã đứng dậy khỏi ghế salon, hai tay đặt ở hai bên quần dài, như có điều suy nghĩ nhìn Tiểu Ngự một cái, sau đó bước chân chậm rãi lên lầu.

Trong một khắc anh xoay người, trên gương mặt tuấn mỹ rõ ràng còn mang ba phần kiêu ngạo, ba phần đắc ý.

Đề lại Tiểu Ngự mặt đầy nghi hoặc.

Căn bản cô không biết vị thiếu gia này nhìn mình như vậy là có ý gì, càng không biết cái gì làm cho anh vui buồn thất thường như vậy.

Nhưng cũng may là nguy hiểm đã qua.

Tiểu Ngự nghe được chú An gọi thức ăn bên ngoài xong, liền đi tới tò mò hỏi: "Chú An, vị đầu bếp sáng nay thật sự không có trong biệt thự này sao?"

"Nhan tiểu thư." Chú An vô lực nói: "Trong biệt thự không có mời đầu bếp, nơi này chỉ có ba người là thiếu gia, cô và tôi. Hơn nữa, tài nấu nướng của tôi cũng không quá tốt."

Lời nhắc nhở này đã đủ rõ ràng rồi đi.

Đôi mắt to tròn của Tiểu Ngự dưng một lát, sau đó giống như lập tức tỉnh ngộ, bắt lấy tay An Gôn hỏi: "Chú An, chú quả thật là tình mắt, rốt cuộc bữa sáng là gọi đồ ăn bên ngoài sao? Tôi nay chúng ta còn gọi đồ ăn ở đó nữa không, có đắt không? Đắt cũng không sao, chờ tôi để dành đủ tiền nhất định phải đền đó lần nữa..."

An Ngôn nhìn cô, yên lặng đưa tay đặt trên ngực, trầm nghĩ —— thiếu gia, tôi mặc niệm thay cậu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 87: Trải qua chuyện gì

"Đường Táp! Anh đây là muốn tôi làm thịt anh sao, để tôi ra ngoài,

để tôi ra ngoài đi, a a a!"

Hạ Lăng lén lút vượt ngục thất bại lần thứ một trăm hai mươi,

đang cố hết sức giãy giụa trong tay vệ sĩ, cậu tức giận gào thét về

phía Đường thiếu gia đang mặc áo khoác dài màu trắng đứng trong phòng

thí nghiệm bên kia: "Đường Táp, tôi cảnh cáo anh, anh đang có hành vi bất cóc

hoàng tộc, phải chịu trách nhiệm với quốc gia, anh còn không thả tôi đi, cần

thận khai mào vấn đề giữa hai quốc gia đó. Tôi muốn nữ vương phái binh lính

đến đập bỏ tất cả phòng thí nghiệm của anh, tôi muốn phá hủy tất cả tài liệu

thí nghiệm..."

"Lăng Lăng, cậu không mệt hay sao?"

Đường thiếu gia xỏ dép lê đi tới, xoa xoa mái tóc quăn của mình, bắt

lực khuyên nhủ: "Tôi nói với cậu rồi, dưa hái xanh không ngọt, Nhan Tiểu

Ngư và cậu không có duyên, cô ấy là người mà Thạch Đầu coi trọng!"

"Tiểu Ngư là của tôi, cô ấy mới không phải của tên Thạch Đầu

thối kia! Nhà họ Đường các người và nhà Nam Cung là một đám hồ ly, thông

đồng cấu kết với nhau mưu đồ ngăn cản tình yêu đích thực của tôi và Tiểu

Ngư, không có cửa đâu! Tôi sẽ không thỏa hiệp!"

Hạ Lăng hất tay Đường Táp ra rồi quang minh lăm lết mà gào thét,

sau đó cậu ta đá văng vệ sĩ, tiếp tục chạy thẳng một đường trong phòng

thí nghiệm, ném không ít tài liệu và dụng cụ thí nghiệm của Đường thiếu

gia xuống đất, cậu đi qua chỗ nào thì chỗ đó liền biến thành một

mảnh hỗn độn.

Đường Táp chịu không nổi liền nhắc nhở phía sau Hạ Lăng: "Hạ

Lăng, không ít tài liệu ở đây đều là dự án hợp tác nghiên cứu vũ khí

của nhà họ Đường và nhà Nam Cung, cậu còn gây rối nữa, lỡ gây ra tổn thất

lớn..."

Dừng một chút, Đường Táp nhíu mi: "Nhà tôi là do một tay chị tôi

quản lý, cậu cũng biết rõ nếu cậu dám ở chỗ này nói một câu không sợ

Đường đại tiểu thư thì tôi sẽ mặc cho cậu đập phá, cũng lập tức để cậu

đi."

Nhắc tới đại tiểu thư Đường Sảng đứng đầu nhà họ Đường, Hạ Lăng lập

tức dùng giấy giụa, không tiếp tục làm gì nữa.

Đường Sảng nổi tiếng là mỹ nhân băng sơn lạnh lùng nhất nhì

trong giới xã hội đen, mỹ nhân hai súng làm mưa làm gió nhiều năm qua không ai dám khiêu khích, đừng nói là Hạ Lăng, trên đời này cũng không có mấy người dám chọc vào Đường mỹ nhân.

Dám cắt đứt đường tiền tài của Đường gia cô, đừng nói là phế bỏ, Đường tiểu thư còn cho nổ tung mộ tổ tiên ba đời của người là vẫn còn nhẹ!

May là chị mình có sức ảnh hưởng mạnh, vừa nhắc tới thì tên tiểu tử này lập tức yên ổn.

Đường Táp cảm khái một tiếng rồi đi lên trước, nhìn bộ dạng nhỏ bé của Hạ Lăng đang đứng ở giữa bãi chiến trường bừa bộn thì nhất thời lại cảm thấy không đành lòng, vì vậy giọng nói cũng mềm đi: "Lăng Lăng, anh Đường đã chuẩn bị xong đồ ăn ngon và thứ cho cậu giải trí ở đây rồi. Cậu an phận ở lại phòng thí nghiệm này ngày ngọ hai ngày, anh Đường đồng ý với cậu, hai ngày sau chuyển thành phố D được xử lý xong, tôi nhất định sẽ để cậu ra ngoài, có được không?"

"Không tin!" Hạ Lăng bĩu môi một cái, nhìn Đường Táp hừ lạnh:

"Từ lúc nhỏ anh đã bắt đầu lừa gạt tôi, lần nào cũng nuốt lời, Đường Táp anh chính là tên đại lừa gạt!"

Đường Táp xoa xoa trán, nụ cười có chút bất lực: "Được rồi, tôi là tên lừa gạt. Vậy cậu nói đi, như thế nào mới chịu tin tôi?"

"Tôi muốn bọn họ rút đi!" Hạ thiếu gia chỉ vào những cận vệ cường tráng kia.

Đường thiếu gia phất tay một cái, bọn cận vệ thức thời lui xuống. Lúc này ánh mắt Hạ Lăng di chuyển một cái, nhắc chân chuẩn bị chạy như điên đến một cánh cửa khác ——

Cậu không ngờ rằng vừa quay người đã lập tức bị Đường thiếu gia kịp thời bắt lấy cánh tay và chặn bước chân cậu lại.

"Lăng Lăng, anh Đường hơi ngây ngô một chút, nhưng cũng không phải là kẻ ngu ngốc. Trò lạt mềm buộc chặt của cậu quá rõ ràng rồi." Đường Táp vừa than thở vừa kéo Hạ Lăng đang gào thét hoảng loạn trở lại một chỗ sâu trong phòng thí nghiệm, sau đó Đường Táp cảm ra một chồng đồ đến trước mặt cậu, bất lực nói: "Coi như tôi phục cậu rồi! Đây là điều kiện trao đổi —— tôi cho cậu xem tài liệu bí mật về Nhan Tiểu Ngư, cậu bảo đảm ở lại phòng thí nghiệm này ba ngày, không gây chuyện cho tôi, thế nào?" Tuy Hạ Lăng bị thu hút nhưng trên mặt vẫn là vẻ ngang ngược, cậu ta hừ một cái, nói: "Vậy phải xem hồ sơ cá nhân của anh có giá trị hay không..."

Ào!

Mười mấy tấm hình rơi tán loạn ở trước mặt Hạ Lăng, từ trên cao rơi xuống, phô bày ra, mà ở giữa chính là hình ảnh Nhan Tiểu Ngư mới mười mấy tuổi.

"Đây là những hình ảnh của Nhan tiểu thư ở cô nhi viện lúc mười bốn tuổi bị người khác tận lực ẩn giấu." Đường Táp kể, chỉ vào những tấm hình: "Tôi đã điều tra kỹ toàn bộ một lần, không có dấu hiệu làm giả, cũng không có dấu vết photoshop, toàn bộ đều là hình thật..."

"Có ấy..."

Bỗng nhiên Hạ Lăng gương gao lên tiếng, cậu nhìn chăm chăm mặt cô gái kia, sắc mặt không khỏi trắng bệch, môi cũng bắt đầu run run: "Cô ấy... trước đây... đã phải trải qua chuyện gì..."

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Vấn đề Bình thường

Theo mong muốn của Nhan tiểu thư, buổi sáng ngày thứ hai, trên bàn ăn quả thật lại xuất hiện bữa ăn sáng gọi ở bên ngoài như hôm qua.

Nhưng tương đối bất hạnh là lần này Thấu thiếu gia dùng bữa cùng cô.

Mặc dù chẳng qua Thấu thiếu gia chỉ đọc báo, bộ dạng không đếm xỉa đến điểm tâm sáng chút nào. Nhưng không biết tại sao, Nhan tiểu thư luôn có cảm giác có một ánh mắt quan sát chăm chú từ phía đối diện, thỉnh thoảng lại ném sang bên này. Đôi mắt sáng quắc, cái nhìn như mũi tên làm hại cô mỗi khi ăn một miếng lại thấp thỏm mấy giây, cũng không dám hoàn toàn thể hiện cảm giác hạnh phúc vui vẻ đang lan tràn trong lòng, một câu cũng không nói được, vô cùng bức bối.

Dùng xong bữa ăn, Thấu thiếu gia lau khước miệng, sau đó đặt tờ báo xuống, đứng dậy chuẩn bị rời đi, sắc mặt thâm trầm.

Chú An thấy suốt bữa ăn hai người đều yên lặng, thiếu gia lại rời đi với dáng vẻ bận rộn bước nhanh về phía trước, thì An Ngôn lập tức hòa nhã dễ gần có lòng quan tâm hỏi Tiểu Ngư: "Nhan tiểu thư, bữa sáng hôm nay mùi vị như thế nào, ăn ngon không?"

Từ trước đến giờ, đối với chú An, Nhan Tiểu Ngư luôn là có hỏi sẽ trả lời, không giấu giếm, vì vậy cô liền gật đầu cười rất tươi một cái, nói: "Mùi vị còn ngon hơn cả hôm qua, chú An, ngày mai lại gọi thức ăn chỗ này nữa đi."

Rốt cuộc sắc mặt thâm trầm của Thiếu gia nào đó vừa đi tới cửa cũng giảm bớt ba phần.

Chú An nhìn bóng lưng của thiếu gia một cái, cười ha ha nói: "Nhan tiểu thư, ngày mai vẫn gọi thức ăn ở chỗ này sao? Chẳng lẽ, cô ăn không ngán à?"

"Chú An, chú nói cái gì vậy!" Nhan tiểu thư lập tức sửa

lại: "Mùi vị này có ăn cà dòi cũng sẽ không ngán đâu đấy!"

"Chú An." Lúc này Thấu thiếu gia đang đi lên lầu chuẩn bị

thay quần áo đột nhiên xoay người chuyển sang đáng vẻ vui mừng, bỏ lại một

câu nói: "Tặng lương cho cô ấy."

"Được, thiếu gia."

Chú An hiểu ý cười một tiếng, trầm nghĩ, lúc này đã rất rõ ràng rồi

đó, Nhan tiểu thư.

Vậy mà, sau khi Nhan tiểu thư nhìn bóng người hiền ngang của Nam Cung

Thấu biến mất ở phòng ngủ thì như có điều suy nghĩ, suy nghĩ hồi lâu cô mới

nhỏ giọng nghiêm túc hỏi: "Chú An, tình trạng vui buồn thất thường

này của Nam Cung tiên sinh không phải mới ngày một ngày hai đúng không?

Là dạng định kỳ phát tác hay là dạng ẩn giấu lâu dài? Em gái tôi đang

học tâm lý học, biết không ít bác sĩ khoa tâm thần, tôi có thể giới thiệu cho

Nam Cung tiên sinh đi điều trị thử. Mặc dù loại bệnh này dễ truyền ra

ngoài thì không tốt nhưng mà nhất định không được xem thường, nếu như đây

chỉ mới là triệu chứng ban đầu thì hoàn toàn vẫn có thể hồi phục, không

bằng.."

Chú An nhìn Nhan tiểu thư đang nói liên tục không ngừng thì trong

lòng không khỏi rơi lệ lần nữa——

Thiếu gia, xem ra cuộc sống sau này của cậu vừa lặn dạn lại gặp ghềnh

rời.

@@@@@

Sau khi Tiểu Ngư dọn dẹp bữa sáng xong, thì nhận được điện thoại

của Nhan Duy An. Cô nhớ ra hôm nay ngày hẹn gặp mặt ăn cơm chung mỗi

tháng của cô và Duy An, lập tức thay quần áo bình thường, sau đó cô

thông báo cho chú An một tiếng rồi một mình đón xe đến đại học D tìm em

gái.

Thời điểm Nhan Tiểu Ngư đến nơi, Nhan Duy An đang ngồi trên ghế dài ở

sân trường đọc sách chờ đợi, thứ Duy An cầm trong tay chính là cuốn phân

tích tâm lý học hành động mới ra của của giáo sư Lâm mà cô mượn

được từ bạn học.

"Em gái!"

Tiểu Ngư đột nhiên kêu một tiếng, nhảy ra mạnh mẽ cho Duy An một cái

ôm, cười hi hi ngồi sát vào cô: "Lại đọc sách sao?"

Duy An đang xem mê mẩn thì đột nhiên bị đột kích, tuy bị Tiểu Ngư dọa

một chút nhưng trên mặt vẫn không có quá nhiều biểu tình kinh ngạc, chẳng

qua là gương mặt thanh tú ngẩng lên, giọng quờ trách lại dung túng nói: "Chị,

chị lại náo loạn nữa rồi, chị vẫn giống hệt trước kia vậy, cứ thích hù

dọa em."

"Vậy em hãy phối hợp một chút làm vẻ mặt sợ hãi một lần đi

mà!" Tiểu Ngự oán giận: “Có biết chị em được xem như người chuyên đi dọa người khác, vậy mà nhiều năm qua đến rần chị cũng đã thử rồi nhưng mặt em lúc nào cũng vô cùng bình tĩnh, không chút sợ hãi như vậy chị sẽ rất thất vọng không!"

"Chị, chị nói sai rồi. Khi một kích thích đột nhiên tác động đến thân thể con người thì sự kích thích này liền trở thành nguồn gốc của việc thích ứng với kích thích thông qua hệ bài tiết điều chỉnh bên trong thân kinh nên cơ thể mới sinh ra một vài hành động phản ứng sinh lý. Khi bị giật mình hoặc sợ hãi con người sẽ có rất nhiều loại biểu hiện khác nhau, chẳng hạn như sắc mặt tái nhợt hoặc gương mặt lộ vẻ sợ sệt hay kêu lên thành tiếng đều là những hành động bên ngoài tương đối thường gặp, mà động tác hơi nhỏ như chân mày nhảy lên, huyết thái dương siết chặt, con ngươi mở to hay thân thể không tự chủ được mà nghiêng về phía sau đều là những điểm quan sát chính.” Duy An chậm chạp trả lời như đang để ý đến gì đó, cuối cùng đẩy mắt kính một cái, tổng kết nói: “Thật ra thì mỗi lần chị dọa em đều sợ không ít, chỉ là chị không quá chú ý quan sát chi tiết của em nên mới không phát hiện mà thôi."

Đầu óc Tiểu Ngự lập tức lộn xộn: “Duy An, chúng ta có thể bàn bạc vấn đề bình thường của con người thôi được không?"

Duy An sùng sốt một chút: “Chuyện em vừa nói rất không bình thường sao?"

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 89: Thích ăn cái gì

Tiểu Ngự nhìn thấy Duy An lại bắt đầu tập trung tích cực nghiên cứu học thuật thì vội vàng nở nụ cười trong sáng rực rỡ một cái: “Hay là chúng ta đi ăn cơm đi."

Trong quán cơm, Tiểu Ngự lấy từ trong túi sách ra một chiếc túi đựng mấy quyển sách tinh xảo, sau đó cô đưa tới trước mặt Duy An, nói: "Đúng rồi Duy An, bạn chị vừa mở tiệm sách, đúng lúc lấy về còn thừa một bộ, gồm ba mươi phần trăm cho chị, chị thấy rất hời nên quyết định mua cho em."

Duy An nhận lấy mấy cuốn sách kia, cẩn thận nhìn qua thì sắc mặt không khỏi tối sầm lại. Duy An cẩn mật nhận lấy sách rồi ôm vào trong ngực, không nói gì cũng không vạch trần Tiểu Ngự.

Từ trước đến giờ, sách của giáo sư Lâm đều là xuất bản giới hạn, lần nào cũng phải giành giật để mua. Đừng nói dư một bộ, ngay cả

đồ xài rồi cũng có thể bán ra với giá tiền tăng gấp bội, làm sao có chuyện

được giảm ba mươi phần trăm như vậy được?

Chỉ lúc nào cũng suy tính vì mình và ông nội hết, nhất định là

không biết chị lại nhịn ăn nhịn tiêu bao lâu mới để dành được tiền mua bộ này

sách cho mình...

Tiểu Ngự thấy ánh mắt Duy An âm trầm thì không khỏi ngừng một lát, khi

phách vỗ bàn nói: "Có phải ai khi dễ em hay không? Em nói cho chị, bốn cánh

sát đi tìm hấn, lập tức đánh hấn rằng roi đầy đất!"

Vào lúc này lại không thể nói rõ được, Duy An tức giận cười một tiếng,

gấp thức ăn cho cô, nói: "Em không sao. Ngược lại là chị kìa, nhìn sắc mặt

chị không tệ, tinh thần cũng tốt, gần đây làm việc ở tập đoàn Nam Cung

cũng không tệ lắm phải không?"

"Phụt ——!" Tiểu Ngự vừa uống một hớp trà nóng liền phun ra

hết, chưa hoàn hồn nhìn Nhan Duy An, cô tròn to mắt lắp bắp: "Em, em em em

làm sao biết..."

"Ừm, sau khi em nghe chị nói chuyện chị và Nam Cung thiếu gia

đi du lịch với nhau thì em lập tức gọi điện thoại đến tập đoàn Nam Cung xác

nhận, nhấn lại là em họ Nhan, muốn gọi lời với Tổng Giám đốc tập đoàn Nam

Cung là làm phiền anh ấy chăm sóc chị thật tốt. Sau đó, Nam Cung tổng tài

liền gọi điện thoại lại cho em, anh ấy nói nhất định sẽ chăm sóc

chị, còn nói bây giờ chị đang ở tập đoàn Nam Cung làm trợ lý, khả năng

làm việc không tệ, anh ấy còn hỏi em một ít chuyện liên quan đến chị."

Duy An bình tĩnh kể lại mấy câu, Tiểu Ngự liền phục sát đất Thấu

thiếu gia, chỉ mấy câu nói ngắn ngủi mà đã làm cho đứa em gái giỏi

quan sát của cô có thể nói ra mấy lời vô cùng khen ngợi như là người

tốt có thể phò thác, Thấu thiếu gia thật sự có khả năng lôi kéo lòng

người nha.

"Anh ta hỏi em cái gì?" Tiểu Ngự mặt đầy phòng bị: "Hỏi

chị có nhược điểm trí mạng gì sao?"

Cảnh giác quá đà rồi đó chị hai!

Duy An không nói, trả lời: "Nam Cung tổng tài hỏi em, thói quen cuộc sống

là gì, hứng thú yêu thích cái gì, thích chơi cái gì, thích làm gì, thích xem

cái gì, thích ăn cái gì..."

Wait!

Tiểu Ngự nghe được chữ ủa, tròn mắt ngừng một lát: "Em nói, anh ta gọi

điện thoại hỏi em chị thích ăn cái gì? Còn là, tự mình gọi điện thoại hỏi em?"

Bạn đang đọc truyện *Báo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 90: Thảo luận về Củi mục

"Em nói, anh ta gọi điện thoại hỏi em chị thích ăn cái gì? Còn

là, tự mình gọi điện thoại hỏi em?"

"Đúng vậy!" Duy An gật đầu.

Tiểu Ngư hốt hoảng, gương mặt nhỏ nhắn đỏ lên. Dường như đã nghĩ ra

một vài chuyện, sau đó cô ôm mặt, nơi nơi phần uất lắm lắm: "Quá âm hiểm, quá

xảo trá, lại dám lấy thức ăn cao cấp bán bên ngoài để thiết kế cái bẫy, lấy

thức ăn ngon cám dỗ để mình nhảy vào cái hố..."

May là cô mơ màng lại chợt thông minh một cái, không bị mắc lừa!

"Chị, Nam Cung tổng tài người rất tốt, cách nói chuyện lại rất

ôn hòa." Duy An nghe cô lắm lắm, nghiêm mặt khuyên: "Lần đó trong điện thoại,

anh ấy còn hỏi em rằng, nhà họ Nhan chúng ta gả con gái có hạn chế đối tượng

của gia đình hồng quân đặc thù hay không, em nói không có, Nam Cung tổng

tài liền cảm ơn em, nói sau này sẽ quan tâm nhiều hơn rồi cúp điện thoại. Em

thấy anh ấy thật sự nghiêm túc với chị, còn chị mỗi lần thấy anh ấy

cũng có biểu hiện hốt hoảng, đỏ mặt tim đập, chắc cũng là ấn tượng với anh

ấy cũng không tệ, không bằng..."

"Ai hốt hoảng! Ai đỏ mặt tim đập!"

Tiểu Ngư như bị sét đánh gào lên một tiếng, sau đó bất ngờ đứng

bật dậy, cầm túi lên, dùng tốc độ như trâu điên Amazon lao ra khỏi quán

com, cô chạy đến bên cạnh con sông

nhỏ cách đó không xa, đứng trong gió thổi xào xạc, nhìn dòng nước

tự xét lại mình——

Biểu hiện hốt hoảng, đỏ mặt tim đập, gả con gái, sau này sẽ quan tâm

nhiều hơn.

Có ý gì? Chẳng lẽ ở trong mắt Thấu đại thiếu gia, bọn họ đã là người

yêu của nhau? Chẳng lẽ từ lúc vừa mới bắt đầu Thấu đại thiếu gia đã

quyết định lừa gạt ép buộc mình, cho nên mới thiết kế các loại bẫy để

mình nhảy vào?

Không thể nào không thể nào không thể nào, cô còn chưa cân nhắc kỹ mà,

cô căn bản không muốn có quá nhiều liên hệ với xã hội đen đâu, cuộc đời

cô vẫn còn có vô số tiểu huy hoàng đang chờ thực hiện đó, cô làm sao có thể

một lần sảy chân để ngàn đời hối hận mà bước vào đầm lầy của

Thấu thiếu gia chứ...

"Chị ——!"

Sau khi Duy An trả tiền com liền đuổi theo, đứng ở sau lưng Tiểu Ngư,

vịn bả vai cô thờ hồng hộc: "Đừng... lo lắng... nếu như ông nội... phản đối...

chị và Nam Cung... tổng tài... em sẽ... sẽ ủng hộ... chị..."

Tiểu Ngư nhìn em gái mình đang cố hết sức để bày tỏ mong ước

thì nội tâm cô không khỏi mãnh liệt tan vỡ—— Cô em Duy An, em tính sai trọng

điểm rồi đó!

@@@@@@

Lòng Nhan Tiểu Ngư rồi như tơ vò, trở về Nam Cung biệt thự, trên đường đi vẫn luôn xoay chuyển một loạt các ý nghĩ ngổn ngang làm đầu cô muốn nổ tung ra.

Cô đi vào biệt thự, thấy xe của Nam Cung Thấu không đỗ ở nhà để xe thì mới thờ phảo nhẹ nhõm, xoa mồ hôi trên trán một chút rồi đi vào phòng khách biệt thự.

Lúc cô đi trên đường tắt bên cạnh nhà để xe, cô nghe được người giúp việc được thuê theo giờ của biệt thự Nam Cung tới quét dọn và rửa xe đang dùng tiếng Trung không thông thạo cùng tám chuyện——

"A Hoa, cô có biết sáng sớm hôm nay, lúc tới phiên tôi tới quét dọn đã gặp đại thần rồi không?"

"Đại thần đại thần!"

"Ông chủ thật là đẹp trai, thật là cao, lại vô cùng có tiền, sáng sớm hôm nay lại còn đang nấu com! Nấu com đó ——!"

"Woa, ông chủ thật là biết cách chăm sóc người khác, nhất định là anh ấy đang nấu com cho người vợ thông minh xinh đẹp vô cùng hạnh phúc của mình phải không?"

"Không phải đâu! Sáng sớm hôm nay lúc ông chủ nấu com, tôi đã nghe được anh ấy nói chuyện điện thoại với em gái, anh ấy nói là nấu com cho một khúc củi mục!"

"Hả... A Hoa, ý của đại thần là sao?"

"Không biết ư, tôi nghe nói trong biệt thự này có một khúc củi mục, thừa dịp ông chủ không có ở đây, chúng ta cùng đi tìm xem một chút đi..."

"Được đó được đó!"

Hai người giúp việc theo giờ sung sướng đi tìm củi mục!

Củi mục chân chính hóa đá đứng ở giữa sân đến mức sắp bị nứt ra.

Nấu com..

Thấu đại thiếu gia nấu com? **Chương 91: Thử súng.**

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 91: Thử súng

Editor: Ngan Tĩnh

Cái này là sự thật sao?

Vậy thì cũng quá huyền ảo rồi đấy!

Người có dáng vẻ đại thiếu gia này, cũng biết làm com? Còn có thể làm ra món ăn ngon đến thế, khiến người khác cả đời khó quên? Hơn nữa còn là... vì cô?

Chuyện này... Chuyện này cũng quá khó tin rồi!

Cô cũng không có ưu điểm gì, Thiếu thiếu gia nổi danh một cõi, không có lý do gì lại coi trọng mình nha. Còn đích thân làm cơm cho mình, không phải bị lừa đá vào đầu hoặc là bệnh tâm thần tái phát đấy chứ?!

Tự nghĩ như vậy, trong lòng còn tìm ra ngàn vạn cái có, nhưng vẫn không nhìn được mặt hồng tim đập nhanh, ngực như đang đánh trống. Ngẩng mặt dùng sức lắc đầu, nhưng vẫn không thể khiến những suy nghĩ về Thiếu thiếu gia bay ra ngoài.

Nhưng cố tình vào lúc này.

Kết!

Sau lưng vang lên một tiếng dừng xe, tiếp đó là tiếng mở cửa và tiếng bước chân.

Một mùi hương thơm ngát lại ập tới, mùi cơ thể dễ ngủi quen thuộc ngay càng đến gần. Bởi vì cảnh giác quá nhiều, khứu giác lại cực kỳ nhạy bén. Mùi vị của anh xông vào khoang mũi, trái tim cô lại chột nhảy lên như trống trện, không ngừng không nghỉ, nhảy mạnh đến mức lồng ngực còn vọng ra tiếng vang.

“Nhan tiểu thư, cô cũng tới đây đi.”

Giọng nói ngắn gọn ra lệnh, lạnh lạnh như bình thường.

Không hiểu sao tim Tiểu Ngư lại đập mạnh, nhìn bóng lưng của anh mà hai má đỏ bừng.

Vì sao vậy!

Cô chỉ là một người bình thường, vô dụng như thế, ngu ngốc như thế, tục tũn như thế...

Vị đại thiếu gia này, rốt cuộc thì anh để ý cái gì của tôi chứ!

Nội tâm gào thét, nhưng trên mặt vẫn một vẻ im lặng, không dám không vâng lời thiếu gia, cúi đầu cùng đi với anh. Mãi cho đến khi đi theo anh tới bãi đất tập bắn ở nhà sau của biệt thự, mới lúng ta lúng túng ngừng lại.

Thiếu thiếu gia không hề nhiều lời, gọi điện thoại ra lệnh một tiếng, lập tức có thuộc hạ tới, đưa lên một chiếc hộp vuông màu đen sơn nước tinh xảo, rồi lập tức lui qua một bên.

“Mở ra!” Thiếu gia ra lệnh với Tiểu Ngư.

Nhan Tiểu Ngư đi lên phía trước, tìm được móc khóa, hai ba lần liền mở chiếc hộp vuông ra, lúc nhìn thấy thứ bên trong thì không khỏi dừng lại.

“Thứ một chút.” Thiếu gia khoanh tay trước ngực, điệu bộ nhàn tản, trầm giọng mà nói: “Ngoại hình, góc độ, vị trí nắm, làm báo cáo.”

Tiểu Ngư nhìn chăm chăm khẩu súng ngắn crystal dành cho nữ trên tay, biết súng trên tay chỉ có một viên đạn, liền nhếch nhếch mép, nghe lời nhận lấy súng ngắn, lật qua lật lại trong tay mấy lần. Sau khi lấy hết các bộ phận ra kiểm tra 360 độ, mới lưu loát đưa tay lên, giơ lên trời.

Đoàng-----

Thả súng rỗng ra.

“Góc độ thích hợp, độ lớn phù hợp với bàn tay nữ giới, ngoại hình tinh xảo,

đắt giá!” Cô nhanh gọn báo cáo, không hề dài dòng dây dưa.

Lúc Tiểu Ngư ở Cảnh Đội chính là cao thủ thủ súng, vào lúc này một loạt động tác nước chảy mây bay, ngược lại lúc cô làm mặt mày không hề sợ hãi chút nào, lại có thêm mấy phần kiên định.

Phát súng lưu loát, thái độ nghiêm túc, khảo nghiệm tinh thần.

Rất tốt.

Thấu thiếu gia hiếm khi tán thưởng nhìn Tiểu Ngư, trong mắt có thêm vài phần thương thức.

“Lên đạn.” Thấu thiếu gia ném tới mấy viên đạn, mặt mày bình thản ra lệnh:

“Tiếp tục.”

Tiểu Ngư nhận đạn, do dự một chút, vẫn là lựa chọn già vô tâm kia, tiếp tục nghe lời, giờ tay nhận lấy đạn lắp vào băng đạn, nhanh chóng lên đạn, cánh tay giờ lên, nhắm ngay bia súng cách trăm mét trước mặt, híp mắt, ngón tay phải bóp cò-----

Đoàng-----!

Đoàng! Đoàng! Đoàng! Đoàng!

Năm phát, tất cả đều ở vòng mười, ngay giữa hồng tâm!

Tuyệt đối chuẩn xác!

Bãi bắn bia trăm mét, súng ngắn có thể bắn đến trình độ này, kỹ thuật bắn súng phải là hàng cao thủ.

Thấu thiếu gia cong khóe miệng, vẻ hứng thú trong con ngươi ngày càng đậm.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Cả nhà anh đều thưởng thụ

Editor: Ngan Tĩnh.

“Tầm sát thương so với súng lục bình thường thì xa hơn khoảng 30 mét, đánh giá sơ là 80 mét, khẩu súng không có vấn đề gì.” Tiểu Ngư thu tay về, giống như lúc ở Cảnh Đội, hoàn thành báo cáo thủ súng một cách xuất sắc, quay đầu lại nói: “Đây là một loại súng ngắn dành cho nữ xuất sắc mà trang nhà.”

“Lệnh xuống, lập tức bắt đầu.” Thấu thiếu gia nghiêng đầu, ra lệnh cho người đứng bên cạnh.

“Dạ, Thiếu Đường Gia”

Người mặc áo đen vẫn luôn đứng bên cạnh anh đáp lời xong, thì bắt đầu nhanh chóng đi ra ngoài.

Trong tầng hầm ngầm, chỉ còn lại hai người Thấu thiếu gia và Tiểu Ngư.

Tiểu Ngư lập tức rơi vào tình trạng khản trương, nhìn chăm chăm Thấu thiếu gia cách một mét phía trước với vẻ mặt đề phòng.

“Nhan tiểu thư đã hoàn thành thủ súng rất xuất sắc.” Thấu thiếu gia tựa

người vào trước lan can, khoanh tay, giọng nói lười biếng mà mê người: “Tôi cần cho cô chút phần thưởng.”

Phần thưởng?

Tiểu Ngư mờ mắt, muốn thưởng gì đây? Chẳng lẽ anh ta lại có âm mưu gì?

Thấu thiếu gia đột nhiên đứng thẳng người, thân thể cao lớn như vị thần

thả chậm bước chân, từ từ đến gần Nhan Tiểu Ngư. Dần dần, giam cầm thân thể nhỏ bé của cô vào dưới cái bóng to lớn của anh.

“Anh, anh, anh đừng tới đây!”

Trong lòng Nhan Tiểu Ngư không hiểu, vội vàng lui về phía sau, lui lại

nhiều lần, cho đến khi lui tới góc mới rút cuộc giọng súng lên, run rẩy nói: “Đừng

tới nữa, tôi... trong tay tôi có súng, anh tới nữa, tôi liền bắn đấy.... Anh từ

từ đã.... Khoan... Ôi... Đừng...”

Lời nói, bị ngăn lại bởi hô hấp nóng bỏng và sự xâm chiếm mạnh mẽ của người đàn ông.

Anh ngăn chặn không khí của cô, ngăn lại lời nói của cô, cướp đi suy

nghĩ của cô, khống chế thân thể của cô.

Cái hôn này của Thấu thiếu gia, sâu mà miên man, bàn tay giữ chặt lấy eo

nhỏ của cô, ấn lưng cô lên lan can bãi tập bắn, tay còn lại giữ lấy gáy cô, khiến

cô không ngừng lại gần để mặc anh xâm chiếm, làm cho cô không thể chống cự, tùy

anh thưởng thức hương thơm môi lưỡi. Cho đến khi Tiểu Ngư sắp hôn mê Thấu thiếu

gia mới buông lỏng cô ra, hơi hải lòng liếm liếm môi, giống như một con báo vừa

ăn xong, trong con người tràn ngập thỏa mãn.

Tiểu Ngư bị vẻ mặt thỏa mãn kia của anh làm cho kinh ngạc không thôi---

Trình độ vô si thế này, rốt cuộc là bẩm sinh đã có hay sau này tu luyện mà

thành thế, sao có thể vô cùng tinh tế đến độ này?

Nhưng lại bởi vì anh hôn môi mất hết toàn bộ sức lực, cô chỉ có thể mềm

liệt nằm trên ngực anh, hé miệng cá hô hấp hồi lâu, mới tích đủ giận yếu ớt kêu

lên: “Anh nói chờ tôi suy nghĩ mà! Vì sao anh lại hôn tôi! Tại sao bây giờ

không giải thích được vì sao hôn tôi...”

“Tại sao?” Thấu thiếu gia phớt lờ cô, bình tĩnh hỏi ngược lại: “Chỉ bằng

việc Nhan tiểu thư có thể phản kháng, có thể đẩy ra, có thể nổ súng, có thể cắn

tôi, nhưng mà, cô cũng rất hưởng thụ, không phải sao?”

Người nào hưởng thụ! Anh mới hưởng thụ! Cả nhà anh đều hưởng thụ! Tôi

không hề hưởng thụ một chút nào hết! Tôi mới không nói cho anh biết tôi có nằm

mơ cũng thấy anh hôn tiếp... aaaaa!

Nhan Tiểu Ngư bị ngắt lời, tức giận đến sắc mặt cũng đen. Một hồi lâu, rốt

cuộc lần đầu tiên có tiền đồ, giọng súng đặt lên ốt Thấu thiếu gia, lạnh giọng cảnh

cáo: “Mặc dù bây giờ tôi còn chưa trở về Cảnh Đới, nhưng Nam Cung tiên sinh phải

rõ ràng, tôi là người chứng kiến, có thể lấy chứng cứ phạm tội, tự mang theo vũ

khí bên mình, buồn lậu súng ống đạn dược, cố ý giết người, đánh lén cảnh sát để

vu khống anh...”

Thấu thiếu gia bị uy hiếp, cũng không có bất kỳ không vui nào, mà là dùng giọng nói lạnh nhạt nói tiếp: “Elegant, mười phút trước đã được trưng bày bán ở các chợ đen trên thế giới, giao dịch buôn bán súng lậu đủ để xử trọng hình, Nhan tiểu thư nhưng là không thoát khỏi liên quan đây.”

“E... Ele.... gant?” Nhan Tiểu Ngư gian nan lặp lại, ánh mắt mờ mịt:

“Cái đó đúng... Cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Gọi là con ác mộng Nam Cung Thấu

Editor: Ngan Tĩnh

“E... Ele.... gant?” Nhan Tiểu Ngư gian nan tái diễn, bày tỏ mờ mịt:

“Cái đó đúng... Cái gì?”

“Tiếng Pháp, cũng có thể gọi là, trang nhã.” Thấu thiếu gia nhắc nhở, đôi tay dút vào túi quần, lạnh lạnh cười một tiếng: “Thế nào, Nhan tiểu thư vừa rồi mới tự tay khảo nghiệm lại tự mình đặt tên cho nó, nhanh như vậy đã quên?”

Cả kinh, lúc này mới phát hiện vừa rồi mình lại bị người này đầu độc, giúp một phần tử xã hội đen thử súng, còn giúp đặt tên đưa ra thị trường, cũng gián tiếp giúp bọn họ buôn lậu súng, biến thành cá mè một lứa, giờ rất khó để thoát khỏi liên quan!

“Anh! Ah...” Tiểu Ngư giận sôi máu chỉ tay vào Thấu thiếu gia mà không nói được lời nào.

Thấu thiếu gia lại bắt được tay nhỏ của Tiểu Ngư, nắm chặt trong tay, dịu dàng cười một tiếng, tốt bụng nhắc nhở: “Nhan tiểu thư, đọc nhiều sách rồi, làm bạn gái bạn thiếu gia, vẫn là nên có văn hóa một chút thì tốt hơn”

Dứt lời, buông tay cô ra, xoay người nhẹ nhàng cất bước về phía gian phòng ngầm dưới đất-----

Lúc rời đi, không quên bỏ lại một câu: “Phần thưởng, cây súng này sẽ là của em, đồng bọn phạm tội của tôi.”

Đầu Nhan Tiểu Ngư, thiếu chút nữa lại hồng mắt.

Con ác mộng! Con ác mộng! Đến bao giờ cô mới có thể chạy trốn khỏi con ác mộng mang tên Nam Cung Thấu này đây!

- -----

Hạ Lăng chợt nói không ra tiếng, nhìn chăm chăm gương mặt cô gái trong ảnh, trên mặt anh cũng trắng bệch, đôi môi bắt đầu chỉ giật mình lay động: “Cô ấy... trước đây... đã trải qua chuyện gì..”

Người trong hình, rõ ràng là Nhan Tiểu Ngư, vết sẹo giăng đầy, vết thương khắp người, trên người không có nơi nào không bị thương, rậm rạp chẳng

chặt, lần lượt đan chéo vào nhau. Chỉ nhìn vết thương lộ ra trên cổ và đùi, cũng làm cho người ta cảm thấy da đầu tê dại, cả người mụn nổi thành từng đám. Nhan Tiểu Ngư, lúc này nhìn như một người phụ nữ bình thường. Nhưng rốt cuộc thì trước đây cô đã... trải qua những chuyện gì?

“Trải qua chuyện gì, tôi cũng không điều tra được.” Sắc mặt Đường Táp hơi trầm xuống: “Chỉ biết sau khi cô ấy vào cô nhi viện, thì được tiến hành giải phẫu trị liệu vết thương khắp người và chữa trị những vết sẹo, sau đó mới nhận về được một cái mạng. Ở cô nhi viện mấy tháng, được một ông lão họ Nhan nhận nuôi, cho tới bây giờ.”

Trái tim Hạ Lăng thất lại, anh mím môi mông: “Nam Cung Thấu, có biết những thứ này hay không?”

“Tôi có thể tra được những chuyện này, làm sao anh ta có thể không tra ra được?” Đường táp nhìn ngắm những bức hình kia, thu lại: “Tôi nghĩ những tấm hình này, có lẽ chính là nguyên nhân khiến cho lòng đề phòng người khác của Nhan tiểu thư cực kỳ mạnh, mà đối với Thạch Đầu mà nói, trùng hợp đây cũng là điều cậu ta cần biết rõ.”

Hạ Lăng ngừng một hồi lâu: “Nam Cung Thấu và Tiểu Ngư không thân không qua lại, tất cả đều vô duyên, sao lại muốn điều tra Tiểu Ngư, muốn biết rõ tất cả mọi chuyện của cô ấy?”

“Lăng Lăng...”

Đường táp suy nghĩ trong chốc lát, dùng cách nói tương đối dễ hiểu để trả lời cậu ta: “Nếu như một món đồ, lần đầu tiên nhìn, sẽ thấy quen thuộc, lần thứ hai nhìn, thấy đặc biệt, lần thứ ba nhìn lại, cảm giác đó là thứ của mình, cậu sẽ làm như thế nào? Mà sau khi cậu gần nó, lại phát hiện trong ý thức của mình thì vật này nên là của cậu, lại từng phải nhận thương tổn không cách nào tiếp nhận nổi, đau thấu tới tận xương tủy, cậu sẽ muốn làm thế nào?”

“Lấy về, thương yêu, từ đó về sau coi chừng nó, không để nó chịu tổn thương nữa.” Hạ Lăng chỉ tiết đáp.

“Đó là sự lựa chọn của cậu, nhưng Thấu thiếu gia thì khác.” Đường táp ngồi trên ghế dựa, mặt mày thâm trầm: “Trong cuộc sống của Nam Cung Thấu gần như không có hai chữ không biết, trong thế giới của Nam Cung Thấu, càng không cho phép tồn tại chữ ‘Thua’. Bởi vì cái cảm giác quen thuộc và đặc biệt kia, tất cả những thứ Nhan tiểu thư phải nhận, đối với Thấu thiếu gia mà nói, là một loại khiêu khích. Cậu ta sẽ không tiếc bất cứ thủ đoạn nào, lấy được thứ mình nên có, biết rõ mình nên làm gì, làm chuyện mình muốn làm.”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Ôi, Tiểu Lăng Lăng của anh ta

Editor: Ngan Tịnh.

Hạ Lăng nghe lời của Đường Táp, sắc mặt lại hơi thay đổi, chuyển thành bức tức: “Sau khi lấy được thi thể nào? Biết rõ rồi thì sao? Theo lời anh nói, thì căn bản là Nam Cung Thấu không hề thích Tiểu Ngư, mà chỉ là một loại khiêu chiến không biết tên! Khi tất cả rõ ràng rồi thì Tiểu Ngư sẽ không thể ở lại bên cạnh anh ta nữa! Đến lúc đó vết sẹo và cả quá khứ đều bị vạch trần, bị thương tổn còn không phải Tiểu Ngư của tôi sao? Nam Cung Thấu chết tiệt, tôi muốn đi làm thịt anh ta”

Nói xong, cũng không quan tâm gì nữa, khăng khăng muốn xông ra ngoài---

Thật đúng là tình địch trong mắt thành ác bá.

Đường Táp không biết cách nói mờ mịt của mình lại bị Hạ Lăng hiểu thành như vậy, thấy cậu ta như vậy thì không khỏi nhảy từ trên ghế xuống đuổi theo, vừa đuổi vừa kêu: “Lăng Lăng, tôi còn chưa nói xong, cậu chờ tôi một chút, chờ tôi nói xong đã...”

Đùng---!

Viên gạch khổng lồ đã được giấu cẩn thận từ trên trời rơi xuống, rầm một tiếng đập thẳng vào trán

Đường thiếu gia.

Đường thiếu gia căn bản không kịp chuẩn bị, ngã chổng chơ giữa sàn, hai mắt đầy sao, ngất đi.

Trước lúc hôn mê còn đang suy nghĩ----

Ôi, Tiểu Lăng Lăng của anh ta, cũng đã biết dùng thủ đoạn ám hại người rồi.

Tiểu Lăng Lăng của anh, tuyệt đối đừng chạy tới công ty Nam Cung Thấu ở thành phố D gây sự với hắn nha....

- - - - -

Nhan Tiểu Ngư rời khỏi tầng hầm dưới đất, phản ứng đầu tiên chính là đi tìm chú An.

Cô chạy tới phòng khách, thấy chú An đã lớn tuổi vẫn cầm máy tính bảng quan sát thị trường chứng khoán của nhà Nam Cung, không khỏi oán giận nói: “Chú An, nếp nhăn của chú đã nhiều đến vậy rồi, lớn tuổi như vậy rồi, nhà Nam Cung lại vẫn muốn chú làm nhiều việc ngược đãi chú như thế, không bằng chúng ta từ chức đi, hai chúng ta cùng nhau từ chức đi thôi.”

Lớn tuổi như vậy...

An Ngôn mới hơn 40 tuổi, được bảo dưỡng tốt, mặt cũng được gọi là tuấn lãng, nhưng vẫn đang dịch dung, hiển nhiên nhất thời không cách nào chấp nhận câu nói gì mà nếp nhăn đầy mặt, ách một tiếng, một hồi lâu mới nhún lại vào nhân vật, trở lại với gương mặt hiền lành, hòa ái, hỏi: “Nhan tiểu thư, có phải xảy ra chuyện gì rồi không, nói cho tôi biết, xem tôi có thể giúp đỡ cô hay không.”

Giúp cô.... Một quản gia kiêm tài xế lớn tuổi có thể giúp gì được cho cô đây!

“Chú An, cháu muốn từ chức.” Cô cứ nói: “Công việc ở nơi này không thích

hợp với cháu.”

“Từ chức cũng được.” An Ngôn dừng lại một chút, nghiêng đầu hỏi: “Chỉ

là, Nhan tiểu thư nghĩ ra cách để trả nợ rồi sao?”

Tiểu Ngư “à” một tiếng, nhỏ giọng nói: “Chú An, ban đầu Nam Cung tiên

sinh thật ra nói cháu có thể không cần trả khoản nợ đó, cháu cũng đã ghi âm lưu

lại chứng cứ, coi như lên tòa, chắc cũng là có thể thắng kiện...”

Chỉ có thể trách Thấu thiếu gia nguy trang quá cao mình, khi đó bản thân

lại lương thiện, hoàn toàn không phát hiện trình độ đặt bẫy và sự âm hiểm của

người này, nếu không, chính là đánh chết cô cũng không vào nhà Nam Cung này làm

trợ lý!

“À...” Chú An thờ dãi một hơi, nhắc nhở nói: “Nhan tiểu thư, tâm tình của

cô tôi có thể hiểu, nhưng là... muốn thắng kiện nhà Nam Cung là rất khó, máy

ghi âm của cô... Xác định vẫn còn mang theo trên người, không tổn hại gì sao?”

Tiểu Ngư nhướn mày, nhưng vẫn gật đầu chắc chắn: “Chú An, chú không cần

phải lo lắng, khi đó cháu đã chuẩn bị rất kỹ càng, lưu đoạn ghi âm đó vào rất

nhiều nơi, chia ra đặt ở nhiều nơi như XXX, XXX, XXXX, XX!”

“A----!”

Chú An ý vị sâu xa nhìn cô một cái, lúc này hệ thống ghi âm trong máy

tính, đã cho thấy gửi đi thành công bằng chữ tiếng Đức.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 95: Anh em ruột cũng phải tính toán rõ ràng

Editor: Ngan Tịnh.

Chú An tiếp tục tốt bụng khuyên: “Nhan tiểu thư, chuyện từ chức, tôi

không làm chủ được, nếu cô thật sự không muốn làm, thì trực tiếp đi tìm thiếu

gia mở lời. Chỉ là, tôi muốn nói trước cho cô biết, trong nhà Nam Cung, luôn

luôn, cho dù anh em ruột, cũng phải tính toán rõ ràng, thiếu nợ phải trả là

chuyện thiên kinh địa nghĩa. Chỉ là, nhà Nam Cung đối đãi với mọi người, vẫn là

ưu đãi hơn những gia tộc khác. Thiếu nợ, nếu thật sự không trả được, tôi nhớ điều

kiện tốt nhất hình như là... Mười vạn một ngón tay, 30 vạn một cánh tay, 50 vạn

một chân, 100 vạn bán thân bất toại, ba trăm vạn một cái mạng, năm trăm vạn chết

không toàn thân... Đại khái chính là như vậy thôi...”

Nhan Tiểu Ngư nghe chú An kể lại thì lệ rơi đầy mặt. Chú An, chú đã nói

như vậy, cháu làm sao còn gan dám tới trước mặt tên thiếu gia kinh khủng đó đòi

từ chức nữa?”

Lúc này, phía trên cầu thang, chợt truyền tới tiếng bước chân chậm rãi.

Nghe tiếng bước chân, Nhan Tiểu Ngư nhanh chóng nhận ra là vị thiếu gia

tôn quý kia đang xuống lầu, da đầu lập tức căng lên theo thói quen, quay đầu lại

khấp đảm liếc mắt nhìn Thấu thiếu gia, người mặc chỉnh chu, quyền rũ bắn ra bốn

phía. Rồi lại vội vã rút đầu, trốn trong góc ghế salon, yên lặng cầu nguyện.

Không thấy mình, không thấy mình, Thấu thiếu gia không phải người, không thấy được mình...

Thấu thiếu gia nhìn bộ dáng đa điều của cô, không khỏi im lặng rồi lại

vui mừng. Con cá nhỏ này, rốt cuộc muốn sợ anh tới bao giờ?

Cũng vẫn không lên tiếng, đi thẳng tới trước mặt cô, cúi đầu nhìn xuống

cô, ánh mắt chứa ý cười.

Bạn học Tiểu Ngư bị anh nhìn chăm chăm cả người run lên, tóc gáy dựng thẳng,

nhưng cũng không dám lộn xộn, không thể làm gì khác hơn là không ngừng kêu gào ở

trong lòng.. Vì sao, vì sao anh còn chưa đi! Tôi cũng cũng không phải là TV,

dù nhìn chăm chăm thế nào cũng không ra hiệu quả 3D đâu!

“Nhan tiểu thư.”

Thiếu gia đột nhiên lên tiếng, ném một vật tới trước mặt cô: “Đưa tôi tới

công ty, cô lái xe.”

Nhan Tiểu Ngư cầm vật kia lên, nhìn thì chính là chìa khóa chiếc xe

Bugatti Veyron nổi tiếng trị giá hơn ngàn vạn, nhớ tới mấy chữ chỉ có hai người

ở riêng với nhau, bàn tay nhỏ bé lại run lên, vô cùng khẩn trương.

- - - - -

Đoạn đường này, cô chạy cực kỳ chậm.

Chậm đến mức.... Ngay cả một ông lão đang đạp xe đạp, cũng nhìn không được

dừng lại, tức giận kêu lên: “Chiếc xe đắt giá như vậy, thế mà tốc độ lại như

rùa bò. Mẹ nó, là tên thiếu nào đang lái xe khoe của thế hả!”

Nhan Tiểu Ngư bị chửi là thiếu nào, mặc dù chân mày vô ý nhíu lại,

nhưng vẫn kiên trì tốc độ không thay đổi, cầm chắc tay lái, vững vàng an toàn

mà đi.

Cô nhìn qua gương chiếu hậu trên xe, thấy Thấu thiếu gia vẫn một mực cúi

đầu nhìn vẫn kiện thì cảm giác khẩn trương trong nháy mắt tăng gấp mười lần,

ngay cả lòng bàn tay đang cầm tay lái cũng chảy mồ hôi ròng ròng.

Nếu như vị làm người áp lực này xuống xe, như vậy xe liền có thể chạy nhẹ

nhóm hơn rồi--- Bạn học Ngư bắt đầu ảo tưởng tự mình lái xe tiêu sái đi dạo bờ

biển của mình..

Tích tích tích----! Tích tích tích----!

Bên trong xe, đột nhiên vang lên tiếng thông báo.

Tiểu Ngư cả kinh, lập tức đề phòng, tròn to mắt nhìn về phía trước, hoảng

sợ nói: “Chuyện gì, chuyện gì xảy ra, xảy ra chuyện gì...”

Thấu thiếu gia ở phía sau lạnh lùng nhìn động vật đơn bào này một cái,

giơ tay nhấn xuống màn hình sau ghế, mặt không tỏ vẻ gì mờ mịt truyền tin ra.

Thì ra là trò chuyện webcam.

Bạn học Nhan nhận thức được vừa rồi mình có bao nhiêu mất thể diện,

không khỏi rút người một cái, yên lặng.

Chương 96: Ai là người phụ nữ của anh hả

Editor: Ngan Tinh.

Trong màn hình, chính là nhân viên đang làm việc tại chi nhánh của công ty Nam Cung ở thành phố D. Anh ta đứng trước màn hình cung kính cúi đầu, tiếp đó vừa tôn kính vừa sợ hãi nói: “Tổng giám đốc, toàn thể nhân viên đều đã có mặt, 20 thiết kế sư nổi tiếng của công ty Milan cũng đã chờ ở phòng hội nghị, chỉ là, hội nghị thông báo một giờ chiều tiến hành, hiện tại đã qua 1 giờ 45 phút, tổng giám đốc, có cần thông báo kéo dài không ạ?”

“Ừ!” Nam Cung Thấu lạnh nhạt đáp một tiếng, chưa từng biểu lộ gì nhiều.

“Thông báo xuống kéo dài thêm nửa tiếng nữa.”

Tiểu Ngư cũng đang đứng ở phía trước, không ngừng chạy mồ hôi.

Cô chạy quá chậm.... Cho nên kéo dài hội nghị của công ty Nam Cung!

Vì sao không lệnh cho mình gia tốc, còn ra lệnh cho cấp dưới kéo dài thêm nửa tiếng. Thấu thiếu gia xã hội đen này, sẽ không lại âm hiểm muốn dùng biện pháp sửa trị hay trừng phạt gì đó yêu cầu cô bồi thường đấy chứ?

“Nhưng tổng giám đốc, những người bên Milan đưa tới đều là thiết kế sư nổi tiếng thế giới,” nhân viên của công ty Nam Cung chần chờ: “Hội nghị đã kéo dài lâu như vậy, sợ kéo dài nửa tiếng nữa bọn họ có thể...”

“Nói bọn họ chờ trước cửa.” Thấu thiếu gia lên tiếng ngắt lời, giọng điệu hơi lạnh lùng.

“Vâng, tổng giám đốc.”

Tắt chat webcam, Nhan Tiểu Ngư cảm thấy cả người đều căng thẳng, bởi vì cô phát hiện, vừa rồi vì khẩn trương, chạy quá chậm, dẫn đến ùn tắc cả đám xe ở đằng sau, khiến cho dân chúng vây xem bốn phía, phía trước cũng có anh cảnh sát giao thông đi tới...

Cảnh sát giao thông ra dấu tay dừng xe, gõ một cái lên cửa xe, nói với Nhan Tiểu Ngư: “Đồng chí, mời xuất trình bằng lái xe của cô ra.”

Tiểu Ngư đưa bằng lái xe của mình cho anh ta, anh cảnh sát giao thông xem kỹ qua không thấy vấn đề, lại trả về chủ cũ: “Nếu kinh nghiệm đã có hơn một năm, xin đồng chí hãy tăng nhanh tốc độ một chút, bởi vì tốc độ chạy xe của cô đã tạo thành ùn tắc giao thông và...”

“Nhan Tiểu Ngư!” Thấu thiếu gia ở phía sau nhẹ lên tiếng, có phần không vui: “Lái xe.”

Anh trai cảnh sát giao thông nghe phía sau có tiếng nói, lông mày cau lại, quay về phía dưới cảnh cáo: “Vị tiên sinh này, ngại như vậy sẽ tạo thành tội cản trở người khác, nếu vẫn cố ý, vậy thì tôi chỉ có thể tạm thời giữ xe của anh.”

Nói xong, liền cầm ống điện thoại bắt đầu đọc biển số xe vi phạm cho đội,

chuẩn bị viết giấy phạt. Nhưng không ngờ vừa báo hết số xe, liền nghe thấy đại đội trưởng cảnh sát giao thông giật lấy điện thoại. Sau vài ba lời cảnh cáo, anh trai cảnh sát giao thông khiếp sợ liếc nhìn chiếc xe, sau đó để điện thoại xuống, trên mặt nở nụ cười: “Thì ra là Nam Cung tiên sinh, người đầu tư sửa đường thành phố D, cứ lái chậm rãi, an toàn mới là quan trọng. Phía chúng tôi sẽ lập tức giải tán người vây xem, nhanh chóng giải tỏa tuyến đường của Nam Cung tiên sinh. Đây chỉ là kiểm tra theo lệ mà thôi, không có vấn đề gì, chậm mà an toàn.”

Nam Cung Thấu trầm giọng đáp một tiếng, ý bảo tiếp tục lái xe.

Đây là lần đầu tiên Nhan Tiểu Ngư không tuân thủ pháp luật mà phách lối hoành hành ác bá, không khỏi gật đầu ý xin lỗi với anh trai cảnh sát, gật đến cổ đều mỏi, mới đóng cửa sổ, tâm thần thấp thòm tiếp tục đi về phía trước.

Đi được một lúc, khi Nhan Tiểu Ngư không tự chủ muốn nhán chân phải gia tăng tốc độ, nhưng mũi chân còn chưa dùng sức...

“Vội cái gì?”

Chỉ thấy Thấu thiếu gia mí mắt cũng không nâng, ra lệnh: “Lái chậm chậm cho tôi.”

Tiểu Ngư sững sờ: “... Lái chậm chậm?”

Nhưng mà không phải hơn hai mươi thiết kế sư cấp thế giới của Milan và toàn thể nhân viên công ty Nam Cung đều đang đợi ngài sao?

Mà không phải anh đã muộn họp rồi sao?

Thấu thiếu gia, suy nghĩ của người này thật sự quá khó đoán.

“Không cho phép vượt quá 20 km/h.” Thiếu gia lại ra lệnh lần nữa.

Tiểu Ngư chỉ có thể phục tùng... Nhưng đoạn đường này tốc độ hạn chế thấp nhất chính là 20 đấy!

Thấu thiếu gia dường như có thể hiểu được lòng của cô, không lạnh không nhạt bổ sung thêm một câu: “Yên tâm, không ai dám cản cô, người phụ nữ của tôi, muốn chạy như thế nào thì cứ chạy như thế ấy.”

Trực tiếp điên mất-----

Ai là người phụ nữ của anh chứ!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Người yêu của tổng giám đốc thiên tài xuất hiện

Editor: Ngan Tinh.

Cao ốc Nam Cung, một tòa nhà đứng sừng sững.

Nhân viên Nam Cung xếp thành một hàng, ngay lúc chiếc xe màu đen chạy tới thì đồng loạt cúi đầu, cung nghênh tổng giám đốc tiên sinh tới.

Tiểu Ngư xuống xe, mở cửa xe ra, nghênh đón một vị thiếu gia tôn quý.

“Nhan Tiểu Ngư.” Thiếu gia giơ tay lên nhìn Nhan Tiểu Ngư, không quay đầu

lại phân phó: “Sẽ cho cô thời gian hai giờ cuối cùng để suy nghĩ, sau khi hội

nghị kết thúc, tôi muốn nghe được đáp án chính xác.”

Ngư tiểu thư nghi hoặc: “Đáp án?”

Đôi thoại với động vật đơn bào, thật đúng là lao lực.

Thấu thiếu gia lười phải giải thích, trực tiếp nâng cằm cô lên, cúi người,

nặng nề hôn lên môi cô.

Nhan Tiểu Ngư nhất thời hóa đá.

Tập thể hàng trăm nhân viên công ty rớt cằm.

Tin giật gân, bạn gái của tổng giám đốc thiên tài, xuất hiện rồi...!

“Bây giờ thì biết rồi chứ?” Thấu thiếu gia một tay nắm ở hông cô, một

tay đỡ cằm của cô, áp cô lên sườn xe, giọng nói hiếm khi được ôn hòa: “Nhan Tiểu

Ngư, chưa từng có người nào khiêu chiến nhẫn nại của tôi. Con cá nhỏ ngu ngốc

này, khiến bản thiếu gia đợi lâu rồi, có biết không?”

Cá ngu ngốc... Ai là cá ngu ngốc, anh mới chính là Thấu ngu ngốc!

Nhan Tiểu Ngư nghe thấy câu nói dịu dàng kia, không khỏi reo hò, thận trọng

thêm can đảm hỏi: “Nếu như tôi... từ chối...?”

“Như vậy, thì trả nợ.” Thiếu gia toét miệng cười, mỉa hoặc vô cùng: “Mười

vạn một ngón tay, 30 vạn một cánh tay, 50 vạn một chân, 100 vạn bán thân bất toại,

ba trăm vạn một cái mạng, năm trăm vạn chết không toàn thây. Nhan Tiểu Ngư, ngồi

xuống suy nghĩ kỹ càng đi.”

Dứt lời, ưu nhã xoay người, lọt vào vòng vây của các nhân viên, không

quay đầu lại, tòa sáng lấp lánh, đi vào cao ốc Nam Cung.

Đề lại một mình đồng chí Nhan đứng trước cao ốc, nhìn lên trời, tự cảm

thấy bị bắt buộc làm bạn gái lão đại xã hội đen, cuộc sống thật sự tuyệt vọng,

quá tuyệt vọng rồi....

Đồng ý, hay không đồng ý?

Tiểu Ngư rối rắm một hồi, tâm tình thấp thòm, còn quyết định điện thoại

cầu cứu ông nội Giang vẫn luôn chỉ đạo tư tưởng cho mình.

“Tiểu Ngư à, có chuyện gì vậy? Có phải nhớ ông hay không! Nghe Tiểu An

nói con biểu hiện trong công việc rất tốt, lại được thăng chức rồi. À, ông đang

kéo đàn nhị với ông Vương ở đầu thôn, bây giờ kỹ thuật của ông rất tốt rồi đấy,

tùy tiện một khúc tuần mã chạy băng băng bảo vệ biên cương cũng đủ chấn trụ

toàn trường. Hai ngày trước ở thôn tổ chức biểu diễn, ông cháu đứng trên đài

kéo một khúc, mấy quả phụ trong thôn đều trở thành cổ động viên của ông rồi đấy...”

Tính cách ngang bướng của Ông nội Nhan giống với Nhan Tiểu Ngư, vừa nghe

giọng nói Tiểu Ngư, tâm tình liền kích động, bắt đầu tán gẫu vô biên giới.

Tiểu Ngư nghe, thấy đề tài còn chưa bắt đầu đã chạy xa, vội vàng ra tiếng

ngăn cản, nói: “Cháu biết rồi, cháu biết ông nội chính là hồng quân oai hùng

năm đó không thay đổi! Ông nội, cháu có chuyện muốn hỏi ông...”

Ông nội Nhan nghe giọng điệu này của Tiểu Ngư, không khỏi trầm mặt, quát

lên: “Đồng chí Tiểu Ngư, nói, có phải phạm sai lầm gì rồi không?”

Không hổ là ông nội, nhìn rõ hết mọi việc!

Tiểu Ngự suy nghĩ quanh co một hồi, gật đầu nhỏ giọng nói: “Ông nội, cháu, cháu thiếu tiền của người ta...”

“Nợ tiền?” Lông mày ông nội Nhan nhăn lại, chỉ cảm thấy việc này hoàn toàn không phù hợp với phong cách tiết kiệm thường ngày của Tiểu Ngự. “Tiền những năm nay cháu gửi về đều vô dụng, đều làm đồ cưới và của hồi môn cho cháu rồi, thiếu bao nhiêu, ông trả giúp cháu.”

“Ông nội...” Tiểu Ngự nhỏ giọng giải thích: “Số tiền rất nhiều, có lẽ Nhan gia chúng ta còn chưa từng nghĩ đến con số đó!”

“Có phải là bị mấy tên xã hội đen lừa gạt?” Ông nội Nhan tức giận: “Thằng nhóc Giang Phàm kia chăm sóc cháu thế này sao!”

“Không phải, ông nội... Là cháu quá lỗ mãng, không cẩn thận tạo nên một tổn thất rất lớn cho một vị tiên sinh. Vị tiên sinh này biết cháu không có tiền đền, còn cho cháu một công việc lương cao để trả dần, sau đó, lại đưa ra một vài điều kiện...”

“Tiểu Ngự, cái này là cháu gặp người tốt rồi!” Ông nội Nhan nghe cháu gái kể lại, khẽ cảm khái, lên tiếng tán thưởng: “Vị tiên sinh này chắc phải là nhà từ thiện, rất hiền lành nha. Quả thực là mẫu nhân dân trong xã hội chủ nghĩa này...”

Nhà từ thiện, mẫu nhân dân...

Ông trời ạ, cô làm sao có thể liên hệ những từ này với Nam Cung Thấu được đây?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Cô gái kỳ quái

“Tiểu Ngự à, không thể vong ơn phụ nghĩa! Cháu tạo thành tổn thất lớn như vậy cho người ta, người ta cung cấp cơ hội tốt cho cháu, lại sau cùng mới ra điều kiện, làm sao cháu có thể ôm tâm tình may mắn như chuyện không liên quan tới mình mà đến hỏi ông chứ? Ông đã dạy cháu thế nào, tri ân đồ báo, làm người phải có điểm mấu chốt đạo đức căn bản! Cho dù vị tiên sinh đó thế nào cũng sẽ nhân nhượng cháu! Nhưng cho dù cháu làm bằng cách nào, cũng nhất định phải hoàn trả số nợ đó cho người ta, biết không?”

Cho dù bất kỳ phương pháp nào, cho dù bất kỳ phương thức nào...

Nhan Tiểu Ngự nhỏ lệ, thật lâu sâu, mới nhỏ giọng nói: “Nhưng ông nội...

Chủ nợ lại là người nổi danh trong xã hội đen, chuyên gây án buôn lậu loại hàng kia... Là một tội phạm lớn, nếu như anh ta nói ra yêu cầu rất quá đáng...”

Ngay lúc cô đang nói những lời này thì bên kia chợt vang lên tiếng huyền não, chỉ nghe lão Vương đầu thôn cùng mấy gia gia kêu rống: “Lão Nhan! Đang chờ

ông hợp âm đây! Còn lẽ mề gì nữa!”

“Đừng quấy rầy! Tôi đang nói chuyện điện thoại với cháu gái!”

Ông nội Nhan quay ra sau rống một tiếng, rời khỏi hoàn cảnh huyền ảo

kia, lại hỏi: “Tiểu Ngư, cháu vừa nói gì, quá ồn, ông không nghe thấy gì cả.”

Tiểu Ngư thở dài, im lặng một hồi.

“Vẫn là câu nói kia, tri ân đồ báo nha Tiểu Ngư. Hai ngày trước Duy An gọi

điện thoại về, đề cập tới cháu đang được một vị tiên sinh giúp đỡ, còn nói đúng

là người lương thiện, đối xử với cháu không tệ. Mặc dù Nhan gia chúng ta không

có tiền, nhưng lại chưa từng làm những chuyện vong ơn bội nghĩa, cháu và Tiểu

An phải luôn ngoan. Cháu có phẩm chất tốt nhất, ông rõ ràng nhất, chuyện làm thế

nào cháu cứ tự định đoạt đi. Chỉ là hai ngày nữa phải sắp xếp về nhà một chuyến,

con gà mái trong vườn đã mập lắm rồi, ông bắt giết hầm canh cho mấy đứa ăn,

à----”

“Ài, được rồi, cháu biết rõ rồi, ông nội!”

Tiểu Ngư bị ông Nhan nói làm cho cảm động, cúp điện thoại, nhưng cũng cảm

giác trái tim bắt đầu loạn hơn.

Lái xe tới một chỗ đậu xe cách cao ốc Nam Cung một đoạn, đi xuống xe,

mua bình nước nắm trong tay, ngồi trên ghế ở bãi đậu xe, nội tâm chỉ còn lại rồi

rất---

Ngẩng đầu, nhìn hai chữ Nam Cung to lớn trên tòa cao ốc, không khỏi nhớ

tới cảnh lần đầu tiên mình và Nam Cung Thấu gặp nhau, lại không khỏi nhớ tới

Nam Cung Thấu hết lần này tới lần khác tiếp xúc thân mật với mình, bản thân có

thể vui trong lòng anh ngủ suốt đêm, thậm chí còn nằm mơ thấy anh hôn, cùng vừa

rời anh mặt lạnh ngồi ở ghế sau, không lạnh không nhạt nói mấy chữ ‘người phụ nữ

của tôi’....

Nhịp tim từ từ tăng nhanh, nhanh chóng lắc lắc đầu, nhưng bóng hình Thấu

thiếu gia giống như in trong đầu cô, lắc như thế nào cũng không đi-----

Hành động ưu nhã, cử chỉ tôn quý, tư thái nhân từ, ánh mắt lười biếng

Đơn giản, trầm ổn, bình tĩnh.

Nam Cung Thấu, là một người đàn ông quá mê người.

Từ trong ra ngoài, từ đầu tới chân, Tiểu Ngư suy nghĩ nát óc, cũng không

tim ra bất cứ khuyết điểm nào của anh.

Nhan Tiểu Ngư, tôi muốn nghe được đáp án chính xác...

Giọng nói nghiêm túc mà ôn hòa vừa rồi của Thấu thiếu gia lại vang lên trong

đầu, như tưới nước sôi lên hai gò má của Tiểu Ngư, hồng hồng như phát sốt.

“Nếu như, lựa chọn tin tưởng...” Cô lăm bằm lằm bầu một mình: “Thử...

Cùng anh ta một chút... Có lẽ...”

Lúc này, Tiểu Ngư chợt thấy đối diện có một ánh mắt quái dị truyền tới, hơi

lạnh lùng, như một lưỡi dao, ngấm thẳng tới thân thể cô, khiến cô chấn động

rùng mình.

Là ai?

Cô mê mang ngẩng đầu, khi thấy từ lầu hai quán cà phê đối diện, một cô gái mặc bộ đồ ngủ màu trắng nhạt rộng thùng thình, đeo khẩu trang và kính, đang nhìn mình.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Đột nhiên bị mai phục

Editor: Ngan Tĩnh.

Mặc dù có kính mắt và khẩu trang, nhưng Nhan Tiểu Ngư lại nhìn thấy rõ ràng, ánh mắt sắc lạnh kia, đang đến từ cô gái quái dị đối diện. Bởi vì, ở thời khắc bản thân ngẩng đầu, cô gái kia bỗng như rụng mảy, quay đầu đi.

Người kỳ quái..

“Tiểu Ngư!”

Tiểu Ngư đang nghi ngờ, phía trước đột nhiên có một giọng nói truyền đến.

Nương theo tiếng nói nhìn tới, cô liền thấy Hạ Lăng thiếu gia chạy về phía mình, mặt đầy mồ hôi.

“Hạ thiếu gia.” Tiểu Ngư để nước xuống, đứng dậy, khó hiểu mà hỏi:

“Không phải anh đang ở cùng một chỗ với vị Đường thiếu gia kia sao, sao lại chạy tới đây...”

“Trước đừng nói đến chuyện này! Tiểu Ngư, anh vất vả chạy tới đây là vì muốn nói cho em, tuyệt đối đừng nghe theo lời Nam Cung Thấu, cho dù hắn nói gì cũng không được tin tưởng! Cũng đừng đồng ý! Hắn không phải thật tâm với em, hắn làm tất cả chỉ là không tiếc thủ đoạn gạt bẫy em, điều tra em và quá khứ của em. Hắn vẫn dây dưa với em, cũng chỉ vì đối với em...”

Anh ta vừa chạy, vừa kêu lên.

Đừng-----!

Nhan Tiểu Ngư chưa kịp nghe hết lời Hạ Lăng nói là có ý gì thì bên cạnh, chợt vang lên chấn động kịch liệt. Một đợt sóng nhiệt mãnh liệt thổi đến, đốt cháy da thịt.

Hai người nhanh chóng ngẩng đầu, nhìn về phía kia.

Vào giờ khắc này, chỉ nghe một tiếng nổ mạnh. Chiếc xe đất liền dừng ở bên cạnh, chỉ trong một cái chớp mắt, đã bị vô bom nổ cho tan nát. Ngay lúc không ai phản ứng kịp, cửa sổ xe cũng vì bị chấn động nên vỡ thành từng mảnh nhỏ chỉ trong phút chốc.

Ánh lửa, mang theo lực công kích khổng lồ và sức hủy hoại mãnh liệt, đập về phía bọn họ----

“Hồng rồi!”

Giọng nói kinh ngạc của Hạ Lăng vang lên: “Có người mai phục đánh lên!”

“Chạy-----!”

Nhan Tiểu Ngư quyết định thật nhanh, vuron tay túm lấy Hạ Lăng, cúi người xuống, che đầu, che thân, nghiêng người chạy qua chiếc xe bên cạnh, xoạc chân dừng lại, nhanh chóng mà luu loát dẫn Hạ Lăng chạy ra khỏi xe hơn mười mét---

Ngay một giây tiếp theo bọn họ vừa chạm chân xuống đất!

Ầm!

Sau lưng là tiếng nổ mạnh kinh hoàng!

Chiếc xe thể thao trị giá hơn ngàn vạn lật mình nổ tung, vể ra một vết lửa trên bầu trời, trong nháy mắt chiếc xe liền nổ thành mảnh vụn. Tiếng nổ vang dội, khói lửa mù trời, làm cho người trăm dặm bốn phía đều ôm đầu tháo chạy----

Cũng may, hữu kinh vô hiểm.

Hạ Lăng thờ phào một cái: “Đây nhất định là kẻ thù Nam Cung Thấu tới tập kích xe, lại nhằm lẫn đẩy chúng ta ra làm bia đỡ đạn. Cũng may Tiểu Ngư nhanh chóng tránh né dẫn anh ra khỏi, thừa dịp đối phương còn chưa tới, bây giờ chúng ta nhanh...”

Lời của hắn, đột nhiên phải dừng lại.

“Hạ thiếu gia----!”

Tiểu Ngư kêu một tiếng, thấy Hạ Lăng ngừng lời nói, hai mắt đau đớn nhắm lại, thân thể mềm nhũn ngã xuống.

Mà sau khi Hạ Lăng ngã xuống, phía sau anh ta, xuất hiện mấy chục gã áo đen hung thần ác sát cầm vũ khí thiết côn trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Cứu em... Thạch Đầu

Editor: Ngan Tĩnh.

Quả nhiên là người đến không có ý tốt.

Lực của một người khó mà ngăn cản được bọn chúng, Tiểu Ngư phán đoán hơn thiệt, cắn răng một cái, không lo cái khác, co cẳng chạy.

Nhưng không ngờ, phía sau cô cũng sớm có mai phục. Ngay một khắc cô quay đầu kia, chợt bị một thiết côn nện vào đùi, khiến cho cô rên lên một tiếng, ngã ngồi trên mặt đất, trán thấm ra không ít mồ hôi.

“Các người.... có phải là... đã tìm nhầm người hay không..”

Tiểu Ngư một tay đỡ chân bị đánh, một tay lạng lẽ đưa vào túi, sờ đến điện thoại di động, theo bản năng vội vàng nhanh chóng gửi tín hiệu cầu cứu.

“Ít nói nhảm, chính là cô ta không sai đâu, người phụ nữ của Nam Cung Thấu!”

Người áo đen lạnh giọng quát, bàn tay quơ lên, liền có hai người áo đen cao lớn tiến tới gần, thừa dịp cô bị thương đã kiệt sức, nhanh chóng kiềm chế đầu vai của cô, giờ tay bịt kín miệng mũi của cô.

Mùi thuốc mê nồng đậm chui vào mũi, Nhan Tiểu Ngư hiểu mình bị đánh thuốc mê, ra sức giãy giụa.

Giữa giữa thì cô nhìn thấy, cho dù dòng người rối rít vì thấy hỗn loạn mà tháo chạy, nhưng cô gái trên lầu hai quán cà phê, vẫn đang nhìn mình, không can dự vào, khoanh tay đứng trước cửa sổ, lạnh lùng nhìn mình.

Tiểu Ngự ném ánh mắt cầu cứu về phía cô ta, kỳ vọng cô gái xa lạ này có thể báo cảnh sát, hoặc là áp dụng chút thủ đoạn cứu giúp cô.

Cô gái dường như cũng nhận được tin tức của cô, chậm rãi buông tay trước ngực xuống, giờ tay lên, từ từ tháo kính mắt xuống.

Đùng---! Tiểu Ngự nhìn thấy đôi mắt kia thì chẳng hiểu tại sao, như gặp phải thiên lôi, lồng ngực nổ tung, nhất thời không thể suy tư, trong đầu trống rỗng, sững sờ.

Đây là một đôi tròng mắt.... sao có thể quen thuộc như vậy... sao lại giống với mình như... thế?!

“Bắt lại! Mang đi! Lần này, phải để Nam Cung Thấu lấy mạng chuộc lại!”

Người đàn ông mặc áo đen dẫn đầu ra lệnh cường chế, Tiểu Ngự liền cảm thấy sau ót bị vật nặng đánh vào, trong chốc lát đã mất đi tất cả ý thức, nhắm mắt lại chìm vào trong bóng đêm..

Xe dần dần rời đi.

Chiếc điện thoại kia yên lặng không một tiếng động rút ra từ người Nhan

Tiểu Ngự, ánh sáng lập lòe, đang hiện lên thông báo tin nhắn cầu cứu cô vội vàng soạn đã được gửi đi thành công.

Đây là một dây số mã quốc tế.

Cũng là dây số Nhan Tiểu Ngự quen thuộc nhất, cũng tin tưởng nhất suốt năm năm.

Màn hình vẫn như thường, lóe ra bốn chữ ngắn gọn.

“...Cứu em... Thạch Đầu...”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 101-1: Ngự tiểu thư tỉnh

Editor: Ngan Tĩnh.

“Thiếu Đường Gia, 600 mét vuông ngoài công viên xây ra sự cố, nhân viên đến hiện trường đã thăm dò là do xe bị mai phục, hiện trường hư hại nặng nhiều.

Hiện tại, cũng không liên lạc được với Nhan tiểu thư!”

Một cấp dưới mặc áo đen đứng cuối cùng trong phòng họp, nhanh mà ngắn gọn báo cáo, giọng nói cẩn thận.

Nam Cung Thấu nghe báo cáo, mặt mày bất động, không có bất kỳ vội vàng, cũng không phân phó, cũng chẳng nói gì, chỉ là dựa vào ghế sa lông bằng da thật, ngón tay nhẹ nhàng gõ vào tay ghế.

Một phòng an tĩnh.

Một phòng họp to như thế, tất cả mọi người đều nín thở.

Cho đến khi, tiếng chuông điện thoại công ty Nam Cung vang lên. Một nhân viên nhấc nghe, sau khi nghe câu uy hiếp kia của đối phương, Thấu thiếu gia đột nhiên đứng lên, mặt mày lạnh lùng hạ lệnh: “Hành động.”

Giọng nói như băng.

“Dạ! Thiếu Đường Gia!”

Tiếng vang rung trời.

Mấy trăm người mặc áo đen đã sớm chuẩn bị xong cùng đồng thanh trả lời, nâng vũ khí lên, chỉnh tề bước xuống cao ốc nam Cung, chạy đến khu vực được chỉ định!

@/@/@/@/@

“Dội cho tỉnh----!”

Trong hoảng hốt, một giọng nói lạnh lạnh vang lên, Tiểu Ngư bỗng cảm thấy một thùng nước lạnh dội từ trên đầu xuống. Ý lạnh đến toàn thân, làm cho cô rùng mình một cái, giật mình, lập tức tỉnh lại từ trong hôn mê, mở ra đôi mắt ướt nhẹp.

Bốp!

Cô còn chưa kịp thấy rõ phía trước thì đã cảm thấy đầu vai đau đớn, bị đá một cái. Chiếc giày da màu đen đáp lên vai cô, khiến thân thể cô chấn động, bị đập ra xa mấy mét.

Tiểu Ngư khẽ rên một tiếng, nhưng không tiếp tục kêu đau, nằm bất động trên mặt đất. Cũng ngay lúc này, tranh thủ quan sát hết địa thế và tình hình ở nơi đây.

Đây là gian phòng dưới đất, không tính là lớn, lại chất đầy những thùng dầu. Xung quanh có chừng bốn mươi tên áo đen đứng, trên tay đều có vũ khí. Trong số đó, gã đập cô có diện mạo hung ác, cánh tay đầy hình xăm, mặc áo sơ mi hoa cùng với quần da màu đen, chính là người cầm đầu nơi này.

Tiểu Ngư nhận ra người này, cô từng nhìn thấy gã trong hồ sơ tội phạm Lý Chấn, em trai Lý Bưu, băng đảng mục tiêu lần đầu tiên mình tham gia càn quét. Nghe nói bên ngoài còn là Địa Đầu Xà khó dây dưa, làm nhiều việc ác, tội trạng tích lại đếm không xuể, lại bởi vì âm hiểm xảo trá, nên nhiều lần lọt lưới pháp luật, cảnh sát truy bắt không có kết quả.

Xem ra, cô bị bắt là vì gã muốn báo thù cho Lý Bưu.

“Gia tộc Nam Cung? Quân hòa thế gia? Con mẹ nó, thứ chó má! Dám giết người trên địa bàn ông đây, dám đụng đến đại ca tao, cắt đứt đường làm ăn của tao, hôm nay, ông đây phải xem hần có bao nhiêu bản lĩnh, phế người phụ nữ của hần!”

Lý Chấn tâm tình dễ tức giận, là tên thô bạo tàn nhẫn, lúc này nhớ tới Lý Bưu đã chết, nổi giận gầm lên một tiếng, liền bước lên muốn tiếp tục tiến hành bạo lực với Nhan Tiểu Ngư.

“Dừng tay!”

Hạ Lăng bị trôi ở bên cạnh, lúc này cực kỳ giận dữ, giống như điên mà rống:

“Dùng tay cho tao, muốn thế nào cứ nhắm vào tao! Đừng đụng vào người phụ nữ của tao!”

Lý Chấn đột nhiên ngừng bước chân, quay đầu lại, nheo con mắt bị vết sẹo

cắt qua: “Người phụ nữ của mày?”

Hạ Lăng hừ lạnh: “Tao cảnh cáo mày, tao chính là hoàng tộc, mày dám bắt

kính với tao, sẽ dẫn phát tới vấn đề chiến tranh quốc tế...”

Lời Hạ Lăng nói còn chưa nói xong, liền rước tới một trận tiếng cười to

cùng khinh thường.

“Mẹ kiếp! Hoàng tộc! Ông đây còn là hậu duệ Mãn Thanh đây!”

“Haha, lão đại, Lý gia của anh là hoàng tộc nha!”

“Ba đời nhà tao còn là thân thích hoàng tộc, Napoleon là ông nội tao đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101-2: Ngự tiểu thư tỉnh 2

Editor: Ngan Tinh.

Tiếng cười náo không ngừng vang lên, Hạ Lăng tức đỏ mặt, lại nỗ lực hết sức khom người, không để ý chân tay bị trôi chặt, bò về phía Nhan Tiểu Ngự, dùng cảm cọ vai cô hỏi: “Tiểu Ngự, có đau không? Đừng để ý đám ngu ngốc không có văn hóa kia, tôi thật sự là hoàng tộc, có tôi ở cùng em, bọn họ không dám đụng đến em.”

“Hạ thiếu gia.” Nhan Tiểu Ngự dù nhìn qua có vẻ suy yếu, vẫn lắc lắc đầu

với Hạ Lăng ý bảo, tuyệt đối không được nhắc đến chuyện hoàng tộc.

Hạ Lăng không rõ chân tướng.

Tiểu Ngự nhỏ giọng nói: “Đám người kia là băng nhóm tội phạm, để cho bọn

họ tin tưởng thân phận của anh, chỉ có hại không có lợi. Hạ thiếu gia, chuyện

quan trọng bây giờ, là chúng ta cần suy tính nhanh chóng rời khỏi nơi này.

Không nên chống đối với bọn họ, trì hoãn thời gian tìm kiếm cửa đột phá, đây mới

là biện pháp tốt nhất.”

Hạ Lăng nhìn Nhan Tiểu Ngự nói từng chữ, dường như thấy cô rất xa lạ,

kính hãi: “Tiểu Ngự, sao em đột nhiên bình tĩnh như vậy, sao em lại thông minh

lên như vậy, em, em không sợ sao?”

“Sợ!” Tiểu Ngự đáp, cười nhẹ một tiếng: “Nhưng ở nhà còn có ông nội và

em gái đang chờ tôi, tôi phải đảm bảo mình còn sống.”

Hạ Lăng sùng sốt, giống như đây là lần đầu tiên anh quen biết Nhan Tiểu

Ngự.

Anh ta không biết rằng, một người lúc nào cũng bày ra dáng vẻ ngốc nghếch

ở nhà Nam Cung, bây giờ, vào thời khắc nguy cấp thế này, lại gặp nguy không loạn,

bình tĩnh, thậm chí trong con người trong suốt kia không thấy một tia sợ hãi

hay kinh ngạc... Cái này, chẳng lẽ, chẳng lẽ chính là cấp bậc cao nhất của ẩn

giấu và nguy trang trong truyền thuyết sao?

A----! Tiểu Ngự Ngự thâm trầm----! A----! Tiểu Ngự Ngự bình tĩnh----! Hấn

càng ngày càng thích! Thích thích thích nhất cô----!

Nhan Tiểu Ngư cảm nhận được tầm mắt nóng rực của người bên cạnh, dường như muốn áp cả lên mặt mình, không khỏi nhỏ giọng nhắc nhở: “Hạ thiếu gia, anh vào gần tôi quá...”

Hơn nữa bà vai này của cô vừa bị đập, Hạ Lăng này thế nhưng còn tùy ý dựa vào vai cô như vậy? Hoàn toàn không có lòng thương hại cho tấm thân tàn tạ này của cô!

Hạ Lăng chợt tỉnh ngộ, vội vàng ngồi thẳng người, đại nghĩa nghiêm nghị nói: “Yên tâm đi Tiểu Ngư, có gia bảo vệ em!”

Tiểu Ngư gật gật đầu, nhưng trong lòng thầm nghĩ, bản thân mình nếu trốn mà còn phải dẫn theo người này thì có thể thoát được hay không đây?

Lý Chấn thấy hai người bàn luận xôn xao, sắc mặt trầm xuống, bước nhanh tới, vừa xách cổ áo Nhan Tiểu Ngư vừa lạnh nhạt nói: “Nói cho mày biết, nếu trong vòng mười phút nữa Nam Cung Thấu không tới, hai đứa mày đều phải chết!”

“Lý lão đại báo thù vì người nhân nhĩ? Có thù oán với nhà Nam Cung, muốn làm gì tùy anh, nhưng xin hỏi, tại sao lại dính dáng đến tôi?” Tiểu Ngư ngẩng đầu nhìn lại, không kiêu ngạo không tự ti: “Là cướp thì tôi thiếu cũng nên hiểu rõ hai chữ ‘con tin’ quan trọng thế nào rồi nhĩ? Tôi chỉ là nhân viên nhà Nam Cung, nói dễ nghe thì là trợ lý, nói thông tục thì chính là giúp việc. Xin hỏi với quan hệ như vậy, tổng giám đốc Nam Cung có thể sẽ đến nơi hẹn sao? Tôi không có gì đặc biệt với tổng giám đốc Nam Cung, anh bắt tôi, đã chọn sai lợi thế rồi!”

“Mẹ nói!” Lý Chấn cắt ngang lời cô: “Mấy ngày qua ông đây đã phải không ít người theo dõi, điều tra. Phí nhiều lực như vậy, tin tức đã sớm được xác định! Nam Cung Thấu kia, trừ người trong nhà không hề tùy tiện để phụ nữ đụng vào xe mình, cô không phải người lái xe cho hắn sao? Nam Cung Thấu trước giờ luôn ăn cơm một mình, không mang theo bất kỳ người phụ nữ nào cùng ăn cơm, ngày đó trong phòng ăn cơm cùng hắn suốt hai tiếng không phải cô à? Trước nhà trọ của cô vừa ôm vừa hôn, còn bôi vãi một cú điện thoại của họ Đường nói cô ngã liền trong đêm lên máy bay trở lại thăm cô! Còn nói bắt nhầm, nghĩ rằng ông đây mất mủ đúng không!”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101-3: Ngư tiểu thư tỉnh 3

Editor: Ngan Tĩnh.

“Mẹ nói!” Lý Chấn cắt ngang lời cô: “Mấy ngày qua ông đây đã phải không

ít người theo dõi, điều tra. Phí nhiều lực như vậy, tin tức đã sớm được xác định!

Nam Cung Thấu kia, trừ người trong nhà không hề tùy tiện để phụ nữ đụng vào xe

mình, cô không phải người lái xe cho hắn sao? Nam Cung Thấu trước giờ luôn ăn com một mình, không mang theo bất kỳ người phụ nữ nào cùng ăn com, ngày đó trong phòng ăn com cùng hắn suốt hai tiếng không phải cô à? Trước nhà trọ của cô vừa ôm vừa hôn, còn bởi vì một cú điện thoại của họ Đường nói cô ngã liền trong đêm lên máy bay trở lại thăm cô! Còn nói bắt nhầm, nghĩ rằng ông đây mất mù đúng không!”

Tiểu Ngự ngăn ra, thật lâu sau mới tiêu hóa hết lười Lý Chấn nói.

Thì ra, vì cô, anh đã làm nhiều điều đặc biệt như vậy sao?

Hơn nữa, khi nghe nói anh vì cuộc gọi của Đường táp lập tức chạy về trong đêm thì đột nhiên Tiểu Ngự nhớ lại. Đêm đó Nam Cung Thấu ẩn mình lên giương, trên dưới nhìn kỹ một lần, đặc biệt thời gian dừng trên chân hơi dài, thì ra chỉ vì kiểm tra thương thế, không khỏi giật mình trong lòng, gương mặt không có tiền đồ đỏ lên, cảm giác hốt hoảng trong lòng không hiểu sao lại ủa về, khiến cô bất giác cắn cắn đôi môi mềm mại.

Hạ Lăng ở bên cạnh nhìn đến rơi lệ. Tiểu Ngự, em căn bản không để lời của tôi vào trong lòng! Em có thể đừng để tên kia tùy tiện làm cho cảm động được không? Nhìn dáng vẻ này của em đi, một phen giải thích vừa rồi làm sao còn tác dụng được nữa!

“Xem ra cô cũng hiểu, Nam Cung Thấu đối xử với cô không tệ đúng không?”

Lý Chấn đột nhiên lên tiếng, âm trầm cười, mở một cái thùng sơn cao ngang người ra, lấy một cái thùng nhỏ khác mức chất lỏng trong thùng ra, đi tới trước mặt Nhan Tiểu Ngự---

Chóp mũi Tiểu Ngự hấp háy, người thấy mùi gay mũi, nhất thời sắc mặt run lên, tròng lớn mắt, là xăng!

Không trách được trên người bọn Lý Chấn không mang theo súng đạn gì cả, chỉ mang theo vũ khí cứng, thì ra là vì đã sớm có tính toán!

Toàn bộ tầng hầm này, xếp đầy thùng lớn, căn bản không phải dầu, mà là xăng. Là một hầm xăng chỉ cần dính chút lửa sẽ khiến cho tất cả mọi người ở đây nổ tung!

“Mày làm gì vậy!” Hạ Lăng thấy Lý Chấn cách Nhan Tiểu Ngự ngày càng gần, tức giận cảnh giác hô to: “Tránh xa cô ấy ra, mày biết vật kia nguy hiểm thế nào không? Mày dừng lại ngay! Có bản lãnh mày nhắm vào tao----!”

“Không nguy hiểm, làm sao có thể khiến cô ta đồng quy vu tận với Nam Cung Thấu đây?”

Lý Chấn trả lời bằng giọng điệu buồn cười, hắn giơ tay lên, lệnh cho người kéo Hạ Lăng ra một góc, liền nghiêng thùng nhỏ xuống, từ đầu tới chân, tưới tất cả lên người Nhan Tiểu Ngự----

Mùi gay mũi nồng đậm, Tiểu Ngự nhìn thấy chất lỏng màu vàng nhạt thấm qua quần áo của mình, theo ống quần chảy xuôi, lan tỏa ra xung quanh mình.

Tiếp theo, trên người cô, bị quần rất nhiều dây dẫn lửa.

Dây dẫn lửa kia, phân tán khắp nơi, vòng quanh các thùng xăng, lấy thân

thể cô làm chỗ nôi, một đầu khác đặt ở trước cửa phòng dưới đất.

“Lão đại!” Lúc này, một tên cấp dưới vội vã chạy tới trước cửa, báo cáo

với Lý Chấn: “Người nhà Nam Cung tới, toàn bộ đều mang súng theo người, đang ở bên ngoài cách 300m”

“Lần này, thắng chắc!” Lý Chấn cười lạnh, giọng điệu ngông cuồng: “Cho

dù Nam Cung Thấu cảnh giác thế nào, phương pháp lấy người làm đồ dẫn lửa này,

người khác căn bản không thể nghĩ tới, ông đây lúc này mới có thể xưng là thiên

tài! Nam Cung Thấu kia căn bản sẽ không ngờ tới, thiên tài chế tạo bom này đã

chuẩn bị xong cách chết cho hắn, chính là sử dụng người phụ nữ của hắn! Ha ha!

Anh à, lần này, chúng ta sẽ làm cho nhà Nam Cung nếm thử mùi vị tan xương nát thịt!”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Gần như nổ tung

Editor: Ngan Tịnh.

“Lão đại, 200m rồi.”

Đàn em báo cáo một tiếng, giọng điệu gấp gáp: “Thùng xăng nhiều, phạm vi lan tỏa rộng, còn không nhanh đi, bị người Nam Cung phát hiện, sẽ không chạy kịp.”

Lý Chấn nghe vậy, mặt biến sắc, nhanh chóng nhận lấy cây đuốc đàn em đưa tới, giương mắt nhìn Nhan Tiểu Ngư nằm trên nền đất không động đậy, mặt mày hung ác, hừ lạnh một tiếng, ném xuống

“Rút lui!” Gần nhẹ một tiếng, Lý Chấn mang theo mười mấy tên đàn em mặc áo đen, điên cuồng chạy như bay ra ngoài!

Phùng----- Khoảnh khắc cây đuốc rơi xuống kia, bùng lên ngọn lửa, lửa rất nhanh đã bắt đầu cháy lan khắp trong ngoài.

Dây dẫn lửa nhanh chóng bị lửa cháy đến, dần dần đến gần Nhan Tiểu Ngư, cũng đến gần những thùng xăng nguy hiểm kia----

Nhưng vào lúc này.

Trên cửa sắt căn phòng dưới đất, truyền đến tiếng phá cửa, cũng truyền đến tiếng kêu gọi Thiếu Đường Gia của thủ hạ Nam Cung.

Đã là quá chậm.

Lúc này xông vào căn phòng kia, cho dù có ba đầu sáu tay, cũng không thể tránh được phạm vi lan tỏa của lửa. Trừ phi... trừ phi có thể chặt đứt đầu mối lửa trên người Nhan Tiểu Ngư.

Nhưng chuyện này không thể nào, bởi vì Nhan Tiểu Ngư nằm đó, hai chân đều bị buộc chặt, trên người bị tưới xăng, người đầu tiên gặp phải nguy hiểm đối mặt với cái chết, chính là cô!

Đừng nói Nhan Tiểu Ngư chỉ là một cảnh sát bình thường, cho dù người xã

hội đen thường thấy cảnh máu tanh, gặp phải cảnh tượng như vậy, cũng sẽ hốt hoảng

luống cuống, mất đi ý thức giãy giụa trốn tránh, lâm vào tuyệt vọng----

“Đáng chết!”

Mắt thấy dây dẫn lửa ngày càng ngắn, nhanh chóng chạy tới chỗ Nhan Tiểu Ngư

Ngư đang bất động, Hạ Lăng không thể động đậy không thể ra sức, không khỏi thất

bại hô: “Tiểu Ngư, em đừng sợ, tôi lập tức đi cứu em, lập tức..”

Lời của anh ta mới chỉ nói một nửa, liền ngừng lại.

Bởi vì anh ta nhìn thấy, hai tay đang bị cột đằng sau của Nhan Tiểu Ngư,

đang nắm lấy một khẩu súng. Mà tay của cô, vẫn không ngừng dùng vị trí bén nhọn

của súng mài dây thừng trên cổ tay mình, đầu vào dây, động tác không run rẩy

chút nào.

“Tiểu Ngư...”

Hạ Lăng thấy dây thừng to lớn kia đã bị cắt hơn phân nửa, không khỏi cứng

lười. Lúc này hẳn mới hiểu, thì ra vừa rồi lúc đám người Lý Chấn ra khỏi cửa cô

cũng đã bắt đầu âm thầm móc súng ra, làm tốt việc đã tính toán.

Gương mặt sáng người xinh đẹp kia, từ đầu tới cuối, lòng mày cũng không

hề nhăn lại một cái, chỉ là ngưng thần chú ý, giờ phút này giống như không nghe

thấy lời của anh ta, chậm chạp tự động cắt dây thừng, ánh mắt trầm xuống.

“Hạ thiếu gia.” Khi dây dẫn kia bắt đầu tăng nhanh tốc độ lan thì Nhan

Tiểu Ngư đột nhiên lên tiếng, thỉnh cầu: “Tôi đánh giá sơ qua chiều dài dây dẫn

lửa, ước chừng năm mươi giây sau, sẽ lan đến thùng xăng bên cạnh tôi. Như vậy,

nhất định phải cắt đứt mỗi lửa trong ba mươi giây, mới có thể kéo dài thời gian

nỗ để chạy trốn”

“Em không cần phân tâm! Tôi sẽ giúp em tính toán thời gian!” Hai mắt Hạ

Lăng kiên quyết, nghiêm túc đáp.

“Làm phiền Hạ thiếu gia rồi.”

Loại vật như bom này, độ chính xác hết sức quan trọng, thời gian càng

liên quan tới tính mạng, chỉ cần thiếu một giây, cũng có thể tan xương nát thịt

không cách nào cứu vãn.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 102-2: Gần như nổ tung 2

Editor: Ngan Tịnh.

Mặc dù Nhan Tiểu Ngư không kinh hãi ra mặt, nhưng bởi vì khẩn trương, mà

không ít mồ hôi chảy ra, theo cổ, theo gáy cô, hòa lẫn vào chất lỏng vàng nhạt

chảy xuống dưới, cùng với tốc độ lan tràn ngày càng nhanh kia....

Thời gian, ngày càng cấp bách.

Tiếng bước chân trước cửa phòng, cũng ngày càng gần.

Tiếng động này nói rõ, người Nam Cung, cũng sắp vào cửa phòng này rồi.

Nhưng cho dù bọn họ đến, trong hoàn cảnh nguy hiểm cao như thế này, nếu muốn chạy trốn, cũng là khó khăn! Dù sao, con đường quan trọng, đều treo trên người Nhan Tiểu Ngư.

“Bốn mươi giây!”

Mồ hôi từng giọt lớn như hạt đậu rơi xuống từ gương mặt trắng nõn của Hạ Lăng. Hắn biết động tác của Nhan Tiểu Ngư nhanh, dễ dàng lau súng cướp cò; động tác chậm, không kịp ngăn cản dây dẫn lửa, vì vậy cẩn thận nhỏ giọng nhắc nhở, yên lặng nắm chặt nắm đấm.

“37.”

Sắp gần thời gian 30 giây cuối cùng, thời gian bắt đầu đếm ngược, chỉ còn lại chưa tới mười giây.

“35.”

Hạ Lăng nhìn chăm chăm dây dẫn lửa nối với dây thùng, nhìn nó bị mảnh kim cương cắt mài, chậm rãi chậm rãi đứt ra.

“34.”

Nhanh...

“Phụt”

Hạ Lăng bấu môi, thấy dây thùng đột nhiên bị đứt ra, rách ra một khe hở cực lớn, sắc mặt không khỏi vui mừng, muốn kêu to.

Nhưng một giây tiếp theo, sắc mặt hắn phủ đầy bụi đất.

Bởi vì ngay giữa dây thùng kia, nơi cột với dây dẫn lửa, bị đám người Lý

Chấn âm đâm lấy một thanh sắt thắt chặt lại, để ngựa ngộ nhờ.

“SHIT!”

Còn có một giây, không còn hy vọng.

Hạ Lăng nghĩ tới mình đường đường là Hoàng tộc, còn chưa lấy được Tiểu

Ngư Ngư, sẽ phải chôn cùng một chỗ với đám người Nam Cung buồn lậu súng này,

không khỏi nhả lại mày, khẽ phát ra tiếng nguyên rủa.

Khi Tiểu Ngư thấy lửa sắp chạm vào chất lỏng quanh người mình thì không

khỏi khẽ cắn môi, nhắm hai mắt lại...

Ông nội, Duy An... Thật xin lỗi...

Vút!

Một tiếng roi vang lên!

Nhan Tiểu Ngư cảm thấy trước mắt có một ngọn gió lướt qua, hai tay bị trói chặt được thả lỏng, thanh sắt cũng bị chặt đứt, chân tay lập tức được tự do.

Vụ nổ, vào ngay thời khắc cực kỳ nguy hiểm, lại được kéo dài.

Tiểu Ngư không biết sao lại có người đến cứu, nghi ngờ tròn lớn mắt, nhưng không thấy rõ tình huống trước mắt. Chỉ thấy cả người mạnh mẽ rơi vào lòng ngực một người phụ nữ, mặt, chôn vào hai bầu ngực mềm mại của người đó.

“Tiểu Ngư, buông bỏ hy vọng sớm như vậy không phải thói quen tốt đâu!”

Một giọng nói chế nhạo lại dễ nghe vang lên.

Nhan Tiểu Ngư ngẩng đầu lên, liền nhìn thấy cô gái xinh đẹp thu hồi roi

dài trong tay, nhếch môi cười, mang theo cô, chạy tới trước cửa sổ, luồn lướt nhảy

ra, thoát khỏi vùng đất bom lửa.

Hạ Lăng bị trói, nửa ngày sau mới hồi hồn, nhìn một dây dẫn lửa đang chờ

được nổ, không khỏi tức giận hô to về phía cửa sổ: “Người đẹp, cứu người phải cứu

cả hai chứ, bỏ rơi một người đẹp trai thế này ở đây, cô cũng quá độc ác rồi

aaaaa...” (Tỉnh: Do ăn ở thôi anh=))

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103: Dì xinh đẹp

Editor: Ngan Tinh. Nhảy ra ngoài cửa sổ, Tiểu Ngư còn chưa kịp nói chuyện hay thấy rõ tình huống bên ngoài kho hàng, liền nhìn thấy mình bị một cô gái ôm nhét vào trong một chiếc xe thể thao màu đen-- Tiếp theo, một tiếng khởi động vang lên, xe thể thao lao nhanh như chớp, tốc độ nhanh khiến cho cô như một hạt bụi bị gió thổi đi, làm cho bạn nhỏ Tiểu Ngư vừa trải qua đại hiểm, trái tim cũng nhảy tới tận cổ họng luôn rồi. Mãi cho đến khi lái đến bờ sông cách vài km, xe thể thao mới dừng lại. Mà chỉ trong nháy mắt bọn họ dừng lại kia, sau lưng cách mười mấy cây số vang lên tiếng nổ âm ầm

Tuy không phải khói lửa ngập trời, hơi thở nóng rực, nhưng cũng có thể cảm giác, đây cũng là một hồi nổ chấn động trời đất. “Hóng rồi..

Nam Cung Thấu...”

Tiểu Ngư nhớ tới Nam Cung Thấu chạy vào phòng cùng Hạ Lăng đang bị trói ở đó, không khỏi quay đầu kêu to.

Nhưng không ngờ kêu ra tiếng lại là tên Nam Cung Thấu, mà tiếng kêu, cũng làm cho người phụ nữ xinh đẹp bên cạnh cười rộ lên: “Tiểu Ngư, Nam Cung Thấu uy hiếp, bắt nạt cô, bức bách cô như vậy, cô còn là một cảnh sát trời sinh đối đầu, ghét nhất phần tử xã hội đen, tại sao cô còn lo lắng cho anh ta như vậy?”

Tiểu Ngư ngẩn ra, nghiêng đầu, nhỏ giọng nói: “Xin hỏi, vì sao chị lại biết tên tôi, tại sao lại cứu tôi?”

Người phụ nữ này, thần sắc thần nhiên, vẻ thủy mị thượng đẳng, búi tóc dài chạm gáy, mặc một bộ áo quần dài đơn giản bao trọn vóc người mỹ lệ của cô. Người trước mắt này, cứ chỉ không tính là dịu dàng, lại có thể coi là thướt tha.

Một khuôn mặt mỹ lệ, hai mắt sáng lấp lánh, động tác giơ tay nhấc chân, ngôn ngữ cũng cảm thấy nhiệt tình, hiền ngang, làm cho người ta chú ý, khó lòng sinh địch ý. Trái lại lòng cảnh giới của cô ấy rất cao.

Cô gái cong môi cười một tiếng: “Tiểu Ngư, phải hiểu thứ tự trước sau chứ.

Là tôi hỏi cô trước, tất nhiên cô phải trả lời tôi trước, theo thứ tự lớn nhỏ, tôi lớn tuổi hơn cô nhiều, người Trung Quốc trọng lễ nghĩa, cô thân là cảnh sát, có thể thiếu đạo đức mà bỏ qua câu hỏi của tôi như vậy sao?”

Tiểu Ngư ghen hòng trợn trối nhìn chị gái xinh đẹp trước mắt, chỉ cảm thấy miệng mồm cũng quá lạnh lợi rồi, lời đơn giản cũng bị cô ấy chặn lại để phản kích. Nhan Tiểu Ngư im lặng một hồi, cuối cùng vẫn nhỏ giọng thành thật đáp: “Tôi..

còn thiếu tiền của anh ta chưa thể trả...”

Cho nên...

mới lo lắng tính mạng của anh ta...”

Chắc chắn, thật tốt, một đứa nhỏ chất phác, đơn thuần cỡ nào đây! Nhà Nam Cung bọn họ cũng không cần số tiền nhỏ nhố ấy đâu! Còn thằng nhóc A Thấu kia nữa, cao lớn thông minh như vậy, lại chuyên chọn cô gái lương thiện để bắt nạt. “Úm”

Cô gái tựa vào ghế dựa bằng da, đáp lời Nhan Tiểu Ngư: “Như vậy thì Nhan tiểu thư có thể yên tâm, cho dù bom nổ lớn hơn nữa cũng không thể chạm tới nửa phần tóc gáy của Thấu thiếu gia.

Thằng nhóc họ Hạ kia cũng không sao, tôi từng xem bói qua, Nam Cung Thấu là một người mệnh dài, Nhan tiểu thư không cần lo lắng.

Cô có thời gian cả đời để trả nợ cho hắn đấy”

Lúc nói lời này, Nhan Tiểu Ngư khó hiểu quay đầu, chống lại ánh mắt của chị gái xinh đẹp không khỏi giật mình một cái--- Bởi vì cô thấy, cô gái xinh đẹp này quét mình từ đầu tới chân n lần, khi ánh mắt rơi vào trên mặt mình thì gạt đầu một cái, khi rơi vào vòng 3 lại gạt đầu một cái, khi rơi vào vòng 1 của mình thì lại nhăn mày, không hề bắn khoăn khẽ dao động tay, nói nhỏ: “Thì ra hắn thích loại hình ngực phẳng...”

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 103-2: Dì xinh đẹp 2

Editor: Ngan Tinh.

Bởi vì cô thấy, cô gái xinh đẹp này quét mình từ đầu tới chân n lần, khi ánh mắt rơi vào trên mặt mình thì gật đầu một cái, khi rơi vào vòng 3 lại gật đầu một cái, khi rơi vào vòng 1 của mình thì lại nhăn mày, không hề bắn khoắn khẽ dao động tay, nói nhỏ: “Thì ra hẳn thích loại hình ngực phẳng..”

Tiểu Ngư im lặng trong nháy mắt...

Ngực của cô, thật sự không được nhiều người chào đón sao! Chị gái này nhất định có quan hệ không bình thường với Nam Cung Thấu, nếu không sao lại có cùng một tật xấu với nhà Nam Cung, lúc quan sát người khác, điểm cuối cùng dừng lại đều là ngực....

“Xin hỏi chị là...”

Tiểu Ngư thận trọng hỏi: “Chị có quan hệ thế nào với nhà Nam Cung..”

“Nhóc con mồm mép thật ngọt! Gọi đi! Nếu không sẽ rối loạn, rối loạn đấy!”

Cô gái che mặt, tiếp theo, lập tức cười lên, vỗ nhẹ lên đầu vai Tiểu Ngư, suýt chút nữa đánh bay bạn học Tiểu Ngư ra ngoài, máu rơi vãi đầy đất.

Tiểu Ngư rơi lệ, sức lực này, thật quá không giống của phụ nữ rồi! Còn nữa chị gái xinh đẹp nhìn thế nào cũng thấy nhiều lắm mới chỉ hai bảy hai tám, tại sao cô có thể xưng là dì đây? “Chị vẫn chưa trả lời câu hỏi của tôi.”

Tiểu Ngư lặp lại câu hỏi một lần nữa: “Chị là...? Tại sao lại muốn cứu tôi?”

Tích tích! Tích tích! Tích tích tích! Tích tích tích tích ——! Tích tích tích tích tích tích tích tích tích ——— Tiếng máy móc kêu gào vang lên, một tiếng sau càng dồn dập hơn tiếng trước, càng ngủ càng chói tai.

“A, tốc độ của người này cũng thật là nhanh!”

Cô gái ghét bỏ chắc một tiếng, mở cửa xe, nhủu mày nói với Tiểu Ngư: “Tôi thuận đường đi ngang qua đây, tới thăm hỏi Nhan tiểu thư một chút.

Lúc tới đơn sơ, không mang theo quà cáp mặt gì, xe này tặng cô, thứ đang vang lên là điện thoại trong xe, bị người cài đặt cường chế trò chuyện, ba mươi giây sau sẽ tự động khởi động.

Lão nương gần đây bị một kẻ biến thái quẩn lầy, phiền lạt nữa nhận điện thoại giúp tôi, sau này còn gặp lại.”

Lời vừa nói hết, cô gái nhanh nhẹn lưu loát nhảy xuống xe, động tác nhanh gọn, không chút dây dưa, biến mất trong chớp mắt.

Trong thời gian một cái chớp mắt, Nhan Tiểu Ngư đã không còn nhìn thấy bóng dáng của cô gái xinh đẹp kia nữa.

Tuyệt đối mạnh mẽ vang dội.

Nhan Tiểu Ngư vẫn còn đang ngẩn ngơ tiêu hóa lời cô gái kia lưu lại thì tiếng điện thoại dừng lại, đối diện mãnh liệt truyền đến một giọng nam lạnh lùng.

“Tổng tiểu thư, không có lệnh của tôi, ai cho em tự tiện nhận nhiệm vụ đi sứ liên minh, rời khỏi tổng bộ hả?”

Giọng nói này bá đạo, ngạo khí, mang theo mệnh lệnh tuyệt đối không được chống cự, làm cho người khác càng nghe, càng sinh ra áp lực cùng ý lạnh mười phần.

Tiểu Ngư lo lắng, nhất thời không biết nên trả lời thế nào....

“Tổng tiểu thư.”

Không nghe thấy tiếng đáp lại, người đàn ông kia cực kỳ không vui, nghiêng răng ra lệnh: “Nói chuyện.”

“Cái đó...”

Cô vừa mới nói hai chữ, liền bị cắt đứt: “Thằng nào ngồi trên xe, ai cho mày lá gan ngồi lên xe người phụ nữ của tao, nhận điện thoại thay người phụ nữ của tao?”

Ngay cả ngón chân của Tiểu Ngư cũng run lên.

Người phụ nữ của tôi? Chuyện gì xảy ra vậy? Có ý gì? Đây...

Tên biến thái này, không gặp người chỉ nghe giọng nói đã khiến người khác phát run, cũng quá kiên quyết rồi! “Cho mày mười giây.”

Người đàn ông kia nói tiếp, lạnh hơn, cũng càng nguy hiểm: “Hoặc là giải thích rõ ràng, hoặc là chết.”

Tiểu Ngư bị dọa đến choáng váng, mười giây...

Mười giây làm sao giải thích cho rõ ràng được đây?

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Anh không phải chết

Editor: Ngan Tịnh.

Tiểu Ngư bị dọa cho choáng váng... Mười giây thì làm sao giải thích rõ ràng được đây?

"Thời gian bắt đầu đếm ngược."

Một giọng nữ máy móc quen thuộc, rất giống hệ thống trong nhà Nam Cung vang lên.

"Mười... Chín... Tám... Bảy..."

"Còn năm giây, tín hiệu theo dõi dừng lại, tiến vào trạng thái khởi động hệ thống tự hủy, năm giây khởi động. Năm, bốn, ba..."

"Thật xin lỗi!"

Dưới tình thế cấp bách, Nhan Tiểu Ngư gào thét ra tiếng: "Số điện thoại quý khách vừa gọi tạm thời không liên lạc được, xin quý khách vui lòng gọi lại sau! Sorry, the...."

Dứt lời, mở cửa xe chạy ra ngoài, lúc thời gian đếm ngược đến số bốn, nhìn như bị kinh sợ, ôm đầu điên cuồng chạy ra ngoài----

Khuôn mặt nhỏ nhẩn tái nhợt.

Sao ông nội lại chưa bao giờ nói cho cô biết, ở một đất nước Trung Quốc xã hội chủ nghĩa, thành phần biến thái kinh khủng lại có tỷ số tồn tại cao đến thế?

Người bên kia quả nhiên nghe thấy câu nói hoảng hốt kia, không khỏi nhẩn lại mảy mảy, giờ tay lên, tắt hệ thống tự hủy, giữa hai hàng lông mày có phần không vui, lại mảy mảy khó hiểu.

Ai giải thích cho ông hiểu, tại sao nhóc con kia, lại ngồi lên xe người phụ nữ của ông?

Tiểu Ngư bị thời gian đếm ngược uy hiếp, hoang mang sợ hãi nhảy xuống xe, liền lều mạng chạy về hướng ngược lại. Mãi cho đến khi chạy gần hai tiếng, mới rút cuộc chạy về vị trí bản thân bị bắt cóc.

Nhưng kỳ quái là, căn phòng kia cũng không có dấu hiệu đổ vỡ, chỉ có cửa sổ cô nhảy ra kia có dấu vết tổn hại, cửa chính cũng bị phá toang ra, còn lại đều bình thường, giống như không có gì xảy ra cả.

Như vậy âm thanh cô và di xing đẹp kia nghe thấy sau khi đến bờ sông là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ...

Tiểu Ngư mở to mắt, lơ mơ nhớ tới mình xem trên tạp chí có giới thiệu qua không ít phần tử khủng bố của các quốc gia bắt đầu buôn bán súng siêu âm loại mới trên thương trường. Loại súng này tuy chỉ có thể sử dụng ở khoảng cách xa, không thể ngắm chuẩn mục tiêu, nhưng trong lúc vô hình lại tăng cường xạ trình, lấy âm thanh giết người, dưới tác động đặc biệt của âm thanh tạo ra chấn động vô cùng lớn, cực kỳ giống với âm thanh vừa rồi. Mà âm thanh loại súng đó phát ra, có thể gây nguy hại cho người và súc vật mấy kilomet xung quanh, cực kỳ đáng sợ, bị người gọi là tiếng súng chết chóc.

Suy nghĩ một chút về thân phận của Nam Cung Thấu, ngẫm lại danh tiếng của anh trong giới xã hội đen, thiên tài súng đạn, thiên tài vũ khí bom, ngay cả Tiểu Ngư cô cũng biết, huống chi Lý Chấn vẫn luôn muốn báo thù kia, nhất định là sẽ không trừ hoạch thù mạng cùng bom là có thể báo thù!

Có thể nơi này không có bom, mình và Hạ Lăng bị bắt cóc, cũng chỉ là mồi nhử... Còn mai phục trí mạng chân chính, là mai phục súng âm kia?!

"Nam Cung Thấu----!"

Nghĩ đến lúc này, trong lòng Tiểu Ngư quỳnh lên, cũng không để ý có nguy hiểm hay không, cầm đầu chạy xuống bậc thang dẫn xuống lòng đất, vừa chạy xuống vừa thê lương kêu lên, không ngừng gọi tên Nam Cung Thấu.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Này* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 104-2: Anh không phải chết. 2

Editor: Ngan Tịnh.

Nghĩ đến lúc này, trong lòng Tiểu Ngư quỳnh lên, cũng không để ý có nguy hiểm hay không, cầm đầu chạy xuống bậc thang dẫn xuống lòng đất, vừa chạy xuống vừa thê lương kêu lên, không ngừng gọi tên Nam Cung Thấu.

"Nam Cung Thấu----! Nam Cung Thấu----!"

Phòng dưới đất này rất lớn, cô cũng không biết con đường cụ thể, chỉ là dựa vào trực giác chạy xuống dưới. Khi xông vào căn phòng đầy thùng sắt kia thì thân thể cô dừng lại, ngừng bước.

Một cái chớp mắt, nhịp tim hoàn toàn biến mất.

Vô vãn chua xót trào dâng, tràn vào cánh mũi, trước mắt cô trở nên mờ mịt.

Trước mặt cô lúc này, trong một thùng sắt, có ba thi thể người, trong đó hai thi thể bên trái, là hai người mặc áo đen đeo mắt kính thường thấy ở nhà Nam Cung. Mà một cỗ ở bên phải là một người đàn ông mặc áo khoác tây trang Dior, thân hình thon dài cao lớn.

Phong cách cùng nhãn hiệu chiếc áo khoác kia cô rất quen thuộc, hôm nay trước cửa cao ốc Nam Cung, anh chính là mặc áo khoác kia, gương mặt thanh tú ôm lấy cô, cường hôn cô...

Trong lúc nhất thời, tất cả trách cứ, chỉ trích, e ngại đối với anh trước kia đều biến mất, chỉ còn lại chua xót và rung động khó tả trong lòng.

"Nam Cung Thấu..."

Tiểu Ngư xông lên, bất giác hô to, hai mắt rung rung. Cô ôm lấy thi thể kia, chạm đến ngón tay lạnh như băng, nước mắt liền thi nhau rơi xuống, như chuỗi ngọc bị chặt đứt, như thể nào cũng không ngừng được.

Thi thể trở nên cứng rắn, da thịt như nhũn ra. Sờ đến cổ tay và ngực không có nhịp đập... Đây tất cả, đều là dấu hiệu đã chết.

"Thật xin lỗi... Đây là do tôi vô dụng, đều bởi vì tôi, thật xin lỗi..." Tiểu Ngư ra sức gượng tay lên muốn đẩy chiếc thùng ra, lại nhiều lần vấp vô dụng, khó nén được nước mắt, nói một tiếng: "Nếu tôi không rời đi, nếu tôi có thể thông minh một chút, lưu lại tin nhắn cho anh, cũng sẽ không để anh bị hãm hại, sẽ không khiến nhà Nam Cung các người bị chết trong thùng... Nam Cung thấu, anh không thể chết như vậy được, làm sao anh có thể chết dễ dàng như thế? Anh không phải muốn tôi trả nợ sao? Không phải anh rất lợi hại sao? Không phải anh còn đang đợi đáp án của tôi sao? Tại sao... Tại sao... Thật xin lỗi.... Chỉ cần anh tỉnh lại, cái gì tôi cũng đều đồng ý, chỉ cần..."

"Ừ?" Sau lưng vang lên một giọng nói ưu nhã của người đàn ông, hơi hứng thú: "Chỉ cần cái gì?"

Giọng nói này, rất quen thuộc, rất quen thuộc...

Quen thuộc giống như giọng nói Nam Cung Thấu phát ra.

Về mặt Nhan Tiểu Ngư kinh ngạc, đột nhiên quay đầu, nhìn về phía sau----

Sau đó, cô nhìn thấy Thấu đại thiếu gia mà mình vừa kêu tên khóc, cả người vẫn là vẻ tôn quý đứng sau lưng, có chút hứng thú nhìn về phía mình, cùng với mấy người mặc áo đen khi nghe thấy bốn chữ bị chết trong thùng về mặt 囧...

Hiển nhiên, toàn bộ đều bị kinh động không nhẹ rồi.

"... Anh..."

Tiểu Ngư nhìn chằm chằm Thấu đại thiếu gia đứng sau lưng mình, vội vàng quay đầu lại tìm hiểu thi thể, rồi lại nhìn Thấu thiếu gia một chút, lại nhìn thi thể, lại nhìn nhìn Thấu thiếu gia. Đột nhiên, kinh ngạc mà khiếp sợ tổng kết: "Anh! Linh hồn bay ra ngoài rồi?!"

Toàn thể đàn em áo đen đều ngã xuống----

Cô gái này, đầu rớt cuộc cô có não không vậy, có não không vậy hả?!

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngực*: *Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 105-1: Hiệu quả làm lạnh giống nhau

Editor: Ngan Tinh.

Thấu thiếu gia cũng không quá ngạc nhiên với biểu hiện của Nhan Tiểu Ngư, chỉ là cúi người, hết sức dễ dàng nâng cầm cô lên, môi mòng ấn xuống, sau khi dịu dàng nhắm nháp môi cô, nhướn mày ra lệnh: "Nhan Tiểu Ngư, lúc bản thiếu gia hôn em, em có thể buông người đàn ông trong ngực ra!"

Bình thường Nhan Tiểu Ngư hết sức nhạy cảm với loại uy hiếp và chữ hôn này, nhất định sẽ đẩy Thấu thiếu gia ra rồi nghĩ cách chạy. Nhưng bây giờ chỉ vì khiếp sợ quá độ, chỉ có thể buông thi thể trong ngực ra, mở mắt nhìn chằm chằm gương mặt Thấu thiếu gia gần trong gang tấc, lẩm bầm "Ấm áp... Còn sống... Không chết..." Thật tốt quá...

Ba chữ cuối cùng chưa kịp lẩm bầm ra miệng, Nam Cung Thấu đã cúi người, ngậm cánh môi của cô, nuốt hết ấm áp của cô vào bụng. Nụ hôn nhẹ nhàng mà đơn thuần, hôn mãi đến khi vẻ tái nhợt trên mặt cô đều tan hết, từ từ hiện lên rạng rỡ hồng hồng, sau khi tốc độ kinh sợ khôi phục lại như ngày thường, mới bỏ qua môi của cô, nói nhỏ: "Không đợi được đáp án của em, bản thiếu gia làm sao có thể đi tìm chết? Cái con cá nhỏ ngu ngốc này!"

Nhưng Tiểu Ngư đã khôi phục được ý thức, sau khi cảm thấy bản thân được anh đối xử dịu dàng, mặt không khỏi ửng hồng, tim nhảy nhanh hai nhịp.

Tiết tấu ngừng lại, chính là khi nghe thấy hai chữ ngu ngốc kia.

Nhan Tiểu Ngư cảm thấy bản thân mình đúng là không có tiền đồ. Nghe người này dùng lời nói để vu oan mình, cô không tức giận thì thôi, còn có thể cao hứng đến mức này?

Lặng lẽ gương mặt, nhìn thấy Thấu thiếu gia đang nhìn cô, khoe miệng và đuôi mắt chứa ba phần xem xét, ba phần hài lòng, ba phần còn lại, tất cả đều là nụ cười vui mừng.

Cười... Cười cái gì mà cười... Tôi mới không thêm lo lắng cho anh... Bạn muốn đọc full liên hệ:

Trong đáy lòng Tiểu Ngư không có tiền đồ chăm chọc một câu, ngay sau đó đẩy Nam Cung Thấu ra, đứng dậy, đi về phía thi thể, chấp tay trước ngực nói xin lỗi. Sau đó, xoay người nhìn Thấu thiếu gia, mặt nghiêm trang nói: "Nam Cung tiên sinh, điện thoại di động của tôi không cẩn thận rơi rồi, có thể mượn di động của anh dùng chút được không? Tôi muốn báo án, nơi này có ba thi thể người..."

Đám đàn em mặc áo đen vừa thường thức một màn tuần nam nữ hôn nhau đắm đuối, đối với chuyện biến lần này thật đúng là trở tay không kịp, rốt cuộc toàn bộ đều từ trận, không còn hơi sức mà than thở trong lòng----

Thấu thiếu gia thông minh như thế, dĩ nhiên đã sớm nhìn thấu bản chất con cá nhỏ này, tất nhiên biết nên làm thế nào dẫn dắt lời nói, lấy quyền chủ đạo, làm cách nào nắm thế cục trong tay. Anh không nói lời nào, nhìn Nhan Tiểu Ngư, chậm rãi cười: "Nhan Tiểu Ngư, tôi cảm thấy hay là trước tiên chúng ta nói một vài vấn đề khác thú vị hơn đi."

Thiếu gia không cười thì thôi, cười một tiếng quả thực dọa người.

"Nói, nói chuyện gì, có cái gì mà nói..." Tiểu Ngư lập tức tiến vào tình trạng phòng bị, lui về sau một bước, hai ta thật sự không có chuyện gì tốt để nói đâu thiếu gia!

Thiếu gia phi nhân loại ơi, bây giờ tôi nhìn thấy anh cười một tiếng, nhịp tim cũng tăng nhanh giống như sắp chết. Chúng ta không thể nói bây giờ, nếu không sẽ vi phạm nguyên tắc của tôi đây!

Thiếu gia nheo mắt lại đầy nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Bảo Bảo Ngang Ngược: Con Muốn Người Cha Đây* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.